

TORSDAG DEN 10. JULI 2008

FORSÆDE: Martine Roure

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - *(FR)* Fru formand! Jeg har et spørgsmål. Efter anmodning fra det franske formandskab blev det tilsyneladende besluttet at kontrollere fotograferingen under præsident Sarkozys tale.

Jeg vil gerne vide, hvem der traf denne beslutning, hvem der anmodede herom, og hvem der har ansvaret for fotografering i Europa-Parlamentet. Er det Europa-Parlamentet eller det franske formandskab? Jeg vil gerne have et svar, inden mødet starter.

Formanden. - De vil få et svar, inden mødet starter, men hvis De ikke har noget imod det, fortsætter vi med afstemningen.

Astrid Lulling (PPE-DE). - *(FR)* Fru formand! Som kvæstor i Parlamentet vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vejen til Parlamentets indgang er blokeret på den ene side af uropatrujler. De lader ikke officielle biler passere. Hvis nogle medlemmer kommer for sent, fordi de er nødt til at køre en omvej, bør de ikke straffes, hvis de ikke kan deltage i afstemningen.

Formanden. - Der vil naturligvis blive taget hensyn til, at en række medlemmer har vanskeligt ved at komme ind i Parlamentet.

2. Bevillingsoverførsler: se protokollen

3. Modtagne dokumenter: se protokollen

4. Oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

5. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Behandling af visumansøgninger (A6-0459/2007, Sarah Ludford) (afstemning)

5.2. Fiskerimuligheder og finansiel modydelse i fiskeripartnerskabsaftalen mellem EF og Mauretanien (A6-0278/2008, Carmen Fraga Estévez) (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 1-4

Avril Doyle (PPE-DE). - *(EN)* Fru formand! Jeg anmoder om støtte til en mindre ændring af følgende ordlyd: "Med Lissabontraktatens ikrafttræden vil der blive indført et mere snævert interinstitutionelt samarbejde." Af forståelige årsager beder jeg medlemmerne om at acceptere at ændre ordlyden som følger: "Med Lissabontraktatens ikrafttræden vil der, hvis den ratificeres, blive indført et mere snævert interinstitutionelt samarbejde."

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.3. Omstrukturering af EF-fiskerflåden (afstemning)

5.4. Oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer (afstemning)

Før afstemningen

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! På baggrund af oplysninger i medierne om, at de italienske myndigheder agter at indsamle fingeraftryk fra beboerne i nomadelejre, behandlede Parlamentet spørgsmålet mandag aften. Jeg kan naturligvis bekræfte Kommissionens holdning til dette spørgsmål, som kommissær Špidla redegjorde for i mandags. Han henviste navnlig til det brev, som jeg havde sendt til de italienske myndigheder den 3. juli. Hr. Schulz gav under forhandlingen udtryk for, at jeg skulle holde Europa-Parlamentet underrettet.

Eftersom hr. Deprez er til stede, kan jeg foran Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender desuden anføre, at jeg holdt Præsidiets og koordinatorene underrettet. Hvis jeg har forstået det korrekt, gav Formandskonferencen i går udtryk for et ønske om, at jeg afgav en kort redegørelse med henblik på at orientere Parlamentet om den seneste udvikling. Jeg vil kort redegøre for de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet. Kommissionen er naturligvis meget opmærksom på dette spørgsmål. Jeg mødtes med hr. Ronchi den 26. maj. Den 3. juli anmodede jeg den italienske regering om at redegøre for foranstaltningernes formål og proportionalitet. Vi havde et indledende møde med hr. Maroni i Cannes under det uformelle rådsmøde. Hr. Maroni er den italienske indenrigsminister.

Under mødet forklarede hr. Maroni, at formålet med optællingen var at kontrollere, i hvilket omfang beboerne i normadelejrene har ret til sociale ydelser. Han forklarede, at der kun ville blive indsamlet fingeraftryk, hvis det var umuligt at fastslå de pågældendes identitet på anden vis, og at der kun ville blive indsamlet fingeraftryk fra børn på grundlag af en retskendelse.

(Tumult)

Jeg gentager blot ministerens ord. Jeg vil lige straks fortælle Dem, hvordan jeg reagerede. Han meddelte, at han havde stillet krav om, at der ikke blev foretaget optælling på grundlag af religion eller etnisk tilhørsforhold, og at den italienske regering havde iværksat en handlingsplan for uddannelse af mindreårige i samarbejde med UNICEF. Jeg vil ikke desto mindre gerne understrege, at den italienske regering har indvilliget i at sende os en statusrapport ultimo juli, hvilket er meget vigtigt.

Efter dette uformelle møde bad jeg generaldirektøren for GD for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, Jonathan Faull, om at skrive til de italienske myndigheder for at få en skriftlig bekræftelse på disse oplysninger og for at få en yderligere afklaring inden den forventede fremsendelse af rapporten ultimo juli. Dette brev blev afsendt den 9. juli. Sent i går aftes modtog mit personale i Bruxelles et foreløbigt svar. I dette dokument afklares spørgsmålet om identifikation af etnisk tilhørsforhold og religion.

Med hensyn til de øvrige aspekter er jeg endnu ikke i stand til at afgøre, om disse fuldt ud besvarer de spørgsmål, som Kommissionen har stillet. Det er vores hensigt at indhente alle nødvendige oplysninger om indsamlingen af fingeraftryk. Hvad er formålet med indsamling af fingeraftryk, og hvordan vil disse fingeraftryk blive behandlet? Hvilket retsgrundlag tillader denne form for behandling af personoplysninger? Vil disse oplysninger blive opbevaret? Hvordan vil de blive opbevaret? Kan de anvendes til andre formål? Bliver de personer, der afgiver fingeraftryk, skriftligt underrettet på forhånd?

Med hensyn til børn anmodede vi om at få bekræftet, at der kun ville blive indsamlet fingeraftryk fra børn under 14 år på grundlag af en retskendelse med henblik på at fastslå deres identitet.

Vi har også anmodet om oplysninger om situationen i de 17 regioner i Italien, der ikke er omfattet af nøddekretet.

Endelig har vi anmodet om at få tilsendt dokumenter, foranstaltninger, afgørelser og lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige og administrative akter, således at vi kan danne os et overblik over situationen. De afgør selv, om vi har til hensigt at følge op på dette spørgsmål med nødvendig årvågenhed, og naturligvis om vi har indledt den nødvendige dialog med de italienske myndigheder.

Jeg vil gerne afslutningsvis påpege, at Kommissionen ønsker åbenhed omkring denne sag, og at de grundlæggende rettigheder og fællesskabsretten overholdes. Kommissionen er traktaternes vogter, og vi skal i denne forbindelse objektivt kontrollere, om Italien har gennemført fællesskabsretten korrekt i disse sager, når vi har modtaget alle relevante oplysninger.

Som påpeget af kommissær Špidla er jeg generelt overbevist om, at det er nødvendigt at finde effektive løsninger, der er tilpasset de problemer, som navnlig romaerne står over for, herunder navnlig romabørn, der er de første ofre for fattigdom og udstødelse, og det har jeg allerede sagt til den italienske regering. Romaerne skal hjælpes og ikke stemples. Derfor understregede Kommissionen i sin rapport, som blev vedtaget i sidste uge, at EU, medlemsstaterne og civilsamfundet må forene deres kræfter for at sikre en effektiv koordinering af deres bestræbelser.

Manfred Weber, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Med henvisning til forretningsordenens artikel 170 ønsker jeg på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater at stille et forslag om denne afstemning.

En række spørgsmål og politiske holdninger skiller os, men der er også ting, der forener Parlamentets medlemmer, herunder et engagement i menneskerettigheder og bekæmpelsen af alle former for racisme, og vi bør således ikke lade os skille af de spørgsmål, som vi er enige om, idet vi i så fald vil svække netop det, som vi er forenet om. Vores dygtige kommissær Jacques Barrot har forklaret, at der fortsat er en række uafklarede spørgsmål i forbindelse med vurderingen af de faktiske forhold omkring de problemer, der muligvis er i Italien.

I øjeblikket baserer vi os primært på artikler i pressen og på en lang række forskellige formularer, der er blevet rundsendt i Parlamentet igennem de sidste par uger. PPE-DE-Gruppen foreslår derfor, at dagens afstemning om beslutningen udsættes til næste mødeperiode i september, idet de faktiske forhold på dette tidspunkt vil være afklaret, således at vi ved, hvad vi stemmer om.

Jeg vil gerne sige til alle de medlemmer, der ikke er enig heri, at hvis de ikke er ude efter at blive forsidestof, men derimod har til hensigt at skabe resultater for mindretal i Europa på grundlag af et samarbejde mellem alle grupper i Parlamentet, såvel store som små, kan vi skabe resultater for disse mennesker. De medlemmer, der blot er ude efter at blive forsidestof og få offentlig omtale, bør stemme nu. Vi ønsker en udsættelse, indtil vi kender de faktiske forhold omkring denne sag. Jeg må erkende, at der under de sidste tre dages forhandlinger er blevet øvet tilstrækkeligt pres til at få skub i sagen. Jeg anmoder de medlemmer, der ønsker ordentlige svar, om at støtte forslaget om at drøfte dette spørgsmål i september.

(Bifald fra højre)

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet anmodede mandag aften og igen i går Kommissionen om at redegøre for sine drøftelser med den italienske regering. Kommissær Barrot har på en meget faktuel og konkluderende vis meddelt, at den italienske regering for det første har videregivet ufuldstændige oplysninger, der efter min opfattelse ikke er særlig relevante.

De kender denne formular. Der er tale om en formular, der normalt bruges til at registrere forbrydelser, en formular, der klart viser, at den italienske regering træffer foranstaltninger, der højst ville være egnet i forbindelse med strafferetlige efterforskninger, men som helt afgjort ikke sikrer beskyttelsen af børn. At dømme ud fra det, som hr. Barrot netop har fortalt os, er det mere nødvendigt end nogensinde at vedtage denne beslutning i dag og at sende et klart signal fra Europa-Parlamentet.

(Bifald fra centrum og venstre)

Roberta Angelilli, for UEN-Gruppen. - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg støtter hr. Webers forslag, og jeg vil gerne takke kommissær Barrot, ikke kun for det, han har sagt i dag i Parlamentet, men også for hans vilje til at finde den bedste og mest konstruktive løsning på et problem, der i Italien bør anerkendes for, hvad det er, nemlig en nødsituation, der berører tusindvis af mennesker. Jeg kan forsikre Dem, at tusindvis af mindreårige vanrøgttes, og de har ingen ret til medicinsk behandling, vaccinationer eller skolegang.

Kommissionen og den italienske regering samarbejder tilsyneladende ... Hr. formand, må jeg godt tale færdig? Må jeg fortsætte, eller skal jeg slutte her? Vil De minde medlemmerne om, at jeg har ret til at tale? Som sagt er Kommissionen og regeringen på rette vej, og jeg mener navnlig, at vi ikke bør stemme om et beslutningsforslag, der er fuld af unøjagtigheder, egentlige juridiske fejl, dvs. fuld af falske juridiske påstande. Det er derfor et helt igennem politisk beslutningsforslag uden hold i de faktiske forhold.

Jeg vil bl.a. gøre medlemmerne opmærksom på - og dette er min konklusion - at selv om kommissær Barrot har været meget klar i dag, sagde kommissær Špidla for tre dage siden, at han endnu ikke havde læst retsaktens, som kun fylder to sider, så vidt jeg ved. Hvis alle medlemmerne til venstre føler sig nødsaget til at afsige en forhastet dom over en regerings metoder, er det efter min opfattelse fuldstændig uberettiget.

(Parlamentet forkastede anmodningen om at udsætte afstemningen)

Før afstemningen om ændringsforslag 10

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Fru formand! at tilføje "i hvert enkelt tilfælde" i anden del af ændringsforslaget, hvor vi opfordrer til, at der anvendes almindelige, ikkediskriminerende identifikationsprocedurer. På dansk er ordlyden således "i hvert enkelt tilfælde at anvende almindelige, ikkediskriminerende ...".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.5. Situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 7

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Mit mundtlige ændringsforslag vedrører punkt 8, hvori de kinesiske myndigheder opfordres til at standse forskelsbehandlingen af forskellige grupper. Mit forslag er at indføje ordene "Falun Gong-udøvere" efter "fagforeningsaktivister" Der er tale om mennesker, der praktiserer en særlig form for bevægelse og vejtrækning, men de behandles som systemkritikere og forfølges af de kommunistiske myndigheder.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Efter afstemningen

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Vi har en hel del vigtige afstemninger i dag. I lyset heraf behøver hr. Cohn-Bendit virkelig ikke konstant at kommentere afstemningen og konversere. Det er distraherende.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi netop har forkastet et ændringsforslag, hvori der stilles krav om løsladelse af en række af de personer, som vi har indstillet til Sakharovprisen. Næste gang vi uddeler Sakharovprisen i december, må vi hellere give dem lænker, således at de kan gå direkte i fængsel!

(Kraftigt bifald)

5.6. Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2007 (A6-0266/2008, Elmar Brok) (afstemning)

5.7. Situationen i Zimbabwe (afstemning)

Før afstemningen

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Med det formål at sikre en fuld opdatering anmoder jeg om, at følgende tekst, der fremgår af afstemningslisten, indføres:

"glæder sig over G8-ledernes erklæring af 8. juli 2008 om Zimbabwe, navnlig deres erklæring om ikke at ville acceptere legitimiteten af en regering, som ikke afspejler folkets vilje i Zimbabwe, deres henstilling om at udpege en særlig udsending for FN's generalsekretær, der skal aflægge rapport om den politiske og humanitære situation samt menneskerettigheds- og sikkerhedssituationen og samtidig støtte regionale bestræbelser på mægling mellem de politiske partier under hensyntagen til resultatet af valget den 29. marts 2008, og endelig deres erklærede hensigt om at tage yderligere skridt, herunder indførelse af finansielle og andre foranstaltninger over for de personer, der er ansvarlige for voldsanvendelse;"

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.8. Rummet og sikkerhed (A6-0250/2008, Karl von Wogau) (afstemning)

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

6. Stemmeforklaringer

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er stemmeforklaringer.

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning af Sarah Ludford (A6-0459/2007)

Daniel Hannan (NI). - *(EN)* Fru formand! Det tog os ikke lang tid at fortsætte, hvor vi slap. I tiden op til den irske folkeafstemning blev en lang række betænkninger ledsaget af en anmodning om at vente med offentliggørelsen til efter det irske valg. Så snart stemmerne var blevet talt endeligt op, genoptog vi dagsordenen med at harmonisere vores politik, navnlig på området for militarisering og retlige og indre anliggender.

Sidste gang Parlamentet var samlet, talte den ene taler efter den anden om at respektere den irske afstemning, "men ...". Nu forstår vi, hvad dette "men" betød. Dette "men" betød, at vi bør se bort fra udfaldet og fortsætte harmoniseringen af strafferetten, civilretten, immigration, asyl og de øvrige områder inden for indre anliggender. Vi foregiver end ikke at respektere folkets afgørelse. Vi er tilbage i vores lille verden, hvor vi foregiver, at vælgerne ikke eksisterer, og vi fortsætter, hvor vi slap.

Bogusław Rogalski (UEN). - *(PL)* Fru formand! På grund af de meget omfattende sikkerhedsforanstaltninger i Strasbourg i dag, hvilket er en meget usædvanlig situation, som vi aldrig har oplevet før under et plenarmøde, kunne jeg ikke være til stede under den første del af afstemningen. Jeg vil derfor gerne have indført i protokollen, at jeg undskylder, at jeg ikke var til stede under afstemningen ved navneopråb. Den bil, der skulle bringe mig til Europa-Parlamentet, var over en halv time forsinket, og jeg vil gerne have indført min undskyldning i protokollen.

Formanden. - Vi har talt om dette ved mødets start. Deltagere, der ankommer under mødet, vil naturligvis blive undskyldt.

Forslag til forordning - Omstrukturering af EF-fiskerflåden

Syed Kamall (PPE-DE). - *(EN)* Fru formand! Jeg er sikker på, at mange mennesker er interesseret i det, jeg vil sige.

Jeg vil rigtig gerne tale om det forhold, at vi fortsat går fra den ene til den anden krise i fiskerisektoren, uden at der gøres noget reelt forsøg på at løse det grundlæggende problem. Det grundlæggende problem for fiskerisektoren er rent faktisk den fælles fiskeripolitik, en politik baseret på sovjetisk planstyring, hvor kvoter tildeles til forskellige medlemsstater.

Det er på tide at gå bort fra denne kommunistiske centralstyring og gå over til løsninger baseret på ejendomsrettigheder.

Lad os se på nogle af de mest vellykkede løsninger til bevarelse af fiskebestandene, f.eks. i New Zealand og i Island, hvor de er baseret på ejendomsrettigheder og omsættelige ejendomsrettigheder.

Det er på tide, at EU ændrer sin tilgang og bevæger sig væk fra centralstyring og "EUSSR". Lad os gå over til markedsøkonomi.

Forslag til beslutning - Oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer (B6-0348/2008)

Frank Vanhecke (NI). - *(NL)* Fru formand! Det forhold, at Parlamentet gennem de seneste dage har kastet sig over en fuldstændig rimelig afgørelse truffet af den italienske regering, er symptomatisk for den kvælende atmosfære af venstreorienteret politisk korrekthed, der præger denne institution. Jeg kan imidlertid forsikre Dem om, at langt størsteparten af befolkningen i de europæiske lande har en fuldstændig modsat holdning end den, som tydeligvis støttes af et flertal i Europa-Parlamentet. Den fingeraftryksprocedure, som den italienske regering har iværksat med henblik på at løse de meget store problemer, der følger af den enorme indvandring af romaer til landet, støttes helt sikkert af langt størsteparten af befolkningen.

Det er desuden uacceptabelt, at EU blander sig i denne sag. Jeg er overrasket over, at EU ikke giver romaerne adgang til sine egne luksuøse bygninger og giver romabørn adgang til sine private skoler. De højtbesungne "menneskerettigheder" stopper tydeligvis ved grænserne til eurokraternes privilegerede områder.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Fru formand! Det er ved at gå op for mig, at Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender næsten må være det sidste sted at lede efter et forsvar for borgernes rettigheder. Vi så det første yderst foruroligende tegn på intolerance i dette udvalg i forbindelse med modstanden mod udnævnelsen af hr. Buttiglione som kommissær. Vi var herefter vidne til, at en yderst drakonisk lovgivning blev presset igennem under påskud af, at der var tale om antiterrorregler.

Jeg kan ikke glemme udtalelsen fra Graham Watson, lederen af Det Liberale Demokratiske Parti om, at bin Laden havde bidraget mere til den europæiske integrationsproces end nogen anden efter Jacques Delors! Og nu ser vi i forbindelse med den afstemning, vi netop har haft, denne mærkværdige afvisning af blot at se på sagens faktiske omstændigheder.

Jeg ved ikke, om den italienske regering har ret i at hævde, at der er unøjagtigheder i denne betænkning. Jeg har en liberal holdning til dette spørgsmål. Jeg bryder mig ikke om tanken om databaser. Jeg bryder mig ikke om tanken om fingeraftryk. Almindelig høflighed og almindelig retfærdighed burde imidlertid have foranlediget os til at give regeringen mulighed for at invitere en gruppe fra Europa-Parlamentet, således at vi fik mulighed for at vurdere sagens faktiske omstændigheder inden afstemningen. Det forhold, at en afstemning presses igennem, inden man har gjort sig bekendt med alle de faktiske omstændigheder, bekræfter, at præcis som Beskæftigelsesudvalget må være det sidste sted at lede efter et forsvar for beskæftigelsen, præcis som Fiskeriudvalget må være det sidste sted at lede efter et forsvar for fiskeriet ...

(Formanden afbrød taleren)

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Jeg vil gerne på vegne af delegationen fra Østrigs Folkeparti understrege, at vi naturligvis alle er enige om, at vi bør træffe de fornødne foranstaltninger til at forbedre romaernes vanskelige situation, ikke kun i Italien, men også andre steder, og til at løse dette problem med omtanke. Vi mener imidlertid, at i den nuværende situation, hvor vi ikke har kendskab til alle kendsgerningerne, bør vi ikke vedtage en beslutning, da vi derved vil foregribe kendsgerningerne.

Forslag til beslutning - Situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege (RC-B6-0340/2008)

Zita Pleštinová (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg undlod at deltage i afstemningen om beslutningsforslaget om situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege, da afstemningen ikke omfattede ændringsforslag, hvori der stilles krav om løsladelse af politiske fanger, herunder navnlig kandidaten til Sakharovprisen. Jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til endnu en gang at henlede opmærksomheden på betydningen af ytringsfrihed, der er den vigtigste forudsætning for indledningen af demokratiseringsprocessen i Kina.

Pressefriheden er af afgørende betydning, idet det er de uafhængige medier, der informerer om menneskerettighedssituationen i Kina uden censur. Det er således meget vigtigt, at uafhængige tv-stationer som f.eks. NTDTV har mulighed for at transmittere. Denne satellit-tv-station sender 24 timer i døgnet på kinesisk og engelsk via satellitter over Asien, Europa, Australien og Nordamerika. Det franske selskab Eutelsat, der understøtter NTDTV's satellittransmissioner, afbrød pludselig disse tv-udsendelser over Asien den 16. juni 2008, helt klart som følge af pres fra det kinesiske kommunistparti.

Hvis vi skal skabe resultater, er vi nødt til at sætte handling bag ordene i beslutningen. Vi opfordrer Europa-Parlamentets formandskab til at stille krav om genoptagelse af disse tv-udsendelser over Asien.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Europa-Parlamentet har en stærk tradition for at værne om menneskerettighederne, som vi kan være stolte over. Dette gælder ikke mindst vores politik i forhold til Kina og Tibet. Det er efter min opfattelse derfor så meget desto mere beklageligt, at vores beslutning i dag overhovedet ikke opfylder disse krav. I et historisk øjeblik havde Parlamentet ikke styrke til at sætte fokus på det, det burde have sat fokus på forud for De Olympiske Lege i Kina.

Jeg vil derfor gerne gøre det helt klart, at vores formand, hr. Pöttering, har forsvaret vores menneskerettighedsprincipper uden vaklen gennem de seneste par måneder. Den tyske forbundskansler Angela Merkel har gjort det samme på klar og imponerende vis. Jeg vil derfor gerne opfordre Parlamentet til at vende tilbage til de klare udmeldinger, der har kendetegnet Parlamentets politik i forhold til Kina og Tibet i de senere år og årtier, og betragte denne beslutning som et øjeblik svaghed inden sommerferien.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Fru formand! Jeg vil gerne sige et par ord om beslutningsforslaget om Kina. Jeg stemte for forslaget, men jeg beklager meget, at en lang række vigtige ændringsforslag blev

forkastet. Vi har i dag sagt, at situationen i Tibet er normal, hvilket ikke er rigtigt. Vi har nægtet at invitere Tibets åndelige leder til et møde i Rådet (almindelige anliggender), og denne beslutning er meget forkert. Vi var ikke engang i stand til at stemme imod Falun Gong-udøvere. Jeg beklager derfor dette, og vi bør efter min mening hurtigst muligt behandle disse spørgsmål på ny.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg ønsker blot at påpege, at som mange i min gruppe blev jeg forvirret over afstemningslisten, da vi i henhold til denne har stemt for en række absurde holdninger. At invitere Dalai Lama - nej, imod. Situationen i Tibet er ikke normal - nej, men vi har vedtaget, at den er normal. Mange af os har været forvirrede. Jeg har naturligvis forsøgt at rette op på situationen, men oplysningerne var forkerte, og vores liste var meget ukorrekt.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg tror ikke, at hr. Landsbergis rent faktisk har læst den beslutning, som vi har vedtaget med et flertal på to tredjedele. Hvis han havde læst den, ville han vide, at vi understreger den utålelige situation i Tibet fire gange og opfordrer den kinesiske regering til at respektere menneskerettigheder og kulturelle rettigheder i Tibet. De bør ikke fortælle usandheder, hr. Landsbergis! Langt de fleste parlamentsmedlemmer - dvs. et flertal i Parlamentet - har forsvaret menneskerettighederne og Tibets kulturelle autonomi.

Betænkning af Elmar Brok (A6-0266/2008)

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg stemte imod denne betænkning. Det er min dybe overbevisning, at denne betænkning rent faktisk er et af de mest kontroversielle dokumenter vedtaget af Parlamentet inden for de senere år. Jeg er overbevist om, at det forhold, at der ikke er nogen klar plan for EU's åbning mod øst, navnlig i lyset af Ukraines mulige fremtidige tiltrædelse, er en fuldstændig gyldig grund til at stemme imod betænkningen. Jeg ser bort fra den kendsgerning, at det foreløbige udkast til betænkning var fuldstændig uklart.

Til sidst en bemærkning til Dem, fru formand. De har givet to medlemmer lov til at tale, selv om de ikke stod opført på talerlisten. De bedes overholde proceduren.

Formanden. - Formanden afgør selv, hvem han eller hun vil give ordet til. Jeg ønskede at give ordet til løsgængere, og det er jeg fuldt ud berettiget til.

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru formand! En af årsagerne til, at jeg stemte imod Brok-betænkningen, der er blevet udvandet som følge af en række ændringsforslag, er forslaget om en "kommunikationspolitik", der rent faktisk blot vil indebære endnu mere EU-propaganda.

Det er symptomatisk for det grundlæggende problem i EU. I stedet for at tage hensyn til vælgernes holdninger forsøger EU at ændre disse holdninger gennem propaganda. Folkeafstemningen i Irland har imidlertid gjort det endnu tydeligere, at denne form for social manipulation har den modsatte virkning. EU burde derfor holde op med dette og vise respekt for europæernes holdninger og indsigelser i stedet for at gøre præcis det modsatte.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Jeg stemte for Brok-betænkningen, da jeg mener, at den er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Jeg støtter også forslaget om en kommunikationspolitik. Kommunikation indebærer imidlertid også sandhed og klarhed. Vi bør nu langt om længe give klart udtryk for, at Kroatien kan og bør tiltræde EU i dette årti. Landene i Sydøsteuropa har klare udsigter til at blive medlem af EU i det kommende årti, men en forudsætning for sandhed og klarhed er også, at det anerkendes, at det ville underminere EU at presse på med kravet om Tyrkiets tiltrædelse. Vi bør derfor være ærlige over for vores partner, Tyrkiet, og langt om længe sige, at vi er nødt til at finde andre samarbejdsformer. Selv om det rent faktisk ikke formuleres på denne måde i Brok-betænkningen, er det den logiske konklusion, der kan drages af indholdet, hvilket er korrekt.

Forslag til beslutning - Situationen i Zimbabwe (B6-0347/2008)

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Fru formand! Jeg er en af medordførerne for betænkningen. Jeg vil gerne påpege, at situationen i Zimbabwe er som "Den uendelige historie". Europa-Parlamentet udtaler sig endnu en gang om dette spørgsmål, og det glæder mig meget, at det er lykkedes os at overvinde politiske skel og klart og beslutsomt give udtryk for vores holdning til den skandaløse situation i landet. Derfor stemte jeg for denne betænkning, som jeg trods alt medvirkede til at udarbejde.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Det glæder mig meget at tale om denne beslutning, da jeg rent faktisk stemte for beslutningen i lighed med mange af mine kolleger i Parlamentet.

Jeg har imidlertid en bøn til parlamentsmedlemmer og politikere i hele Europa. Lad os sikre, at dette ikke blot er tomme ord, der kun har til formål at dulme vores samvittighed. Vi bør fokusere på handling og ikke på ord. Jeg tænker naturligvis på topmødet i Lissabon, hvor vi inviterede Mugabe på trods af sanktionerne.

Jeg tænker naturligvis på topmødet i Rom om fødevarekrisen og fødevarerikkerhed, hvor vi inviterede Robert Mugabe og hans garde, der gik på indkøb i de mest luksuøse butikker i Europa, mens deres landsmænd sultede.

Vi har ikke brug for flere tomme ord. Det kan være meget godt at være selvtilfredse med vores udtalelser, men vi er nødt til at sætte handling bag ordene. Vi er nødt til at indføre disse sanktioner mod Mugabes regime. Lad os stoppe dette hykleri. Denne opfordring er navnlig rettet mod mine portugisiske og italienske venner.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg stemte for denne beslutning, og i lighed med hr. Kamall har jeg modtaget flere og flere breve gennem de senere år om situationen i Zimbabwe.

De borgere, som jeg repræsenterer i East Midlands i Det Forenede Kongerige, kan simpelthen ikke forstå, hvorfor vi altid udtaler os så stærkt om Zimbabwe i Parlamentet og samtidig tillader, at hr. Mugabe inviteres til kontinentet for at udveksle synspunkter med vores ledere. Der er noget alvorlig galt og alvorlig hyklerisk ved dette. Det devaluerer denne institution og mange andre. Jeg håber således, at vi fremover vil være i stand til at udrede situationen, slippe af med denne rædsomme mand, og at demokratiet vil vinde indpas i Zimbabwe.

Betænkning af Karl von Wogau (A6-0250/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis undskylde over for alle mine kolleger, at jeg stoppede den næste taler. Jeg har glemt hans navn, men jeg håber også, at han vil rejse sig, når han taler og udvise respekt for Parlamentet.

Vi blev forsikret om, at Galileo ikke ville blive et dyrt, unyttigt foretagende, og at vi ville lede efter en anvendelsesmulighed. Hvis man ser på alle de andre satellitsystemer - de kinesiske og russiske satellitsystemer og det amerikanske GPS - spørger folk, hvorfor vi har brug for Galileo. Hvis man ser på dette system - et dyrt, unyttigt foretagende i rummet - står det helt klart, at vi leder efter flere og flere anvendelsesmuligheder.

Nu leder vi efter en militær dimension. Hvorfor har vi brug for denne militære dimension? Det har vi helt klart ikke. Den udspringer udelukkende af vores misundelse på amerikanerne og en "også mig"-politik. Lad os skrotte dette fuldstændig tåbelige projekt, lad os spare skatteydernes penge, give pengene tilbage til skatteyderne og satse på en langt bedre teknologi.

Ewa Klamt (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Jeg mener ikke, at vi med denne adfærd lever op til Parlamentets gode ry. Det er uacceptabelt, at hele Parlamentet småsnakker, når talere rejser sig for at få ordet. Fru formand, jeg opfordrer Dem til at få medlemmerne til at tie stille og til at sikre, at de medlemmer, der ikke hører efter, forlader salen.

Formanden. - Jeg er fuldstændig enig, men som De ved, beder vi om dette hver gang, og hver gang har vi de samme problemer.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Sarah Ludford (A6-0459/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) På grundlag af betænkningen udarbejdet af min britiske kollega, Sarah Ludford, stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning om ændring under førstebehandlingen i den fælles beslutningsprocedure af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger. Formålet med dette forslag er at skabe det nødvendige retsgrundlag, således at medlemsstaterne kan registrere ansøgernes obligatoriske biometriske identifikatorer - ansigtsbilledet og 10 fingeraftryk, og at indføre en retlig ramme for organiseringen af medlemsstaternes konsulater med henblik på gennemførelse af visuminformationssystemet (VIS) og oprettelse af fælles ansøgningscentre. Medlemsstaterne vil således ikke skulle udstyre deres konsulater med det nødvendige udstyr til indsamling af biometriske data. Jeg støtter de fleste ændringsforslag, navnlig forslagene om, at medlemsstaterne kan

repræsentere hinanden, sikkerhedsforanstaltninger i forhold til eksterne tjenesteudbydere og oplysningskampagner.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Formålet med dette forslag til forordning er at regulere organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i forbindelse med indførelsen af biometriske identifikatorer i visuminformationssystemet (VIS) på EU-plan. Det indfører for det første en pligt til at levere biometriske data, der skal lagres i VIS, og fastlægger standarderne herfor. For det andet omfatter forslaget bestemmelser om organisering af modtagelsen af visumansøgninger.

Med dette forslag, der er et led i fællesskabsreguleringen af forvaltningen af grænserne (Schengenområdet), indføres foranstaltninger til indsamling af visumansøgernes "biometriske identifikatorer" (fotografier og fingeraftryk), foranstaltninger, der mildt sagt er tvivlsomme og fortsat behæftet med en lang række ubesvarede spørgsmål med hensyn til systemets effektivitet, beskyttelse af personoplysninger, formålene med og kriterierne for indsamling af data, standarder for indholdet af VIS-lagre, adgangsrettigheder (dvs. inden for rammerne af aftaler mellem EU og forskellige lande om udveksling af oplysninger), og endelig sikring af borgernes rettigheder, friheder og garantier.

Vi er imod fællesskabsregulering af retlige og indre anliggender og etableringen af overvågnings- og kontrolstrukturer og instrumenter på EU-plan til fremme af sikkerhedspolitikker.

Derfor stemte vi imod.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg håber, at den stemme, som jeg har afgivet i dag, vil fremme snarlige forhandlinger med USA om visumfritagelse, således at statsborgerne i alle medlemsstaterne kan rejse frit og på samme vilkår.

Det er bydende nødvendigt, at det franske formandskab bl.a. forhandler om kriterierne for udstedelse af visum til USA til alle EU-borgere.

Betænkning af Carmen Fraga Estévez (A6-0278/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. - (EN) Fiskeripartnerskabsaftalen mellem EF og Mauretanien er helt sikkert vigtig for begge parter.

Denne aftale giver fiskere fra Middelhavet mulighed for at udøve deres erhverv andre steder, da der er overfiskeri i Middelhavet. Det nylige problem med tun er kun begyndelsen. Jeg har kendskab til to fiskeriselskaber fra Malta, der har anvendt denne aftale til at fiske i Atlanterhavet. Jeg fik kendskab hertil, da jeg deltog i en officiel parlamentsdelegation til Mauretanien, og præsidenten fortalte delegationen, at alle hidtidige forsøg på at finde en løsning på denne aftale var strandet.

Jeg bad i denne forbindelse om at tale privat med præsidenten. Jeg spurgte, om han på noget tidspunkt havde drøftet spørgsmålet med hr. Borg, den maltesiske kommissær. Præsidenten svarede, at han ikke havde talt med ham, men at jeg gerne måtte gøre dette, hvis jeg ville. Jeg kontaktede straks hr. Borg, der vurderede sagen og opsummerede de centrale spørgsmål. Jeg gjorde præsidenten opmærksom herpå og fortalte ham, at kommissæren ønskede at genoptage drøftelserne.

Sylwester Chruszcz (NI), skriftlig. - (PL) EU bemægtiger sig endnu en gang retten til at være en selvstændig stat. Efter min opfattelse henhører indgåelsen af internationale aftaler under den enkelte stats kompetence og ikke under en regional, international organisation som EU, og jeg har derfor stemt imod denne betænkning.

Dorette Corbey (PSE), skriftlig. - (NL) Delegationen fra Arbejderpartiet i Nederlandene har stemt for aftalen med Mauretanien, ikke fordi det er en god aftale, men fordi den er en lille forbedring af den nuværende situation (reducerede fangster).

Vi er generelt imod sådanne aftaler, da de fratager udviklingslandene deres føde- og indkomstkilder. I Mauretaniens tilfælde er det om end endnu mere bekymrende, at udviklingsmidler anvendes til at støtte fiskeriets interesser. Det er en skandale!

Christofer Fjellner (PPE-DE), skriftlig. - (SV) Vi undlod at deltage i afstemningen i dag om fiskeripartnerskabsaftalen mellem EF og Mauretanien. Vi stod over for to uønskede alternativer, enten en mere kortvarig aftale med højere fiskekvoter eller en mere langvarig aftale med lavere fiskekvoter. Det var desværre ikke muligt at stemme for aftalens ophør.

Vi moderate er imod fiskeriaftaler med afrikanske stater. Betænkningen indeholder en række meget små forbedringer sammenlignet med den nuværende aftale, men også tilbageskridt som f.eks. en forlængelse af gyldighedsperioden.

Da vi stod over for valget mellem disse uønskede alternativer, undlod vi at deltage i afstemningen.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Jeg glæder mig over forlængelsen af fiskeriaftalen med Mauretania, selv om det bør understreges, at forhandlingerne ikke altid var de meste åbne og gennemsigtige.

Medlemsstaterne blev ikke hørt i tilstrækkeligt omfang i forhandlingsfasen, hvilket har udmøntet sig i en protokol, hvor fiskerimulighederne er blevet kraftigt beskåret, samtidig med at den finansielle modydelse praktisk taget er forblevet uændret, og hvor man ikke har fået afklaret de afgørende tekniske aspekter for hovedflåderne, men tværtimod har indført nye begrænsninger såsom en ekstra biologisk hvileperiode uden stor videnskabelig forsvarlighed.

På trods heraf har Portugal fået rimelige fiskerimuligheder på disse fiskepladser, nemlig 886 GT årligt i kategori 1 (fartøjer, som fisker efter krebsdyr, med undtagelse af languster og krabbe), opnåelse af godkendelse i kategori 5 (blæksprutter) og fastholdelse af 300 GT for languster.

På grundlag af disse oplysninger mener jeg, at dette er en positiv aftale for mit land, og jeg stemmer således for.

Forslag til forordning - Omstrukturering af EF-fiskerflåden

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2008 om forslag til Rådets forordning (EF) om et midlertidigt særligt initiativ til fremme af omstruktureringen af EF-fiskerflåderne, som er berørt af den økonomiske krise. En af de største udfordringer for fiskerierhvervet i EU er fortsat ofte den strukturelle uligevægt mellem flådekapaciteten og de tilgængelige ressourcer. Det vurderedes for nogle år siden, at EU-flåden havde en overkapacitet på ca. 40 %. På grund af overkapaciteten, og fordi fiskebestandene er blevet udtømt af mange års overfiskning, kæmper fiskeriet for at modstå økonomisk pres udefra såsom den pludselige stigning i brændstofpriserne. Jeg ville ønske, at der var blevet udviklet et fællesskabsinstrument til annualisering af stigende oliepriser, således at det indre marked havde tid til at imødegå stigende kostpriser. Jeg glæder mig over de tiltag, der er blevet gjort af den franske landbrugs- og fiskeriminister, Michel Barnier, som har arbejdet meget hårdt for at opnå dette resultat. Takket være ham er der blevet indført øjeblikkelige støtteforanstaltninger.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Fiskerisektoren er en af de sektorer, der er blevet hårdest ramt af den nuværende energikrise.

Den svimlende stigning i brændstofpriserne og reduktionen af fiskeriindsatsen som led i den fælles fiskeripolitik og de stagnerende fiskepriser ved første salg har bragt redere og fiskere i en vanskelig situation.

Dette berettiger derfor dette forslag om en presserende rådsforordning om tilpasning af EU's flåde til den nuværende økonomiske situation som følge af energikrisen.

Dette forslag er rent faktisk i tråd med en meddelelse fra Kommissionen, hvori de problemer og krav, som fiskerisektoren står over for, såvel som de nødvendige foranstaltninger til afhjælpning af den nuværende krise efter min opfattelse er korrekt diagnosticeret.

Selv om jeg mener, at dette forslag til forordning er et positivt initiativ, lever det ikke helt op til mine forventninger efter at have læst ovennævnte meddelelse.

Bestemmelserne om midlertidigt ophør med fiskeri i artikel 6 med krav om, at de støttemodtagende virksomheder skal omfattes af flådeomstrukturingsplaner, den manglende inddragelse af maskiner i artikel 7, hele artikel 9 og artikel 12, stk. 3, der udelukkende har til formål at forsvare trawlfiskeriets interesser, er efter min opfattelse mindre vellykkede punkter i dette forslag.

På trods af ovenstående og i lyset af de store vanskeligheder i fiskerisektoren i Europa fortjener denne betænkning min støtte.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Som vi forklarede under forhandlingen i går, stemmer vi imod dette forslag til forordning af grundlæggende årsager. Hvis man var i tvivl om rimeligheden heraf, behøvede man blot at lytte til Kommissionens redegørelser for at bortvejre denne tvivl.

Kommissionen mener, at problemet er overkapacitet, og målsætningen og løsningen er "omstrukturering af flåderne". Hvad med den samfundsøkonomiske krise? Hvad med de stigende brændstofpriser (diesel og navnlig benzin)? Hvad med fiskepriserne ved første salg? Det er meget enkelt for Kommissionen: "Hvis en række medlemsstater reducerer kapaciteten yderligere, vil dette være til gavn for andre medlemsstater, idet en reduktion af kapaciteten og således en nedgang i fiskeriindsatsen betyder flere ressourcer og flere markedsmuligheder."

Dette er baggrunden for forslaget om at afsætte 1,6 milliarder euro alene til oplægning af fiskerfartøjer.

"Enkelt" - hvis sygdommen ikke gør det af med fiskerierhvervet, vil "kuren" gøre det.

Der tilføres ingen midler for at hjælpe sektoren med at imødegå de stigende produktionsomkostninger og sikre lønningerne. Det foreslås imidlertid at allokere 1,6 milliarder euro til finansiering af endeligt, delvist eller "midlertidigt" ophør med fiskeri.

Den portugisiske regering følger dette grundprincip, og jeg kan oplyse, at den allokerer ca. 8,2 millioner euro til oplægning af 27 fartøjer i 2008.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. - (EN) De negative følger af de nuværende olie- og brændstofpriser berører alle EU-borgere. Denne såkaldte redningspakke vil kun i ringe grad sikre en bæredygtig fiskeindustri. Selv om jeg støtter forslaget om kapacitetsreduktion - EU-flåden har i øjeblikket en overkapacitet på mindst 40 % - mener jeg ikke, at dette forslag vil sikre de ændringer, der skal til for at skabe en bæredygtig fiskerisektor i EU. Da 80 % af EU's lagre er foruroligende store, har vi brug for en reel kapacitetsreduktion, ikke bygning af nye fartøjer finansieret af skatteyderne.

Forslag til beslutning - Oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer (B6-0348/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Romaernes situation drøftes på ny på et meget vigtigt tidspunkt, hvor særlige begivenheder viser, at der stadig er betydelige svagheder i nationale og europæiske politikker på dette område, og at det tydeligvis er nødvendigt at overvåge og styrke disse politikker.

Jeg mener, at resultatet af forhandlingen og beslutningen om fingeraftryk fra romaer i Italien bør være baseret på to hovedkonklusioner. For det første er det af afgørende betydning, at de nationale foranstaltninger over for romaerne er rettet mod social integration og skabelse af en ramme for rettigheder og forpligtelser for disse borgere. Sådanne rettigheder og forpligtelser bør imidlertid være i overensstemmelse med EU's grundlæggende principper om ikkeforskelsbehandling såvel som respekt for grundlæggende frihedsrettigheder og menneskelig værdighed. Vi skal først og fremmest sikre mindreåriges rettigheder, uanset etnisk tilhørsforhold. Denne tilgang er blevet anvendt i Rumænien og bør også anvendes i de øvrige medlemsstater.

I lyset af romaernes kulturelle særtræk bør problemet med integration af romaerne løses på europæisk plan gennem udarbejdelse af en sammenhængende og omfattende strategi. Ud over at garantere de grundlæggende rettigheder bør denne strategi også fremme adgangen til uddannelse, navnlig til opdragelse til tolerance som led i det europæiske år for interkulturel dialog i 2008.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte imod Europa-Parlamentets beslutning, hvori Italien opfordres til at standse optællingen af romaer på grundlag af etnisk tilhørsforhold, da den efter min mening er forhastet, og jeg beklager, at Parlamentet ikke stemte for forslaget om at udsætte afstemningen indtil september 2008 stillet af min politiske gruppe, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Jeg vil gerne gøre det klart, at jeg naturligvis støtter forbuddet mod indsamling af romaernes, herunder mindreåriges, fingeraftryk, og udnyttelse af allerede indsamlede fingeraftryk, eftersom dette klart ville udgøre direkte forskelsbehandling på grundlag af race og etnisk oprindelse, hvilket er forbudt i henhold til artikel 14 i den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt forskelsbehandling. De argumenter, som næstformanden i Kommissionen, min ven Jacques Barrot, kom med, har imidlertid gjort indtryk på mig, idet han gav klart udtryk for, at Kommissionen fulgte situationen nøje i fuldstændig åbenhed for at sikre, at fællesskabslovgivningen blev gennemført. Min samvittighed siger mig, at vi bør afvente de forskellige forventede svar fra den italienske regering, inden vi tager politiske initiativer såsom den vedtagne beslutning, der kan misfortolkes af de europæiske borgere.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for denne beslutning, selv om jeg håber, at den ikke udnyttes til partipolitiske formål. Romaspørgsmålet er hverken en højrefløjs- eller en venstrefløjssag, men ganske enkelt et alvorligt og uløst problem, der kræver en hurtig indsats, og vi har ventet alt for længe. Vi ønsker kulturel integration, og vi er således nødt til at investere i praktiske tiltag og forpligtelser.

Den foranstaltning, der drøftes af den italienske regering, bør begrænses til det strengt nødvendige på trods af minister Maronis tvetydige forsikringer. Problemet med denne foranstaltning er ikke selve identifikationen, men at der anvendes et etnisk kriterium og en meget diskriminerende praksis (fingeraftryk), navnlig i relation til mindreårige. Vi er ikke de eneste, der har gjort opmærksom på disse krænkelse. Der har været højludte protester fra store dele af den katolske kirke og fra verdslige og katolske frivillige foreninger og organisationer. Den nationale formand for UNICEF har også taget kraftigt afstand fra indholdet i dette dekret. Jeg håber, at denne afstemning, der i praksis fordømmer Italien, vil være en lærestreg for regeringen og få den til at erkende, at den er nødt til at gå bort fra denne fejlslagte kurs.

Philip Bradbourn (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) De britiske konservative parlamentsmedlemmer har stemt imod denne beslutning, da det spørgsmål, der behandles i beslutningen, er et rent medlemsstatsanliggende, der således ikke vedrører EU.

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. - (EN) Erstat blot "roma" med "jøde", og vi ved, hvor dette forslag kommer fra, og hvad det vil ende med, medmindre der tages kraftigt afstand fra det.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. - (PT) Vi er bekymret over den voksende og uacceptable racisme og fremmedhad i Europa, navnlig når disse fænomener fremmes af neoliberale politikker, der forværrer situationen snarere end at imødegå de behov og problemer, der har skabt stigende usikkerhed og forværrede levevilkår for arbejdstagere og befolkningsgrupper.

De foranstaltninger, der blev vedtaget i Italien for nylig, hvor der den 21. maj erklæredes "undtagelsestilstand for så vidt angår nomadebosættelserne i Campanien, Lazio og Lombardiet" i et år, er eksempler på sådanne farlige og uacceptable foranstaltninger, der fremmer forskelsbehandling, adskillelse og "kriminalisering" af borgere og befolkningsgrupper og krænker deres rettigheder, friheder og garantier - deres mest grundlæggende menneskerettigheder.

Dette forværrer fattigdommen, udstødelsen og den sociale opløsning og fører således til marginalisering og ghettodannelse, analfabetisme og inddragelse i den uformelle økonomi og tilskynder mange borgere af romaoprindelse til ikke at deltage i samfundet.

Som understreget beskyttes romaernes rettigheder bedst ved som led i integrationspolitikken at garantere dem adgang til uddannelse, bolig og sundhedspleje, beskæftigelse og social sikring.

Gunnar Hökmark (PPE-DE), *skriftlig*. - (SV) Forskelsbehandling af romaer er et alvorligt problem, der skal imødegås i alle EU-medlemsstaterne. Alle europæiske borgere har samme rettigheder uanset nationalitet, etnisk tilhørsforhold, religion eller køn. EU's landvindinger og udvikling er baseret på disse rettigheder, og vi har en fælles forpligtelse til at værne om dette princip.

Dette stiller krav om adgang til uddannelse og sundhedspleje samt retten til respekt for den personlige integritet og værdighed. Behandlingen af romaerne i Italien i dag skal ses i dette perspektiv. EU har et ansvar for at sikre, at befolkningens grundlæggende rettigheder respekteres i alle lande.

Borgerne skal, uanset etnisk oprindelse, imidlertid også integreres i det samfund, de lever i, uden forskelsbehandling og således på lige vilkår for alle borgere. Det er vigtigt i forbindelse med bekæmpelsen af menneskehandel, prostitution og social udstødelse. Hverken voksne eller børn må tabes på gulvet.

På denne baggrund følte vi ikke, at vi kunne støtte nogen af de beslutninger, som Parlamentet har drøftet i dag.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), *skriftlig*. - (RO) Jeg stemte for denne beslutning, og jeg glæder mig over, at Europa-Parlamentet tager afstand fra denne diskriminerende og ulovlige foranstaltning, der er i strid med den europæiske menneskerettighedslovgivning.

Jeg gør imidlertid opmærksom på, at en beslutning ikke i sig selv vil løse det grundlæggende problem, da denne lovgivningsmæssige beslutning ikke er bindende. Jeg mener derfor, at vi bør anmode Kommissionen om at skride ind over for Italien for at få landet til at opgive sin diskriminerede politik over for romaerne.

Indsamlingen af fingeraftryk er hverken i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller med noget andet instrument, som sikrer menneskerettigheder i Europa. På fællesskabsplan har vi direktiv 380 af 28. april 2008, der indeholder bestemmelser om indsamling af fingeraftryk fra tredjelandsstatsborgere over seks år. Jeg vil ikke desto mindre gerne understrege, at der henvises til tredjelande, som ikke er en del af EU-området.

Direktiv 2004/38/EF garanterer alle EU-borgeres fri bevægelighed, og etnisk tilhørsforhold kan således ikke under nogen omstændigheder danne grundlag for en lovforanstaltning.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Italiens tiltag er en åbenlys tilsidesættelse af alle Europa-Parlamentets opfordringer om at udvikle en sammenhængende EU-politik til fremme af romaerne integration. Romaerne er en af de grupper, der er mest udsat for racisme og forskelsbehandling. Den italienske regering forsøger at se gennem fingre med og institutionalisere denne racisme og forskelsbehandling. De italienske myndigheder skal ikke indsamle fingeraftryk fra romaer, og jeg støttede beslutningen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Jeg stemte for at udsætte afstemningen om denne følsomme betænkning, idet jeg mente, at det ville være mere hensigtsmæssigt at vente, indtil alle de oplysninger, som Kommissionen har anmodet den italienske regering om at tilvejebringe, var tilgængelige.

Da Parlamentet forkastede forslaget om at udsætte afstemningen, undlod jeg at deltage i den endelige afstemning, da jeg ikke ønskede at støtte beslutningen, før vi fik kendskab til alle sagens kendsgerninger, og da jeg var bekymret over visse dele af teksten, samtidig med at jeg ønskede at understrege, at det ikke er acceptabelt, hvis myndighederne træffer hårdhændede foranstaltninger over for en særlig samfundsgruppe.

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. - (EN) Behandlingen af romaerne i Italien bør være en påmindelse om, at mindretal i Europa behandles på en umenneskelig, diskriminerende og nedværdigende måde af populistiske højreorienterede regeringer. Indsamling af fingeraftryk fra børn er ganske enkelt forkert. Vi har set dette før, og det bør ikke finde sted i et moderne Europa. Jeg opfordrer alle regeringer til at fordømme den italienske regering og til at gribe hurtigt ind for at beskytte romabørn i Italien.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *skriftlig*. - (RO) Jeg mener, at den italienske regerings afgørelse om at indsamle fingeraftryk fra borgere af romaoprindelse, herunder navnlig fra børn, er en alvorlig krænkelse af de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder.

Indsamling af fingeraftryk fra børn i en tidlig alder vil præge ham/hende for livet. Indsamling af fingeraftryk fra børn på under 14 år sker på grundlag af en formular, der anvendes i strafferetlige efterforskninger, hvilket er en krænkelse af borgernes grundlæggende rettigheder.

Jeg støttede ikke en udsættelse af afstemningen om beslutningen, da situationen er presserende, og da indsamlingen af fingeraftryk fra børn skal bringes til ophør. Udgangspunktet må ikke være en formodning om skyld hos visse børn, og den nuværende behandling af romabørn i Italien er uacceptabel.

Vi opfordrer den italienske regering til at stoppe indsamlingen af fingeraftryk fra mindreårige romaer i Italien.

EU bør foregå som et godt eksempel med hensyn til respekt for grundlæggende rettigheder, og Kommissionen bør derfor undersøge situationen i Italien og anmode den italienske regering om at stoppe indsamlingen af fingeraftryk fra romabørn.

Derfor stemte jeg for Europa-Parlamentets beslutning om at stoppe indsamlingen af fingeraftryk fra romaer, herunder navnlig fra romabørn, som led i "oprettelsen af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer".

Manfred Weber (PPE-DE), *skriftlig*. - (DE) Som koordinator for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender vil jeg gerne afgive stemmeforklaring på mine og mine gruppekollegers vegne. Alle grupper er forenet om bekæmpelsen af racisme og enhver form for etnisk forskelsbehandling og om at fremme menneskerettighederne. PPE-DE-Gruppen ønsker helt bestemt også, at der bliver kastet lys over begivenhederne i Italien.

I beslutningen henvises der primært til artikler i pressen og til dokumenter og vidneudsagn fra en række organisationer og enkeltpersoner. De fleste medlemmer var ikke i stand til at vurdere situationen på egen hånd.

De italienske myndigheder har inviteret repræsentanter fra Europa-Parlamentet til Italien, således at de kan få et nærmere kendskab til sagen, og har også tilbudt at tilvejebringe yderligere oplysninger. Den ansvarlige kommissær, Jacques Barrot, har lovet at fremlægge en informativ rapport ultimo juli, og vores gruppe ønsker at afvente denne rapport. Vores målsætning var, og er stadig, først og fremmest at få forholdene behørigt belyst. Derfor ønskede vi at udsætte afstemningen om beslutningen indtil mødeperioden i september. Vores forslag samt en række stillede ændringsforslag blev desværre forkastet, hvilket er baggrunden for vores stemmeafgivning.

PPE-DE-Gruppen er fortsat af den opfattelse, at det ville have været mere hensigtsmæssigt at foretage en grundig undersøgelse end at vedtage en hastig beslutning. Vores modstanderes målsætning var at blive forsidestof, og de gjorde således de berørte mennesker en bjørnetjeneste.

Forslag til beslutning - Situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege (RC-B6-0340/2008)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg mener, at beslutningen om at deltage eller boykotte De Olympiske Lege's åbningsceremoni bør træffes i fællesskab. Alle mine socialdemokratiske kolleger er ikke nødvendigvis enige heri. Jeg ser imidlertid ingen grund til at boykotte ceremonien eller legene på dette grundlag. Selv Dalai Lama støtter dette synspunkt.

Forslaget om at invitere Dalai Lama til et møde i Rådet (almindelige anliggender) er absurd for enhver, der ikke bevidst forsøger at underminere forbindelserne mellem EU og Kina. Med hensyn til forskelsbehandling af grupper i Kina såsom fagforeningsmedlemmer, er der ganske rigtigt grund til bekymring, men kritik fra de mennesker, der ønsker at stigmatisere romasamfundet i Italien, det er simpelthen for tykt. "Fej først for din egen dør, før du fejrer for andres."

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne fælles beslutning om situationen i Kina. Det er vigtigt fortsat at lægge pres på Kina før afviklingen af De Olympiske Lege om mindre end en måned.

Vi kan ikke lukke øjnene for de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, der finder sted, og som er i strid med de løfter, som Kina har afgivet. Europa-Parlamentet er forpligtet til at minde Kina om de løfter, landet afgav offentligt. Det er også vigtigt at gøre opmærksom på mindretalsrettigheder, retsstatsprincippet og den stadig udbredte anvendelse af dødsstraf.

Endelig havde jeg gerne set, at nogle af de mere stringente ændringsforslag rettet mod Kina var blevet vedtaget. Jeg tænker i denne forbindelse navnlig på krav om løsladelse af systemkritikere og menneskerettighedsaktivister som Hu Jia og hans hustru Zeng Jinyan, henvisning til situationen i Tibet, der langt fra er løst, og de uforholdsmæssigt hårde og uigennemsigtige domme afsagt over demonstranter efter demonstrationerne i foråret.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. - (PL) Jeg undlod at deltage i afstemningen om beslutningen om situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege. Dette gjorde jeg, fordi Parlamentet forkastede de ændringsforslag, hvori der blevet sat spørgsmålstegn ved overholdelsen af menneskerettighederne i Kina. Som følge heraf er beslutningen præget af en tone, der ikke var tiltænkt af initiativtagerne til denne forhandling. Hvorfor vedtog Parlamentet ikke denne beslutning inden de nyligt afholdte europamesterskaber i fodbold 2008? Fordi der ikke er problemer med overholdelsen af menneskerettighederne i Østrig og Schweiz. Det er ikke en antikinesisk handling at gøre Kina opmærksom på problemerne på dette område, men blot udtryk for, at vi forventer, at de minimumstandarder, som er blevet skabt af vores civilisation, vil blive overholdt.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 19, da jeg er helt overbevist om, at det vil være yderst nyttigt at invitere Dalai Lama til et møde i Rådet (almindelige anliggender) for at fremlægge sin vurdering af situationen i Tibet og forklare de 27 udenrigsministre sin mellemvejsstrategi og vision om reelt selvstyre for alle tibetanere inden for Kinas grænser.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) I forbindelse med beslutningen om Kina stemte jeg for ændringsforslagene stillet af De Grønne, da den manglende overensstemmelse mellem situationen i Kina i dag forud for De Olympiske Lege og de løfter og offentlige tilsagn, som Kina afgav i sin tid om at forbedre menneskerettighederne og situationen i Tibet, er præcis som påpeget i ændringsforslag 15.

Jeg lægger stor vægt på kravet i ændringsforslag 16 om, at der skal skabes reelle resultater på grundlag af forhandlinger mellem Dalai Lama og kinesiske repræsentanter før åbningen af De Olympiske Lege. Den bekymring, der gives udtryk for i ændringsforslag 11 og 12 om begivenhederne i Lhasa, fortjener også opmærksomhed.

Opfordringen i ændringsforslag 20 til EU og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger over for Kina er meget velbegrunder. Jeg vil ikke udelukke en fuldstændig boykot af De Olympiske Lege. Europa-Parlamentets formand, Hans-Gert Pöttering, traf en fornuftig og human beslutning. Vi kan ikke tillade Kina fortsat at bygge en olympisk scene ved hjælp af tryllekunstner under henvisning til det olympiske ideal og vores værdier.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Kinas håndtering af følgerne af jordskælvet i den sydvestlige del af Kina var et eksempel på de fremskridt, som landet har gjort i de seneste år. Der er imidlertid fortsat behov for yderligere fremskridt på menneskeretsområdet i landet. Der kan kun ske mærkbare fremskridt på dette område ved at forpligte begge parter til at indlede en konstruktiv dialog. De Olympiske Lege blev hilst velkommen som en fremragende mulighed for at fremme denne dialog og forbedringer med hensyn til menneskerettigheder og friheder. Jeg vil derfor understrege, at Kina er nødt til at intensivere sine bestræbelser på at leve op til de løfter, landet officielt har afgivet til Den Internationale Olympiske Komité om at styrke menneskerettighederne og de demokratiske rettigheder. Jeg stemte for beslutningen.

Marian Zlotea (PPE-DE), *skriftlig*. - (RO) Som medlem af Delegationen for Forbindelserne med Folkerepublikken Kina håber jeg, at vi med dagens afstemning vil overbevise de kinesiske myndigheder om at leve op til deres egne offentlige tilsagn med hensyn til menneskerettigheder, mindretalsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet. Jeg opfordrer de kinesiske myndigheder til at træffe foranstaltninger hurtigst muligt for at forbedre menneskerettighedssituationen ved at benåde alle fængslede politiske fanger og menneskerettighedsaktivister, herunder dem, der sidder i fængsel i Tibet som følge af demonstrationerne i marts 2008.

Betænkning af Elmar Brok (A6-0266/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. - (SV) De svenske socialdemokrater undlod at deltage i afstemningen om Brok-betænkningen. Vi vil gerne redegøre for vores holdning til den fremtidige udvidelse af EU i denne stemmeforklaring.

Vi mener, at kandidatlande, der forhandler om EU-medlemskab, kun kan pålægges Københavnskriterierne. Vi støtter den fortsatte udvidelse af EU og mener, at udvidelsen er et af de afgørende spørgsmål for EU's fremtid. Vi mener også, at forhandlingerne med Tyrkiet skal fortsætte, og at landet skal vurderes på grundlag af samme objektive kriterier som de øvrige kandidatlande.

Adam Bielan (UEN), *skriftlig*. - (PL) I Brok-betænkningen understreges ønsket om at styrke vores forbindelser med vores østlige nabolande, og derfor støttede jeg betænkningen. Jeg mener imidlertid ikke, at der er tale om en særlig imponerende betænkning, og den mangler den klare plan for åbning af EU mod øst, som vi håbede på at få. Vi forventede, at formanden for Udenrigsudvalget havde udarbejdet et bedre dokument.

Petru Filip (PPE-DE), *skriftlig*. - (RO) Vi anerkender kompleksiteten af og den konkrete anvendelighed af Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2007 og mener, at vi i det mindste bør genoptage mere konkrete drøftelser om udvidelsesstrategiens interne dimension i lyset af den nye situation efter det irske folks afstemning. EU's muligheder for at opfylde målsætningerne i sine politikker og sikre et funktionsdygtigt regionalt samarbejde, navnlig i landene i det sydøstlige Europa, afhænger af, hvilken løsning vi finder på forholdet mellem medlemsstaterne.

Jeg vil gerne understrege, at enhver forhandlingsløsning, der indebærer forskelsbehandling af en anden medlemsstat, uanset begrundelsen, vil skabe "en svag kæde", og jeg mener ikke, at en sådan tilgang vil være en fordel på lang sigt. Hvorvidt vores fremtidige tiltag bliver en succes, afhænger af vores evne til at forklare borgerne den direkte virkning af og de langsigtede fordele ved udvidelsen. Jeg vil endog sige, at vi bør se konstruktivt på den irske afstemning. Denne afstemning viser, at vi ikke altid har forstået at være åbne partnere i forhold til den almindelige borger, der lægger mere vægt på effektiv politisk praksis snarere end at kæmpe for idéer og visionære begreber.

Robert Goebbels (PSE), *skriftlig*. - (FR) Jeg stemte for Brok-betænkningen om strategien for fremtidige udvidelser af EU for at bekræfte, at det efter min opfattelse ikke vil være muligt at gennemføre yderligere udvidelser uden en ny traktat, der giver EU mulighed for at samarbejde med 27 eller flere medlemsstater, og en tilstrækkelig finansiel ramme.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. - (FR) Det anføres i Brok-betænkningen om udvidelsesprocessen, at udvidelsesprocessens succes kun kan sikres, hvis "der er en klar og langvarig offentlig støtte".

Denne sætning forekommer mig fuldstændig hyklerisk her kort tid efter eurokraternes hånlige reaktion på det klare irske nej til Lissabontraktaten, der blot er en gentagelse af det franske og nederlandske nej i 2005, og henset til, at kravet i den franske forfatning om folkeafstemning om tiltrædelse af EU netop er blevet erstattet af bestemmelser om en pseudofolkeafstemning baseret på "borgerinitiativ", hvilket i praksis afhænger af Den franske Nationalforsamlings og Senatets velvilje.

Hr. Brok kommer end ikke ind på offentlig høring i form af en folkeafstemning, idet han er klar over, at langt de fleste europæere er imod Tyrkiets tiltrædelse af EU. Han foreslår blot, at der føres propaganda over for borgerne, der betragtes som uvidende eller endog enfoldige, for at vinde denne støtte.

Hvis hr. Brok og hans europæiske og nationale kolleger frygter - eller foragter - borgerne så meget, bør de i det mindste udvise den anstændighed at holde op med at søge deres accept. Det ville helt sikkert styrke demokratiet i Europa.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Jeg støtter Brok-betænkningen om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2007. EU er nødt til at leve op til de løfter, der er blevet afgivet tidligere om udvidelse. Vi skal ganske rigtigt stille strenge og rimelige krav til alle kandidatlande og potentielle kandidatlande, som vi afgiver disse løfter til. Efter min opfattelse behandles disse spørgsmål behørigt i betænkningen, og jeg stemte for Brok-betænkningen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. - (EL) Beslutningen er en skandaløs fordrejning af virkeligheden for borgerne i de gamle og ny EU-medlemsstater, hvori uddybningen og udvidelsen af EU fremstilles som værende til deres fordel, selv om det forholder sig stik modsat. Formålet med de foreslåede planer om den nye udvidelse er i endnu højere grad at udnytte og manipulere med borgerne i tiltrædelseslandene, der allerede står i en skrækkelig situation, og at sætte yderligere skub i den europæiske kapitals udplyndring af disse lande. Navnlig på Vestbalkan er udvidelsesprocessen baseret på en meget stor underkastelse og ydmygelse af borgerne i disse lande. Et typisk eksempel er kravet om fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien, denne pseudodomstol, der blev oprettet af amerikanske og europæisk imperialistiske bøller med det formål at stille ofrene for deres krige og forbrydelser på dette område for en domstol, og den blev brugt til at ødelægge den tidligere præsident Slobodan Milošević. Borgerne er desuden navnlig i fare, da udvidelsesprocessen forsat er baseret på nye grænsedragninger og oprettelse af protektorater for imperialisterne som f.eks. Kosovoprotektoratet, hvilket vil skabe en række nye imperialistiske stridigheder og sammenstød, hvor borgerne i området bliver ofre.

Medlemmerne af Europa-Parlamentet fra Grækenlands Kommunistiske Parti stemmer derfor imod beslutningen og understreger vores modstand mod det imperialistiske EU og EU-udvidelsen.

Charles Tannock (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) De britiske konservative har altid været og er fortsat ivrige tilhængere af EU's udvidelse, da den sikrer et større indre marked og et løsere og mere fleksibelt nationernes Europa.

Denne betænkning indeholder imidlertid en række punkter, som vi ikke kan støtte. Vi mener ikke, at Europa skal være et "politisk integrationsprojekt". Vi er desuden uenige i de vigtigste aspekter i punkt 19, hvori der opfordres til oprettelse af "et område baseret på fælles politikker" på områder som f.eks. retlige anliggender, sikkerhed, migration, visumfri bevægelse og uddannelse, hvilket de britiske konservative ikke kan støtte. Vi er også uenige i punkt 6 om EU's mål med hensyn til "at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, at sikre fuld respekt for og videreudvikling af gældende fællesskabsret og at værne om de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder".

Vores bekymringer over disse og andre punkter i betænkningen svækker på ingen måde vores støtte til en yderligere udvidelse af EU, hvis ansøgerlandene opfylder Københavnskriterierne.

Af ovennævnte grunde har vi besluttet at undlade at deltage i afstemningen om denne betænkning.

Forslag til beslutning - Situationen i Zimbabwe (B6-0347/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. - (IT) Det er godt, at EU giver udtryk for sin holdning til denne del af Afrika, der på ny risikerer at blive ramt af bitre konflikter efter den farceagtige præsidentvalgkamp, som vi var vidne til for et par dage siden.

G8-lederne har også taget meget klart stilling, ikke gennem indførelse af sanktioner, der navnlig rammer civilbefolkningen, men gennem "finansielle foranstaltninger", der navnlig rammer virksomheder, banker og personer med forbindelser til regimet, der har siddet ved magten siden 1980. Den nuværende situation præget af afholdelse af valg under uhensigtsmæssige forhold og systematisk vold er uacceptabel. Jeg håber også, at EU-diplomatiet vil støtte Den afrikanske Unions forslag om dannelse af en national samlingsregering, således at denne vanskelige krise kan overvindes.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. - (PL) Jeg støtter denne beslutning, da jeg mener, at vi skal slå hårdt ned på vold i Zimbabwe, øge sanktionerne og opfordre til, at anerkendelsen af Mugabes regime trækkes tilbage. Den statsfinansierede voldskampagne mod den politiske opposition har udelukket muligheden for at gennemføre en fri anden runde af præsidentvalget.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. - (FR) I lighed med alle andre mennesker verden over ønsker zimbabwerne fred, demokrati og velfærd.

Det har de ikke under Robert Mugabe. Landets tidligere frihedshelt har udviklet sig til en torturist. Parlamentet sender i dag et klart budskab om, at det ikke længere ønsker Mugabe og hans regime. Det har det zimbabwiske folk besluttet. EU skal lægge mest muligt pres på for at hjælpe zimbabwerne og afrikanerne med at finde en løsning på krisen.

Det vigtigste er at standse volden. Det vil kun være muligt at nedsætte en midlertidig regering med et klart mandat til at organisere frie og gennemsigtige valg overvåget af det internationale samfund gennem en dialog med inddragelse af alle zimbabwere.

Robert Mugabe vil imidlertid ikke forhandle, medmindre han tvinges. Vi er derfor nødt til at øge vores sanktioner mod regimet.

Endelig er vi allerede nu nødt til at planlægge genopbygningen af et fremtidigt Zimbabwe, og jeg glæder mig således over Kommissionens forslag om at frigive 250 millioner euro i nødfinansiering, så snart Zimbabwe får en lovlig og troværdig regering.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Zimbabwe, hvor Mugabes regime fordømmes.

Regeringens voldskampagne mod oppositionen, de mange krænkelser af menneskerettighederne og tilsidesættelsen af demokratiske principper er uacceptable. Den civiliserede verden skal ufortøvet fordømme situationen i Zimbabwe. Den politiske forfølgelse, umotiveret vold, sult, lidelser og de mange dødsfald blandt borgere er Mugabes seneste "værk", der skal gå over i historiens annaler. Det zimbabwiske folk fortjener en bedre skæbne. Jeg mener, at det er af afgørende betydning, at det internationale samfund griber ind for at løse den nuværende humanitære krise. EU skal foregå med et godt eksempel.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. - (PL) Jeg støttede beslutningen om Zimbabwe. Robert Mugabes handlinger er uacceptable. Jeg vil ikke kalde ham præsident, da de begivenheder, der fandt sted for nylig i Zimbabwe, ikke kan kaldes et valg. Jeg er enig med en af de namibiske politikere, der sagde, at ud over de traditionelle sygdomme, som Afrika slås med - f.eks. malaria, tuberkulose og aids - er den farligste sygdom i dag, den sygdom, der skal bekæmpes hurtigst muligt, mugabeisme. Mugabe er blevet en fjende for hans egen befolkning. Det er meget frustrerende, når en mand, der kæmpede for frihed og uafhængighed, med tiden udvikler sig til en skadelig despot. Jeg håber, at afrikanerne vil åbne øjnene og indse, at folk som Mugabe er skadelige for hele Afrika.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Jeg stemte for beslutningen om situationen i Zimbabwe, da præsident Mugabes terrorregime den 27. juni endnu en gang åbenlyst lod hånt om det internationale samfunds holdning, retfærdighed og demokrati. Der er ingen tvivl om, at præsidentvalget i Zimbabwe var ulovligt, og volden, mordene, arrestationerne og forfølgelsen af oppositionen i landet er et særlig brutalt udtryk for den manglende retfærdighed.

Som påpeget i beslutningen er det tvingende nødvendigt at sikre en mæglingsproces i Zimbabwe med inddragelse af forskellige aktører fra det internationale samfund og Afrika. De aktører, der inddrages i dialogen, skal sikre bæredygtige løsninger for Zimbabwe, og det vil kun være muligt, hvis hele det internationale samfund, der har vidtrækkende demokratiske beføjelser, inddrages. Det zimbabwiske folk har en dyb længsel efter demokrati.

Situationen i Zimbabwe vedrører hele det internationale samfund og de afrikanske stater, og det er tvingende nødvendigt, at vi anerkender Mugabes tyranni. Kina og Libyen har desværre ikke samme holdning som det internationale samfund til dette spørgsmål.

EU skal støtte og tilskynde de afrikanske stater, der ønsker at boykotte Zimbabwe i forbindelserne med Afrika. Sydafrikas politiske og økonomiske støtte til Mugabes styre og udvisningen af zimbabwiske flygtninge fra Sydafrika er tværtimod i strid med vores fælles værdier. Jeg ønskede også at støtte holdningen i beslutningen om, at denne strid kan og bør have negative følger for forbindelserne mellem EU og Sydafrika.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for beslutningen i dag og håber, at Rådet vil følge op herpå gennem en stærk samordnet indsats. Jeg håber også, at de holdningsændringer, som vi har set hos afrikanske ledere, også betyder, at vi ikke skal finde os i den ydmygelse at se hr. Mugabe deltage i internationale møder på EU's territorium. Den magt, som Mugabe har i dag, er vundet på bekostning af befolkningens blod og lidelser. Vores regering bør ikke gøre ondt værre ved at tvinge folk til at vende tilbage til Zimbabwe. De risikerer ikke kun at blive udsat for fysisk fare i landet, idet de også kan gøre situationen mere ustabil og lægge yderligere pres på svindende ressourcer. Den eneste garanterede politiske foranstaltning, som vores regeringer kan træffe, er at give disse mennesker lovlig indvandrerstatus og lov til at arbejde. Det ville også betyde, at de, når det er muligt at vende tilbage, vender tilbage med aktive færdigheder og potentielle finansielle ressourcer, der vil fremme udviklingen af græsrodde. Regeringerne bør rent faktisk generelt føre en sådan politik over for mennesker, der ikke kan vende tilbage til konfliktramte lande. Det zimbabwiske folk har brug for vores støtte på alle områder.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Situationen i Zimbabwe er bekymrende. I lighed med mine kolleger fordømmer jeg også Zanu-PF partiets adfærd under hele valget og understreger også, at valget den 27. juni ikke kan anses for at være lovligt. Der bør afholdes et nyt valg, hvor de demokratiske standarder respekteres. Det er værd at se nærmere på muligheden for at nå til enighed om en midlertidig regering i landet for at komme ud af det nuværende demokratiske dødvande i Zimbabwe. Jeg stemte for beslutningen.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg fordømmer situationen i Zimbabwe og opfordrer alle Europa-Parlamentets medlemmer, Kommissionen, Rådet og alle nationale regeringer til at fordømme Mugabe og søge en udvej på denne krise. Jeg glæder mig over G8-ledernes erklæring om ikke at ville acceptere legitimiteten af en regering, som ikke afspejler folkets vilje i Zimbabwe.

Betænkning af Karl von Wogau (A6-0250/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for initiativbetænkningen udarbejdet af min tyske kollega, hr. von Wogau, om rummet og sikkerhed. Tiden er inde til at anlægge en fælles tilgang for at forsvare europæiske interesser i rummet. Det bliver mere og mere åbenlyst for hver dag, at vi har behov for rumaktiver, således at EU's politiske og diplomatiske aktiviteter kan baseres på uafhængige, pålidelige og fuldstændige oplysninger til fordel for konfliktforebyggelsespolitikker, krisestyringsoperationer og global sikkerhed, navnlig med hensyn til overvågning af spredning af masseødelæggelsesvåben og transportmidler hertil og kontrol med overholdelsen af internationale traktater, overvågning af smugling på tværs af grænserne af lette våben og håndvåben, beskyttelse af kritisk infrastruktur, EU's grænser samt civilbeskyttelse i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer og kriser. Galileo er i denne forbindelse af afgørende betydning for EU's rolle i rummet. Denne tilgang bør gå hånd i hånd med det europæiske forsvar og støtte til den europæiske forsvarsindustri, navnlig luftfartsindustrien.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) EU skal udvikle sine egen rumkapacitet. Vi er imod bevæbning af rummet, men anerkender, at eftersom USA nægter at indgå i et tæt samarbejde med EU om fælles brug af satellitkapaciteten i freds- og krigstid, har vi ikke andre muligheder end at forsøge at udvikle vores eget system i Europa.

Udviklingen af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og EU's sikkerheds- og forsvarskapacitet kræver en rumdimension. Hr. von Wogau, formanden for Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar, har gjort Parlamentet og Europa en tjeneste med denne betænkning, som vi således bør følge op på.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Det ville være vanskeligt at udtrykke det mere klart.

I sin initiativbetænkning om rummet og sikkerhed har et flertal i Europa-Parlamentet forkastet vores forslag, hvori det understreges:

- at anvendelsen af rummet kun må tjene civile formål uden nogen direkte eller indirekte militær anvendelse, og
- at Galileoprojektet skal være et rent civilt projekt.

Flertallet godkendte samtidig en række farlige foranstaltninger, herunder:

- nødvendigheden af Galileo til uafhængige ESFP-operationer og for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);

- udviklingen af et fælles grundlag for en geospatial efterretningspolitik, hvor der skabes betingelser for inddragelse af EUSC i planlægningen af den enkelte ESFP-operation, såfremt der er behov for rumobservation og rumbaserede efterretninger;

- at EU undersøger mulighederne for at allokere EU-budgetmidler til EUSC for at sikre tilstrækkelige midler til opfyldelse af de øgede behov for midler til finansiering af ESFP-operationer;

- muligheden for at finansiere fremtidige satellitlekommunikationssystemer, der understøtter ESFP-operationer, via EU's budget.

Med andre ord militarisering af Galileoprojektet og øget anvendelse af EU's budgetmidler til militære formål. Derfor stemte vi imod.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. - (SV) Jeg stemte imod betænkningen, da jeg mener, at rummet kun skal anvendes til fredelige formål. Betænkningen er alt for vidtgående.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg glæder mig generelt over hr. Von Wogaus betænkning om rummet og sikkerhed. Jeg støtter ordførerens understregning af, at rummet ikke skal bevæbnes. Udviklingen af frivillige instrumenter, der kan forbedre sikkerheden i rummet, er et positivt skridt i retning af at sikre en ansvarlig rumpolitik. ESFP-aktiviteter finansieres i øjeblikket via mellemstatslige fællesskabsbudgetter, og jeg mener således, at det ville være uhensigtsmæssigt at foregribe beslutninger om denne finansiering i betænkningen. Disse holdninger afspejles i min stemmeafgivning.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Brugen af rummet er af afgørende betydning for effektiviteten af EU's imperialistiske indgreb. Det er konklusionen i den betænkning, som Europa-Parlamentet har vedtaget om rummet og EU's sikkerhed. I betænkningen understreges betydningen af at anvende rummet til "EU-medlemsstaternes" udstationeringer under FN, NATO og andre lignende organisationer. Der opfordres til en hurtig udvikling af programmerne Egnos og Galileo, fuld udvikling af EU's Satellitcenter og koordinering af EU-medlemsstaternes satellitlekommunikationssystemer gennem Det Europæiske Rumagentur med henblik på spionage og overvågning med det formål at sikre "uafhængige, pålidelige og fuldstændige oplysninger til fordel for konfliktforebyggelsespolitikker, krisestyringsoperationer ...".

Der allokeres allerede et astronomisk beløb på 5,25 milliarder euro via EU's budget til disse formål alene i perioden 2007-2013. Dette forhold såvel som beslutningen om at fremskynde Galileoprogrammet viser, at EU agter at integrere anvendelsen af rummet i de strategiske ressourcer og den strategiske kapacitet til fremme af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik - med andre ord instrumenterne for EU's imperialistiske indgreb verden over.

I lyset af ovenstående er den indtrængende opfordring i betænkningen om "ikke militarisering" af rummet - et typisk eksempel på den skandaløse dobbelthed, der karakteriserer imperialistiske politiske talerør - udtryk for et ekstremt hykleri.

Glenis Willmott (PSE), skriftlig. - (EN) Medlemmerne af Europa-Parlamentet fra Labour-Partiet glæder sig over Parlamentets betænkning, og vi støtter navnlig udviklingen af en EU-adfærdskodeks for rumaktiviteter samt udvikling af frivillige instrumenter, der kan forbedre sikkerheden i rummet.

Vi ønsker imidlertid ikke at foregribe beslutninger om det fremtidige EU-budget, idet ESFP-aktiviteter i øjeblikket finansieres via mellemstatslige fællesskabsbudgetter. Vi stemte derfor imod to ændringsforslag herom i forbindelse med rumrelaterede ESFP-aktiviteter.

Formanden. - Stemmeafklaringerne er afsluttet.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Det franske formandskabs arbejdsprogram (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelsen om det franske formandskabs arbejdsprogram. Præsident Sarkozy, jeg vil gerne byde Dem velkommen i Europa-Parlamentet som formand for Rådet.

(Bifald)

Jeg er klar over, at De ankommer direkte fra en lang rejse fra Japan. Velkommen til Europa-Parlamentet.

(Bifald)

(DE) Jeg vil også gerne byde velkommen til Kommissionens formand, José Manuel Durão Barroso, der i lighed med formanden for Rådet også netop er vendt hjem fra Japan. Det var en trættende rejse, og jeg har således ikke flere indledende bemærkninger.

(FR) Hr. formand for Rådet, jeg giver Dem hermed ordet i Europa-Parlamentet uden yderligere forsinkelser.

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - *(FR)* Hr. formand, mine damer og herrer! Det er en stor ære for mig at tale i Europa-Parlamentet på et så kritisk tidspunkt for Europa. Jeg er fuldstændig klar over, at vi alle har et tungt ansvar. Som formand for Rådet har jeg naturligvis et stort ansvar, men alle proeuropæere har det samme ansvar.

Hvordan bringer vi Europa ud af den nuværende krise? Hvordan forhindrer vi, at Europa går i stå? Hvordan overvinder vi vores forskelligheder og bruger dem til at fremme det samme europæiske ideal? Vi befinder os i det europæiske demokratis centrum. Alle, der har den ære at sidde i Europa-Parlamentet, har været nødt til at vinde støtte fra deres landsmænd. Der er mænd og kvinder på venstrefløj, i centrum og på højrefløj, valgte repræsentanter fra 27 lande. I dag er vi imidlertid nødt til at vende vores forskelligheder til en styrke for et skrantende EU.

Vi skal se disse forskelligheder som en mulighed for at berolige de europæiske borgere, der er bekymrede. Vi skal holde liv i demokratiet, hvilket betyder, at vi skal indlede en debat og samtidig skabe et billede af et Europa, der ikke agter at gå i stå. Alle skal være med om bord i den europæiske familie med 27 medlemsstater. Ingen skal lades tilbage. Om få måneder indtræffer en vigtig dato for Europa-Parlamentet. Alle bør være bevidste herom. Vi må samtidig give det indtryk her til formiddag, at Europa arbejder for alles bedste.

Europa har været i nemmere situationer end i dag. Jeg vil gerne tale frit, vel vidende at jeg som formand for Rådet skal tale på alles vegne. Jeg er nødt til at tage hensyn til alles følelser og samtidig give de rigtige svar.

Vi har for det første et institutionelt problem. Stats- og regeringslederne har forsøgt at finde et kompromis med Lissabontraktaten. Ingen påstod, at Lissabontraktaten ville løse alle vores problemer, men den var og er fortsat udtryk for et kompromis, som alle kunne acceptere. Som præsident for Den Franske Republik var jeg nødt til at leve op til mit ansvar. Frankrig stemte nej i 2005, og dette skabte et problem for Frankrig. De spørgsmål, som vi skal behandle, er meget vanskelige og komplekse. Vi bør forsøge at give alle det indtryk, at vi behandler disse spørgsmål uden andre bagtanker og uden forudfattede meninger. Det forventes af os.

(Bifald)

Inden valget tilbød jeg den franske befolkning en parlamentarisk ratifikation af Lissabontraktaten. Inden valget sagde jeg, at jeg ikke ville afholde en folkeafstemning i Frankrig. Dette sagde jeg til den franske befolkning i en demokratisk ånd. Det var et valg, som jeg traf tre dage inden jeg blev valgt, hvilket kunne have fået stor betydning. Jeg fortryder ikke dette valg. Jeg er overbevist om, at afgørelser om institutionelle spørgsmål, EU's funktionsmåde, bør træffes af parlamentsmedlemmer og ikke på grundlag af folkeafstemninger. Jeg træffer et politisk valg (*bifald*), og jeg traf et politisk valg i mit eget land inden valget. Det er derfor fuldstændig demokratisk.

Vi har nu et problem med det irske nej. Det tilkommer helt sikkert ikke en franskmænd at gøre sig til dommer over dette udfald i lyset af de tidligere nederlandske og franske nej'er. Jeg rejser derfor til Irland den 21. juli, den første gang som formand for Rådet, for at lytte, indlede en dialog og forsøge at finde løsninger. Det franske formandskab vil foreslå en strategi og forhåbentlig en løsning i samråd med den irske regering enten i oktober eller december.

Problemet er følgende. Vi skal undgå at presse vores irske venner og samtidig fastlægge, på hvilke vilkår og på grundlag af hvilken traktat vi skal organisere valget til Europa-Parlamentet i 2009. Vi har derfor lidt tid, men ikke meget. Vi skylder vores medborgere at vide, på hvilket grundlag vi skal organisere valget til Europa-Parlamentet. Grundlaget vil være Lissabontraktaten eller Nicetraktaten. Der vil ikke blive afholdt en ny konference om institutionelle spørgsmål. Der vil ikke komme en ny traktat. Det vil enten være Lissabontraktaten eller Nicetraktaten.

For at gøre det helt klart vil jeg gerne tilføje - det er min personlige holdning, men det betyder ikke, at den er sandheden - at jeg hører til dem, der altid har støttet en udvidelse af EU. Udvidelsen i 2004 var en succes. Familien er samlet igen, og det bør vi ikke fortryde. Jeg hører til dem, der beklager, at vi ikke har skabt nye institutioner før udvidelsen. Det var en fejltagelse, og den betaler vi for i dag. Det ville have været modigere at oprette institutioner inden udvidelsen.

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at jeg naturligvis ikke fortryder udvidelsen. Familien skal holde sammen. Jeg står imidlertid fast på, at vi ikke må begå den samme fejl igen. Hvis vi holder fast ved Nicetraktaten, forbliver vi 27 medlemsstater i EU. Hvis vi ønsker en udvidelse - hvilket jeg ønsker - har vi brug for nye institutioner inden udvidelsen. Hvem ville have troet, at EU med sine 27 medlemsstater ikke var i stand til at skabe sine egne institutioner, og at den eneste prioritet var at fortsætte udvidelsen? Det må stå klart, at hvis vi ønsker udvidelse - og vi ønsker udvidelse - har vi brug for nye institutioner.

(Bifald)

Jeg vil gerne understrege over for hr. Schulz, at jeg støtter Balkanlandenes tiltrædelse, og at vores kroatiskere venner og vores serbiske venner uden tvivl er europæiske. De lande, der er de største fortalere for udvidelse, kan imidlertid ikke sige "vi ønsker ikke Lissabontraktaten" og samtidig sige "vi ønsker udvidelse". Lissabontraktaten og udvidelsen hænger sammen. Det er ikke afpresning, da vi ikke benytter os af afpresning i EU. Det handler om konsekvens, ærlighed og logik. Med hensyn til Kroatien skal vi derfor fortsætte forhandlingerne, men alle skal påtage sig deres ansvar. Hvis EU skal udvikle sig, og det skal det, så skal der skabes nye institutioner.

Hid og did i den europæiske debat møder jeg desuden folk, der siger, at det egentlig ikke betyder noget, om vi får et Europa i flere hastigheder. Måske får vi desværre en dag et Europa i flere hastigheder, men det må være en sidste udvej Europa har betalt en høj pris for skammens mur, der opsplittede Europa. Europa har betalt en høj pris for det diktatur, som 80 millioner europæere levede under. Vi må tænke os godt om, inden vi lader nogen lande tilbage.

Da vi forhandlede om Lissabontraktaten i Bruxelles, kæmpede Frankrig for at sikre, at Polen kunne få en plads i Lissabontraktaten. Hvordan kan vi fortælle 38 millioner polakker, at det er meget nemmere at afkaste diktaturets åg, som de frigjorde sig fra takket være mennesker med stort format som f.eks. Lech Walesa og Johannes Paul II, end at forblive i et frit Europa? Der er 27 familiemedlemmer. Ingen bør lades tilbage. Vi skal bringe alle i den europæiske familie om bord. Det er i hvert fald det mål, som det franske formandskab vil arbejde hen imod.

(Bifald)

Med hensyn til andre spørgsmål, og jeg mener, at vi kan skabe konsensus herom, ville det værste være, hvis EU efterlader det indtryk, at EU er gået i stå på grund af et nyt institutionelt drama. Det ville være en forfærdelig fælde at falde i. Vi forkaster institutioner, der dømmes os til stilstand, men samtidig er europæerne utålmodige, fordi de mener, at der er for meget stilstand.

Uanset det institutionelle problem, måske endog på baggrund af det institutionelle problem, har Europa pligt til at handle, og at handle nu. Det er det budskab, som det franske formandskab ønsker, at vi alle sender til europæerne. Vi er i gang med at løse de institutionelle problemer, men vi er ikke handlingslammede. Hvilke prioriteter har vi så?

Den første prioritet er at vise europæerne, at EU kan beskytte dem. Jeg vil i denne forbindelse gerne kommentere ordet "beskyttelse". Gennem umindelige tider har det været sådan, at når borgerne valgte en

regering, ville denne regering beskytte dem. Europa skal tilbyde beskyttelse uden protektionisme. Vi kommer ingen vegne med protektionisme. Det er et virkeligt tilbageskridt at konstatere, at de europæiske borgere i dag mener, at EU, der blev dannet med det formål at beskytte dem, er en kilde til bekymring snarere end beskyttelse. Der er derfor op til os at vise, hvordan EU vil beskytte dem på konkrete områder.

Det første område er energi- og klimapakken. Hvis der er ét område, hvor vores nationer ikke kan gøre noget på egen hånd, er det at opretholde jordens økologiske balance. Når vi taler om forurening, CO₂ og ozonlaget, er grænserne mellem vores lande uden betydning. Der står meget på spil. Efter IPCC-eksperternes møde er det gået op for os, at vi er den sidste generation, der kan forhindre en katastrofe. Den sidste generation! Hvis vi ikke gør noget nu, kan fremtidige generationer måske begrænse skaden, men de vil ikke kunne stoppe den.

Alle lande i verden siger, at de er villige til at gøre en indsats, hvis de andre lande starter først. På dette grundlag vil vores børnebørns børnebørn aldrig opleve, at der bliver truffet nogen beslutninger. Hvis vi i Europa venter på, at andre lande gør en indsats, inden vi handler, kan vi komme til at vente længe. Vi oprettede EU med det formål at udbrede vores civilisationsmodel til den øvrige verden og for at forsvare vores værdier.

En af disse værdier er helt sikkert, at verden er fortabt, hvis vi ikke træffer en beslutning her og nu. Europa skal være et forbillede. Europa skal gå foran med et godt eksempel. Vi har et mål, nemlig konferencen i 2009. Deltagerne i denne konference skal forvalte og organisere perioden efter Kyoto. Europa skal stå sammen under denne konference, og energi- og klimapakken skal vedtages forinden. Hvis dette ikke sker, har vi ikke pondus til at få kineserne, inderne, vækstlandene og amerikanerne til at yde den indsats, som vi er blevet enige om. Det er derfor af afgørende betydning, at vi vedtager den energi- og klimapakke, som Kommissionen har forelagt, under det franske formandskab.

(Bifald)

Det er en krævende pakke, det er en vanskelig pakke, men jeg vil gerne opfordre alle lande til at udvise ansvarsfølelse. Hvis alle lande begynder at stille krav om genforhandling af deres egne skræmmebilleder, de aspekter, som de har problemer med, når vi aldrig til enighed. Derfor opfordrer det franske formandskab Europa-Parlamentet til at støtte formandskabet, således at vi kan få vedtaget energi- og klimapakken i løbet af de kommende seks måneder. Det er en prioritet. Det er ikke en prioritet for højrefløjen eller venstrefløjen, men almindelig sund fornuft. Hvis vi indleder forhandlinger med de enkelte medlemsstater, har vi ingen chance for succes.

Der er naturligvis en række punkter, der skal afklares og justeres. Jeg tænker navnlig på et meget vanskeligt spørgsmål, nemlig problemerne for vores virksomheder, som vi med god grund vil pålægge regler for at opretholde jordens balance. Skal vi i EU pålægge vores virksomheder vigtige regler og samtidig fortsat importere produkter fra lande, der ikke overholder nogen af de regler, som vi pålægger vores virksomheder? Det handler ikke om protektionisme, men om rimelighed, retfærdighed og om ikke at være naive. Der er desuden også den vanskelige beslutning om en grænseordning. Skal der være frie kvoter eller justeringsmekanismer? Jeg ved det ikke, men vi er under alle omstændigheder nødt til at drøfte spørgsmålet.

(Bifald)

For det andet har jeg forståelse for, at for en række lande - jeg tænker navnlig på de lande, der tiltrådte i 2004, og som primært er afhængige af fossile brændstoffer til deres energiforsyning - er de krav, der stilles til dem, meget store. Disse lande siger til os, at de har haft vækst i 10 år, og at vi ikke må rive tæppet væk under dem. Der er uden tvivl en måde, hvorpå vi kan få alle om bord, og vi skal i samarbejde med formanden for Kommissionen arbejde på at finde en løsning, således at alle lande indser, at de ikke vil blive dømt til tilbagegang, elendighed, fattigdom og arbejdsløshed. Denne energi- og klimapakke er en absolut prioritet for os. Verden kan ikke vente, og Europa er nødt til at gå foran.

Derudover er 24 ud af 27 lande nu med i Schengenområdet, dvs. 24 lande ud af 27. Siger De 23? Ok, så 23, men det er stadig ikke dårligt. Det omfatter ikke lande, som ikke er medlem af EU, men - og det er årsagen til, at vi ofte drøfter dette spørgsmål - med i Schengenområdet. Hvad betyder det? Det betyder, at vi har besluttet, at der skal være fuldstændig fri bevægelighed mellem landene i Schengenområdet.

Jeg vil gerne sige til lederne af de politiske grupper og til parlamentsmedlemmerne, at vi i Frankrig har truffet en vanskelig beslutning sammen med Bernard Kouchner og Jean-Pierre Jouyet. Siden den 1. juli har der ikke været hindringer for adgang til det franske arbejdsmarked, da jeg har meddelt, at jeg agter at ophæve alle de restriktioner, som mine forgængere har forhandlet. Enhver arbejdstager fra ethvert EU-land kan tage til Frankrig og arbejde.

(Bifald)

Det var ikke en enkel beslutning. Det var ikke en nem beslutning. Under alle omstændigheder fik jeg at vide, at det ville være katastrofalt, hvis jeg bekendtgjorde denne beslutning. Jeg er sikker på, at de franske medlemmer af Europa-Parlamentet vil korrigerer mig, hvis jeg tager fejl. Som sædvanlig traf vi beslutningen, og der indtraf ikke nogen katastrofe. Jeg var ikke glad for diskussionen om den berygtede "polske blikkenslager", der ikke gav mit land eller Europa et godt ry. Dette var ikke målet med opbygningen af EU.

(Bifald)

Nu hvor vi ikke længere har nogen grænser mellem os, er det så fair, er det rimeligt, at vi hver især forsat fastlægger vores egen indvandringspolitik uden at tage hensyn til de øvrige landes problemer? Den europæiske pagt om indvandring og asyl er et centralt dokument for det franske formandskab af to grunde.

Den første grund - og jeg vender mig først mod venstre side i salen - er, at hvis vi alle, hvis alle europæiske lande fører en europæisk indvandringspolitik, bortleder vi indvandringspolitikken fra den nationale debat, hvor ekstremister udnytter fattigdom og frygt til at fremme værdier, der ikke er vores. Vi kan kun sikre en ansvarlig debat om indvandring, hvis vi indfører en europæisk indvandringspolitik. Ikke flere partipolitiske bagtanker, der ansporer lande med forskellige holdninger til at samarbejde.

Jeg mener, at Brice Hortefeux' forslag, der blev godkendt af alle ministrene, og som skal drøftes af De Faste Repræsentanters Komité og Det Europæiske Råd, er efter min opfattelse en prioritet. Det vil vise, at EU ikke ønsker at være en fæstning, at EU ikke nægter at tage imod indvandrere, at EU har brug for vandrende arbejdstagere, men at EU ikke kan tage imod alle, der ønsker at komme ind i EU.

Jeg vil gerne tilføje, at når det handler om politisk asyl, er det ikke logisk, at en enkeltperson kan indlevere 27 ansøgninger til 27 demokratiske lande og ikke få det samme svar hver gang på det samme problem. Vi vil desuden stå stærkere, hvis vi samarbejder omkring udviklingsspørgsmål i Afrika. Det er det franske formandskabs anden prioritet.

Vores tredje prioritet er at fremme et koncept, der ofte drøftes i EU, om end der kun sker langsomme fremskridt, nemlig det europæiske forsvar. Jeg er helt på det rene med, at der er stor uenighed omkring dette spørgsmål, men jeg vil gerne give udtryk for min holdning. Hvordan forestiller De Dem, at EU kan blive en politisk magt og få indflydelse, hvis EU ikke kan forsvare sig selv og indsætte ressourcer til støtte for sin politik?

Lad os se på et eksempel som Kosovo, der efter min opfattelse er en EU-succeshistorie. Dette er et europæisk problem, der skal løses af europæere. Hvordan kan europæerne fortsat gøre dette, hvis de ikke sikres de militære og menneskelige ressourcer til at gennemføre de beslutninger, som vi har truffet i fællesskab? Hvordan forestiller De Dem, at EU kan blive det mest fremgangsrigge økonomiske område i verden, hvis EU ikke kan forsvare sig selv?

Ja, vi har NATO. Det ville ikke falde nogen ind, og slet ikke mig, at sætte spørgsmålstejn ved nytteværdien af NATO. Det handler ikke om at vælge mellem en europæisk forsvarspolitik og NATO, men om at have NATO - alliancen med amerikanerne - og en uafhængig europæisk sikkerhedspolitik. Vi skal have begge dele. Det er ikke spørgsmål om enten eller. Jeg vil gerne tilføje, at EU ikke kan blive ved med at garantere EU's sikkerhed på grundlag af bidrag for blot fire eller fem lande, mens de øvrige sætter deres lid til disse fire eller fem landes indsats. Medlemsstaterne kan ikke blive ved med at bygge deres egne fly, at have våbenindustrier, der konkurrerer med hinanden i et sådant omfang, at de ruineres og i sidste ende svækkes, blot fordi medlemsstaterne ikke er stærke nok til at indføre en europæisk forsvarspolitik.

Vores fjerde prioritet er det ekstremt vanskelige spørgsmål om den fælles landbrugspolitik. Jeg er nu fremme ved min konklusion, der hænger sammen med dette spørgsmål. Det er netop, fordi det er vanskeligt, at vi er nødt til at drøfte dette spørgsmål. Jeg er fuldstændig klar over, at vi i EU har landbrugsstater, som forsvare deres landbrug på det kraftigste, og stater, der mener, at denne politik er for dyr.

Jeg vil gerne appellere til Deres sunde fornuft. I 2050 vil der være 9 milliarder indbyggere i verden. Der er allerede 800 millioner mennesker, der er ved at dø af sult. Et barn dør af sult hver 30. sekund. Er det rimeligt at anmode Europa om at reducere landbrugsproduktionen på et tidspunkt, hvor der er et meget stort behov for disse fødevarer i verden? Jeg mener ikke, at det er rimeligt. Det handler ikke om det franske landbrug. Det handler om sund fornuft.

(Bifald)

For det andet vil jeg gerne tilføje, at uanset om man lever i et landbrugsland eller ej, vedrører fødevarer sikkerheden os alle. Er det rimeligt at pålægge vores opdrættere og landbrugere velbegrundede sporbarheds- og sikkerhedsregler og fortsat importere kød til Europa fra andre lande, der ikke overholder nogen af de regler, som vi pålægger vores landbrugere?

(Bifald)

For det tredje har landbrugspriserne aldrig været højere end i dag. Det er det helt rigtige tidspunkt at tale om priser, at tale om subsidier og at tale om fællesskabspræference. Jeg tror også, at vi muligvis kan nå til enighed om en række aspekter som f.eks. Europas fødevarselvforsyning og fødevarer sikkerhed ind imellem sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik og økonomiske forlig.

Der er en lang række andre spørgsmål, herunder den sociale dimension, som er et meget vigtigt spørgsmål. Jeg vil gerne slå én ting fast. Jeg støder ind imellem på en særlig selvmodsigelse, en forenklet tankegang om, at EU ikke skal blande sig i alting, og at EU kun skal gribe ind på områder, der henhører under dets kompetence. De selsomme personer, der anklager EU for at stikke sin næse i alting, er imidlertid de første til at råbe op, når vi ikke taler om den sociale dimension. Medlemsstaterne har indtil i dag altid ønsket, at socialpolitikken først og fremmest forbliver en national kompetence, da pensioner og sundhedspleje primært af nationale anliggender.

Kommissionsformand Barroso har sat en række sociale direktiver på dagsordenen, og det er godt. Jeg tænker på direktiverne om samarbejdsudvalg, vikararbejde og en række grundlæggende regler, som skal gælde for alle i Europa. Det franske formandskab vil prioritere dette spørgsmål.

En række andre spørgsmål bør også sættes på det franske formandskabs dagsorden, selv om de ikke ligger inden for EU's kompetenceområde. Jeg vil gerne nævne et eksempel, der berører os alle, nemlig Alzheimers sygdom. *(Bemærkning fra Cohn-Bendit uden for mikrofon: "Ikke endnu")*. Hr. Cohn-Bendit, det ville aldrig have faldet mig ind, at én, der er så ung som De, allerede er blevet ramt af en sygdom, der, selv om De ikke er blevet ramt, rammer flere millioner europæere. Disse flere millioner europæere er lige så vigtige for mig som Deres helbred.

(Bifald)

Som følge af nærhedsprincippet henhører dette problem naturligvis ikke under EU's kompetence. Jeg ønsker ikke desto mindre, at det franske formandskab organiserer et møde med deltagelse af alle specialister fra alle europæiske lande, således at vi kan udveksle bedste praksis, således at vores forskere kan forene deres ekspertise, og således at vi kan finde en løsning i fællesskab. Forestil Dem blot, hvad europæerne så ville sige om EU, nemlig at disse forfærdelige sygdomme kan kureres på denne måde. Hvad jeg sagde om Alzheimers sygdom, gælder også for kræft, der splitter mange familier. Der er ingen grund til, at de enkelte lande arbejder hver for sig med at finde løsninger på kræftområdet, når vi vil få flere ressourcer og være stærkere, hvis vi samarbejder.

(Bifald)

Med hensyn til kultur og sport vil jeg endelig gerne understrege, at det er en stor fejltagelse ikke at tale om de spørgsmål, der berører europæernes dagligdag. Der er en europæisk kulturel undtagelse. Vi skal inddrage kulturen i den daglige debat i Europa. Verden behøver ikke at indordne sig under ét sprog og én kultur. Vi skal helt klart løse problemet med moms på videofilm og cd'er, som EU gjorde med moms på bøger.

Med hensyn til sport, et område der går på tværs af politiske skillelinjer, vil jeg blot påpege, at jeg gerne ser, at der indføres en sportslig undtagelse i EU i lighed med den kulturelle undtagelse. Jeg går ind for fri bevægelighed for personer og varer, men jeg kan ikke acceptere, at vores fodboldklubber skal betale regningen, hvilket underminerer de investeringer, som mange klubber gør i teenagedrenge, der har brug for at blive i klubben af træningsmæssige hensyn. En sportslig undtagelse, hvilket indebærer, at sport ikke underlægges markedsøkonomien, bør støttes af alle Europa-Parlamentets medlemmer.

(Bifald)

Jeg vil gerne afslutningsvis - og undskyld, min tale har uden tvivl været for lang - slå en sidste ting fast. Jeg ved, hvor jeg vil gøre dette, nemlig i det europæiske demokratis centrum. EU har i høj grad holdt for. EU har først og fremmest skullet bøde for den fejhed, som blev udvist af nogle af os, der havde det helt fint med at lade EU opfylde forpligtelser, der i virkeligheden påhviler vores politiske ledere, der ikke var villige til offentligt at træffe de valg, som de nægtede at forsvare i Bruxelles.

(Bifald)

Det er fejhed. Jeg vil gerne sige til formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Kommissionen, at formandskabet vil samarbejde med de to institutioner. Hvis der er nogen medlemsstater, der ikke er enige, bedes de gøre indsigelse. Som jeg sagde til den polske præsident, der selv forhandlede Lissabontraktaten, gav han sit ord, og et ord er et ord. Det handler ikke om politik, men om moral.

(Bifald)

EU har imidlertid også lidt på andre områder, idet der ikke har været nogen debat i EU. Jeg vil gerne slutte med denne bemærkning, da det er meget vigtigt for mig. Vores institutioner er uafhængige, men uafhængighed betyder ikke ligegyldighed. Hvis vi, de politiske ledere, ikke har modet til at diskutere, hvem vil så? Til at diskutere hvad? Hvilken økonomisk strategi er den rette? Hvilken pengepolitisk strategi er den rette? Hvilken valutakursstrategi er den rette? Hvilken rentestrategi er den rette? Alle har naturligvis ret til deres egen mening, og dette siger jeg navnlig til vores tyske venner. Ingen har imidlertid ret til at forhindre en debat, en konstruktiv debat.

Alle ønsker naturligvis en aftale som f.eks. den handelsaftale, der forhandles i øjeblikket. Man skal imidlertid ikke være bange for at sige, at EU ikke må være naiv. Vi skal diskutere fordelene ved frihandel, men vi skal også sige til vækstlandene, at det ikke er rimeligt, at de kræver de samme rettigheder uden at påtage sig de samme forpligtelser. Vi skal ikke være bange for at indlede en europæisk debat. Vi skal indlede en værdig europæisk debat, men vi må ikke være bange for at forsvare vores holdninger.

Vi sætter ikke spørgsmålstegn ved Den Europæiske Centralbanks uafhængighed, når vi spørger, om det er rimeligt at hæve renten til 4,25 %, selv om den amerikanske rente ligger på 2 %. Vi har en debat, en fredelig debat, hvor ingen har monopol på sandheden. Det har jeg helt sikkert ikke, heller ikke eksperterne, der skal bevise, at deres afgørelser er effektive.

Jeg agter at bære dette ansvar sammen med de franske ministre i denne ånd. Jeg ved, at det er vanskeligt. Jeg ved, at formanden for Rådet ikke skal forsvare sit eget lands interesser, men Unionens interesser. Jeg ved, at vi skal arbejde som et team til gavn for de 27 EU-medlemsstater, og jeg håber, at alle om seks måneder vil kunne sige: "Der er sket fremskridt i EU takket være Deres deltagelse og støtte."

(Kraftigt bifald)

Formanden. - Tak for Deres tale. Vi håber, at De vil fortsat vil udvise mod og beslutsomhed, og ønsker Dem navnlig fortsat held og lykke med formandskabet - når De har medgang, har EU medgang og hermed Europa-Parlamentet. De kan være sikker på, at Europa-Parlamentet vil støtte Dem i Deres beslutsomme bestræbelser på at bringe EU videre til en god fremtid. Europa-Parlamentet vil bistå Dem med denne opgave.

Jeg vil også gerne byde velkommen til de ministre, der ledsager Dem i dag, nemlig Bernard Kouchner, Brice Hortefeux, tidligere medlem af Europa-Parlamentet, og navnlig den franske statssekretær for europæiske anliggender, Jean-Pierre Jouyet, der næsten altid er til stede i Parlamentet. Jeg byder alle varmt velkommen til Europa-Parlamentet.

(Bifald)

José Manuel Barroso, formand for Kommissionen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Det glæder mig at være til stede her i dag i Europa-Parlamentet under præsentationen af arbejdsprogrammet for det franske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union i de kommende seks måneder. Jeg tror, at vi får et meget handlekraftigt og beslutsomt formandskab, der vil skabe mange konkrete resultater, som vi alle vil arbejde hen imod. Hr. rådsformand, De så gerne, at Frankrig vender tilbage til Europa, og det er helt sikkert en strålende nyhed for os alle.

De europæiske borgere og Europa-Parlamentet har store forventninger til det franske EU-formandskab. Som jeg sagde under vores møde i Paris den 1. juli, vil Kommissionen støtte det franske formandskab og tilbyde sin fulde opbakning for at sikre EU's succes i de kommende seks måneder. Der vil være mange udfordringer.

Globaliseringen er ikke et forbigående fænomen, og den internationale konkurrence bliver hårdere og hårdere. Verden står over for nye udfordringer som f.eks. knaphed på fossile brændstoffer og klimaændringer. Vi skal sætte ind nu og finde fælles løsninger på disse udfordringer. Alle disse faktorer betyder, at Europa er nødt til at gøre sine økonomier mere konkurrencedygtige gennem reformer, modernisere sine sociale modeller og investere i uddannelse, forskning og innovation. Europa har mange esser i baghånden, navnlig da EU er en

af verdens førende handelsmagter. Europa skal imidlertid have mod til at tilpasse sig. Hvis vi ønsker at tilbyde beskyttelse, skal vi tilpasse os. Det er afgørende.

Der er ingen idé i at nægte, at Europa befinder sig i en vanskelig periode, som følge af det irske nej og det globale økonomiske klima, voldsomt stigende olie- og råvarepriser, voldsomt stigende fødevarerpriser og inflationspres, der er købekraftens værste fjende. Inflationen er også den sociale retfærdigheds værste fjende, idet lavtlønsgrupper og pensionister rammes hårdest af en meget høj inflation. Alle disse faktorer kaster en skygge over vores økonomier og tvinger vores politikere på europæisk og nationalt plan til at træffe vanskelige valg. Vi skal se disse realiteter direkte i øjnene og tilpasse os med realisme og beslutsomhed.

Vi er netop vendt tilbage fra G8-topmødet i Japan, hvor det stod klart, at EU's indflydelse og forventningerne til og respekten for EU i hele verden står i skærende kontrast til den pessimisme, der ofte gives udtryk for i EU. Jeg kan sige, at uden for Europa betragtes EU mere end nogensinde før som en positiv og afgørende aktør med meget stor indflydelse på den globale scene.

Lad os se på to konkrete spørgsmål, der blev fokuseret på under G8-topmødet, nemlig klimaændringer og udvikling - to spørgsmål, hvor Europa fører an på globalt niveau. USA har nu allieret sig med os i kampen mod klimaændringer ved at tilslutte sig mange af vores holdninger. Jeg husker, at det var svært for os at få amerikanerne og russerne til at acceptere princippet om bindende mål for 2050 sidste år i Heiligendamm, hvor præsident Sarkozy også var til stede. Det er nu lykkedes. Det skyldtes, at EU spiller en førende rolle. Det er jeg stolt over som formand for en europæisk institution. Denne succes kan også tilskrives den europæiske enhed.

Det andet spørgsmål er udvikling, herunder navnlig de voldsomt stigende fødevarerpriser, der bringer alle millenniumudviklingsmålene i fare. Vi var også i stand til at fungere som en katalysator på dette område takket være konklusionerne fra Det Europæiske Råd i sidste måned, hvori Det Europæiske Råd hilser det velkommen, at "Kommissionen agter at fremlægge et forslag om en ny fond til støtte for landbruget i udviklingslandene."

Kommissionen vedtager dette forslag i næste uge. Jeg regner med fuld opbakning fra budgetmyndighedens to parter, således at Europa hurtigt kan sikre den nødvendige støtte til landbrugere, navnlig afrikanske landbrugere, i tæt samarbejde med de kompetente multilaterale organisationer. Denne støtte er vigtig for at sikre "den grønne revolution", der er en forudsætning for stabilitet og velstand i Afrika, hvilket som bekendt også er i EU's interesse. Vores forslag holder sig inden for rammerne af de nuværende finansielle overslag i overensstemmelse med opfordringen fra Det Europæiske Råd. Vores strategi går ud på at allokere de besparelser, som de stigende internationale priser giver EU mulighed for at foretage som led i sin landbrugsstøttepolitik, til de grupper, der er hårdest ramt af disse prisstigninger. Der er nødsituationer og katastrofesituationer i hele verden. Hvis De havde haft mulighed for at høre, hvad Verdensbankens direktør sagde, hvis De havde haft mulighed for at høre nogle af lederne fra de afrikanske lande og andre lande repræsenteret i udvidede møder tale om den sult og hungersnød, der nu udgør en reel trussel for mange mennesker verden over, ville De forstå, hvor nødvendig og uundværlig den europæiske bistand er.

(Bifald)

Derfor mener jeg, at vi også på dette område kan foregå med et godt eksempel på solidaritet mellem europæiske og afrikanske landbrugere og således vise, at den fælles landbrugspolitik og udviklingspolitikken kan og skal gå hånd i hånd, idet fødevarer sikkerhed er et globalt spørgsmål, som vi er nødt til at tackle i fællesskab, som præsident Sarkozy netop har understreget. Ikke alene, men i fællesskab.

Det er således rigtigt, at der er problemer, men det er også rigtigt, at EU mere end nogensinde før spiller en central rolle med hensyn til at løse dem. I stedet for at svælge i det, jeg sommetider kalder "krisofili" - der tales endog om fænomenet "déclinisme" i Europa - bør vi fokusere på værdien af konkrete og positive EU-tiltag. De internationale problemer, som Irlands manglende ratifikation af Lissabontraktaten har rejst, løses under alle omstændigheder bedst på denne måde. Vi skal tage fat på disse problemer, da Lissabontraktaten vil give os mulighed for at arbejde mere effektivt og mere demokratisk, selv om vi ikke må bruge dette som en undskyldning for ikke at imødegå borgernes behov her og nu.

De europæiske borgere forventer, at vi kommer med svar. Det bedste svar, som vi kan give dem, er at tale sandhedens sprog og udvise politisk mod. Det franske formandskab har begge disse kvaliteter til overflod.

I et Europa på prøve skal vi bevise, at Europa fungerer. Vi skal fokusere på politikker, der bringer Europa tættere på borgerne og ændrer deres dagligdag. Mere end nogensinde før udstikker vi en kurs for et resultaternes Europa.

Jeg er fortrøstningsfuld. Det franske formandskabs prioriteter vil give Europa mulighed for at imødegå de store udfordringer, som det står over for, og samtidig forberede EU til fremtidens udfordringer.

Jeg glæder mig over det franske formandskabs prioritering af indførelsen af en integreret energi- og klimapolitik. Hr. rådsformand, som De understregede, er dette den vigtigste prioritet under Deres formandskab, og vi ved, at De er fast besluttet på at få den strategiske aftale i hus inden årets udgang, således at EU er godt rustet til at indlede forhandlingerne i København om et år. Kommissionen vil støtte denne proces fuldt ud, således at vi kan nå til enighed om en ambitiøs og afbalanceret aftale med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne. Jeg har gjort dette til en prioritet for Kommissionen, og jeg takker endnu en gang formanden for Rådet for hans utrættelige opbakning til den energi- og klimapakke, som Kommissionen har forelagt.

Vi skal også arbejde hen imod en politik til fremme af kontrolleret indvandring til EU. Vi skal først tage fat på den indvandring, der er brug for i et aldrende Europa i en række centrale økonomiske sektorer, og den skal ledsages af en ordentlig integration, således at vi i vores humanistiske Europa kan være stolte over den integration, som vi tilbyder de indvandrere, der har et reelt ønske om at rejse til EU for at arbejde. Vedtagelsen af det "blå kort" under det franske formandskab ville være et vigtigt skridt i denne retning.

Vi er imidlertid også nødt til at bekæmpe ulovlig indvandring og den udnyttelse, der ofte er forbundet hermed, navnlig ved at fremme forslaget om at straffe arbejdsgivere, der beskæftiger arbejdstagere med ulovligt ophold. Det er navnlig her, at vi rent faktisk skal gøre den største indsats. Vi skal ikke true de stakkels arbejdstagere, der blot ønsker at arbejde i Europa, men straffe de arbejdsgivere, der ønsker at udnytte dem. Denne praksis er en skændsel for Europa. Tag ikke fejl. Vi skal have en realistisk tilgang til bekæmpelsen af ulovlig indvandring.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at vores manglende evne til at løse dette problem på en seriøs og ansvarlig måde er en af de største trusler mod Europa. Vi løser ikke indvandringsproblematikken ved at være eftergivende på alle områder. Dette ville være den bedste undskyldning for ekstremistiske kræfter, for fremmedfjendske kræfter. Vi er nødt til at slå hårdt ned på ulovlig indvandring og samtidig vise, at vi er generøse og står sammen om integrationen af indvandrersamfund, der ønsker at bidrage til Europas vækst og udvikling. Jeg mener, at vi skal have en klar holdning på dette område. Vi skal slå hårdt ned på kriminalitet og fortsat respektere menneskerettighederne, der er den europæiske civilisations varemærke, og vores planer om europæisk integration.

Der er naturligvis en række følsomme spørgsmål, som hurtigt giver anledning til polemik og misforståelser. Derfor ønskede Kommissionen at forelægge et afbalanceret forslag, og derfor har Kommissionen fastlagt 10 centrale principper, således at vi kan gå videre i fællesskab. Det glædede mig, at det franske formandskab og den franske justitsminister og den franske indenrigsminister godkendte denne integrerede strategi under det uformelle møde i Cannes i denne uge.

Det ligger mig på sinde at understrege, at det er absurd at fortsætte med 27 forskellige indvandringspolitikker i Europa, i Schengenområdet, hvor den frie bevægelighed er en realitet. Vi har brug for en europæisk indvandringspolitik.

Vores sociale dagsorden er også undervejs. Vi kan ikke skabe en dynamisk, konkurrencedygtig økonomisk model, medmindre vi foretager reelle sociale investeringer med henblik på at imødegå fattigdom, udstødelse og marginalisering. Frankrig har gjort den nye sociale dagsorden, som Kommissionen forelagde for et par dage siden, til en af sine prioriteter. Det glæder mig. Hvis vi skal forberede europæerne på fremtiden, skal vi give dem muligheder, adgang til kvalitetstjenester, uddannelse, sundhedspleje og fortsat solidaritet. Ingen i Europa må tabes på gulvet. Europa handler om muligheder og solidaritet.

Der vil blive iværksat en lang række andre tiltag i de kommende seks måneder. Jeg kan ikke beskrive alle disse tiltag her, men jeg kan kort redegøre for to tiltag. Jeg vil gerne rose tiltagene vedrørende det europæiske forsvar og Middelhavsunionen, der vil blive forelagt næste søndag i Paris. Europa kan med disse to tiltag efter min opfattelse bekræfte sin rolle i verden. Det er også på dette område vores opgave at omsætte dette mål til konkret handling.

Jeg ønsker det franske formandskab for Rådet held og lykke og understreger, at Kommissionen vil bakke fuldt op om formandskabet i de kommende seks måneder, der ser ud til at blive spændende.

Politikere skal først og fremmest imødegå udfordringer og gøre en ekstra indsats for at sikre, at det lykkes.

Vi kan gøre meget i fællesskab. Jeg vil gerne rose de bestræbelser, som den franske regering på højeste niveau har gjort gennem de seneste par måneder, hvor den har arbejdet tæt sammen med EU-institutionerne.

Institutionerne, formandskabet og medlemsstaterne skal samarbejde. Dette er nøglen til den fælles succes, som vi skylder borgerne i Europa, og jeg vil gerne rose formanden for Rådet for det engagement, som han har givet udtryk for her igen i dag, således at Rådet, Parlamentet og Kommissionen kan finde konkrete løsninger på de konkrete problemer, som borgerne står over for i dagligdagen.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! Frankrig har besluttet, at dets formandskab skal være synonymt med politisk engagement.

Vi har brug for politisk engagement for at overvinde de problemer, som vi står over for i forbindelse med den europæiske integration. Det mest rodfæstede problem er uden tvivl det irske nej, som blev drøftet her til formiddag. Vi skal engagere borgerne i Europa. Der er mange grunde til, at de er i tvivl, herunder frygt foranlediget af globaliseringen, de stigende priser og ændrede traditionelle familie- og samfundsværdier.

Hvis vi ikke kan overbevise alle om, at det kun er muligt at forhandle effektivt om vigtige spørgsmål som f.eks. sikkerhed, klimaændringer, energi og migration på europæisk plan, kan vi ikke regne med at gå en fredelig fremtid i møde, og i forhold til de større regioner i verden skal Europa desuden være stærk nok til at overbevise USA, Indien, Kina og Brasilien.

Det franske formandskab får også brug for politisk engagement til at overbevise sine partnere om, at Lissabontraktaten vil hjælpe os med at træffe mere effektive og demokratiske afgørelser om alle disse fælles spørgsmål. Medlemmerne i min gruppe fra Det Europæiske Folkeparti ønsker, at alle de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret traktaten, gør dette under det franske formandskab. Efter en tænkepause og med al respekt forventer vi, at Irland foreslår sine 26 partnere en vej ud af blindgyden, hvilket vi også forventede af Frankrig og Nederlandene. Vi opfordrer de enkelte medlemsstater til at undlade at føre sig frem og til at handle ansvarligt. Vores gruppe ønsker, at vi kommer ud af denne institutionelle debat, og vi har tillid til, at det franske formandskab vil arbejde på at nå dette mål.

Mens vi prøver at få bedre beslutningsinstrumenter, bliver problemerne større og større, og den energi, som vi bruger, kunne bruges bedre til at skabe arbejdspladser, forsvare vores interesser og fremme vores sociale model og EU generelt. Som sagt har vi helt sikkert brug for politisk engagement. Vi skal også sikre os, at vi har viljen til at tage fat på de prioriteter, som formanden for Rådet netop har redegjort for. Vi skal handle hurtigt for at løse problemerne med klimaændringer, energi, indvandring, fødevarerikkerhed og forsvar.

Med hensyn til klimaændringer og energi er alternativet klart. Enten er vores medlemsstater overbevist om, at de skal gøre fremskridt og foregå med et godt eksempel inden topmødet i København, og i så fald skal vi træffe klare beslutninger inden december for at sikre gensidighed fra vores internationale partners side, eller også har de besluttet, at det ikke er nødvendigt at gøre en hurtig indsats på trods af de forværrede klimaforhold og vores energifafhængighed. Jeg behøver næppe at fortælle Dem, til hvilken side min politiske gruppe hælder.

Vi ønsker også at sætte en stopper for hykleriet omkring indvandringsspørgsmålet. Selv om en række lande verden over allerede har vedtaget en indvandringspolitik med rimelig tilfredsstillende resultater, har de fleste EU-lande udskudt disse valg. Det er på tide, at der indledes en debat og træffes en beslutning om dette spørgsmål, der skal være positiv, human og ansvarlig. Den foreslåede europæiske pagt om indvandring og asyl, der vil blive drøftet i oktober, er et skridt i den rigtige retning, og jeg glæder mig over EU-ministrenes reaktion i denne uge på det forslag, som Brice Hortefeux har udarbejdet. De har vores støtte, hr. Hortefeux.

Endelig vil jeg gerne nævne to spørgsmål, der ligger mig meget på sinde, og som er af afgørende betydning for fremtiden og for vores uafhængighed, nemlig fødevarerikkerhed og forsvar. Vi bør tænke på de dårligst stillede grupper i verden og i vores egne lande, for hvem stigende fødevarerpriser er et reelt problem. EU og det franske formandskab bør gøre en indsats for at hjælpe dem igennem disse vanskelige tider.

Med hensyn til forsvaret vil jeg blot stille ét spørgsmål: Hvordan kan Europa være troværdigt uden et forsvar, der er sit navn værdigt? Vi har brug for et forsvar for at sikre fred i Europa og for at hjælpe de dårligst stillede grupper i verden. Vores gruppe støtter det franske formandskabs målsætning om at føre an ved at stille ambitiøse forslag til sine partnere på disse to strategiske områder.

Europæisk integration er i høj grad et politisk spørgsmål. Jeg er ikke i tvivl om, at hvis vi er modige nok til at foretage klare politiske valg, vil borgerne igen få smag for Europa. Jeg har fuld tillid til, at det nye formandskab vil tilskynde os hertil, og vi har alt at vinde, hvis vi vinder borgernes tillid inden valgene til Europa-Parlamentet i 2009.

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er enige i Deres synspunkter på visse punkter, hr. Sarkozy, og jeg vil gerne indledningsvis nærmere ind på en række af disse synspunkter. Jeg glæder mig over, at De er vendt hjem fra Japan i god behold. Vi har nu igen hørt om den næste række af forpligtelser vedrørende bekæmpelse af klimaændringer, og det er på tide, at vi begynder at opfylde disse.

De har ret i, at klimapakken er en prioritet. Den er også en prioritet for vores gruppe. De har også ret i, at de enkelte stater ikke kan opfylde denne prioritet alene - ikke engang tyskerne og franskmændene - ved at indgå særskilte aftaler i Straubing. 25 andre lande er involveret, og det er først og fremmest Europa-Parlamentet, der træffer den endelige afgørelse. Vi vil samarbejde med Dem på dette område, men De må ikke tage nogen initiativer uden at inddrage os - ikke engang med Angela Merkel, uanset hvor god en idé det måtte forekomme at være.

Med hensyn til sport, som De var inde på, kiggede jeg i de franske aviser i morges for at se, hvad der stod om hr. Sarkozys besøg i Europa-Parlamentet i dag. Ingenting! De skriver en masse om Tour de France, hvor en tysker er iført den gule trøje i øjeblikket.

(Tilråb)

Jeg lyttede med stor opmærksomhed til det, De sagde om klimaændringer og navnlig om Lissabontraktaten. Hvis vi ønsker at skabe resultater, har vi ganske rigtigt brug for instrumenter, og det stiller os i et dilemma. Borgerne ønsker et mere effektivt, gennemsigtigt og demokratisk EU, og mere demokratiske nationale parlamenter med større indflydelse. Det er rigtigt, men hver gang vi ønsker at skabe resultater, bliver det instrument, vi har brug for - en revideret traktat - revet ud af hænderne på os.

De har ret i, at vi således har brug for en ny strategi, at starte på en frisk. Vi er nødt til at forsøge at gennemføre denne traktat. Det er glimrende, at De tager til Irland for at samarbejde konstruktivt med det irske folk. Hvis jeg må give Dem et personligt råd, bør De denne gang lade Bernard Kouchner blive i Paris. Det var mit indtryk, at hans tidligere bidrag ikke just gjorde det nemmere for os at overbevise irlænderne.

(Bifald og tilråb)

Jeg taler imidlertid om et spørgsmål, hvor vi mener det stik modsatte af Dem. De talte om det franske formandskabs fire prioriteter, og jeg afventede en femte prioritet. De nævnte herefter en lang række andre spørgsmål, som efter Deres opfattelse var vigtige - ikke prioriteter, men blot andre spørgsmål. Disse "andre spørgsmål" omfattede et socialt Europa, der efter Deres opfattelse hører under nationalstaternes kompetence. Det er efter min mening en alvorlig fejltagelse.

(Bifald)

Jeg vil gerne understrege, at vi forventer, at det franske formandskab anlægger en ny vinkel. Et socialt Europa betyder ikke, at vi ønsker at etablere et socialsikringskontor i Europa, eller at vi ønsker at indføre familiefølger på EU-niveau. Et socialt Europa handler om noget andet. Borgerne har i mange år med god grund haft den opfattelse, at Europa kan skabe grundlaget for økonomiske fremskridt. Vi har de i sidste 50 år arbejdet for at sikre, at økonomiske fremskridt i Europa skaber mere vækst og flere arbejdspladser, og altid et garanteret højere socialt sikringsniveau.

Flere og flere borgerne har i dag følelsen af, at det modsatte er tilfældet - at Europas økonomiske fremskridt kun er til fordel for nogle få store konglomerater, en række forsikringsselskaber, hedgefonde og store virksomheder, men ikke til fordel for borgerne. Det er EU's opgave at genskabe følelsen af, at vækst i Europa, de økonomiske fremskridt i Europa, ikke kun er til fordel for bankerne og de store konglomerater, men også til fordel for den enkelte borger. Hvis nationalstaterne skal sikre dette, er De desuden som formand for Rådet forpligtet til at fortælle de øvrige stats- og regeringsledere, at de skal sikre, at der sættes fokus på social retfærdighed i deres nationalstater snarere end på blind tiltro til det frie marked.

(Bifald)

Jeg vil gerne tilføje, at EF-Domstolen afsiger domme hver dag, og Domstolens domme kan ændre det sociale velfærdsniveau i de enkelte medlemsstater, selv om medlemsstaterne ikke har nogen instrumenter til at gøre indsigelse. Derfor har vi brug for et socialt Europa, og derfor forventer vi, at De ændrer holdning til dette spørgsmål inden december. I modsat fald vil Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet ikke kunne støtte Dem.

Frygt for social udstødelse fører til en farlig udvikling, og det er en farlig udvikling, når regeringer i defensiven tror, at de kan få borgerne til at glemme denne frygt for social udstødelse ved at jage minoriteterne. Det sker

i øjeblikket i en af EU-medlemsstaterne. Jeg er ikke klar over, hvor stor en procentdel romabørnene udgør af den italienske befolkning, men jeg ved, at når en regering siger, at "de vil blive registreret i politiets registre, de skal afgive fingeraftryk", efter sigende for sikre dem social beskyttelse, er dette en alvorlig krænkelse af de grundlæggende rettigheder i EU.

Deres land, Frankrig, sikrede nationernes Europæiske Fællesskab sit første charter om grundlæggende rettigheder. Den første menneskerettighedserklæring kom fra Deres land. Som præsident for denne republik indgår De i Deres lands tradition. Jeg anmoder Dem om at øve indflydelse på Silvio Berlusconis regering i Deres egenskab af formand for Rådet, og at fortælle regeringen, at EU er et fællesskab baseret på retsstatsprincippet og ikke en Union, hvor der træffes lunefulde afgørelser.

(Kraftigt bifald)

EU står over for en lang række store udfordringer, men hvis vi ikke garanterer den sociale velfærd i Europa, vil borgerne vende ryggen til dette Europa, og når de vender ryggen til, vil Lissabonstrategien ikke være til nogen nytte, hele projektet vil falde på gulvet. Vi har derfor brug for mod. Jeg ved, at De er en modig mand. Vi støtter Deres prioriteter, og anmoder Dem nu om at støtte vores - et socialt Europa og klimaændringer, institutionelle reformer og menneskerettigheder. Så vil Deres formandskab blive en succes.

(Bifald fra venstre)

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne påpege over for formanden for Rådet, at det irske nej til traktaten har gjort det mere problematisk for det imponerende forberedte franske formandskab. Det har også gjort et pragmatisk, problemløsende Europa mere nødvendigt end nogensinde.

Energi- og klimapakken bliver vigtige og vigtigere dag for dag. Det er en kortsigtet trøst at lægge loft over moms. Europa bør reducere sin afhængighed af olie og gas. Der skal investeres langt mere i vedvarende energi, i lille målestok og lokalt for at nedbringe husholdningernes udgifter og i stor målestok, f.eks. ved at investere i produktion af termisk højspændingsenergi i Nordafrika inden for rammerne af Middelhavsunionen.

I tirsdags godkendte G8-lederne, der står for næsten to tredjedele af CO₂-udledningen globalt, et mål for emissionsreduktioner på 50 %. Vækstlandene har imidlertid ret i, at målet bør være højere - måske 80 % - med midlertidige mål.

Vi har brug for gode idéer, hvis vi skal stabilisere fødevarerpriserne, som f.eks. kommissær Fischer Boels seneste reformer af den fælles landbrugspolitik, ikke protektionisme, uanset hvor camoufleret den så end er. Sandheden er, at borgerne går mere op i benzin- og fødevarerpriser end i EU's storslåede målsætninger. I dag er der ingen, der bør sige: "*Qu'ils mangent de la brioche*" (Så lad dem spise kage).

Formanden for Rådet har ret i at fokusere på indvandring. Indvandringen kan imidlertid kun kontrolleres, hvis vi håndterer den fortvivlelse, der får så mange mennesker til at risikere så meget for at komme her. Der bør være lovlige indvandringskanaler, der skal slås hårdt ned på menneskesmugling, og der skal indføres landbrugspolitiske reformer for at sætte skub i væksten i oprindelseslandene. Det er muligvis optimistisk at anmode det franske formandskab om at liberalisere markederne. Hvis vi skal skabe sikkerhed inden for vores grænser, skal vi skabe håb uden for vores grænser.

Det franske formandskab kan være banebrydende på andre områder. Frankrig gav os erklæringen om menneskerettighederne. Nu må Frankrig føre an i forsvaret af disse rettigheder, hjemme ved at arbejde videre med antidiskriminationsdirektivet og ude ved at forankre freden i Balkanlandene i en europæisk fremtid, ved at forbedre menneskerettighedssituationen i Nordafrika inden for rammerne af Middelhavsunionen og ved at tale med én stemme i forhold til Rusland og fordømme Kinas angreb på modstandere.

(FR) Hr. formand for Rådet, rejs ikke til Beijing. Vær en holdspiller.

(Bifald)

Det var Voltaire, der sagde, at alle mennesker er født lige, og at forskellen ligger i evnen alene.

(EN) Og ved at føre an kan Europa vise sin evne og kræve respekt for det enkelte menneskes værdighed.

For at skabe resultater er De nødt til at skabe konsensus. De vil få brug for, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen samarbejder om en fælles dagsorden fastlagt af 27 medlemsstater og Parlamentet. Hvis vi skal skændes, skal det være om dagsordenen og ikke om budbringerne. De har kastet Dem ind i en polemik med formanden for ECB og med to kommissærer, men de repræsenterer Unionen og de politikker, som vi

er blevet enige om. I Europa bruger vi ikke en del og hersk-strategi. Vi skal stå ved vores principper, men samarbejde om at nå vores fælles mål.

(FR) Jeg er ved at være færdig, men beder om at få "soixante petites secondes pour ma dernière minute" med Carla Brunis mand.

(Latter)

(EN) Hvis De står ved Deres principper og lader os samarbejde om at nå fælles mål, hvis De gør det, så vil Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa samarbejde med Dem.

(Bifald)

Cristiana Muscardini, for UEN-Gruppen. - (IT) Hr. formand! Hvis Europa skal bringes tættere på borgerne, skal vi, som jeg understregede under Det Europæiske Konvent vedrørende den nye traktat, give Europa en sjæl, der respekterer de forskellige sprog og identiteter og samtidig bekræfter fælles rødder og værdier, og formanden for Rådet har forsøgt at give udtryk for denne sjæl i sin tale i dag.

Da Strasbourg er et symbol på fornyet fred, vajer det europæiske flag i dag side om side med de nationale flag, og det bør være et synligt udtryk, der symboliserer, at alle borgerne er forenet om et fælles projekt om at sikre vores forsvar, sikkerhed, kulturel og økonomisk vækst og gennemsigtighed i ECB. Måske mangler denne dimension fortsat i den nye traktat.

Vores politikker skal give unge mennesker klare mål. Vi vil ikke have nogen økonomisk fremtid, hvis vi ikke respekterer miljøet, og menneskerettighederne vil ikke blive respekteret, hvis vi ikke anerkender de forpligtelser, der følger med. Vi håber, at det franske formandskab nedfælder disse målsætninger i det europæiske pligtcharter. Demokrati og frihed er baseret på anvendelsen af regler. Internettet må ikke være et redskab for terrorisme, børnesmuglere og tilskyndelser til vold. Vi skal harmonisere medlemsstaterne lovgivning på en række områder, lige fra indvandring til beskyttelse af mindreårige, fra energi til forenelige fremskridt.

Et nyt Europa, der arbejder for et nyt forhold til Afrika. Det handler ikke blot om grønne certifikater eller handel, men om gensidig vækst baseret på et ligeværdigt samarbejde i Euro-Middelhavspartnerskabet. Vi skal fokusere på terrorlommerne i Mogadishu og volden i Zimbabwe, der er til hinder for udvikling og demokrati. Der er for megen tøven i EU, og vi opfordrer Rådet til at godkende "made in" med henblik på at sikre klare internationale handelsregler.

Bekæmpelsen af varemærkeforfalskning og ulovligheder er et økonomisk problem, men det berører også vores borgeres sundhed, og små og mellemstore virksomheder er en kulturel værdi, som vi bør værne om. Vi tilbyder det franske formandskab vores fulde opbakning, således at disse håb kan blive til virkelighed til gavn for borgerne, og således at vi også kan dæmpe vores intelligente ven hr. Schulz' indgroede antipati mod premierminister Berlusconi ved at støtte udviklingen af videnskabelige resultater inden for bekæmpelse af sjældne sygdomme.

Daniel Cohn-Bendit, for Verts/ALE-Gruppen. - (FR) Hr. formand! Deres europæiske voluntarisme, hr. rådsformand, og Deres ambitioner for Europa er en udfordring, som vi deler i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance. Jeg vil endog for at omskrive en sang, De kender, sige, at "det er en rusgift, som vi alle er afhængige af".

Der er dog en ting, jeg gerne vil sige. Hvis vi er ambitiøse nok til, at vi det ene øjeblik siger, at vi skal acceptere klimapakken, som den er, og det næste øjeblik siger, at vi vil bøje os for den tyske automobilindustri lobby, så har vi tabt, for alle vil komme og sige: "Glem ikke os". Det er problemet. Vi kan ikke klage over, at benzinen er for dyr, og samtidig tillade, at automobilindustrien producerer benzinslugere. Vi har haft teknologien til at bygge energieffektive biler i 15 år, men fordi der ikke er nogen bestemmelser, som tvinger fabrikanterne til at gøre det, betaler forbrugerne nu den aktuelle pris for benzinen. Det er sandheden, det er sådan tingene er.

(Bifald fra midten og venstre)

De nævnte den europæiske pagt om indvandring og asyl. Så lad os da få en europæisk pagt om indvandring og asyl. Indled en dialog. Lad Europa-Parlamentet i forbindelse med lovlig udvandring deltage i henhold til proceduren med fælles beslutningstagning, så vi får en ægte politisk debat, en ægte demokratisk debat. Jeg har fået nok, hr. Daul, for hver gang vi taler om udvandring, begynder vi efter 15 sekunder at tale om ulovlig

indvandring, indvandringens trussel. Sandheden er, at Europa er, hvad det er i dag, takket være de indvandrede mænd og kvinder, der har opbygget det sammen med os.

(Bifald fra midten og venstre)

Jeg er ingen engel, men vi har bygget et hus uden døre. Folk kommer ind gennem vinduerne. Jeg siger til Dem: "Lad os åbne dørene på vid gab, så folk kan komme ind i Europa, og dernæst kan vi beslutte, hvad vi skal gøre med dem, der kommer ulovligt ind." De siger til os: "Vi har brug for uddannet arbejdskraft." Alligevel sender Europa hvert år titusinder af studerende, som er kommet for at studere, hjem. Lad dem blive. Hvis de har studeret her, er de ikke ulovlige indvandrere.

Nu til Deres udtalelse om, at den sociale dimension ikke hører ind under Europas ansvarsområde. Hr. rådsformand! De vil ikke beskytte europæerne, hvis vi ikke samarbejder om at bekæmpe social dumping og skattedumping. Vi må have europæerne til at erkende dette problem. Vi må stoppe det, og det støtter vi Dem i. Er det nødvendigt at drøfte det med Den Europæiske Centralbank? Så lad os drøfte det. Er det nødvendigt at diskutere med irerne? Så lad os gøre det. Vi må holde op med at sige, at den sociale dimension ikke hører ind under det europæiske ansvarsområde. Det kan ikke vare ved.

(Bifald fra midten og venstre)

Nu vil jeg tale om de områder, hvor vi er helt uenige. De tager til Kina for at deltage i åbningen af De Olympiske Lege sammen med den kinesiske præsident. Jeg håber, De nyder det! Personligt vil jeg tænke på alle de fanger, der rådner op i kinesiske fængsler. Jeg vil tænke på alle dem, der er blevet arresteret. Jeg vil tænke på alle dem, der bliver mishandlet i Tibet. De havde en enestående mulighed for at forsvare de europæiske værdier i form af demokrati og frihed ved at sige: "Jeg deltager ikke i åbningsceremonien ved De Olympiske Lege, det kinesiske kommunistpartis maskerade." Det er det, vi vil høre.

(Bifald fra midten og venstre)

Jeg kan godt sige Dem, at når De skal skrive Deres erindringer, vil De fortryde det, De har gjort. De vil fortryde det, fordi de mennesker, der låste disse uskyldige borgere inde, vil sige til dem: "Der kan I se, vi kan gøre, hvad vi vil. Den vestlige verden er kun interesseret i vores markeder." Det er en skændsel, det er ynkværdigt at deltage i åbningsceremonien ved De Olympiske Lege.

(Bifald fra midten og venstre)

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! I min tale vil jeg sætte fokus på det franske formandskabs dobbelte karakter, nemlig dets afgjort stærke side og dets alt for tydelige svage side.

Dets stærke side i forbindelse med EU's sædvanlige metoder er, at det ikke siger, at Europa gør det godt, og at det bør fortsætte på samme måde, når stadig flere europæere mener, at det ikke gør det godt, og at der bør ske ændringer. Så langt, så godt. Men hvad så? Det er her, problemet ligger. Hvilke konklusioner drager De, hr. rådsformand, af den tydelige legitimitetskrise, som EU befinder sig i i dag, navnlig hvad angår dets økonomiske model og dets funktionsmåde?

De siger, at De ønsker at forstå, og at De respekterer de bekymringer, som europæerne har over EU, men De forsøger at presse den irske befolkning til at løbe fra sin beslutning, selv om irerne, ligesom franskmændene og nederlænderne, bare gav udtryk for det, som millioner af andre europæere mener. De kritiserer med rette den måde, hvorpå Den Europæiske Centralbank har forvaltet euroen fra sit elfenbenstårn, men De anbefaler aldrig en gennemgang af de statutter, som giver den alle disse beføjelser og endog tildeler den denne opgave!

I forbindelse med indvandring har De udtalt, at De vil "tjene vores værdier", men De støttede det skandaløse direktiv, som FN's højkommissær for menneskerettigheder, samtlige menneskerettighedsorganisationer og europæiske kirker har fordømt, netop fordi det krænker væsentlige menneskelige værdier. De ignorerer det sociale spørgsmål - som efter Deres opfattelse bør vedblive med udelukkende at henhøre under medlemsstaternes ansvarsområde - men De siger intet om EF-Domstolen, som afsiger dom efter dom, der bringer de forskellige sociale modeller i EU i konkurrence med hinanden på grundlag af traktatens artikel 43 og 49.

De siger, at De ikke brød Dem om billedet med den "polske blikkenslager". Det gjorde jeg heller ikke. Det var det populistiske højres påfund, som blev gjort populært på tv af hr. Bolkestein. Jeg byder arbejdstagere fra alle lande velkommen på lige fod på alle områder.

(Bifald fra venstre)

Det er netop det, som den gældende EU-lovgivning forhindrer. Jeg vil gerne minde Dem om, hr. rådsformand, at det ifølge Kommissionen i Niedersachsen er sådan, at en arbejdstager fra en anden medlemsstat for det samme arbejde på den samme byggeplads kan blive betalt halvdelen af den mindsteløn, som en tysk arbejdstager skal have. Det er netop det, vi ikke vil have. Ved De, hvad en mand, som ikke kan beskyldes for populisme, nemlig John Monks, der er generalsekretær for Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation, mener? Han finder disse afgørelser "stærkt problematiske", fordi de ifølge ham fastslår, at "økonomiske frihedsrettigheder har forrang for grundlæggende rettigheder og overholdelse af arbejdsretten". Hvad siger De til det?

De siger, at De vil bygge et Europa, der beskytter, men vi hører Dem ikke kritisere alle de strukturforanstaltninger, som gør europæernes liv usikkert, nemlig forpligtelsen til at åbne offentlige servicevirksomheder for konkurrence, stabilitetspaktens pres på lønninger og sociale udgifter og den række af retningslinjer, som Kommissionen har udarbejdet, og Rådet har vedtaget, og som De nidkært anvender i Deres eget land.

Jeg kan nævne retningslinje 2: reform af pensions-, socialsikrings- og sundhedssystemer. Retningslinje 5: arbejdsmarkedsfleksibilitet. Retningslinje 13: afskaffelse af lovgivningsmæssige, handelsmæssige og andre hindringer, som går ud over konkurrencen. Og jeg har ikke nævnt samtlige.

Frankrigs- og Italiens - ændrede holdning har netop givet Rådet mulighed for at gå videre end de forpligtelser, som det påtog sig ved at indgå aftale om et udkast til direktiv, der tillader en 65-timers arbejdsuge. Det gør Dickens til Europas nye far!

I denne weekend afsluttede De Deres tale til Deres europæiske gæster - formanden for Parlamentet, formanden for Kommissionen og 2.000 franske højreorienterede erhvervsledere - med ord, som af hele fagbevægelsen blev tolket som en - meget uklog - provokation. De sagde, at den franske befolkning ikke længere lægger mærke til det, når der er en strejke. Dagen efter denne ophøjede begivenhed forklarede Deres undervisningsminister, at det var "en måde at berolige vores europæiske partnere på, mens de mest fremtrædende af dem var til stede". Hvis De virkelig er nødt til at fornærme fagforeningerne for at berolige de europæiske ledere, er det tydeligvis på tide med forandringer i Europa.

(Bifald fra venstre)

Philippe de Villiers, for IND/DEM-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. præsident! Europas befolkning må desværre i deres dagligdag leve med de katastrofale følger af de politikker, som de europæiske myndigheder i Bruxelles og Frankfurt fører. Europas befolkning ser dag for dag, hvordan alle deres beføjelser glider dem af hænde, hvordan deres frihed bliver indskrænket, hvad enten det nu drejer sig om købekraft, en dyr euro, gmo'er, skat, fiskeri, manglende handelsbeskyttelse, indvandring eller endog fodbold, som De selv nævnte for et øjeblik siden. Alt glider dem af hænde, og jeg vil hævde, at alt også glider Dem af hænde, hr. rådsformand! Det siger De selv, De påpeger det som en kritik. Så er det på høje tid at handle og bringe Deres handlinger i overensstemmelse med Deres ord.

For et øjeblik siden kritiserede De den manglende fællesskabspræference, og De har ret. Jeg vil imidlertid minde Dem om, at den blev fjernet ved Marrakeshaftalen, som De tiltrådte, og ikke indgår i Lissabontraktaten, som De udarbejdede.

De beklager Den Europæiske Centralbanks uansvarlige adfærd, og De anmoder om, at der indledes en debat. Vi ønsker beslutninger. Jeg vil minde om, at Den Europæiske Centralbanks uafhængighed, den uansvarlige adfærd, som vi ser i praksis hver dag, blev fastlagt og formaliseret i Maastrichttraktaten. De beklager at have fået Bruxelles' samtykke til en nedsættelse af oliebeskatningen, men det er ganske enkelt en følge af Nice- og Amsterdamtraktaten, som De ratificerede ad parlamentarisk vej.

Kort sagt klager De i dag og hver eneste dag over virkningerne af det, som De tilskynder til hver eneste dag, dvs. at staten fratages sine beføjelser til fordel for postdemokratiske fora bestående af tjenestemænd, repræsentanter for banker og dommere. Deres formandskab for EU er en historisk mulighed for at bringe Europa tilbage på sporet, et Europa rodfastet i nationernes frihed, som respekterer demokrati. Det er grunden til, at vi anmoder Dem om at tage den irske befolknings afstemningsresultat til efterretning og erklære Lissabontraktaten død. Det er ikke den europæiske befolkning, der skal forsone sig med Bruxelles, det er Bruxelles, der skal forsone sig med den europæiske befolkning!

(Bifald fra IND/DEM-Gruppen)

Jean-Marie Le Pen (NI). - (FR) Hr. formand! De er i seks måneder kortvarigt indsat som formand for Rådet i henhold til rotationsordningen, hr. præsident! Til forskel fra størstedelen af de franske vælgere har De vist Dem at være en ivrig proeuropæer, og De har endog gået så langt, at De endnu en gang har forelagt den forfatning - en lidt ændret udgave af Lissabontraktaten - som den franske og den nederlandske befolkning forkastede i 2005. Desværre løb Deres planer ud i sandet på grund af den irske befolknings vilje.

Derfor er Lissabontraktaten ugyldig til trods for alle de ordninger, som den skulle pålægge den europæiske befolkning, den regerende euroglobalistiske klikes vilje.

Som ungt parlamentsmedlem stemte jeg i 1957 imod Romtraktaten, som var den første fase af en proces, der ifølge dens fortalere, bl.a. Monnet og Coudenhove-Kalergi, skulle føre til Europas Forenede Stater. Dette babelstårn, som kun kan bygges på ruinerne af nationerne og først og fremmest af mit fædreland, Frankrig. Siden da har jeg været stærk modstander af det.

Vi får at vide, at globaliseringen overalt fører til grundlæggende ændringer, som vi skal finde os i. I virkeligheden bliver nationerne over hele verden stærkere, støttet af glødende patriotisme, bortset fra i ét område - Europa - hvor nationerne og fædrelandene ofres, opløses og demoraliseres til fordel for et projekt, der hverken har styrke eller identitet, mens bølger af udenlandske indvandrere gradvist invaderer det, og åbningen af vores økonomiske grænser udsætter det for rasende konkurrence fra resten af verden.

Ingen af de løfter, der er givet til den europæiske befolkning for at få dem til at acceptere tabet af deres uafhængighed, deres suverænitet, deres identitet og deres kultur, er blevet holdt: hverken vækst, fuld beskæftigelse, velstand eller sikkerhed, og den fremherskende følelse er angstelse nu, hvor der forestår en systemisk krise, en energikrise, en fødevarekrise og en finansiel krise. I mellemtiden vil medicirkusset fortsætte. I går europamesterskabet i fodbold og tennisturneringen French Open, i morgen De Olympiske Lege i Beijing og i dag den mirakuløse saga om et ikon, Ingrid, som ler, græder, beder og kommer og går i Deres broderlige arm!

I Deres ønske om at blive befrielsen blev De involveret i forhandlingerne med FARC-terroristerne, men det var hverken Dem eller hr. Chávez, der befriede den colombianske senator Ingrid Betancourt. Det var præsident Uribe, der stædigt, imod den herskende globale progressivistiske bevægelse, vandt en afgørende sejr over kriminel terrorisme. De gjorde flere forgæves forsøg, og De gik endog så langt som til at invitere de angerfulde kommunistiske FARC-terrorister til at rejse til Frankrig og få asyl, men for at beskytte dem mod hvem? Mod den demokratiske præsident Uribe? Når De nu er gået så langt, hvorfor så ikke Taleban, Hizbollah og De Tamilske Tigre? De er som amphibaenaen, som Cæsar havde så kær. Tvivl ikke på, at alle Deres evner til at iscenesætte medierne ikke vil være tilstrækkelige til at afværge de overhængende farer, som De vil stå over for inden årets udgang.

Vores Europa er et skib, der er ude af kurs og driver for vinden og bølgerne. Det er den eneste region i verden, som bevidst har opløst de politiske og moralske strukturer, som ikke har nogen grænser og gradvist bliver invaderet af en masseindvandring, der først lige er begyndt! Økonomisk ruineret af ultraliberalisme, socialt forarmet, demografisk svækket, uden ånd og uden forsvarsstyrke, det er i bedste fald dømt til at blive et amerikansk protektorat og i værste fald til dhimmias trældom. Det er på høje tid at gå bort fra den skæbnesvangre illusion om føderalisme og opbygge et nationernes Europa, der er forenet af mere håndgribelige alliancer, som utvivlsomt vil være mere beskedne, men også mere effektive. Forfatningens og traktatens to grundstødninger skal tages som en advarsel. Europas befolkning vil ikke have noget at gøre med disse planer og vil ikke acceptere at blive dem pålagt, fordi de ikke ønsker at dø.

(Formanden fratog taleren ordet)

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Jeg takker Dem alle for Deres taler.

Jeg vil indlede med at takke hr. Daul, formanden for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, for hans og hans gruppes støtte, som bliver uvurderlig for det franske formandskab. Jeg er enig i Deres analyser, og jeg er sikker på, at De forstår, at jeg ikke tager hvert enkelt punkt op, selv om Deres engagement i forsvarspolitikken er helt nødvendigt.

Hr. Schulz! Jeg værdsatte ansvarsbevidstheden i Deres tale. Som det var tilfældet med hr. Daul, mødtes vi og havde drøftelser, og der er ingen hemmeligheder. Demokrati skal ikke være noget skyggeteater. Det skal give os mulighed for at udveksle vores idéer og forsøge at opnå et kompromis. De kan være forvisset om, at det franske formandskab, ligesom med hr. Daul, værdsætter støtten fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Deres støtte i spørgsmål om konsensus. Desuden kan jeg ikke se, hvorfor jeg skulle sige, at denne støtte er mindre værdifuld for mig, fordi den hidrører fra formanden for Den Socialdemokratiske

Gruppe, eller hvorfor De skulle forsøge at skabe konflikter med formandskabet under påskud af, at jeg ikke har samme politiske overbevisning som De.

Jeg vil gerne sige, at jeg i forbindelse med energi- og klimapakken er helt klar over, og det er også henvendt til hr. Daul, at det er Parlamentet, der får det sidste ord, men, hvad endnu bedre er, er det ikke bare et spørgsmål om at få det sidste ord. Det er Parlamentets mobilisering, som vil lægge pres på de medlemsstater, der ikke har de samme ambitioner som Parlamentet, Kommissionen og formandskabet. Jeg siger ikke, hr. Schulz, at De får det sidste ord. Jeg siger, at Deres engagement er helt afgørende.

Jeg vil også sige til hr. Cohn-Bendit, at det ikke drejer sig om at bøje sig for enhver, især ikke for automobilindustrien, hvad enten den er fransk, italiensk eller tysk. Hvorfor kun tale om den tyske industri? I dette tilfælde skal rådsformanden tage de enkelte medlemsstaters legitime interesser i betragtning. Det, vi skal gøre, er at modstå industrilobbyen og samtidig give den rimelige betingelser og forklare tydeligt, at vi ikke er naive, selv om vi forsvare energi- og klimapakken.

Med andre ord, hr. Cohn-Bendit, bryder jeg mig ikke om, at vi, fordi vi ønsker at skabe balance på globalt plan, bliver beskyldt for at fremme udflytninger. Det drejer sig ikke om at respektere miljøet og acceptere udflytninger, det drejer sig om at respektere miljøet og modsætte sig udflytninger. Alle andre måder at tænke på er selvmorderiske. Hvis medlemsstaterne bliver bedt om at vælge mellem miljø og vækst, bliver vi alle sammen anbragt i et dødvande. Bæredygtig udvikling og respekt for miljøet indgår i økonomisk vækst. Det er grunden til, at De nok ikke tager det fortrydeligt op, hr. Cohn-Bendit, at jeg foretrækker hr. Schulz' eller hr. Dauls analyse frem for Deres bare denne ene gang.

Lad os nu tage fat på det, som De, hr. Schulz, betegnede som et stridspunkt. Det mener jeg ikke, at det er. Jeg vil også sige, at Europa ikke har ansvar for, at vores tyske venner ikke har formået at indgå en aftale om mindsteløn, det er snarere den tyske politiske debat, der har fået Dem til at forkaste en mindsteløn. Lad være med at give Europa ansvaret for et socialt svigt, som skyldes den nationale politiske debat!

Jeg skal ikke som rådsformand dømme i denne sag. Jeg vil ganske enkelt sige: "Bed ikke os, hr. Schulz, om at løse problemer, som I tyskere ikke har været i stand til at løse indbyrdes". Jeg vil gerne tilføje, at vi i Frankrig på det social- og arbejdsmarkedspolitiske område lægger stor vægt på mindstelønnen. Hvad betyder social harmonisering? I tyskere har afvist en mindsteløn. Vi franskmænd ønsker at bibeholde vores mindsteløn. Social harmonisering ville derfor betyde, at vi måtte opgive vores mindsteløn, fordi tyskerne ikke har nogen. Jeg modsætter mig denne sociale forringelse, endog i mit europæiske ideals navn. Jeg takker Dem, hr. Schulz, for at give mig mulighed for at præcisere mit sociale engagement.

Jeg vil imidlertid gerne tilføje, hr. Schulz, at De gør ret i at rejse spørgsmålene om den finansielle kapitalismes moralske standarder, de regler, der gælder for kreditvurderingsinstitutter, og nogle af vores finansielle institutioners fuldstændig forkastelige adfærd, og jeg vil sige en ting til: I alle medlemsstaterne har der været direktører for store banker, som nød at belære politikere om, hvor stringent statsanliggender skulle håndteres.

Efter at have set, hvad der er sket i en række store, private banker, vil jeg sige, at de, der belærte os, ikke var særlig kompetente til det, og at de nu må forberede sig på selv at blive belært. Jeg vil gerne tilføje, hr. Schulz - og det siger jeg under hr. Watsons årvågne blik - at jeg er imod protektionisme. Jeg er for frihed, men vi kan ikke længere fortsætte i en verden, hvor der ikke er nogen regler, hvor kreditvurderingsinstitutterne gør, hvad der passer dem, og hvor en række finansielle institutioner vil tjene milliarder af euro på nogle få sekunder ved at spekulere på børserne.

Det Europa, vi ønsker, og det franske formandskab vil stille forslag om dette, forslag til forordninger, der skal hæve den finansielle kapitalismes moralske standarder, for vi kan nu se, at grunden til, at den globale vækst i et år har stagneret, er subprimekrisen og tillidskrisen i de finansielle institutioner, som har gjort, hvad der passede dem, når det passede dem, og lånt penge ud til hvem som helst på alle mulige betingelser. Europa vil gøre klogt i at genoprette en vis orden på det, der er blevet loven om, at alt kan lade sig gøre. Jeg vil gerne sige til hr. Schulz, at jeg er helt enig med ham.

Hvad angår den europæiske pagt om indvandring og asyl, vil jeg sige til hr. Schulz og hr. Cohn-Bendit, at det franske formandskab vil inddrage Europa-Parlamentet. Det er den bedste måde at undgå excesser på. Hr. Schulz! De talte om de excesser, der er praksis i et land - det er ikke op til mig at nævne det - men hvis vi alle sammen bliver enige om et mindstemål for udgifterne, vil de excesser, som De påpegede, ikke længere finde sted, og hr. Cohn-Bendit, jeg er sikker på, at hr. Daul er enig, hvorfor skulle Europa-Parlamentet ikke inddrages i dette? Jeg er ikke sikker på, at det ville være institutionelt muligt.

(Bemærkning uden mikrofon fra hr. Cohn-Bendit)

Hr. Cohn-Bendit! Jeg ved, hvor generøs De er. De er altid klar til at give gode råd, især til mig. Selv hvis jeg var lige så beskeden som De, ville jeg ikke have brug for dette råd. Jeg vidste godt, at det krævede enstemmighed, men ikke desto mindre kræves der ikke enstemmighed for, at jeg siger til Europa-Parlamentet, at spørgsmålet om indvandring er tilstrækkelig vigtigt til, at det skal drøftes politisk, og at De skal inddrages i det, endog før der er en Lissabontraktat eller en tillem্পning af den. Det er et politisk løfte, som jeg giver, og jeg vil vende tilbage sammen med Bernard Kouchner og Brice Hortefeux og præsentere pagten for Dem og drøfte den med Dem. Vi vil sammen med Parlamentets formand og måske Formandskonferencen finde ud af, hvordan De ønsker, at det skal foregå.

Hr. Watson! Vanskeligheder giver en mulighed. Når man vælger at være et lands præsident og har ansvaret for EU's formandskab i seks måneder, er det naturligvis bedre ikke at være europæer og ikke at blande sig i politik, hvis man ikke bryder sig om problemer og vanskeligheder. Personligt mener jeg, at disse vanskeligheder er en mulighed. Kan De se hvorfor? Fordi de giver os mulighed for at sætte os ud over vores nationale egoisme og vores partipolitiske fordomme.

Selv om alt gik som smurt, er det ikke sikkert, at mit fremmøde i Europa-Parlamentet var gået bedre, for et år før valget i medvind og ned ad bakke tænker alle på deres partipolitiske eller nationale interesser. Da jeg mener, at langt størstedelen af medlemmerne af Europa-Parlamentet er europæere, er de klar over situationens alvor. Alle må gøre en indsats. Jeg er ikke sikker på, om De, hr. Schulz og hr. Cohn-Bendit, ville have været så åbne over for det franske formandskab, hvis tingene havde været lettere. Personligt mener jeg, at disse vanskeligheder kan være en mulighed.

Hr. Watson! Der er et punkt, hvorpå jeg helt klart begik en fejl. Jeg skulle have talt mere om den europæiske energipolitik. Nogle af Dem bærer en særlig T-shirt, fordi De er imod en bestemt form for energi. Jeg respekterer Dem. Andre har truffet andre valg. Men på et punkt er vi enige. Vi er enige om, at vi må have en europæisk energipolitik med gennemsigtighed, hvad angår beholdninger, og samlet forskning i solenergi, solcelleenergi, biomasseenergi og vandkraft. Tilgiv mig, at jeg ikke nævnte det i mit indledende indlæg, men det franske formandskab vil - uanset vores uenighed om kernekraft - prioritere fastlæggelsen af en energipolitik højt. Jeg tror ikke, at kommissionsformand Barroso har noget imod, at jeg siger det, for det er også noget, han prioriterer højt. Det er noget, vi ikke kan komme hurtigt nok i gang med.

Jeg vil også sige til hr. Watson, at jeg ikke er protektionist. Det har jeg aldrig været, og det bliver jeg heller aldrig. Men De Liberale bør også overveje noget: Vi åbner vores grænser, og det har vi haft gavn af. Men samtidig kan de andre ikke bede os om at måtte gøre noget her, som de ikke vil lade os gøre der. Kina, Indien, Brasilien, Mexico - de store, nye økonomier - kan ikke sige: "Åbn Deres grænser, nedsæt Deres subsidier, men her gør vi, hvad der passer os". Det er ikke frihandel, og det er ikke en service at yde dem. Ligesom det ikke er nationalisme at elske sit land, er det heller ikke protektionisme at ønske gensidighed og beskyttelse. Det er muligt at gå ind for frihandel og ønske at skabe en balance i den frihandel.

Hr. Watson! Vi har mere at diskutere. Nogle lægger vægt på beskyttelse, andre på frihed. Måske kan vi mødes på halvvejen.

Lad mig til sidst lykønske Dem, hr. Watson. Jeg tror, at vi har samme smag, hvad angår sange.

(Latter)

Jeg skal viderebringe Deres ros til den pågældende, og jeg er sikker på, at hun vil signere sin seneste cd til Dem. Det er helt i orden.

(Latter)

Hr. Cohn-Bendit! Jeg har allerede besvaret mange af Deres spørgsmål. Jeg vil gerne nævne to ting. For det første spørgsmålet om studerende, som er meget vigtigt. Europa skal naturligvis være åbent for uddannelse af elitestuderende fra hele verden. Jeg har endda i nogen tid ment, at det at åbne op for uddannelse af elitestuderende fra hele verden er ensbetydende med at byde dem velkommen på vores universiteter og samtidig give dem mulighed for at få den første erhvervs erfaring. Jeg tænker især på læger. Men vi må sørge for ikke at plyndre udviklingslandene for deres elite. I Frankrig er der flere praktiserende beninske læger end i Benin. Forestil Dem det! Jeg tror, at Benin har brug for sin elite. At nægte at plyndre udviklingslandene for deres elite er ikke ensbetydende med at nægte indvandring. Dette emne er ikke uddebatteret på nogle få minutter. Jeg er Dem taknemmelig for den måde, De nævnte det på, men De må forstå, at det fortjener en dybtgående debat og ikke vrængbilleder. Det er ikke et spørgsmål om generøse mennesker over for hjerteløse mennesker. Der er statsmænd og -kvinder, som vil forsøge at finde den bedste løsning.

Jeg vil også sige en ting om Kina, som er et meget alvorligt og meget vanskeligt spørgsmål. Jeg vil sige, hr. Cohn-Bendit, at jeg ligesom alle andre hørte sindsbevægelsen i Deres stemme, og det taler til Deres ære, og jeg vil gerne sige, at jeg deler Deres følelser. Jeg vil også sige til hr. Watson, som bad mig om at være en holdspiller, at det netop er det, jeg har været, for som rådsformand talte jeg med alle medlemsstaterne for at finde ud af, hvad de mente, og om nogen af dem var imod, at jeg deltog - om et øjeblik vil jeg tale om indholdet, nu taler jeg først om formen. Samtlige medlemsstater gav deres samtykke til, at jeg deltog i åbningsceremonien ved De Olympiske Lege. Som De ved, er det et vanskeligt emne, som vi efter min mening må behandle meget forsigtigt, for vi har ikke råd til at begå fejl.

Men hr. Watson bad mig om at være en holdspiller. De må være klar over, at jeg drøftede det med samtlige medlemsstater. Ingen af dem var imod, at jeg deltog, og for øjeblikket vil 13 af dem være repræsenterede ved åbningsceremonien. Dette er ikke nogen grund, hr. Watson, det er ganske enkelt et svar på spørgsmålet om at være en holdspiller.

Men lad os nu tale om sagens kerne. Jeg forstår dem, der siger, at europæere ikke bør deltage i OL-åbningsceremonien i Beijing. Alle har ret til at have en holdning til, hvordan menneskerettighederne forsvares bedst, og jeg må respektere dem, der siger, at vi bør boykotte ceremonien. Men min personlige mening er - og jeg mener, at den mening skal respekteres, for den er respektabel - at det ikke er ved at ydmyge Kina, at vi fremmer menneskerettighederne, men gennem en åben og direkte dialog. Jeg vil endog sige, at jeg ikke mener, at vi kan boykotte en fjerdedel af menneskeheden. Jeg mener ikke, at det er hverken intelligent eller ansvarligt, hvis rådsformanden siger til en fjerdedel af menneskeheden: "Vi kommer ikke. Vi ydmyger Dem for øjnene af hele verden". Jeg vil rejse dertil, og jeg vil tale.

Vi er enige om, at menneskerettighederne skal forsvares. Men i spørgsmålet om, hvordan menneskerettighederne skal forsvares, er det vigtigt at erkende, at der kan være en debat, og at debatten ikke vil ende med spørgsmålet om De Olympiske Lege. Derfor vil jeg rejse dertil, tale om menneskerettighederne og forsvare dem. Jeg vil endog gå endnu længere, hr. Cohn-Bendit. Der er ting, som jeg ikke vil sige til Kina, fordi Kina skal respekteres, men der er ting, som Kina ikke skal sige til de europæiske lande, især ikke til Frankrig, for Frankrig og de europæiske lande skal respekteres, ligesom Kina skal respekteres. Det er ikke op til Kina at fastsætte min tidsplan og mine aftaler.

Ligesom det heller ikke er op til mig at fastsætte den kinesiske præsidents tidsplan og møder. Derfor vil jeg forsvare menneskerettighederne, og samtidig må jeg som statschef overveje noget. Vi taler altid om aftaler. Det vil jeg gerne gøre indsigelse imod, for det er ikke forbudt for en demokratisk valgt statschef at forsvare sine medborgeres økonomiske interesser og arbejdspladser. Jeg vil tale om noget andet. Kina er permanent medlem af Sikkerhedsrådet. Vi har brug for Kina til at bringe skandalen i Darfur til ophør, for Kina har indflydelse på Sudan. Vi har brug for Kina til at isolere Iran, så hverken Iran eller andre, der vover at sige, at de vil slette Israel af verdenskortet, har adgang til en atombombe. Hvordan kan vi sige til Kina: "Hjælp os med at skabe fred i verden, sikre stabilitet i verden" og samtidig boykotte landet på et tidspunkt, hvor det er vært for en begivenhed, der er afgørende for 1,3 milliarder indbyggere? Det ville ikke være fornuftigt, det ville ikke være ansvarligt, og det ville ikke være en statsmand med selvrespekt værdigt.

(Bifald)

Efter at have givet udtryk for min respekt for hr. Cohn-Bendits og ligesindede parlamentsmedlemmers holdninger og følelser vil jeg tilføje følgende: Respekter dem, der, ligesom os, tænker som jeg. Før de gik, spurgte jeg hr. Watson og hr. Schulz, formanden for Den Socialdemokratiske Gruppe, og jeg tror, at jeg på hans vegne kan sige, at han er helt enig i, at det er nødvendigt ikke at boykotte Kina. Han er socialdemokrat, det er jeg ikke. Jeg spurgte hr. Daul, som er helt enig.

Jeg vil sige en sidste ting. Se, hvad Kina gjorde for at være pragmatisk i spørgsmålet om Hongkong. Husk på, at det var en meget vanskelig sag. For 15 år siden var der demonstrationer i Hongkong. Kina formåede at være pragmatisk, da problemet med Hongkong skulle løses. Se på Macao. Kina har gennem dialog formået at løse problemet vedrørende Macao. Jeg vil endda gå længere endnu. Se på Taiwan i dag, hvor præsident Hu Jintao har gjort betydelige fremskridt. For fem år siden troede alle, at der uundgåeligt ville komme en konfrontation mellem Taiwan og Kina, men det skete ikke. Vil vi bringe Kina fremad gennem åben, modig og direkte dialog eller gennem ydmygelse? Jeg har valgt dialog, åbenhed og mod.

(Bifald)

Bare et øjeblik til, hr. formand, af hensyn til hr. Wurtz. Jeg vil allerførst sige, at han kan være rolig for, at jeg ikke fornærmer fagforeningerne, men jeg takker ham for at påpege, at Frankrig kan ændres, som det sker

for øjeblikket, uden at det lammes. Det er en fornærmelse af fagforeningerne at tro, at de kun kan bruges til at lamme. Fagforeningerne spiller en rolle for det sociale demokrati, ligesom de politiske ledere gør det. Hverken mere eller mindre. Men det, jeg ville sige, var, at ingen har ret til at tage brugerne som gidsler. Jeg er sikker på, at en mand så høflig som De, hr. Wurtz, som aldrig har blokeret noget, forstår, hvad jeg siger.

Hvad det øvrige angår, er vi ikke enige, hr. Wurtz, men det forhindrer mig ikke i at sætte stor pris på den måde, hvorpå De giver udtryk for Deres uenighed.

Hr. de Villiers! Jeg vil sige, at jeg forstår Deres tale endnu bedre, eftersom De uomtvisteligt repræsenterer en betydningsfuld politisk tendens i Frankrig, men også i Europa. Jeg vil sige noget endnu mere positivt. Personligt opfatter jeg ikke Deres tale som en tale imod Europa, men som en opfordring til at opbygge Europa på en anden måde. Jeg vil ikke sætte jasigerne op imod nejsigerne. Jeg vil bare forsøge at integrere alle i et anderledes Europa bygget på demokrati, fred og vækst. Jeg noterede mig Deres forbehold, jeg er opmærksom på dem, og jeg skal forsøge at reagere på dem, ikke i ord, men med kendsgerninger.

Til Dem, hr. Le Pen, vil jeg sige, at jeg, mens jeg lyttede til Dem, tænkte, at Frankrig i årevis var så uheldig at have den mest magtfulde yderliggående højrefløj i Europa. Når jeg lytter til Dem, hr. Le Pen, glæder det mig, at det ikke er tilfældet længere.

(Kraftigt bifald)

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - *(EN)* Hr. formand! Jeg byder formanden for Rådet velkommen. Jeg vil allerførst på vegne af den britiske Konservative delegation takke Dem for Deres gæstfrihed i sidste uge og sige, at vi ser frem til at samarbejde med Dem for at sikre et vellykket formandskab.

Vi har tillid til Deres energi og Deres engagement, og efter at have læst en meget god bog for nylig har vi tillid til Deres vision. Jeg tænker naturligvis på Deres egen bog *Témoignage*. Jeg anbefaler de kolleger, som endnu ikke har haft fornøjelsen af at læse dette bemærkelsesværdige værk, at gøre det, og jeg anbefaler navnlig at se på side 146. Der beskriver De tåbelighederne i forbindelse med 35-timers-ugen, og De beskriver fordelene: at bruge UMP's slogan "travailler plus pour gagner plus". De fortsætter: "Snarere end den ensartede og stive politik med 35 timer og guillotinen i form af pensionering ved de 60 tror jeg, at vores medborgere forventer en politik med frie valg, som giver dem, der ønsker at tjene mere, mulighed for at arbejde mere, og alle mulighed for at indrette deres egen arbejdstid efter deres livsstil".

Hr. rådsformand! De har fattet det! Det er det sande sociale Europa. Regeringerne skal ikke tvinge folk til at arbejde mere eller mindre, men de skal give folk mulighed for at arbejde mere, hvis de vælger det.

Deres parti handler om frihed, Deres parti handler om valg, og det britiske Konservative parti handler om det samme. Så hvis disse principper styrer Deres formandskab, vil vi støtte Dem hele vejen igennem. Når arbejdstidsdirektivet skal revideres, vil vi tale for frihed og valg, når vikardirektivet skal revideres, vil vi også tale for frihed og valg.

Til sidst vil jeg sige, hr. rådsformand, at vores partier ikke udelukkende drejer sig om at sikre det frie valg, de drejer sig også om at respektere folks valg, når de har truffet det frit. Derfor opfordrer jeg Dem indtrængende til at respektere den irske befolknings valg ved folkeafstemningen for nylig. Jeg opfordrer Dem til ikke at opfatte deres beslutning som et problem, der skal løses, men som en mulighed, der skal gribes, nemlig Europas mulighed for at genskabe forbindelsen med befolkningen. Det vil naturligvis kræve en stor indsats af Dem og Deres kolleger i Rådet. Men, som De selv har sagt: *travailler plus pour gagner plus*.

Bernard Poignant (PSE). - *(FR)* Hr. formand! Jeg er fransk og europæisk socialdemokrat. Det betyder, at jeg i Paris ikke er en af Deres tilhængere, hr. præsident, men i Strasbourg er jeg ikke helt igennem en af Deres modstandere, især ikke når jeg ser Dem omgivet af to socialdemokrater. Selv om min præsident har uret i mit land, er han stadig min præsident. Derfor ønsker jeg det franske og dermed det europæiske formandskab held og lykke.

Siden begyndelsen har jeg sluppet af, når jeg har observeret Dem, for jeg forstår Deres ønske om at være i det franske parlament. Det, jeg ser, er absolut en statschef, men også en noget åbenhjertig premierminister. Hvad angår det sociale kapitel og Deres prioriteringer, mener jeg, at det er vigtigt at skelne. Der er bestemt ting, som skal forblive nationale. Jeg tænker på pensioner. Men i forbindelse med alt, hvad der påvirker beskæftigelse, f.eks. et indre marked, en fælles valuta og fri bevægelighed, skal vi stræbe efter at harmonisere i retning af det bedste, vi har.

Derfor skal der skelnes. Jeg vil gerne tilføje, at jeg i forbindelse med dette kapitel gerne havde set, at De gjorde en stor indsats for at udarbejde et rammedirektiv om offentlige tjenesteydelser. De gjorde det for restauratører, og det skal også gøres for offentlige tjenesteydelser.

Endelig mener jeg ikke, at den europæiske krise udelukkende er social og demokratisk. Jeg mener også, at der er tale om en identitetskrise. Fra det tidspunkt, hvor der blev opnået fred, vundet frihed og etableret demokrati, har verden, som den er, gjort det vanskeligt for mange borgere at se og forstå betydningen af Unionens historie.

Det er grunden til, at kultur, uddannelse, mobilitet for kunstnere, unge og studerende samt venskabsbyer er afgørende, for den europæiske bevidsthed kan ikke længere tages for givet. Den skal bygges op, og jeg mener, at disse anliggender skal præge det franske formandskab.

Endelig vil vi naturligvis vurdere Dem om seks måneder. For en franskmand er det fint, for i Frankrig er det som bekendt lang tid. I december har vi resultaterne. En ting er sikker. Traktaten vil ikke være ratificeret. De ønskede en forenklet traktat, og De befinder Dem i en kompliceret situation, så se at få den afklaret!

Jeg vil slutte af med en sætning, som jeg har lånt af en polsk forfatter. Den lyder som følger: "At være fransk er ensbetydende med at tage hensyn til andet end Frankrig." Det er det omdømme, vi har, og De har måske også lidt af det omdømme, hr. rådsformand!

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Jeg beder Cristiana Muscardini undskylde, for jeg lod min begejstring løbe af med mig, og hr. Poignant var så venlig at gøre mig opmærksom på, at jeg glemte at svare Dem og sige, hvor meget vi har brug for Deres gruppe.

Jeg er bekendt med, hvem der er medlem af den, og jeg ved, at De er en af dem, der elsker Europa, og at der er medlemmer af Europa-Parlamentet, der ligeledes elsker deres nationer. Fru Muscardini! Jeg kan forsikre Dem for, at jeg fuldt ud vil tage Deres bemærkninger i betragtning, og at jeg i løbet af de kommende seks måneder sammen med EU-institutionerne vil forsøge at opbygge et Europa, der lever op til Deres forventninger.

Så De er den, der har påpeget - og dermed vist, at hr. Poignant har ret - at jeg har glemt, hvor overvurderet mit omdømme er.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Hr. formand! For nogle få uger siden sagde Irland nej, og jeg mener, at det illustrerer den stigende splittelse mellem de europæiske borgere.

Det nej bør naturligvis ikke undervurderes, tværtimod mener jeg, at det tvinger alle politiske ledere til at tage befolkningens forventninger og bekymringer i betragtning og forsøge at give dem svar, uanset hvilken traktat der gælder. Det er ikke sådan, at hvis vi havde Lissabonstrategien i morgen, ville alle problemer forsvinde som ved et trylleslag.

Det franske formandskab har valgt at sætte fokus på fire områder, hvilket helt klart er meget fornuftigt, navnlig hvad angår klimaændringer. Men i denne tid med dyb krise, finansiel krise og fødevarerkrise, eksploderende råvarepriser og stadig større mangel på stadig dyrere olie tror jeg, at det, folk forventer, ikke bare er emner, men også vision. Folk forventer perspektiver.

Lige nu vil jeg foreslå tre muligheder, der kan overvejes. For det første det grundlæggende og væsentlige spørgsmål om vores identitet. Jeg er overbevist om, at der findes en europæisk model, at der findes en europæisk samfundsplan. Denne europæiske model er økonomisk, bæredygtig og social. Denne europæiske model har bl.a. til formål at bekæmpe de stigende uligheder. Derfor findes der en europæisk model, og vi bør være stolte af den, vi bør gøre den gældende, bære den, tage den op, forsvare den og beskytte den. Det er den første mulighed.

Så er der den anden mulighed, der kan overvejes. Jeg mener, at vi må have en ny vision om verdens organisering. Her tænker jeg især på Afrika. Jeg tænker på spørgsmålet om landbrugsvarer, og jeg mener, at vi bør ophøre med at subsidiere eksporten af vores landbrugsvarer og i stedet bør arbejde på at gøre Afrika selvforsynende med fødevarer og energi. Det er den nye revolution, der skal til for at få en mere retfærdig verden i fremtiden.

(Bifald)

Endelig mener jeg, at vi ikke må glemme, at der er europæiske værdier, som vi aldrig må give afkald på, nemlig demokrati og menneskerettigheder, og de gælder for os i Europa og vil i fremtiden gælde for

Middelhavsunionen, hvor det ikke først og fremmest skal dreje sig om at gøre forretninger uden at tage hensyn til menneskerettighederne. Menneskerettighederne bliver afgørende i de kommende årtier, de er rodfæstede i Europas identitet, og de fortjener at blive forsvaret.

Det er nogle af de problemstillinger, som vi efter min opfattelse står over for. De vedrører grundlæggende spørgsmål, dvs. den vision og den dybere mening, som vi skal og vil give Europa. Disse ting er ikke kun et spørgsmål om politik, men også om samvittighed.

Brian Crowley (UEN). - (EN) Hr. formand! Jeg vil byde præsident Sarkozy velkommen tilbage til Strasbourg og lykønske ham med hans fremmøde i Parlamentet og med, at han har fremkommet med idéer, selv om han vidste, at der ikke ville være enighed i Parlamentet om disse idéer.

I for lang tid har vi ladet os holde nede af fortidens forfejlede ideologier, og vi har undladt at undersøge de nye begrænsninger, vi er stødt på, og gå løs på udfordringerne. Vi har garderet os ved at holde os inden for en komfortzone bestående af enten tidligere imperialistiske idealer eller postfascistiske kommandoer eller endog muligvis det 20. århundredes nytænkning, hvad angår menneskeliv og menneskerettigheder.

For verdens kompleksitet i dag er meget anderledes og langt mere varieret end det, som en enkelt ideologi eller en enkelt plan kan rumme. Og De nævner med rette betydningen af at samarbejde med andre regeringer rundt omkring i verden: med Kina for at løse problemet med Tchad og Sudan og sikre, at problemerne vedrørende Afrika og udviklingslandene omgående bliver taget op.

Vi mindes allerede i dag syv fredsbevarende soldater i Sudan, som har mistet livet under et FN-mandat, bare fordi nogle regeringer ikke greb ind i tide og pressede myndighederne i Tchad og Sudan til at beskytte flygtninges og asylansøgers liv.

Det er udmærket at tale uklart her i Parlamentet om indvandringens betydning og om at tillade den frie bevægelighed for mennesker. Det er bedre, hvis vi giver folk mulighed for at blive hjemme. Jeg er fra Irland, som for godt 100 år siden var nødt til at eksportere 12 millioner af landets indbyggere. Ingen af dem ønskede at forlade Irland. De var tvunget til det. Hvis vi giver folk mulighed for at blive i deres egne lande og støtter dem gennem mekanismerne i de politikker, som vi udvikler på handelsområdet og andre områder, kan vi gøre det.

Endelig talte De tidligere om, hr. rådsformand, hvordan De mente, at Deres positions legitimitet til at forelægge ratifikationen af Lissabontraktaten for parlamentet var den eneste måde at gøre det på. Jeg er enig med Dem. Det er det rigtige for Frankrig. Men retten til at afholde en folkeafstemning er lige så legitim, og den skal altid beskyttes. Det er ikke enten/eller. Der er problemer og vanskeligheder som følge af resultatet i Irland, men det er ikke bare et problem vedrørende Irlands forhold til Europa. Det afspejler et dybere problem for befolkningen og Europa.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge rådsformanden om det franske formandskabs syn på sproglig mangfoldighed. Mangfoldighed er et af de grundlæggende principper for Europa. Alle sprog i verden er en del af menneskeheden ar, og det er de offentlige institutioners pligt at gøre noget for at beskytte dem.

(ES) Hr. formand! I Rådets konklusioner af 22. maj om flersprogethed opfordres Kommissionen til at udarbejde en samlet ramme om dette emne, og Kommissionen har meddelt, at den vil gøre det inden efteråret.

Hvilken holdning vil det franske formandskab have til politikken for flersprogethed, og hvilke tiltag har det planer om? Hvilken rolle vil det tildele de ikkeofficielle EU-sprog, som også kaldes regionale sprog og mindretalssprog?

For mens vi afventer resultatet af afstemningen i det franske senat i næste uge, er Frankrig faktisk et meget dårligt eksempel for alle os, der mener, at sproglig mangfoldighed er alle europæeres fælles arv.

(Taleren fortsatte på baskisk)

Nigel Farage (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne svare hr. Sarkozy. Hr. Sarkozy! De er en meget god taler, men jeg er ikke sikker på, at De er en særlig god lytter. Formandskabets program, som De har afsløret i formiddag, viser, at De ønsker et EU, som praktisk talt kontrollerer hver eneste side af vores liv, alt fra en fælles indvandringspolitik til, hvordan vi forvalter vores hospitaler og fodboldklubber.

Jeg forstod også af Deres bemærkninger, at De ønsker, at vi isolerer os meget fra resten af verden, at vi ikke handler med folk, der ikke har de samme standarder som os. Men det værste er den totale arrogance, De

udviser, når De siger, at De ved bedst, hvad angår det europæiske projekt. De viser foragt for ikke blot den irske befolkning, men for selve begrebet demokrati, som De hævder, at De er forkæmper for.

De sagde, at den polske præsident skal holde ord, og at han skal ratificere traktaten, fordi det var aftalen. Det irske folk har talt. Vil De respektere den irske folkeafstemning? Vil De holde Deres del af aftalen, som går ud på, at denne traktat er død? Jeg tror ikke, at De forstår det, gør De? Europas befolkninger ønsker ikke dybere politisk integration. Det er grunden til, at de stemte nej i Frankrig, i Nederlandene og i Irland, og hvis vi havde haft en folkeafstemning i Storbritannien, ville et overvældende flertal af os have stemt nej.

Hvad er prisen for demokrati, hr. Sarkozy? De tager til Dublin den 21. juli. Lad nu være med at forsøge at gøre det ved dem, som De gjorde i Frankrig, at forsøge at omgå en anden folkeafstemning, at forsøge at få dem til at ændre reglerne og ratificere den traktat ad bagvejen. Det ville være ensbetydende med at vise fuldstændig foragt for demokratiet. Lad være med at gøre det.

Margie Sudre (PPE-DE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet! For at leve op til vores og vores medborgeres forventninger må Rådet, som De er formand for, og Parlamentet vise en klar, forståelig og konkret politisk vilje. Deres tilstedeværelse som formand for Rådet er allerede en garanti for beslutsomhed. I den henseende har vi alle sammen her i Strasbourg og i Bruxelles set kvaliteten af forberedelserne til dette formandskab af seks måneders varighed, og vi har set, i hvor høj grad medlemmerne af den franske regering stiller sig til rådighed.

De prioriteringer, som De har redegjort for, er de rigtige til at afhjælpe EU-borgernes bekymringer. På samme måde er de øvrige udfordringer, som De nævnte, herunder den økonomiske styring af euroområdet som reaktion på eksplosionen i de globale priser på råvarer og kulbrinter eller oprettelsen af et område med stabilitet og velstand i Middelhavsområdet, fuldt ud repræsentative for Deres løfte om et EU, som reagerer hurtigere på problemer og er mere opmærksomt på befolkningen.

Som reaktion på den offentlige mening, hvor der er tvivl, og folk til tider falder for fristelsen til at trække sig tilbage til det nationale plan for at løse problemer, er det vigtigere end nogensinde før at påpege, at vores kontinent har mange aktiver og stadig er et af de sjældne steder, hvor der er stabilitet i en verden, der bliver mere og mere uforudsigelig. EU må vise, at det ikke kaster sig ud i globaliseringen uden at beskytte befolkningen, og det glæder mig, at De har lovet at bevise det.

Endelig ønsker vi virkelig, eftersom Unionen befinder sig i en alvorlig tillidskrise, at det franske formandskab afslutter de over 15 års bestræbelser på at reformere det udvidede EU's funktion. Det er nødvendigt, at Lissabontraktaten træder i kraft hurtigst muligt, hvilket De har bekræftet. Vi har alle sammen tillid til, at De kan forhandle med vores irske venner og overtale de få medlemsstater, der endnu tøver, til at ratificere traktaten en gang for alle.

Hr. præsident! De sagde i sidste weekend, at De ikke var rede til at putte Deres europæiske flag i lommen igen, og vi så netop, hvordan De hejste det under Triumfbuen ved siden af det franske flag. Vi fortolker denne symbolske handling som et bevis på Deres beslutning om at handle i Fællesskabets tjeneste, og vi takker Dem.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil lige sige til rådsformanden, at jeg er Rasmussen I, som ikke skal forveksles med Rasmussen II, men jeg kan forsikre Dem for en ting. De taler klogt om den nye Lissabontraktat, og jeg vil sige til hr. Farage, at han har glemt det danske tilfælde. Vi stemte nej til Maastrichttraktaten, men vi stemte ja til Edinburghaftalen, og vi kunne ikke drømme om at sige, at fordi vi stemte nej første gang, ville vi bremse resten af Europa. Det ville vi aldrig sige. Hr. Farage tager fejl: Dette er ikke demokrati.

Jeg kan forsikre Dem og Frankrig for, hr. rådsformand, at vi fandt løsningen for Danmark, og vi vil finde en løsning for den irske befolkning.

For det andet vil jeg på vegne af De Europæiske Socialdemokraters Parti og alle mine kolleger og ledere og min politiske familie opfordre Dem til at tilføje endnu en prioritering til Deres fire prioriteringer. Min prioritering - og forhåbentlig Deres, jeg ved, at den er Deres - drejer sig om job, vækst og bæredygtighed. De sagde - og jeg var meget glad for at høre Dem sige det - "Vi må have en bedre regulering af de finansielle markeder". Jeg kunne ikke være mere enig. Her i Parlamentet arbejder vi netop for øjeblikket med at få en betænkning igennem, og jeg håber - og det er henvendt til mine kolleger PPE-DE-Gruppen og ALDE-Gruppen - at vi kan aflevere en velovervejbet betænkning om bedre regulering til det franske formandskab.

Jeg taler om gennemsigtighed. Jeg taler om bedre regulering om rimelighed, bonusser, aktieoptioner og alt det andet, som De talte så indsigtfuldt om. Jeg taler om oplysningspligt, ansvarlighed, for at sikre, at det finansielle marked er en langsigtet og langmodig finansieringskilde til vores langsigtede behov for investeringer i flere og bedre job.

Det hænger sammen med en anden idé til Dem. De har ret, når De siger, at vi mister vækst og job lige nu, især i Det Forenede Kongerige og Spanien, men også i Frankrig. Hvorfor tager vi ikke et nyt initiativ, der kan skabe vækst, et nyt samordnet investeringstiltag? Forestil Dem følgende scenario: Hvis vi sammen blot investerer 1 % mere i uddannelsessektoren, i struktur, i alle relevante ting, vil vi inden for de næste fire år kunne skabe mindst 10 millioner job ud over, hvad vi allerede har. Forestil Dem, hvad vi kunne gøre sammen.

De sagde, at idræt er mere end markedsøkonomi. Jeg er enig, og det gælder hele Europa. Europa er mere end markedsøkonomi. Det handler om arbejdspladser og mennesker. Lad os tage ansvar for dem. Jeg ønsker det franske formandskab al mulig held og lykke.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). - (FR) Hr. formand! De sagde, hr. rådsformand, at Frankrig ikke kan fælde dom over det irske nej.

(DE) Jeg er enig. Det irske nej skal respekteres. Den irske befolkning er i sin fulde ret til at stemme, som den har gjort. Men alle de øvrige lande i Europa har også ret til at fortsætte ad vejen mod et mere demokratisk og gennemsigtigt Europa, der er mere handlekraftigt. Lissabontraktaten er et skridt i den retning. Derfor bifalder jeg, at ratifikationen fortsætter. Men jeg mener også - og på det punkt er jeg ikke enig med Dem - at det vil være på sin plads at tale åbent om, at der allerede findes et Europa i flere hastigheder. Tænk på euroen, Schengenaftalen, chartret om grundlæggende rettigheder og mange andre områder. EU's medlemsstaters interesser og ønsker er afspejlet i deres valg af forskellige hastigheder i forbindelse med fælles anliggender.

Et Europa i flere hastigheder gør det muligt for lande, der ønsker at gøre mere sammen, at gøre det, for det er vigtigt, at vi fastholder princippet om frivillighed i Europa. Det er vigtigt, at de lande, der ønsker at gøre noget sammen, gør det frivilligt, og at alle lande til enhver tid har mulighed for at komme med. Intet land skal tvinges til en højere grad af solidaritet.

Et Europa i flere hastigheder gør det også lettere at fortsætte tiltrædelsesforhandlingerne. Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at Kroatien og Tyrkiet skal straffes, fordi flertallet af den irske befolkning stemte nej.

Hr. rådsformand! De er med rette stolt over, at Frankrig er menneskerettighedernes hjemsted. Menneskerettighederne er tidløse, de er universelle. De Olympiske Lege er en idrætsbegivenhed, ikke en politisk begivenhed. Derfor mener jeg, at det er forkert, at De ønsker at tage til Kina til åbningsceremonien, og det glæder mig, at formanden for Europa-Parlamentet, hr. Pöttering, ikke tager til Kina.

Til sidst vil jeg sige til Dem, hr. rådsformand, at De på Deres plads fandt en hilsen fra mange af mine kvindelige kolleger - en rose og et brev. I brevet bliver De anmodet om at gøre en indsats for at få flere kvinder i EU's top. Kvinder sætter deres lid til Dem som kvindernes ven. En sidste anmodning: Jeg håber, at De som demokratisk valgt repræsentant vil støtte os i at sikre, at Europa-Parlamentet kan træffe en selvstændig beslutning om, hvor det har hjemsted.

Adam Bielan (UEN). - (PL) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Jeg vil allerførst lykønske rådsformanden med formandskabet for EU. Det bliver ikke noget let formandskab. Det falder i en vanskelig periode, men jeg ønsker Dem naturligvis held og lykke. Irland har forkastet Lissabontraktaten. Vi kan ikke udelukke, at Irland vil ændre holdning i fremtiden, men det er absolut ikke acceptabelt at forsøge at påvirke den irske beslutning med trusler, ligesom franskmændene og nederlænderne heller ikke blev truet, da de forkastede traktaten for tre år siden og dermed udløste de problemer, vi har i dag. EU's medlemsstater må ikke opdeles i de gode og de slemme. Derfor er jeg Dem taknemmelig for, at De i dag sagde, at ingen af de 27 medlemsstater kan udelukkes af den europæiske familie, hvilket den foregående taler, fru Koch-Mehrin, måske gerne havde set.

Jeg vil også benytte lejligheden til at takke Dem for den nylige åbning af arbejdsmarkedet i Frankrig for bl.a. polakker. Vi ventede i nogen tid på, at det skulle ske - meget længere end i andre lande, men bedre sent end aldrig.

En ting, som jeg savnede i Deres tale i dag, var en henvisning til vores største europæiske nabo, nemlig Ukraine. Alligevel håber jeg, at det topmøde, der er fastsat til den 9. september 2008 i Evian, kan bringe undertegnelsen af en associeringsaftale med Ukraine meget nærmere. Lige nu er et klart signal fra os jo af særlig betydning for vores venner i Ukraine på et tidspunkt, hvor der er yderligere trusler fra Rusland.

Til sidst vil jeg på vegne af de millioner af europæere, som for øjeblikket er plaget af stadig stigende udgifter, takke Dem for Deres bestræbelser på at nedsætte momsens på brændstof. Jeg håber, at De under det franske formandskab får held til at overbevise de øvrige ledere om denne idé, deriblandt premierministeren for mit eget land, Polen.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne give rådsformanden et uforbeholdent kompliment. Dette er det 29. rådsformandskab, jeg har oplevet, og jeg kan uden forbehold sige, at jeg aldrig har oplevet en så overbevisende præsentation af et program og en europæisk idé som denne, og det siger jeg helt ærligt.

(Bifald)

Der har kun været et andet tilfælde, hvor en rådsformand blev modtaget endnu varmere, men det var kun ved begyndelsen. Ved slutningen havde han ikke fuldført noget som helst af det, der var på dagsordenen. Det var den britiske premierminister, Tony Blair. Vi er sikre på, hr. Sarkozy, at De vil afslutte Deres rådsformandskab om seks måneder med gode resultater. Den måde, hvorpå De har forklaret alting i dag - den måde, hvorpå De har besvaret medlemmernes spørgsmål, det, at De har sat Dem ind i sagerne, og at De ikke forelægger en "ønskeseddel", men en række prioriteringer underbygget af gode argumenter - alt det får mig til at håbe, at De virkelig er i stand til at gennemføre Deres ambitiøse program.

Hvis det er et spørgsmål om at samarbejde med Dem for at fuldføre klimapakken, kan De regne med Parlamentets støtte. Men jeg frygter, at det er mere sandsynligt, at der bliver yderligere problemer i Rådet, problemer vedrørende Rådets og de enkelte medlemsstaters ansvar: at de foreslåede kvoter ikke vil blive accepteret i Rådet. Vi er også enige med Dem i, at kernekraft skal indgå i klimapakken. I Parlamentet er der et klart flertal for civil anvendelse af kernekraft. Lad ikke de T-shirt forvirre Dem.

Hvad angår spørgsmålet om, at Tyskland og Frankrig ønsker sammen at overtage ledelsen af EU, hvad angår indhold - ikke hvad angår store erklæringer af overordnet politisk karakter - er vi på Deres side. Jeg vil sige, at fru Koch-Mehrin tydeligvis ikke hørte efter, da De forklarede Deres holdning til Kina. Det var en lektion i udenrigspolitik for Parlamentet, og jeg kan kun tilskynde Dem til at vedblive med at være så konsekvent og ufravigelig i Deres principper, som De har været i disse spørgsmål.

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! 10 nationer producerer 60 % af de globale CO₂-emissioner. Blandt disse 10 lande er der kun et europæisk, nemlig Tyskland. De 27 EU-medlemsstater tegner sig for kun 14 % af de globale emissioner. USA tegner sig for 17 %, mens Brasilien, Rusland, Indien og Kina tilsammen har emissioner, der udgør over en tredjedel af de globale CO₂-emissioner. Alt dette viser, at europæiske initiativer til bekæmpelse af klimaændringerne fortsat vil være forgæves uden tilsvarende bestræbelser fra USA's, Kinas og andre industrialiserede landes side.

Mens Europa afventer en sådan aftale, må det bekæmpe kulstoflækage. For øjeblikket investerer ingen store industrikoncerner i Europa. ArcelorMittal lukker i Frankrig, men investerer i Brasilien, Rusland, Tyrkiet, Indien og Kina. ThyssenKrupp investerer i Brasilien, og den østrigske koncern Vöest investerer i Indien. I Nordafrika bliver der for øjeblikket bygget 10 fabrikker til produktion af flydende gas til det europæiske marked.

I mangel af en specifik forpligtelse fra andre industrinationers side må Europa vise, at det er fast besluttet på at forsvare sin industristruktur, sin industrielle knowhow. Det vil ikke tjene noget formål at pålægge europæiske borgere byrder, hvis resten af verden ikke følger trop.

(Bifald)

Jean-Marie Cavada (ALDE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Ligesom formanden for Europa-Parlamentet og mange andre medlemmer af Europa-Parlamentet er jeg barn af ruinerne fra Anden Verdenskrig, og jeg sætter stor pris på det engagement, som De af den grund udstråler i Deres tale, der trods al skepsis. Jeg opfatter skepsis som noget, der hører til ånden fra München, og det er den syre, der opløser den europæiske vilje. Det er grunden til, at jeg var meget tilfreds med den energi, De lagde i en tale, der, som fru Lulling netop sagde på tv, efter vores opfattelse var klar, præcis og, det kan jeg sige uden påtagethed, overbevisende.

Det andet, jeg vil sige til Dem, er, at De naturligvis har ret, og det skal siges her. Ængstelserne i Europa og truslerne mod det var selvfølgelig hovedsageligt et problem under opbygningen af det i 1950'erne, men selv

om arten af ængstelserne er ændret, er der tydeligvis stadig mange af dem i dag. Det er grunden til, at der kræves en meget beslutsom indsats.

Jeg er meget tilfreds med prioriteringerne: Det siger jeg ligeud, for de er reelle, og det gælder især indvandringspolitikken, som vil blive ført af Deres minister hr. Hortefeux, der er tidligere medlem af Europa-Parlamentet. For to år siden havde jeg æren af at repræsentere Europa-Parlamentet ved konferencen mellem EU og Afrika i Rabat. Det var første gang, at landene med de samme ansvar var samlet, enten som oprindelseslande, transitlande eller modtagerlande for indvandrere, og som hr. Watson sagde for et øjeblik siden, er det meget vigtigt, især gennem Middelhavsunionen - hvorfor ikke? - at have en omfattende politik for nærhed og overvågning.

Til sidst vil jeg bede Dem om ikke at glemme, at årsagen til, at Europa har en enestående indflydelse over hele verden, er, at det er kulturens vugge, for det er kultur, der cementerer vores uenigheder, kultur er grundlaget for vores politiske systemer, og det er grunden til, at vi bliver opfattet helt anderledes. Der vil sandsynligvis også være brug for Deres energi, hvis der også skal være beslutsomhed på dette kulturelle område.

Jan Zahradil (PPE-DE). - (CS) Hr. formand! Jeg ville allerførst sige, at jeg er meget tilfreds med, at Frankrig har åbnet sit arbejdsmarked for nye medlemsstater fra den 1. juli og dermed har fjernet en af de sidste barrierer mellem de gamle og de nye medlemsstater. Jeg håber bare, at fru Merkel vil følge dette eksempel. Frankrig, Tjekkiet og Sverige har sammen udarbejdet et 18-månedersprogram for formandskaberne, og det glæder mig, at der lægges vægt på energi, som er helt afgørende, og også på reformen af den fælles landbrugspolitik, for det hænger sammen med den finansielle ramme efter 2013 og dermed med, hvor mange penge der vil være til rådighed for os i fremtiden. Det glæder mig, at Frankrig ønsker at løse disse aktuelle problemer, for det er dem, der bekymrer og interesserer folk.

I institutionelle spørgsmål taler jeg ikke som medlem af Det Europæiske Folkeparti, men som medlem af De Europæiske Demokrater, så det er nok ikke nogen overraskelse, at vi ikke er helt enige her. Jeg mener ikke, at vi kan stå foran Lissabontraktaten som en hare, der er fanget af lyset fra forlygterne. Det er ikke verdens undergang, og vi ønsker ikke at skabe en krisestemning, så situationen skal løses stille og roligt uden noget politisk pres, uden juridiske kneb og i overensstemmelse med vores egne regler. Af disse regler fremgår det, at ingen traktat kan træde i kraft uden enstemmig enighed, og den findes ikke i øjeblikket. Jeg mener ikke, at det er umuligt at udvide yderligere uden Lissabontraktaten. Jeg mener, at i hvert fald Kroatien kan optages i EU uden Lissabontraktaten. Jeg mener heller ikke, at vi er nødt til at vælge mellem Nice og Lissabon. Vi har naturligvis flere muligheder, og vi må kunne undersøge dem nøgternt og uden hysteri og finde en løsning. Under alle omstændigheder ønsker jeg rådsformanden held og lykke med formandskabet for EU.

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har fulgt initiativet vedrørende Middelhavsunionen, som bliver et centralt emne på topmødet i Paris på søndag, og vi håber, at initiativet bliver en succes.

Jeg vil imidlertid gerne præcisere et par ting. Dette initiativ tager sigte på at styrke den multilaterale Euro-Middelhavsdimension. Det er efter min opfattelse det rigtige og en kurs, vi bør følge. Men hvis der er en politik, som kræver en kritisk vurdering, er det naboskabet med de sydlige lande, for naboskabspolitikken får faktisk lande, der er meget i splid, til at konkurrere indbyrdes. Derfor må vi arbejde på integration mellem disse lande og mellem dem og Europa, og vi må også kanalisere ressourcer ind i det.

Jeg vil sige ligeud til rådsformanden, at vi virkelig ikke var begejstrede for - og det er også henvendt til kommissionsformand Barroso - at De standsede finansieringen af Meda-programmet for den audiovisuelle sektor, som var det eneste kulturelle koproduktionsinstrument. De har sagt, at der er en kulturel undtagelse for Europa, men jeg vil gerne tilføje, at der er en kulturel undtagelse for Euro-Middelhavsområdet. Hvis De ser på listen over verdens 20 mest intellektuelle, vil De blandt de 10 øverste på listen finde mange fra den muslimske kultur og forholdsvis mange med Euro-Middelhavskultur.

Så lad os sammen iværksætte effektive politikker, der kan ændre livet for mange mennesker i disse lande, især unge og kvinder, som sætter deres lid til Europa. Vi har ikke brug for gode studerende: Vi må ændre denne forbindelses karakter, og Parlamentet er parat til at samarbejde med Deres formandskab, hvis De vil følge den kurs.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). - (ES) Hr. formand! Det franske formandskabs prioriteringer er realistiske prioriteringer, som efter min opfattelse i tilstrækkelig grad kan tilbagevise det, som hr. Barroso nævnte, nemlig kritikken om, at Europa er magtesløst og ude af stand til at løse borgernes

problemer i dagligdagen, dvs. forfatningsproblemet, fødevarer- og energipriserne, Europas forsvar og indvandring.

I dag er en indvandrers død i en lastvogns kølerum i Kanaltunnelen og en anden indvandrers død som følge af, at han blev kastet overbord fra en pram på vej til De Kanariske Øer - hvilket skete for bare nogle få timer siden - en af vor tids største tragedier. Det er et alvorligt og presserende problem, og EU er nødt til at gøre noget virkningsfuldt ved det.

Formanden for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, hr. Daul, talte om nødvendigheden af at mobilisere politisk vilje, og dette formandskab mangler efter min mening absolut ikke politisk vilje.

Politisk vilje er imidlertid nødvendig, men ikke tilstrækkelig, for omstændighederne spiller også ind, og selv hvis de er tilfældige, kortvarige eller forbigående, påvirker de os, mens de står på, og de lægger begrænsninger på os, og det glæder mig, at præsident Sarkozy sagde, at vi må gøre vanskeligheder til muligheder.

Jeg beklager, at hr. Schulz ikke er til stede, for da han talte om idræt, kom jeg til at tænke på en ting. Jeg ser gerne, at den gule trøje bliver spansk igen, som den var det i første etape af Tour de France.

De har dog ret i, hr. rådsformand, at idrætten skal have en europæisk dimension, og flere parlamentsmedlemmer har bedt mig om at anmode Dem om at overveje, om det ville være en idé, at de franske idrætsfolk, der skal deltage i De Olympiske Lege, som vi har diskuteret her i dag, bærer et EU-symbol ved siden af nationalflaget, så andre medlemsstater frivilligt kan tilslutte sig dette initiativ.

Hr. rådsformand! Vi håber, at det franske formandskab formår at gøre fælles sag og opnå enighed, så EU, som De foreslog, beslutsomt kan gøre fremskridt under Deres formandskab.

Harlem Désir (PSE). - (FR) Hr. formand! De ønskede, hr. rådsformand, at placere Deres formandskab inden for rammerne af et Europa, der beskytter, og jeg tror virkelig, at der er meget store forventninger blandt de europæiske borgere. Det er imidlertid grunden til, at der er et modsætningsforhold her - og De forstod hovedbudskabet fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet - fordi den europæiske integrations sociale dimension ikke har fået status som en af Deres formandskabs fire vigtigste prioriteringer.

Som vi har set ved de seneste folkeafstemninger, bliver borgerne spurgt om institutionerne og traktaterne, men de svarer faktisk ud fra den europæiske integrations fremskridt og i den sidste ende Europas politikker. Jeg mener, at den uligevægt, der er skabt i de senere år, mellem den økonomiske integrations fremskridt - som er blevet efterstræbt, og det er godt - og den sociale dimensions stagnation også er en af grundene til denne desillusionering blandt EU's borgere, denne utilfredshed med de europæiske institutioner.

Det er årsagen til, at problemet ikke er at sige, at Europa bør involvere sig i alle sociale anliggender, men snarere, at der, så snart der er et indre marked, herunder et indre arbejdsmarked, bør være fælles regler for afhjælpning af skævheder, som ellers fører til social dumping, og reglerne skal sikre, at konvergenslementerne er i opadgående retning, mod det bedste, i stedet for at forringe den sociale situation.

Kommissionen har lige offentliggjort en social dagsorden, men hvis Rådet ikke forpligter sig til noget konkret - De talte om et konkret Europa - til at styrke de europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser, til at beskytte vikarer, til at forbedre direktivet om udstationering af arbejdstagere, så der - det skal tilføjes - kommer et direktiv om beskyttelse af offentlige og sociale tjenester af almen interesse, vil der ikke være nogen reaktion på behovet for beskyttelse.

En af Deres prioriteringer er indvandringens Europa, men indvandringens Europa kan ikke reduceres til et udvisningens Europa. Det er grunden til, at der skal tilføjes en integrationspagt - hvilket vi drøftede med hr. Hortefeux - og en udviklingspagt. De er netop vendt hjem fra G8. Europa og nogle af medlemsstaterne, bl.a. Frankrig, blev beskyldt for ikke at opfylde deres forpligtelser, hvad angår statslig udviklingsbistand. Sørg for, at denne forpligtelse til at nå op på 0,7 % af BNP opfyldes under Deres formandskab. Det vil bidrage bedre end det skandaløse direktiv om tilbagesendelse til, at den internationale migration kan forvaltes mere effektivt.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! Jeg er enig med rådsformanden. Det er en vanskelig tid for Europa. Det mærker vi alle sammen, også jeg. Da jeg havde ansvar for forhandlingerne om Polens tiltrædelse af EU, gjorde jeg alt, hvad der stod i min magt, for at sikre, at det fremtidige europæiske samarbejde fungerede godt. Jeg vil også gerne understrege, at der glædeligvis i dag ikke er noget problem med polsk støtte til EU og traktaten. Et stort flertal i det polske parlament stemte for traktaten, og næsten 80 % af polakkerne går ind for EU-medlemskab.

Jeg støtter rådsformandens vurdering. Vi må handle på borgernes vegne. For os politikere er energi- og klimapakken vigtig, men vi må gøre alt for at sikre, at dens gennemførelse ikke rammer europæerne med høje priser og vores økonomi med tab af konkurrenceevne. Denne pakke skal vedtages forholdsvis hurtigt, men det ville ikke være godt, hvis tempo blev prioriteret højere end overvejelser. Vores pakke skal være et bevis på, at vi fører an i kampen mod global opvarmning. Jeg er enig i, at vi har brug for at føre an, først i Poznań og dernæst i København, men denne pakke vil ikke tjene som noget eksempel for nogen. Ingen vil følge det, hvis den europæiske økonomi bliver taberen, når den gennemføres. Derfor er jeg glad for, at De ser disse risici, hr. rådsformand, og at De mener, at principperne for emissionshandel - for det er hovedsageligt det, det drejer sig om - vil blive omstruktureret i god tro. Vi har erfaringer. Reach-forordningen blev med Rådets og Kommissionens medvirken ændret væsentligt i Parlamentet til alles bedste. Vi kan gøre det samme her.

Hr. rådsformand! Jeg lykønsker Dem med formandskabet. Jeg ønsker Dem held og lykke med de to vigtigste spørgsmål i de kommende seks måneder, nemlig traktaten og energi- og klimapakken.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet! De er nødt til at tage fat på problemet med usikkerhed omkring Lissabontraktaten. Frankrig har stor erfaring i kunsten at prioritere den europæiske integration i en periode og derefter at undlade at prioritere integrationen i en periode. Jeg vil opfordre Dem til at finde en løsning for Irland og samtidig respektere ønskerne hos det meget store flertal af EU-borgere, som også betyder noget.

Med hensyn til de sociale aspekter ønsker jeg endvidere at fremhæve, at Lissabontraktaten indeholder punkter som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske sociale model. Og der er f.eks. indsamlet over en million underskrifter fra handicappede EU-borgere, der repræsenterer en ud af fire husholdninger, og som går ind for traktaten, fordi den eliminerer sekulær diskrimination. Der er således den nødvendige støtte for at komme videre og integrere den sociale model.

Hvad angår indvandring henvendte De Dem til venstrefløjen, men De erkender også, at venstrefløjsregeringer har haft idéer, der har gjort det muligt for Dem at udarbejde en mindre lukket og mere progressiv pakke, som jeg mener, at Parlamentet kan forbedre yderligere, hvis vi arbejder målrettet med spørgsmålet.

Derudover, hr. Sarkozy, - og det er direkte forbundet med indvandring - talte De om den fælles landbrugspolitik, men De nævnte ikke Doha. Det er ikke desto mindre vigtigt for et forenet Europa at finde en løsning og fremme Millennium-målsætningerne, da de er en del af samme pakke. Det handler om at udnytte vores økonomiske kapacitet til at fremme forholdene for hele menneskeheden.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Som formand for den italienske delegation af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater glæder det mig, at De har overtaget roret i forbindelse med Europa, og jeg bifalder Deres ord. De udviser entusiasme og stolthed. De tror på og får borgerne til at tro på institutionen EU, som har mange problemer, og som virkelig har brug for kloge, oplyste og bevidste ledere, som De også har vist Dem at være.

Italien har altid haft stærke kulturelle og sociale bånd til Frankrig, to lande, der har måttet bringe store ofre for at grundlægge og opbygge det Europa, som alle i Europa nu har pligt til at udvikle. Enhver, der arbejder i denne institution, ved, hvor mange problemer, der skal løses for at opnå fremskridt i udviklings- og integrationsprocessen, da denne proces skal opbygges blandt mennesker med forskellige baggrunde, kulturer, sociale forhold og traditioner. Den politisk opportunistiske holdning, som hr. Schulz netop har givet udtryk for, om den nuværende meget populære italienske regering, hjælper bestemt ikke. Det er imidlertid en proces, der skal gå videre trods de skuffelser, der sommetider er involveret.

Lissabontraktaten, som er en fremragende traktat, er skubbet i baggrunden, og det vil kræve en masse goodwill at få den frem i lyset igen og undgå at marginalisere de personer, der ikke har forstået betydningen af traktaten. Jeg er dog ikke enig i Deres udtalelser om, at vi inden yderligere udvidelser skal definere nye regler, men uden at efterlade Irland ude i kulden. Indvandringsstrømmen i Europa, især i nogle medlemsstater og hovedsageligt Italien og landene i Middelhavsområdet, skal reguleres og betragtes som et fælles problem frem for en begrundelse for at gøre forskel eller faktisk udnytte situationen ved at straffe de lande, der allerede bringer så mange ofre. Befolkningen i vores lande skal beskyttes, og integrationen skal opbygges på et rimeligt grundlag.

Hr. rådsformand! Den italienske regering og mange borgere holder øje med Deres mandat og stoler på, at den historiske og sociale position, som De repræsenterer i dag, vil indgyde håb og fremme udviklingen i Europa.

Zita Gurmai (PSE). - (HU) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Jeg ønsker at berøre tre punkter - som den eneste taler fra den østlige side af Berlinmuren. Jeg er skuffet over, at rådsformanden ikke inkluderede ligestilling i sin tale. Heldigvis, hr. rådsformand, har vi kvinder fra de syv politiske partier netop beskrevet, hvad vi ønsker, i en skrivelse: Det er gaven, det er vores gave til Dem.

Først og fremmest bifalder jeg det franske formandskabs indsats på europæisk plan til fordel for interessen for social ligestilling mellem kønnene, men samtidig virker det kontradiktorisk, at de lokale institutioner for lige muligheder lykkes. anbefales der en anden politik end den, Frankrig fører, på europæisk plan?

Dernæst har præsident Sarkozy informeret de franske borgere om, at der vil blive oprettet 350.000 børnepassningspladser i løbet af de næste fem år. Det er en vigtig foranstaltning, da det giver mænd og kvinder lige muligheder på arbejdsmarkedet for at kombinere arbejds- og familieliv. God kvalitet, overkommelige priser og adgang for alle er afgørende i denne sammenhæng, da det er et instrument for lige muligheder og integration.

Hvad angår familieliv mener hr. Sarkozy så, at kvinder vil være i stand til at klare forpligtelserne i deres arbejds- og familieliv, hvis de arbejder 65 timer om ugen? Kvinder er mere sårbare på arbejdspladsen og er generelt ikke medlemmer af faglige organisationer.

Ja, vi har brug for en fælles europæisk indvandringspolitik, men denne politik skal omfatte rettigheder og forpligtelser for borgere og indvandrere. Migrationspolitik skal suppleres med integrationspolitik for de forskellige modtagelseslande.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Jeg ønsker at sige følgende til rådsformanden: Jeg har set frem til Deres tale i dag med særlig interesse. Deres holdning i dag har overbevist mig om, at De vil gøre en forskel i løbet af Deres seks måneder lange formandskab.

Hele verden oplever en af de værste økonomiske kriser i mange år, men Europa oplever også en krise.

Det er helt klart, at et EU med 27 medlemsstater ikke kan fungere efter samme regler som et EU med 15 medlemsstater. Europa oplever en forfatningsmæssig krise. Det er også helt tydeligt, at nogle medlemsstater ikke ønsker den politiske forening af Europa og ikke ønsker, at vores forgængeres visioner realiseres. Der er tale om en identitetskrise. Den forfatningsmæssige krise vil blive overvundet, men hvordan kan man overvinde en identitetskrise?

Jeg er bange for, at der kun er én løsning. De medlemsstater, der ønsker politisk harmonisering, skal gå videre, og de medlemsstater, der kun opfatter EU som en økonomisk union, skal blive tilbage. Jeg frygter, at EU på et eller andet tidspunkt ikke længere vil kunne deltage som brik i det internationale skakspil, hvis vi ikke følger denne plan.

Kriser kan resultere i store fremskridt, men kun hvis man har det nødvendige mod. Jeg tror, at De har både visioner og mod. Vær modig!

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Rådsformandens grundlæggende holdning har min fulde støtte. Jeg tror, at De er den rette formand på et meget kritisk tidspunkt med den nødvendige følsomhed over for de punkter, der giver anledning til bekymring, og med viljen til at lede og skabe forlig. Da De besvarede spørgsmålene, sendte De ikke sorteper videre, og De kaldte en spade for en spade. De trak ikke i land, men stod fast.

Jeg ønsker især at fremhæve Deres store engagement over for parlamentarisk demokrati. Dette engagement er særlig vigtigt i disse tider, idet vi i flere medlemsstater - herunder også Østrig - har oplevet, at man har spillet direkte demokrati ud imod parlamentarisk demokrati og dermed udelukket parlamenter i parlamentariske demokratier i forbindelse med europæiske anliggender. Lad os stå sammen til fordel for parlamentarisk demokrati og for at forhindre udelukkelsen heraf.

(Bifald)

Det er endvidere vigtigt for mig, at De direkte har anfægtet den fejhed eller eventuelt dobbeltmoral, som mange regeringer og regeringsmedlemmer udviser i forbindelse med deres fælles europæiske forpligtelser, da denne dobbeltmoral er en af hovedårsagerne til den manglende tillid og de gensidige beskyldninger, som

vi skal sætte en stopper for. Vi kan ikke kræve, at alle er modige, men vi kan kræve, at alle skal være ærlige og principfaste.

Jeg ønsker at berøre tre yderligere punkter. Det første punkt er Deres holdning til traktaten. De er ikke trængt op i en krog, De venter ikke på Irland, men fortsætter ratifikationsprocessen, samtidig med at forhandlingerne med Irland fortsætter. Jeg er sikker på, at vi først vil indgå en aftale med Irland, når alle de øvrige 26 medlemsstater har ratificeret traktaten.

Vi skal imidlertid ikke svigte Kroatien. Jeg bifalder Deres forpligtelse til at åbne alle kapitler inden udgangen af året. Vi har også brug for en tidsfrist for Makedonien. Jeg vil gerne opfordre Rådet til også at træffe en beslutning om loven om små virksomheder i Europa på topmødet i december, da hovedkompetencerne ligger hos medlemsstaterne. Vi har brug for et bindende retsgrundlag og ikke blot endnu en offentlig politisk erklæring.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Hr. formand! Jeg har gode nyheder fra Polen. I dag, hr. formand, afholdes der en forhandling i det polske parlament, som vil kulminere i en beslutning, hvori den polske præsident vil blive opfordret til at gøre sin forfatningsmæssige pligt og undertegne Lissabontraktaten. Det er ønsket hos den polske befolkning, hvoraf 80 % støtter EU og er meget glade for at være medlem af EU. Der er ikke mange andre stater med lige så stor støtte til EU. Det er et signal om, at Polen vil opfylde sine forpligtelser med hensyn til traktaten.

Jeg har i en helt anden sammenhæng en anmodning til Dem, hr. Sarkozy. Kan De foranledige, at børn i EU sættes på dagsordenen, således at der kan udpeges en ombudsmand, en advokat for børns rettigheder, efter modellen for den europæiske ombudsmand for menneskerettigheder? Vi ønsker, at Rådet skal nå til enighed og godkende denne institution, som Europa har stærkt brug for.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvis jeg skal opsummere morgens forhandling, vil jeg sige, at det er godt, at Frankrig har formandskabet på dette tidspunkt, og godt for Dem, hr. Sarkozy, at have positionen som formand for Rådet. Det har været en god dag for Europa og Parlamentet, da vi for første gang i lang tid endnu en gang har en formand, der er passioneret fortæller for Europa - og med gode argumenter. Det er muligvis lige det, der skal til for at få Irland over på vores side og vinde vores borgere tilbage: passion og god dømmekraft, og god dømmekraft betyder, at EU skal holde sig inden for visse rammer.

Jeg vil give Dem hemmeligheden bag succes. Vi har ikke blot brug for traktaten i Irland, men også en ny nærhedskultur. Vi har brug for grænser for Europa i relation til resten af verden, men vi har også brug for grænser inden for EU. En ny nærhedskultur vil skabe fornyet tro på Europa. Jeg er helt enig med hr. Barroso i dette punkt. Held og lykke, hr. Sarkozy.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg ønsker formanden for Rådet, hr. Sarkozy, velkommen til Europa-Parlamentet. Jeg glæder mig meget over hans velovervejede og velunderbyggede bidrag.

Som irsk medlem vil jeg også byde hr. Sarkozy velkommen, når han besøger Irland som formand for Rådet - som en formand, der tager praktiske skridt for at forbedre borgernes forhold. Det fremgår klart af hans prioriteter.

Jeg bifalder endvidere hans kommentarer om fødevarerikkerhed og om at finde en balance under fastlæggelsen af forskrifter og restriktioner for vores egne virksomheder og landmænd. Som han selv nævnte, beskyttelse uden protektionisme.

Jeg kunne i redegørelsen og på hr. Sarkozys stemme fornemme hans store engagement over for Europa. Jeg og mange andre irske borgere deler dette engagement. Han talte om at løse vores problemer, Det vil tage tid og kræve kompromisvilje fra alle parter. Der kan ikke fastsættes nogen tidsrammer.

Som en person, der har været fortæller for et ja, ved jeg, at hr. Sarkozy vil være enig med mig, når jeg siger, at et irsk nej er lige så legitimt som et fransk, hollandsk eller dansk nej. Dette nej skal mødes med samme respekt, hvis vi skal nå videre. Vi kan opnå fremskridt. Jeg ser frem til det, og jeg ønsker ham held og lykke med formandskabet.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Det franske formandskab har netop fremlagt sine målsætninger, og jeg ønsker formandskabet held og lykke. Den ultimative målsætning er at styrke EU og EU's beføjelser. Med dette in mente vil en manglende ratifikation af Lissabontraktaten være en forspildt chance. Europa har brug for Frankrig, især på dette vanskelige tidspunkt. EU har brug for det Frankrig, der blev ændret, med Dem, hr. Sarkozy, efter den franske folkeafstemning.

Det er desværre ikke Polen, der hjælper Europa på vej i dag, men det vil det være en dag, og jeg tror, at det vil være snart. Jeg håber for Dem, at det franske formandskab med sit engagement over for europæisk integration, udvidelse med Balkan, men ikke nødvendigvis med Tyrkiet, vil give de europæiske borgere tilliden til og interessen for EU tilbage.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Det tog Irland 700 år at få englænderne ud af Irland, og jeg skal igen og igen sidde her og lytte til de mennesker, som vi smed ud, og deres mening om, hvad vi skal gøre i Irland. Det er ved at være for meget af det gode. Lad borgerne i Irland træffe de beslutninger, der vedrører Irland.

Dernæst ønsker jeg at bede Frankrigs præsident om at inddrage hr. Le Pen, hvis han ønsker at ændre den irske befolknings beslutning.

Jeg var leder af valgkampen for Fine Gael, der er en del af Det Europæiske Folkeparti, under fire europæiske folkeafstemninger: den europæiske fælles akt, Maastrichttraktaten, Amsterdamtraktaten og Lissabontraktaten, og jeg ønsker at gøre opmærksom på, at Lissabontraktaten blev tabt på gulvet af en lang række årsager. Der var mange, som ikke forstod traktaten, regeringen havde været ved magten siden 1994, politikere blev inddraget i undersøgelseskommissioner, den ledende regering og oppositionspartierne - de offentlige institutioner - ønskede, at traktaten blev vedtaget. Der var bekymring om forsvaret og værnepligt, abort og eutanasi - hvor diskussionen blev ledsaget af parlamentsmedlemmers omdeling af sprøjter - beskætning, beskæftigelse og indvandring. Meget af dette blev styret af den yderste højre- og venstrefløj.

Jeg ønsker at bede formanden for Rådet om venligst at forberede sig grundigt på sit besøg i Irland. Hvis det er vigtigt at yde en indsats for at ændre situationen i Irland, så kom venligst forberedt, og vær forberedt på at lytte. De skal være meget velkommen, men det er en kompliceret situation, og det vil tage tid at løse problemerne omkring så vanskelig situation.

Adrian Severin (PSE). - (FR) Hr. formand! De europæiske borgere har store forhåbninger til det franske formandskab, og disse forhåbninger skal gerne munde ud i noget positivt. Formandskabet skal undgå at skabe urealistiske forhåbninger og urimelig frygt, herunder i nabo- og kandidatlandene.

Med hensyn til Lissabontraktaten er der ikke nok diplomatisk opbakning til ratifikationsprocessen. Formandskabet skal assistere i udarbejdelsen af en exit- eller beskyttelsesstrategi, hvis tingene ikke går, som de skal. For at undgå vanskeligheder skal vi fra starten vise, at vi er forberedt på det værste.

Jeg ønsker at slutte af med et par ord om det farlige fænomen, som renationaliseringen af Europa er. Nationalpopulisme er det mest uhyggelige udtryk for dette fænomen og er også grundlaget for propagandaen til fordel for det irske nej, det racistiske fremmedhad i Italien og grundlaget for retorikken om det nationale aspekt i socialpolitikkerne. Enten skal EU fremme de sociale aspekter, eller også vil EU kollapse. Jeg håber, at det franske formandskab vil være opmærksomt på denne side af sagen.

Formanden. - Jeg beklager, men der er ikke tid til flere talere. Vi har allerede overskredet tidsfristen. Jeg er meget taknemmelig over den tid, som præsident Sarkozy og naturligvis formanden, hr. Barroso, har brugt på Parlamentet i dag. Jeg ønsker derfor at afslutte med at give ordet til hr. Barroso og derefter til præsident Sarkozy.

José Manuel Barroso, formand for Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Jeg vil lægge ud med ganske kort at gentage de gratulationer, som er blevet udtrykt af langt de fleste af de medlemmer af Europa-Parlamentet, der har haft ordet. Jeg gratulerer med den overbevisning, entusiasme, energi og politiske vilje, som præsident Sarkozy har givet udtryk for her i dag, og som jeg er sikker på, at han og hans ministre og kolleger vil udvise gennem hele det franske formandskab.

Jeg vil gerne sige, at det ikke kommer som nogen overraskelse for mig. Jeg var helt overbevist om, at det var noget særdeles positivt, at Frankrig skulle overtage formandskabet for Rådet i denne særligt vanskelige periode. Præsident Sarkozy og alle vi andre havde jo nok foretrukket, at horisonten var tydeligere set fra en institutionel synsvinkel, men jeg tror, at det er nøjagtig i disse svære tider, vi kan se den politiske kompetence og vurdere den fulde betydning af en stærk politisk vilje.

Jeg er for denne demokratiske politiske debat. Jeg har ofte sagt, at vi er nødt til politisk at anerkende de forskelligheder og mangfoldige synspunkter, der findes, f.eks. her i Parlamentet. Vi er nødt til at vide, hvordan vi skal give udtryk for disse forskelligheder, for Europa er ikke som et nationalt politisk system. I vores demokratiske nationale systemer sætter vi ikke spørgsmålstegn ved selve statens legitimitet, hver gang der er en politisk diskussion, heller ikke selv om den af og til er særdeles polariseret. I Europa derimod, når de af

os, der er for Europa, giver kraftigt udtryk for disse indvendinger, er vi som oftest nødt til at konfrontere dem, der er imod Europa, og som afprøver alle mulige populismer for at skade vores institutioner og kompromittere det store freds- og solidaritetsprojekt, som det europæiske projekt udgør.

(Bifald)

Netop derfor er vi virkelig nødt til at kunne udtrykke alle disse synspunkter og samtidig styrke den side, der er for Europa, i denne særligt vanskelige tid. Lad os gøre det klart, at vi har europæiske valg i juni 2009. Hvis de forskellige europæiske kræfter og europæiske institutioner ikke arbejder sammen med en konstruktiv holdning, giver vi argumenter til dem, der sat på spidsen ønsker at udnytte populisme, fremmedhad og nationalisme ved at knytte en forbindelse mellem nationalisme og fædreland, hvilket er en fejlsluttelse. Jeg citerer endvidere ofte en stor fransk forfatter, som sagde, at patriotisme er kærlighed til ens eget folk, mens nationalisme er had over for andre.

Vi kan godt elske vores fædreland og samtidig forsvare vores europæiske projekt med overbevisning, som præsident Sarkozy lige sagde. Jeg håber derfor, at den debat, der finder sted i de kommende seks måneder, vil styrke de europæiske institutioner såvel som vores projekt for fremtidens Europa.

Jeg er ivrig efter at svare på et specifikt spørgsmål. Det er det eneste specifikke spørgsmål, som blev stillet til mig, og jeg vil naturligvis overlade resten til præsident Sarkozy, som vil kunne besvare dem meget bedre end jeg. Dette specifikke spørgsmål var fra fru Napolitano vedrørende Euromedkulturprogrammet.

Jeg er ivrig efter at fortælle Dem, at det aktuelle program, Euromedkulturprogrammet, stadig har en bevillingsramme på 15 millioner euro for i år. Det er rigtigt, at der for 2009-2010 ikke er besluttet noget endnu, men der ligger et ret stort pres på de eksterne omkostninger, og det, der sker i disse tilfælde, er - for at sige det rent ud - at de involverede tredjelande oftest prioriterer det bilaterale samarbejde på bekostning af de regionale budgetter. Det er derfor et anliggende, som bør drøftes med Euromedlandene. Et interessant aspekt ved Frankrigs initiativ til at skabe en middelhavsunion - som jeg for den sags skyld har støttet helt fra begyndelsen - er ganske rigtigt, at det medfører en højere grad af regionalt samarbejde.

Jeg bliver nogle gange spurgt, hvad Middelhavsunionen tilfører Barcelonaprocessen. Det er naturligvis en højere grad af politisk appropriering, og desuden politisk modernisering, navnlig takket være det topmøde, der afholdes hvert andet år, men det er også den dimension, der udløses af specifikke regionale projekter og nu også - håber jeg - af meget specifikke projekter, som vi vil kunne tilføje en stærkere privatsektordimension, da vi stadig har brug for flere ressourcer.

Det er altså det specifikke område, vi arbejder på, og afslutningsvis ønsker jeg blot at sige: Held og lykke, Frankrig, og held og lykke, min kære ven præsident Sarkozy!

(Bifald)

Formanden. - Jeg vil gerne takke formand Barroso og næstformand Jacques Barrot for deres tilstedeværelse her i tre timer uden afbrydelser.

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Først vil jeg gerne sige, at jeg synes, at når man har den ære at være formand for Rådet, så er det naturligt at være til stede i Parlamentet i lige så mange timer, som Parlamentet ønsker - ikke kun på formandskabets første dag, men jeg vil snarere sige til Dem, hr. formand for Europa-Parlamentet, samt til hver af gruppeformændene og til Formandskonferencen, at hvis De ønsker, jeg skal komme på særlige tidspunkter under formandskabet, så står jeg til Parlamentets disposition. Man må følge de europæiske institutioners regler.

Europa-Parlamentet er hjertet i det parlamentariske demokrati. Det er ikke et spørgsmål om at have tid, men om at prioritere. Formandskabet har brug for Europa-Parlamentet og står derfor til Parlamentets disposition.

(Bifald)

Hvis talerne vil have mig undskyldt, vil jeg gerne sige et par ord til hver af dem. Allerførst vil jeg sige til hr. Bushill-Matthews, at jeg er en af dem, der mener, at Europa har brug for Det Forenede Kongerige. Jeg har aldrig hørt til de europæere eller franskmænd, som mener, at vi bør være på vagt over for vores britiske venner. Det Forenede Kongerige kan tilføre Europa meget mere, end det selv tror. Det Forenede Kongerige er porten til den angelsaksiske verden, det repræsenterer det førende verdenssprog, og det er økonomisk dynamisk, som vi har set i de seneste år. Jeg vil gerne sige til vores britiske konservative venner: Tro på, at Europa har brug for jer, at I har en plads der, og at Europa vil blive svækket, hvis briterne står med et ben

indenfor og et ben udenfor. Det Forenede Kongerige er en stor nation. Det har intet at frygte fra Europa, og Europa har meget at forvente af Det Forenede Kongerige.

Til hr. Poignant, som så lige igennem mig og således forstod, at jeg elsker politik, og at Parlamentet er lidt som min have, vil jeg sige: Ja, Parlamentet er et sted for demokrati, og jeg hverken respekterer eller forstår de politiske ledere, der ikke ville være glade for at udtrykke og forsvare deres idéer i det parlamentariske demokratis vugge. Jeg håber, at der i Deres kommentar var et element af beklagelse snarere end en urimelig opfattelse af harmoniseringen af arbejdsmarkedet.

Det samme gælder hr. Désir: Jeg er helt enig med Dem, jeg er imod fuldstændig harmonisering, fordi folket vil afvise det. Men at have minimumsregler i forbindelse med et arbejdsmarked - i forbindelse med et økonomisk enhedsmarked - er helt naturligt.

Lad os alle være bevidst om vanskelighederne. Tag f.eks. Østrig, som er ledet af en socialistisk premierminister og regering - de vil sige, at pensionsalderen er 65, og at bidragsperioden er 45 år. De ved, hvor mange vanskeligheder jeg stødte på i forbindelse med nedbringningen af bidragsperioden til 40 år, og jeg fik ikke støtte fra det franske socialistparti lige med det samme.

Så forklar mig lige, hvordan kan det kan være - når jeg stødte på så mange vanskeligheder i forbindelse med sikringen af en 40-års bidragsperiode i Frankrig - at jeg kun skal være formand for Europa i seks måneder for at bedst at kunne opnå mellem de 45 års bidrag i Østrig og de 40 år i Frankrig. Hvordan kan det gøres? Der er langt fra drøm til virkelighed, men dette er måske forskellen mellem det franske socialistparti og De Europæiske Socialdemokrater. Sommetider føler jeg mig endda tættere på De Europæiske Socialdemokrater end på det franske socialistparti - jeg erkender min skyld og beklager det naturligvis.

(Afbrydelse fra hr. Schulz, der talte uden mikrofon)

Formanden. - Sådan foregår det ikke. Det er ikke op til Dem at afgøre, hvem der skal tale. Taletiden kan ikke deles mellem Den Socialistiske Gruppe i Europa-Parlamentet og formanden for Rådet. Hr. Sarkozy, vil De tillade et spørgsmål fra hr. Schulz? Hvis det er tilfældet, vil jeg give ham ordet.

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Ja, forudsat jeg ikke bliver fanget i en krydsild af en ren tysk debat.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Mange tak, hr. formand, det er yderst venligt af Dem. Formand Sarkozy, det er rart, at De ønsker at nærme Dem socialismen på denne måde. Nu hvor De netop i Deres tale har bakket kraftigt op om de tyske socialdemokraters holdning og således har distanceret Dem fra kansler Merkel, foreslår jeg, at De gør følgende: Hvis De føler dem så godt tilpas i den europæiske socialdemokratiske fold, så kom først over til det tyske socialdemokrati, og så vil vi gradvist bringe Dem tættere på det franske socialdemokrati, og til sidst ender De med at være en virkelig god kammerat.

Formanden. - Hr. Schulz, det handler ikke så meget om venlighed, men om at overholde den rette procedure - noget, vi trods alt gerne vil gøre i Europa.

Nicolas Sarkozy, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! De vil bemærke, at jeg allerede har en socialdemokrat på min højre side, men der er også plads til en socialdemokrat på min venstre.

(Bifald)

Som bekendt mener jeg ikke, at vi spilder tiden, for jeg mener, at demokrati på europæisk plan kan være forskånet for den brutalitet, det nogle gange er forbundet med på nationalt plan. Det europæiske plan giver alle mulighed for at trække sig lidt ud af den daglige kamp om vælgerne, som er barsk, ofte uretfærdig og altid vanskelig. Endelig er det forhold, at vi i et forum som dette kan tale, mens vi smiler og respekterer hinanden, måske også noget, som vil opmuntre folk til at interessere sig for det europæiske ideal og tage det til sig. Under alle omstændigheder opfatter jeg ikke dette som spild af tid, og det vil jeg gerne gøre helt klart over for hr. Poignant og hr. Schulz.

Fru De Sarnez har helt ret. Vi er nødt til at ændre vores udviklingspolitik og prioritere det fødevarerproducerende landbrug. Det er helt afgørende. De afrikanske lande har behov for ressourcer for at blive selvforsynende med fødevarer, og nogle af de penge, som vi har afsat til udvikling af store infrastrukturer, vil uden tvivl skulle investeres i mikroprojekter inden for landbruget. Det er et punkt, hvor jeg er helt enig med Dem.

De opfordrede mig også til at forsvare en vision for Europa. Jeg deler denne ambition. Jeg håber, at De vil være så elskværdig at rådgive mig om indholdet i denne vision. De ved meget vel, at mellem det lidt uhåndgribelige store ideal og alle de konkrete dagligdagsspørgsmål, er vores problem hver især hele tiden at skulle afgøre, hvad der skal gøres ved de store idéer, som nogle gange rækker langt ud over de daglige vanskeligheder, som vores borgere oplever, og hvad der skal gøres med hensyn til løsningen af de konkrete spørgsmål, som påvirker deres dagligdag. Det er ikke så enkelt, men jeg vil under alle omstændigheder gøre et forsøg.

For at svare på Deres spørgsmål, hr. Crowley, så er vi bestemt nødt til at skabe udvikling for at undgå ulovlig indvandring. Desuden ved alle, at den bedste løsning på indvandringsproblemet er udvikling. Der er 475 millioner unge afrikanere under 17 år, og kun det 12 km lange Gibraltarstræde skiller Europa og Afrika. Afrikas ulykke vil blive Europas ulykke, og det er der ingen barrierer eller grænser, der kan forhindre. Vi har derfor i høj grad behov for en udviklingspolitik. Også her er det meget vanskeligt at vælge mellem multilateralisme og bilateralisme. Det er et vigtigt spørgsmål, og jeg agter at give det stor opmærksomhed.

Hr. Irujo talte om sproglig mangfoldighed. Jeg er fuldstændig enig, også med hensyn til officielle sprog - jeg kan forstå, at De ikke bryder Dem om udtrykket "regionalt sprog". Ser De, jeg er blandt dem, som mener, at vi ville hjælpe alle separatist- eller uafhængighedsbevægelser ved at give dem monopol på at forsvare de regionale sprog, og det ville være en meget alvorlig fejltagelse. Jeg taler om Korsika i Frankrig, hvor der er mennesker, som er korsikanere, som elsker Korsika, og som taler korsikansk i deres landsbyer. Dette er imidlertid ikke nogen trussel mod den nationale enhed. Sproglig mangfoldighed er i mine øjne derfor lige så vigtigt som kulturel mangfoldighed, og der vil under alle omstændigheder ikke være nogen kulturel mangfoldighed, hvis der kun er ét sprog.

Hr. Farage! Jeg syntes rigtig godt om Deres tale, men jeg vil sige én ting til Dem: Briterne var ret glade for, at jeg lukkede flygtningelejren i Sangatte, for det var rent faktisk mig, der beordrede den lukket, og det var Dem, som bad mig om det. Selv om De er britisk statsborger og elsker Deres land, kan De ikke løse alle landets problemer med indvandring, og jeg er nødt til at fortælle Dem, at Frankrig ikke agter at agere grænsevagt for Det Forenede Kongerige. Lad mig sige, at det er helt fint at give udtryk for, at man i sit land ikke ønsker identitetskort, og at man ikke ønsker en fælles indvandringspolitik. Det afholder Dem imidlertid ikke fra at glæde Dem over, at udlændinge, hvis papirer ikke er i orden, stoppes i Frankrig, så de ikke kommer ind i Det Forenede Kongerige. Ligesom Frankrig kan Det Forenede Kongerige ikke klare opgaven alene.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg respekterer polakkerne, men De var ikke på mit kontor under forhandlingen om Lissabontraktaten med en række kolleger. De var i Bruxelles, og hvem var på mit kontor? Ikke premierminister Tusk, for premierministeren på daværende tidspunkt var hr. Kaczynskis bror. Dér var præsident Kaczynski, og jeg vil sige én ting: Han er en mand, som jeg stoler på, og han er en mand, som jeg respekterer. Når man imidlertid undertegner noget i EU-regi og derefter begynder ikke at overholde det, så er der ikke længere noget EU, så er det intet overhovedet, så er der ingen forhandlinger. Når en af os forpligter sit land i Bruxelles, skal vedkommende samtidig forpligte det i hjemlandet. Det var, hvad jeg sagde, hverken mere eller mindre.

(Bifald)

Det er kun respektfuldt af polakkerne. Jeg mener, at jeg forsvarede Polen. Hr. Barroso vil kunne beskrive dette bedre end nogen anden. Vi har behov for Polen, men vi skal også kunne stole på en mands ord.

Fru Sudre! Jeg takker Dem for Deres støtte. Jeg er helt enig i Deres analyse og takker Dem oprigtigt for den. Hr. Rasmussen! Jeg forstod, at De var den første Rasmussen, og jeg er mere eller mindre klar over, hvem den senere Rasmussen er. Jeg vil gerne sige, at Danmark er et godt eksempel på et land, som har været i stand til at komme videre, og det giver mig anledning til at besvare alle talerne om det irske spørgsmål.

Vi kan naturligvis ikke tvinge irerne til at skrive under, og vi må respektere dem, men vi må turde sige til vores irske venner, at de også må respektere de andre lande, som har ratificeret traktaten. Vi irettesætter Dem ikke, men tænk på, at andre også har en holdning, og at vi på et tidspunkt er nødt til at finde fælles fodslag. Europa ønsker ikke at fortsætte uden Dem, men Europa kan heller ikke gå i stå alene på grund af Dem. Jeg siger dette med al min respekt for et land, som har stemt "nej".

Vi franskmænd har forårsaget store problemer og vanskeligheder for EU, men på et tidspunkt er vi nødt til at komme ud af denne situation, hvor alle kigger på hinanden og afventer, at en af de andre tager initiativet. Det franske formandskab må sammen med formanden for Kommissionen og formanden for Parlamentet tage initiativet. Herefter vil nogle sige "ja", og andre vil sige "nej". Personligt tror jeg, at der er en løsning, men

den består bestemt ikke i at fastholde status quo eller vente i den tro, at problemerne vil løse sig med tiden. Personligt mener jeg, at tiden er mod os. Europa har ventet i årevis, og der er intet formål i at vente længere. Vi vil finde en løsning. Det er jeg overbevist om - ligesom danskerne fandt en løsning.

Fru Mehrin! De rørte mig ved at kalde mig en "damernes" mand. Jeg vil overlade detaljerne til Dem. Jeg ved ikke præcis, hvad det betyder, og jeg vil passe på ikke at gå dybere ind i det, da jeg ikke ønsker, at De skal misforstå mig. Jeg ved, at der findes et Europa i flere hastigheder. Vi er ikke alle med i euroen, og vi er ikke alle med i Schengen. I sidste instans så jeg imidlertid gerne, at vi, inden vi opbygger et institutionelt Europa i flere hastigheder, forsøger at gøre tingene sammen. Kritiser ikke formandskabet for at have en ambition om at få alle med. Hvis vi, førend vi hovedet er kommet i gang, siger, at det alligevel ikke betyder noget, at vi skal glemme det, så vil vi den ene dag stå og forhandle en social undtagelse for briterne, den næste dag en institutionel undtagelse for irerne og dagen efter en undtagelse for polakkerne. I den situation frygter jeg, at vi vil nå til et punkt, hvor alle lande helt med rette vil anmode om undtagelser, og hvor vil EU så være henne? Hvor vil det projekt, som Fællesskabets grundlæggere skabte, være henne? Det er min holdning. Måske er det nødvendigt at nå til det punkt, men jeg så gerne, at vi først forsøgte at få hele den europæiske familie med.

Jeg vil også gerne sige til dem, som er bekymrede for Kroatien, at jeg naturligvis er tilhænger af, at vi fortsætter forhandlingerne, og jeg mener, at det ville være en alvorlig fejltagelse at lukke døren til EU for Balkanlandene, for Balkanlandene har behov for den fred og det demokrati, som Unionen kan sikre dem, men jeg vil ikke vende tilbage til debatten om Lissabontraktaten.

Jeg vil gerne sige til hr. Bielan, at jeg ikke har i sinde at true Irland. Desuden ville jeg ikke være i stand til det, og det ville slet ikke falde mig ind. Jeg vil tage til Irland og lytte, men samtidig må alle forstå, at i meningsmålingerne siger 80 % af befolkningen, at de er tilhænger af EU. Vi kan derfor sagtens samarbejde med irerne uden at true dem.

Sænkning af momsen på brændstof er et fransk forslag. Jeg vil ikke påtvinge nogen at indføre det. Jeg vil blot gerne gøre Dem opmærksom på, at jeg er overbevist om, at prisen på olie vil blive ved med at stige. Vi er nødt til at turde sige dette til vores medborgere.

Hvert år falder olieproduktionen med 3 %, fordi oliereserverne udtømmes, og samtidig er olieforbruget steget med 2-3 % på grund af fremgangen i vækstlandene. Jeg ser blot sådan på det, at moms er en afgift, der er proportional med prisen. Hvis prisen på en tønde olie i morgen ligger på 175 dollars, vil vi så uden videre kunne fortsætte og opkræve 20 % moms af de skyhøje oliepriser? Det er det spørgsmål, som jeg gerne vil stille. Sammen med formanden for Kommissionen vil vi fremlægge en redegørelse om emnet i oktober. Jeg vil forsøge at trække i retning af mine overbevisninger, og så må vi se, hvad resultatet bliver.

Med hensyn til Ukraine kommer der et topmøde, og her vil vi forsøge at sætte skub i tingene. Vi er nødt til at tilskynde Ukraine til at gå demokratiets vej, og vi er nødt til at bringe landet tættere på EU. Ukraine er ikke et ubetydeligt land. Det har 42 millioner indbyggere. Det er ikke en lille beslutning. Foreløbig overvejer vi at indgå en associeringsaftale, men enhver, som går gennem Kijevs gader, kan se, at det er en europæisk hovedstad.

Hr. Langen! Jeg vil gerne takke Dem for Deres komplimenter, som virkelig betød meget for mig. Jeg kunne godt lide henvisningen til Tony Blair. Jeg ved ikke, om det er grunden til, at De henviste til ham, men jeg mener, at Tony Blair er en af de statsmænd, som har gjort meget for Europa og meget for sit eget land, og jeg ved ærlig talt ikke, om han ville have noget imod, at jeg siger dette, men på mange områder mener jeg, at han har genoprettet tilliden og styrken i den britiske politiske debat og i den europæiske politiske debat. Jeg mener, at vi i Europa har brug for ledere, og at Tony Blair i sin tid som regeringschef uden tvivl var en af disse ledere.

Dette vil stemple mig som værende mere venstreorienteret, selv om jeg har bemærket, at det ikke altid er komplimenter til Tony Blair, der kommer fra den side af det politiske spektrum.

Ja, hr. Goebbels, det er nødvendigt, at andre gør en indsats, og det er præcis det spørgsmål, som vil blive drøftet under klimaforhandlingerne, men Europa er nødt til at foregå som et godt eksempel. Jeg er ikke naiv, når jeg siger dette. Jeg mener, at vi opnår større troværdighed ved at praktisere end ved at præke. Nogle vil muligvis sige, at det er bedre at vente. Personligt mener jeg, at vi er nødt til at tage risikoen ved at handle. Jeg har grundlæggende den politiske filosofi, at intet er værre end passivitet. Den værste risiko er ikke at tage nogen risiko.

De har helt ret, hr. Cavada. Vi er nødt til at afhjælpe denne frygt. Tak for deres støtte!

Med hensyn til Middelhavsunionen vil jeg gerne sige, at der efter min opfattelse, hvis jeg skal følge op på hr. Barrosos kommentar, ikke er nogen kritik af Barcelonaprocessen. Jeg vil ikke desto mindre gerne sige én ting. Barcelonaprocessen var en rigtig god idé, men der var ét problem på Barcelonatopmødet. Så vidt jeg husker, deltog kun én arabisk statsleder, nemlig premierminister Abu Mazen. Hvordan forestiller De Dem, at vi kan oprette en Middelhavsunion, hvor vi bringer landene ved nord- og sydkysten tættere sammen, hvis landene ved sydkysten ikke deltager?

På Paristopmødet mener jeg - Bernard Kouchner vil muligvis korrigere mig senere - at alle de arabiske statsledere vil være til stede. Det kan virke som en mindre detalje, men for mig er det grundlæggende.

Jeg vil også gerne sige til hr. Zahradil, at det ikke drejer sig om at skabe en krise med hensyn til Lissabontraktaten, men vi bør heller ikke lade som om, at intet er sket. Vi skal ikke dramatisere, men samtidig er det ikke desto mindre bekymrende, at de seneste tre folkeafstemninger i EU er endt med et "nej", hvilket bestemt også skyldtes andre årsager, men faktum er dog, at det mildest talt ikke er et særligt opmuntrende tegn.

Jeg vil ikke kommentere fru Napoletanos indlæg, da hr. Barroso gav Dem et godt svar.

Hr. Sánchez-Neyra! Ja, der er behov for en europæisk idrætsdimension, og jeg tror kun, at det ville være en fordel, at der ud over landestatistikkerne ved OL var en specifik kolonne for EU-medaljer. Det ville være en måde at vise, at EU også er til stede i sportens verden.

Hr. Désir! Jeg besvarede Deres spørgsmål vedrørende standarder på arbejdsmarkedet. Med hensyn til socialpolitikken har vi en velkendt debat. 35-timers arbejdsugen er ikke nok til at vinde et valg eller skabe en egentlig socialpolitik. Jeg vil gerne tilføje, at årsagen til, at jeg gik så grueligt meget igennem for at få afskaffet den mekaniske og stamme lov om den 35-timers arbejdsuge i Frankrig, netop var af hensyn til en harmonisering på EU-plan, eftersom intet andet land ville have fulgt os ad den vej. Ingen! Ikke et eneste land! Inklusive de lande, hvor socialdemokraterne har regeringsmagten. Jeg er, som De ser, således fuldt indstillet på at opfordre til en social harmonisering, men jeg vil gerne sige til vores franske socialdemokratiske venner, at social harmonisering ikke hænger sammen med, at man i Frankrig arbejder for idéer, som ingen andre i Europa arbejder for, da det skaber undtagelser, som efterfølgende er til gene for Frankrig.

Jeg vil gerne takke hr. Buzek for Polens europæiske engagement. Jeg har aldrig tvivlet på Polens europæiske engagement. Polen er et af de seks folkerigeste lande i Europa, og det er netop derfor, jeg siger til præsident Kaczynski, at vi har behov for hans underskrift, fordi Polen ikke er et hvilket om helst europæisk land. Underskriften er yderst vigtig, den er et symbol, og vi er naturligvis nødt til at begrænse den institutionelle krise til udelukkende det irske spørgsmål.

Hr. Barón Crespo! Ja til Doha, det har jeg sagt til hr. Barroso, og det har jeg sagt til Gordon Brown, men ikke for enhver pris. Jeg vil gerne forsvare to ting, som betyder meget for mig. For det første fortæller man mig, at bliver der ingen aftale, bliver der ingen vækst. Undskyld mig, men der har ikke været en aftale i syv år, og i seks år har verden oplevet en hidtil uset vækst. WTO-aftalen er bedre end ingen aftale, men man bør ikke sige, at uden en aftale kan der ikke skabes vækst. I seks år har vi som sagt haft vækst.

For det andet, hvad, hr. Barroso, den canadiske premierminister og endog Angela Merkel i øjeblikket siger, er, at aftalen ikke er god nok. Brasilien gør ikke noget for at sænke sine toldbarrierer i industrien, og der gøres ikke noget på serviceområdet. Og hvad skal vi mene om det lukkede kinesiske marked? Frankrig deler dette synspunkt. For det første må jeg som formand for Rådet loyalt forsvare EU's holdning. Med hensyn til EU's holdning har jeg imidlertid ikke hørt nogen sige, end ikke den britiske regering, at aftalen bør undertegnes på nuværende tidspunkt i forhandlingerne. Selv om vores enighed ikke skyldes de samme årsager, er det et enigt Europa, der siger, at som tingene står nu, er aftalen ikke god nok, at Europa har gjort hele indsatsen og ikke kan blive ved med at gøre en indsats, hvis de andre store regioner i verden ikke er indstillet på komme videre. Ud fra det synspunkt mener jeg, at vi alle er enige.

Jeg vil gerne sige til hr. Zappalà, at jeg takker ham for hans opbakning til den europæiske indvandringspolitik, og til fru Gurmai, at jeg mener, at ligestilling mellem mænd og kvinder er meget vigtigt, men jeg ved ikke, om hendes bemærkning også var rettet mod mig. Under alle omstændigheder er det, at hun er ungarer, allerede et ualmindeligt stort aktiv.

Jeg vil gerne sige til hr. Varvitsiotis, at jeg er fuldstændig klar over, at der er en europæisk identitetskrise, og måske kunne Parlamentet i øvrigt være med til at hjælpe alle institutionerne med det problem. Kunne man ikke forestille sig, at der afholdes en egentlig forhandling om, hvad den europæiske identitet er? Spørgsmålet om den europæiske identitet er snarere et emne for debat i Parlamentet end et anliggende for stats- og

regeringscheferne. Måske kunne Parlamentet ligefrem afholde forhandlinger om emnet, og i det tilfælde vil vi komme og give udtryk for vores holdning. Personligt mener jeg, at det i højere grad er Parlamentets end regeringernes rolle at definere den europæiske identitet, da regeringerne naturligvis tager sig af den daglige ledelse i de enkelte lande. Hvis der er et sted, hvor den europæiske identitet bør defineres, mener jeg ikke - og jeg håber, at hr. Barroso er enig - at det er i Rådet eller Kommissionen, men først og fremmest i Parlamentet.

Jeg vil gerne kommentere hr. Karas' bemærkning om, at jeg er nødt til at udvise diplomati. Det er forstået. Jeg vil forsøge at være diplomatisk. Jeg håber ikke, at han satte spørgsmålstegn ved, hvorvidt mit temperament vil forhindre mig i at være diplomatisk. Det er ikke blot et spørgsmål om at være svag, men klog eller være dynamisk, men klodset. Måske er det rent faktisk muligt at være både dynamisk og dygtig, men under alle omstændigheder takker jeg Dem for at give mig muligheden for at demonstrere dette.

(Kraftigt bifald)

Formanden. - Mange tak, hr. Sarkozy. Jeg har været medlem af Parlamentet i 29 år, og jeg kan ikke huske et tidspunkt, hvor en formand for Rådet har brugt tre og en halv time på drøftelser med os og besvaret hvert eneste indlæg. Vi ser frem til Deres næste besøg.

Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg mener, at Frankrig har overtaget EU-formandskabet på et vanskeligt tidspunkt, hvor Europa leder efter relevante løsninger på talrige udfordringer af strategisk karakter.

Frankrig har til opgave at sikre, at ratificeringen af Lissabontraktaten fortsætter, at der sættes fokus på energiområdet, og at der sker en konsolidering af EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Jeg bakker op om det franske formandskabs prioriteter og håber, at deres gennemførelse vil blive en succes.

Som medlem af Udenrigsudvalget og ordfører for samarbejdet med Sortehavsområdet vil jeg gerne fokusere på et vigtigt aspekt, der skal fremmes i EU's udenrigspolitik. Jeg bifalder Frankrigs initiativ til at konsolidere den europæiske naboskabspolitik, men jeg vil stadig understrege, at politikens østlige dimension bør tillægges samme opmærksomhed og engagement som Middelhavsdimensionen.

Dette bør gælde både bilaterale forbindelser med hensyn til forhandlingerne om EU's fremtidige aftaleforhold og multilaterale forbindelser inden for rammerne af Sortehavssynergien.

Endelig overtager Frankrig EU-formandskabet i det europæiske år for interkulturel dialog og bør sikre en vellykket fortsættelse af indsatsen på det område.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg vil først og fremmest gerne bifalde det europæiske engagement hos formanden for Rådet, hr. Sarkozy, og hans vision vedrørende de aktuelle udfordringer, som EU står over for.

Jeg støtter den politiske erklæring om, at nye institutioner, der bygger på Lissabontraktaten, er afgørende, og at det uden dem vil være uansvarligt at forestille sig yderligere tiltrædelser. Et resultatskabende Europa skal tage hensyn til borgernes forventninger og fremstå som en løsning, ikke et problem.

Jeg støtter tanken om en mekanisme ved grænserne, der vil sikre fair og lige konkurrence, og som tager hensyn til konsekvenserne af de miljøforanstaltninger, der er forbundet med energi- og klimaspørgsmålene.

En europæisk politik for lovlig indvandring, som er en af prioriteterne, er samtidig en menneskelig, økonomisk og social nødvendighed. Jeg vil gerne takke hr. Hortefeux for hans fremragende arbejde med den europæiske indvandringspagt.

Vedrørende det europæiske forsvar vil formandens dristige holdninger gøre os i stand til at komme videre med dette vanskelige spørgsmål, navnlig ved at inddrage soldater fra alle landene og sikre den europæiske våbenindustri's fremtid.

Formanden forsvarer med rette den fælles landbrugspolitik, som aldrig har været vigtigere end nu.

Endelig vil jeg gerne understrege behovet for en bedre politisk dialog med Den Europæiske Centralbank for at sikre en økonomisk styring på europæisk plan, der står mål med de aktuelle internationale krav.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jeg vil gerne overbringe hr. Sarkozy mine bedste ønsker for hans arbejde, nu hvor Rådets skæbne i de næste seks måneder ligger i hans hænder. Desværre samler skyerne sig over EU's fremtid. Den paradoksale irske afstemning (Irland, som er blevet den "keltiske tiger", vi kender, takket være EU-midler), regeringskrisen i Østrig og udtalelserne fra den polske præsident er alt sammen bekymrende tegn. Vi må finde styrken og evnen til at relancere den europæiske idé, som skal genoplive entusiasmen og følelserne hos borgerne, der fortsat opfatter EU som en fjern og vanskeligt tilgængelig størrelse. Jeg vil også benytte lejligheden til at give Rådets formand en udfordring, nemlig at bringe borgerne tættere på EU. Det er i den forbindelse nødvendigt at udsende konkrete signaler. Det ville være fremragende, hvis det franske formandskab kunne starte en seriøs debat om løsningen af problemet med Parlamentets to mødesteder. Lad os koncentrere alle aktiviteterne i Bruxelles og undgå den månedlige rejse til Strasbourg (hvor bygningen kunne anvendes til andre formål, f.eks. et teknologisk videncenter). Denne "udflugt" er rent faktisk et stort unødvendigt spild af finansielle og energimæssige ressourcer.

Ivo Belet (PPE-DE), skriftlig. - (NL) Det franske formandskab har fastsat de rigtige prioriteter, bl.a. klima, indvandring og forsvar, men jeg vil gerne fokusere på et aspekt, som får mindre opmærksomhed, men som ikke desto mindre er yderst vigtigt for vores unge mennesker og hele idrætssektoren i Europa.

Det franske formandskab støtter reglen om "seks plus fem" inden for idræt, dvs. en begrænsning af antallet af udenlandske spillere. Formålet er godt, da det vil tvinge klubberne til at investere mere i deres egen ungdomstræning og dermed også vil være med til at genoprette den konkurrencemæssige balance. Parlamentet bakker 100 % op om denne regel.

Derfor støtter vi også reglen om spillere "af egen avl", som om end i et mere beskedent omfang tjener samme formål. Spørgsmålet er, hvorvidt reglen om "seks plus fem" kan gennemføres på europæisk plan. Den er i strid med arbejdstagernes frie bevægelighed og kan kun indføres gennem en undtagelse fra EU-traktaten, og vi er langt fra et sådant indgreb. Det er tvivlsomt, om Domstolen overhovedet vil acceptere en regel som denne selv i lyset af den nye artikel om idræt i Lissabontraktaten.

Vi i Parlamentet ønsker at være med til at finde en løsning, som er til gavn for europæisk fodbold. Vi opfordrer ganske enkelt til, at der findes en holdbar løsning, en, som ikke kaster fodbolden ud i kaos. Ingen er tjent med en ny Bosmansag.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Hr. Sarkozy brugte omkring en tredjedel af sin tale på at forsvare Lissabontraktaten og fortsat presse og afpresse Irland og glemte, hvad selve EU-reglerne siger om indførelse af en ny traktat, nemlig ratifikation i alle medlemsstater. Når et flertal af den irske befolkning har forkastet traktaten, så er den død. Ratificeringen bør ikke fortsætte. Det er udemokratisk at kræve, at traktaten ratificeres.

En anden prioritet er skærpsen af indvandringspolitikken, hvor tilbagesendelsesdirektivet, også kendt som det skammelige direktiv, skiller sig ud på grund af dets tilsidesættelse af grundlæggende menneskerettigheder og dets behandling af ulovlige indvandrere som kriminelle og ikke som mennesker, der er flygtet fra hungersnød i deres land og søger en bedre fremtid for dem selv og deres familier.

Det sociale område blev fuldstændig overset. Han er klar over den modstand, der er imod forslaget om at ændre arbejdstidsdirektivet og mod de forslag, som Rådet godkendte og sendte til Parlamentet, forslag, som tager sigte på at forringe arbejdstagernes rettigheder og åbne mulighed for en længere gennemsnitlig arbejdsuge på op til 60 eller 65 timer, en deregulering af arbejdsmarkedet og lavere lønninger.

Bogdan Golik (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg vil gerne udtrykke håb om, at de seks måneder med fransk formandskab vil blive præget af et udbytterigt og effektivt arbejde til fordel for alle borgere i et forenet Europa.

Jeg vil på dette kritiske tidspunkt gerne understrege landbrugets store betydning for Det Europæiske Fællesskab. I Polen arbejdede eksempelvis over 17 % af den beskæftigede arbejdsstyrke i landbruget i 2005. Landbrugsspørgsmålet har indirekte betydning for medlemsstaterne - her tænker jeg overvejende på problemet med fødevarerforsyningsikkerheden i forbindelse med de stigende fødevarerpriser på verdensmarkederne.

Jeg håber, at det franske formandskab vil finde en løsning på flere af de omstridte spørgsmål vedrørende den europæiske landbrugsmodel. Klimaet og landbrugsbetingelserne i Europa er ikke så gode, at vi helt kan opgive støtten til vores landmænd. Omkostningerne ved at producere kød, mælk og korn vil altid være højere på vores kontinent end i Sydamerika, USA og Australien. Vi er nødt til at huske på, at disse lande også støtter deres landmænd.

Min holdning er, at højere priser på landbrugsvarer skaber udviklingsmuligheder for europæisk landbrug. Der er dog fare for, at den ekstra fortjeneste havner hos mellemhandlerne, med andre ord, at en stigning i

fødevarerpriserne medfører en uforholdsmæssig stigning i omkostningerne ved landbrugsproduktion. Resultatet er, at den ekstra fortjeneste forsvinder i mellemløbene.

Landbruget er fortsat en vigtig økonomisk sektor. De betingelser, hvorunder det i øjeblikket fungerer, har ændret sig, men de vigtigste målsætninger - at sikre landmændene en anstændig indtjening og garantere fødevarerforsyningsikkerheden - er stadig de samme.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Efter at have ført sit eget folk bag lyset ved at erklære at ville respektere resultatet af folkeafstemningen i 2005 - hvor "den europæiske forfatning" blev forkastet - pressede hr. Sarkozy samtidig på for at få gennemført en "minitraktat", der grundlæggende var et opkøb af indholdet i den forkastede traktat, og som han præsenterede i en anden form for derved at undgå endnu en folkeafstemning. Nu står han så med ansvaret for den proces, der blev sat i gang af Angela Merkel, og som er et forsøg på endnu en gang at påtvinge en føderalistisk, neoliberal og militaristisk traktat, som allerede er blevet forkastet tre gange.

I lyset af forværringen af finanskrisen viser storkapitalen og EU's største lande, særligt Frankrig og Tyskland, nu "vejen ud" gennem føderalistiske, neoliberale og militaristiske politikker og dette traktatudkast i forsøget på at skabe grundlaget for en "superstat" og styrke imperialistiske interventionsmekanismer i tæt samarbejde med USA og NATO.

I den henseende presses og afpresses vi i stigende grad (udvidelser, et EU i flere hastigheder osv.). EU er døv, stum og blind over for det irske folks dom og konspirerer nu for at få Irland til at afholde endnu en folkeafstemning i 2009 inden Europa-parlamentsvalget.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. - (HU) En af de vigtigste opgaver for det franske formandskab bliver at koordinere medlemsstaternes klimaforpligtelser. Det er yderst vigtigt, at vi nedbringer udledningen af drivhusgasser på EU-niveau. Det kan vi sørge for ved at tage Kyoto-protokollen alvorligt og løbende og markant reducere udledningen i forhold til basisåret 1990 i overensstemmelse med protokollens bestemmelser.

Det ville afgjort være en skandale, hvis de medlemsstater, som ikke reducerede, men i stedet øgede deres udledning mellem 1990 og 2005, nu modtog en belønning fra EU og fortsat bevarede de fordele, som de har, og som er i strid med Kyoto-protokollen. Det ville være endnu mere uhørt, hvis de medlemsstater, som tager Kyoto-protokollen alvorligt og rent faktisk reducerer deres udledning - herunder bl.a. Ungarn - blev straffet med yderligere restriktioner. Jeg håber aldrig, at det franske formandskab vil acceptere en sådan hån mod Kyoto-protokollen og negativ forskelsbehandling af de nye medlemsstater, bl.a. mit hjemland.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. - (PL) Jeg vil gerne takke det franske formandskab for en tale, som fremhæver mange af EU's grundlæggende problemer. Det er korrekt, at vi skal overveje, hvordan Europa kommer ud af sin krise. Det er en ringe trøst, at stort set hele verden befinder sig i en situation, der er tæt på at være kritisk. Der er et vigtigt økonomisk og socialt aspekt. Jeg taler om truslen om hungersnød i mange af verdens regioner som følge af de kraftige stigninger i prisen på fødevarer, om energiforsyningsikkerhed og også om miljøets tilstand. Verdens finansielle system bliver mere og mere ustabil. Hvorfor lægger jeg vægt på dette? Fordi det ikke er vores opgave at være selvretfærdige. De næsten 500 millioner indbyggere i EU udgør i øjeblikket under 8 % af verdens befolkning, og om ca. 40 år vil denne andel kun med nød og næppe nå over spærregrænsen - 5 %. Vores europæiske synspunkter må derfor ikke overskygge værdier af en højere betydning med tilknytning til opretholdelsen af den euroatlantiske civilisation. Der er også et etisk aspekt.

I hvert enkelt EU-land er vi derfor nødt til at tage behørigt hensyn til familien, der, selv om den er et lillebitte samfund, samtidig er hjørnesteinen i hele Det Europæiske Fællesskab. Det må vi ikke glemme. Hvis vi gør det, vil vi miste forbindelsen, sådan som det er ved at ske nu, ved at misbruge ordet "ægteskab" om forbund, der ikke er ægteskaber. Det er korrekt, at vi har behov for nye retlige rammer, men folk skal kunne forstå dem. EU-borgerne er genstand for tiltag fra Parlamentets, Rådets og Kommissionens side. Vi udfører kun en service. Det er præcis i det lys, at vi betragter spørgsmålet om Irland.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. - (PL) Som det generelt var ventet, blev en af det franske formandskabs prioriteter ratificeringen af Lissabontraktaten. Det kom dog som en overraskelse for de fleste observatører, at hovedpersonen ved indledningen af det franske formandskab blev Polen, eller nærmere bestemt den polske præsident Lech Kaczyński og ikke så meget selve Polen. Jeg forstår ikke den polske præsidents argumenter for at afvise at undertegne ratifikationsdokumenterne for Lissabontraktaten. Traktaten blev ratificeret af Sejm og af Senatet. Der er ikke sket noget, der kunne forsinke præsidentens undertegnelse. Traktaten er eksempelvis ikke blevet indbragt for forfatningsdomstolen. Det ligner mangel på respekt for parlamentet

og en overtrædelse af en aftale med premierministeren, Donald Tusk. Jeg er enig med formanden for Rådet i, at denne sag ikke er af politisk, men etisk karakter. Polen forhandlede traktaten, undertegnede den og er i henhold til folkeretten forpligtet til at fuldføre ratificeringsprocessen. Jeg håber i høj grad også, at situationen med hensyn til ratificeringen af traktaten snart vil ændre sig, og at stemningen vil være betydeligt bedre hen mod formandskabets afslutning, end den er nu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Jeg respekterer hr. Sarkozys klare ønske om at indtage en ambitiøs holdning til EU's energi- og klimapakke og forsøge at nå til enighed om den i løbet af det franske formandskab. Jeg håber frem for alt, at dette betyder, at klimaudfordringerne nu om sider bliver fokus for politikken.

Jeg vil imidlertid gerne minde formanden for Rådet om opgavens alvor - emissionshandel er en meget vigtig markedsforanstaltning og påvirker så utrolig mange mennesker, at vi ikke kan tillade os at stile efter en upræcis politisk tidsplan, der er til skade for miljøet og den bæredygtige udvikling, og som indebærer en risiko for, at der vil blive kastet æg efter Frankrig, hvilket landet ikke ville være stolt af.

I sidste måned afholdt jeg et seminar, hvor miljøorganisationer, forskningsinstitutter og instanser, der er berørt af emissionshandelen, havde mulighed for at give udtryk for deres holdning til pakkens økonomiske virkninger. Det budskab, jeg modtog, var meget klart: Kommissionens forslag vil medføre langt højere omkostninger uden at sikre tilsvarende miljøfordele. Jeg henviser til McKinseys bekymrende analyse af spørgsmålet. Det er nødvendigt at forbedre emissionshandelen. Situationen er alvorlig. Vi vil ikke endnu en gang kunne bruge det europæiske erhvervsliv som prøveklud, da det har haft sit at se til, medmindre systemet fungerer på en ubureaukratisk måde. Det er bedre at forfølge målet end at nå i mål med en fejltagelse.

Jeg mener, at vi kan skabe et godt resultat i tide, men der er behov for afgørende ændringer. Vi forhindrer ikke CO₂-udledningen gennem fromme håb og løfter, medmindre de bliver en del af selve direktivet. Vi bør stå fast på kravet om nedbringelse, men proceduren er i høj grad åben for diskussion. I Parlamentet har vi over en bred front modsat os den måde, som Kommissionen har grebet de forskellige alternativer an på. Jeg vil gerne bede formanden for Rådet om at sætte sig ind i dette.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Formanden for Rådet har præsenteret et yderst ambitiøst program, som, jeg håber, det vil lykkes at gennemføre.

Indvandringspagten er en nødvendig prioritet, hvis vi skal begrænse den ulovlige indvandring og udvikle en fælles politik for lovlig indvandring.

Jeg vil ikke desto mindre gerne understrege et aspekt, som De bør tage i betragtning, inden de planlagte tiltag iværksættes. Pagten bør omfatte en række foranstaltninger, som tager højde for de restriktioner på det europæiske arbejdsmarked, der er indført over for arbejdstagere fra bestemte nye medlemsstater.

Det kan ikke passe, at økonomisk migration fra tredjelande skal overgå den frie bevægelighed mellem landene inden for Unionen.

Der er medlemsstater, som er omfattet af overgangsbestemmelser, der regulerer adgangen til arbejdsmarkedet for EU-arbejdstagere.

Når politikken for lovlig indvandring træder i kraft, er der risiko for, at europæiske borgere stilles ringere i forhold til tredjelandsstatsborgere.

I den forbindelse vil jeg gerne takke Frankrig, der den 1. juli tog det første skridt i den rigtige retning ved at åbne sit arbejdsmarked for borgere fra de lande, der tiltrådte i 2004.

Jeg håber, at Rumænien og Bulgarien snarest muligt vil blive behandlet på samme måde, og jeg tilskynder de øvrige medlemsstater til at følge Frankrigs eksempel.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Frankrig har påtaget sig at styre den europæiske dagsorden i de kommende seks måneder, hvilket bliver en vanskelig opgave på grund af Irlands forkastelse af Lissabontraktaten.

Det franske EU-formandskabs arbejdsprogram er ambitiøst, men Frankrig bør også være opmærksom på befolkningens forventninger. Den seneste Eurobarometermåling viser, at kun 52 % af EU-borgerne betragter EU-medlemskabet som en fordel for deres land. Der er behov for en strategi, der kan gøre de europæiske borgere bevidste om, at de fælles interesser ud fra et økonomisk og politisk synspunkt langt overgår de ting, der adskiller os.

Prioriteten for det franske formandskab er naturligvis at finde en metode, der kan rette op på den irske brist, eftersom den europæiske proces er nødt til at fortsætte, da Nicetraktaten blokerer for yderligere udvidelser.

Med hensyn til det franske EU-formandskabs anden prioritet - den fælles landbrugspolitik og forberedelserne af de kommende udfordringer - bør det fastholdes, at enkeltbetalingsordningen finder anvendelse i Rumænien fra 2013. Rumænien er berettiget til støtte under den fælles landbrugspolitik og vil i år modtage 735 millioner euro i direkte EU-støtte til rumænske landmænd.

Martine Roure (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg vil nøjes med at kommentere to punkter:

- Det er fuldstændig umuligt at søge om asyl i 27 lande. Vi har Dublin II-forordningen, som regulerer spørgsmålet om værtslandenes ansvar. Det er imidlertid korrekt, at der stadig er forskelle medlemsstaterne imellem med hensyn til anerkendelsen af retten til international beskyttelse, og det er et reelt problem.

- Det andet punkt, som jeg gerne vil kommentere, er det grundlæggende problem med medmenneskeligheden i denne verden. Hvordan kan vi alle leve sammen i en globaliseret verden? Vi er nødt til at gøre noget ved de bagvedliggende årsager, som får visse desperate mennesker til at forlade deres land, og efter min mening sikrer den europæiske indvandringspagt ikke den rette balance mellem bekæmpelse af menneskesmuglere, fremme af lovlig indvandring og udarbejdelse af ambitiøse fælles udviklingspolitikker.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. - (ET) I år har EU mulighed for at kigge i bakspejlet og se, om de beslutninger, vi traf sidste år, har båret frugt. Sidste år blev der iværksat en miljø- og energihandlingsplan, der skal reducere udledningen af drivhusgasser og bekæmpe global opvarmning. Vi har drøftet en fælles indvandringspolitik for Europa, og for nylig fik vi bekræftet den enorme stigning i den ulovlige indvandring. Vi har løst spørgsmål om beskyttelse. Fælles europæiske styrker har udført militære operationer i hele verden, og siden 2004 har vi oprettet europæiske kampgrupper og beredskabsenheder.

Den nye formand for Rådet i skikkelse af præsident Sarkozy har sikret nyt liv og potentiale til europæisk politik, givet os en forestilling om en minitraktat og lagt en ny linje over for de nye medlemsstater. Det er der mange eksempler på. Gennem sit personlige drive og initiativ vil han bestemt være i stand til at iværksætte eller fremskynde mange vanskelige projekter.

Derfor vil jeg gerne understrege, at det land, som varetager formandskabet, ikke egenhændigt styrer de europæiske anliggender, selv om det har ret til at foreslå visse punkter til arbejdsplanen. Det forhold, at formandskabet ikke er ansvarlig for beslutninger, der træffes på Det Europæiske Råd, er et grundlæggende aspekt, som det bør basere sit formandskab på i stedet for at afholde en fest smykket med tomme løfter. Frem for alt håber jeg inderligt, at det franske formandskab er i stand til at give europæerne håb med hensyn til bestemte projekter

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. - (EN) På det seneste EU-topmøde i Bruxelles blev oprettelsen af Middelhavsunionen drøftet - et vigtigt initiativ for hele Middelhavsregionen og en prioritet for det franske formandskab.

Jeg håber imidlertid inderligt, at fremhævelsen af Middelhavsregionen under dette formandskab ikke vil skubbe Østersøregionen og Østersøstrategien i baggrunden. Østersøen er dybest set blevet en sø i EU, da den siden 2004 har været omgivet af otte medlemsstater. Østersøstrategien dækker områder som miljø, økonomi, kultur og uddannelse samt forsyningsikkerhed og sikrer en bæredygtig udviklingsplan for denne region.

Det ville glæde mig meget, hvis det franske formandskab afså tid til at tage sig af de spørgsmål, der vedrører Østersøen, og sikrede, at prioriteringen af Middelhavsområdet ikke trækker tæppet væk under Østersøregionen.

I betragtning af at Sverige i nær fremtid vil varetage formandskabet, ville det være fornuftigt at begynde at tage fat på Østersøstrategien for at sikre større sammenhæng mellem formandskaberne.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. - (RO) I de kommende seks måneder vil det franske formandskab bære et stort ansvar for EU's fremtid.

Unionen har behov for Lissabontraktaten. Den nuværende institutionelle ramme, som kræver enstemmighed i visse anliggender, er meget tung. Desuden øger Lissabontraktaten demokratiseringsgraden, sikrer de nationale parlamenter øgede beføjelser og indfører den fælles beslutningsprocedure på de fleste områder.

Det franske formandskab bør også støtte en fælles landbrugspolitik, der giver de europæiske landmænd mulighed for at producere mere.

I samarbejde med alle medlemsstaterne bør det franske formandskab finde løsninger, der kan få Unionen ud af det dødvande, der er opstået efter den irske folkeafstemning.

Det franske formandskab har offentliggjort sine prioriteter for den kommende periode: klimaændringer, indvandring, den fælles landbrugspolitik og EU's forsvar og sikkerhed.

Næste efterår i København skal Unionen være med til at indgå en international aftale om en afløser for Kyoto-protokollen. Unionen bør foregå som et handlekraftigt eksempel i bekæmpelsen af klimaændringer og af den grund bør vedtagelsen af energi- og klimapakken være en af de vigtigste målsætninger for det franske formandskab.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Ingen er i stand til at forklare årsagerne til resultatet af folkeafstemningen i Irland.

En norm bliver lov på grundlag af folkets almene godkendelse. Betydningen heraf burde svare til troen på en fælles enhed. Deres landsmand filosofen Rousseau, som er stedt til hvile i Pantheon, skrev, at "enhver lov, som folket ikke i egen person har ratificeret, betyder ikke noget som helst; det er slet ikke en lov". Derfor bør folket kontrollere regeringerne, som udgør en fare, idet de risikerer at tilegne sig folkets rettigheder. Hvordan skal folket imidlertid kunne tage kontrol ved hjælp af et instrument, de ikke forstår, og hvis struktur er lige så kompliceret og uklar som den seneste traktat?

Jeg er ikke i tvivl om, at De - hvis jeg skal omskrive Dominique de Villepains ord - her i Parlamentets "tempel" ønsker at fremstå som "idealets og samvittighedens vogter". Jeg regner imidlertid med, at De vil være mere interesseret i at viderebringe oplysninger om platformene for fælles sikring af europæiske interesser til den offentlige mening, hvilket til gengæld kan give medierne mulighed for at holde sig fra Deres privatliv og fokusere på Deres politiske liv.

(Mødet udsat kl. 13.40 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

10. Quorum

Formanden. - Det glæder mig, at formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender er til stede, eftersom vi har et vanskeligt problem, der skal løses. Kære Jo, hvis De vil vende tilbage til Deres plads, vil jeg forklare det problem, som vi står over for.

I forretningsordenens artikel 149 står der, at vi kan fastslå, om det fornødne antal medlemmer er til stede. Som De ved, er der altid et stort antal medlemmer til stede i Parlamentet, når Parlamentets dagsorden skal vedtages, og når protokollen skal godkendes, og derfor er der i sådanne tilfælde ikke brug for at fastslå, om det fornødne antal medlemmer er til stede. I forretningsordenens artikel 149, stk. 3, står der dog, at det efter forudgående anmodning fra mindst 40 medlemmer skal fastslås, om det fornødne antal medlemmer er til stede.

Jeg har modtaget en skriftlig anmodning fra 40 medlemmer, som vil have os til at konstatere, om det fornødne antal medlemmer er til stede. Derfor mener jeg naturligvis - hr. Posselt, vær venlig at lade mig forklare, hvad det drejer sig om - at der rent faktisk foreligger en forudgående anmodning, som tydeligt er blevet fremsat.

Problemet er, at derefter er forretningsordenens bestemmelser meget mere uklare. Der står ikke nogen steder, at de 40 medlemmer skal være til stede i salen for at fremsætte anmodningen om en konstatering af, om det fornødne antal medlemmer er til stede, men det udelukkes heller ikke. Det er derfor op til formanden at vurdere. Vi har undersøgt sagen, og ved tidligere lejligheder har mødeformanden altid været af den opfattelse, at de 40 medlemmer skulle befinde sig i salen, hvilket er i tråd med forretningsordenens artikel 149, stk. 4, hvor der står, at de 40 medlemmer skal medregnes ved optællingen af det beslutningsdygtige antal medlemmer. Det betyder, at de 40 medlemmer er nødt til at være til stede.

Dette er dog formandens vurdering, og her skal man også tage hensyn til anmodningens ordlyd. Den drejer sig om afstemningen om uopsættelige spørgsmål, og det er alle de uopsættelige spørgsmål og ikke bare et enkelt af dem. Hvis vi betragter anmodningen om en fastlæggelse af, om det fornødne antal medlemmer er til stede, som antagelig, og hvis det fornødne antal medlemmer ikke er til stede, vil alle de uopsættelige spørgsmål blive droppet, og de kan som bekendt ikke udsættes. Det betyder, at vi ikke kommer til at stemme om Kashmir, dødsstraffen eller Bangladesh. Hvis vi ikke stemmer om dem, kan vi ikke udsætte dem til næste møde. Parlamentet vil således ikke kunne udtale sig om disse spørgsmål, der anses for at være uopsættelige.

Før jeg udtaler mig, vil jeg således navnlig gerne høre, hvordan formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender ser på dette. Hr. Leinen! Bør jeg efter Deres mening sige, at de 40 medlemmer, der har indgivet anmodningen, skal være til stede her i salen, sådan som det indirekte fremgår af forretningsordenens artikel 149, stk. 4, eller kan jeg beslutte, at en forudgående skriftlig anmodning i sig selv er tilstrækkelig, sådan som det indirekte fremgår af forretningsordenens artikel 149, stk. 3? Jeg vil lytte opmærksomt til Deres svar.

Jo Leinen, formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender. - (DE) Hr. formand! Jeg har lige slået det op, og det er rigtigt, at der i forretningsordenens artikel 149, stk. 3, står, at 40 medlemmer i fællesskab kan anmode om, at det fastslås, om det fornødne antal medlemmer er til stede. Det fornødne antal medlemmer er til stede, hvis en tredjedel af parlamentsmedlemmerne er til stede i salen. Formanden efterkommer denne anmodning ved at fastlægge, hvorvidt det fornødne antal medlemmer er til stede.

Så er der stk. 4, som De nævnte, og her står der, at de "medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, medregnes ved optællingen af de tilstedeværende (...), selv om de ikke længere er til stede i mødesalen". Vi befinder os i øjeblikket i et møde, der er blevet genoptaget, og efter min mening bør de medlemmer, der var til stede, og som ønskede en fastlæggelse af det fornødne antal medlemmer, tælles med som tilstedeværende, selv om de ikke deltager i plenarmødet her i eftermiddag. Det er sådan, jeg forstår stk. 4.

Jeg kan forstå, at De har modtaget en anmodning fra 40 parlamentsmedlemmer om her i eftermiddag at konstatere, om det fornødne antal medlemmer er til stede eller ej. En tredjedel af 785 er lidt over 200, og hvis De ser Dem omkring, kan De se, at der er under 30 medlemmer til stede. Uanset hvad vi gør, er det usandsynligt, at vi når op på 200 her i eftermiddag, medmindre alle møder op.

Hr. formand! Vi kan godt diskutere dette spørgsmål, men hvis De beslutter, at antallet af tilstedeværende medlemmer ikke når op på en tredjedel, kan vi ikke stemme. Det står der i forretningsordenen.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Hr. Leinen! Jeg har lang erfaring med disse forhandlinger om aktuelle og uopsættelige spørgsmål. I gamle dage blev de holdt om fredagen, og siden blev de flyttet til torsdag eftermiddag. Alle grupperne prøvede med jævne mellemrum dette trick med en sådan anmodning, hvis der var et uopsætteligt spørgsmål, som de ikke brød sig om, sådan som det er tilfældet med Kashmir her.

Derfor blev forretningsordenen ændret, og der blev indført en bestemmelse om, at 40 medlemmer - det er måske ikke formuleret særlig klart, men det var hensigten med reformen - skal være til stede i salen og bestride beslutningsdygtigheden. Denne bestemmelse blev indført, fordi vi var klar over problemet, og siden da har der aldrig været det fornødne antal medlemmer til stede i salen til at anmode om, at det fastlægges, om Parlamentet er beslutningsdygtigt. Derfor var denne beslutningsdygtighed altid dømt til at eksistere.

Efter min mening er det vigtigt at huske denne bestemmelses lovgivningsmæssige hensigt. Jeg er sikker på, at det kan slås op i udvalgets og plenarforsamlingens protokoller. Hensigten med reformen var at gøre spørgsmålet om beslutningsdygtighed afhængigt af et antal medlemmer, der var stort nok til at forhindre det i at blive en hyppig selskabsleg, eftersom dette næsten ville have ødelagt disse forhandlinger. Det var for at bevare dem, at vi i sin tid indførte det beslutningsdygtige antal på 40 medlemmer.

Hvis vi nu når op på disse 40 underskrifter, giver reformen dog ikke længere mening.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Hr. formand! De bad om hr. Leinens mening først for at finde ud af, hvordan vi ser på dette spørgsmål. Som min kollega allerede har sagt, er det rigtigt, at det virker en lille smule som en forhalingsmanøvre. Der er med andre ord 40 parlamentsmedlemmer, som af personlige grunde ikke var i stand til at deltage i dette møde, og som forsøger at iværksætte foranstaltninger og procedurer for at forhindre en uopsættelig forhandling i at finde sted her i eftermiddag. Jeg mener faktisk, at vi i stedet for at holde os strengt til bestemmelserne burde se på ånden i forretningsordenen.

Ånden i forretningsordenen er faktisk at sikre, at de mennesker, der fremsætter denne anmodning om en konstatering af beslutningsdygtighed, i det mindste er til stede, så de selv kan se, at der ikke er noget

beslutningsdygtigt antal. Ellers tror jeg, at denne anmodning enten er en politisk eller taktisk manøvre, og den er under alle omstændigheder forsinkende. Jeg ville nødig have, at vi ved at følge bestemmelserne nøje kom til at stå i en situation, hvor de uopsættelige forhandlinger, der regelmæssigt afholdes torsdag eftermiddag, og som er vigtige, ender med at blive "undgået", hvilket ikke ville fremme Parlamentets arbejde.

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg synes, at talerne før mig kom med nogle gode pointer. Jeg tror, at jeg forstod hr. Leinen's fortolkning af forretningsordenen således - og han må korrigere mig, hvis jeg tager fejl - at medlemmerne i det mindste skulle være til stede ved mødets begyndelse, selv om de går senere. Enhver anden fortolkning ville så afgjort være et rent tagselvord, eftersom folk, der er fraværende, kan fremsætte en anmodning om konstateringen af, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede, men de har jo selv været med til at sørge for, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede! Jeg kan ikke se, hvordan man med rette kan konkludere, at folk kan holde sig helt væk og så sige, at resten af os ikke udgør et beslutningsdygtigt antal.

Den anden kendsgerning er ærligt talt vores vaner torsdag eftermiddag. Vi ved, at der aldrig er et beslutningsdygtigt antal til de uopsættelige forhandlinger, og hvis man pludselig påberåber sig dette nu, har vi måske et problem med forretningsordenen, som vi er nødt til at løse. Hvis De vil skyde den uopsættelige forhandling ned her i eftermiddag, kunne De lige så godt skyde alle uopsættelige forhandlinger torsdag eftermiddag ned.

Min grundlæggende pointe er, at hvordan kan vi fortolke forretningsordenen således, at 40 fraværende personer kan bestemme, at resten af os ikke udgør et beslutningsdygtigt antal, og sørge for, at vi ikke udgør et beslutningsdygtigt antal?

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (PT) Hr. formand! Det er ikke første gang, at vi har set denne taktik, og jeg vil gerne henlede parlamentsmedlemmernes og Præsidiets opmærksomhed på, at alle verdens parlamenter har to ting, nemlig regler og bestemmelser, men de har også parlamentarisk skik og brug, nemlig den etablerede praksis. Dette finder sted i alle verdens parlamenter, og det er almindelig praksis for os at afholde disse forhandlinger om torsdagen, ligesom de tidligere fandt sted fredag morgen. Det er noget, vi alle sammen er klar over.

Den taktik, som vi er vidner til nu, er naturligvis urimelig, og jeg mener ikke, at man kan tage hensyn til en anmodning fra medlemmer, der ikke er til stede i salen. Desuden vil jeg gerne opfordre de medlemmer, der har mest erfaring med at udarbejde ændringsforslag til forretningsordenen, nemlig hr. Leinen og hr. Corbett, til at udarbejde et ændringsforslag til denne artikel, så der kommer til at stå, at hvis der fremsættes en anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, og hvis den person, der har fremsat anmodningen, ikke er til stede i mødesalen på det tidspunkt, hvor optællingen foretages, mister vedkommende sin diæt for den pågældende dag, og alle de, der ikke er til stede i mødesalen, mister, hvis det fornødne antal medlemmer ikke er til stede, halvdelen af deres diæt den pågældende dag. Så kan vi sætte en stopper for den type taktik én gang for alle. Det er et urimeligt angreb på den måde, som Parlamentet arbejder på, og navnlig på den måde, som arbejdet foregår på i Strasbourg.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg er ikke jurist, men det forekommer mig ikke at være en anstændig opførsel, som de, der har fremsat anmodningen, har udvist. Det er det ene problem. Det andet problem er, at hvis nogen er fraværende, er der ingen grund til at være i tvivl om, hvorvidt der er beslutningsdygtighed eller ej. Det tredje problem er, at denne tilgang til menneskerettighedsspørgsmål, som er særligt vigtige for os, samt dette fravær og forsøg på at afbryde forhandlingerne, efter min mening er forkasteligt. Jeg mener, at lovgivningens ånd må være vigtigere end dens bogstav.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Hr. formand! Dette spørgsmål bør behandles i henhold til Parlamentets forretningsorden, og efter min mening er hr. Leinen ikke kompetent til at fortolke forretningsordenen, eftersom det ikke kun tilkommer ham at fortolke dens bestemmelser.

Efter min opfattelse er det Dem, hr. formand, der skal tage ansvaret for, hvordan vi skal gå frem i dette spørgsmål, og derefter bør den løsning, De vælger, undersøges af Den Juridiske Tjeneste og formændene, for ellers får vi ikke skabt klarhed i denne sag.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. Jeg tror, at hr. Leinen sagde, at De skulle sikre Dem, at de 40 medlemmer blev talt i starten, dvs. tidligere i dag. Dette skete ikke. Har formanden talt de 40 medlemmer, som fremsatte denne anmodning, tidligere i dag? Det har han naturligvis ikke. Derfor er hr. Leinen's bemærkning om, at dette er i tråd med stk. 4, ikke gyldig i dette tilfælde.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at dette er en procedure, som ikke burde finde sted, men vi er også rationelle mennesker. Vi har alle sammen øjne i hovedet, og jeg må helt ærligt sige, at det beslutningsdygtige antal medlemmer ikke er til stede. Det kan vi alle sammen se. Der er ingen grund til, at vi bilder os selv noget ind. Vi kan ikke komme med fortolkninger, som er i strid med forretningsordenen og lovgivningen. På den anden side er dette spørgsmål så vigtigt, at vi ikke kan ignorere det. Derfor vil jeg fremsætte en specifik anmodning om, at denne forhandling bliver afholdt, men det skal være for at stille ændringsforslag til forretningsordenen og ikke for at komme med fortolkninger, der er i uoverensstemmelse med ånden i forretningsordenen. Hvis vi bryder forretningsordenens regler og lovgivningen, betyder det, at vi selv gør noget, der ikke er godt for demokratiet, og at vi selv krænker demokratiet.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand! Spørgsmålet om beslutningsdygtighed har faktisk ikke noget med denne forhandling at gøre. Forhandlingen kan sagtens finde sted. Spørgsmålet om beslutningsdygtighed har med afstemningen at gøre. Jeg er overrasket over, at vi rent faktisk drøfter dette spørgsmål nu, eftersom beslutningsdygtighed reelt er noget, der er nødvendigt for afstemningen.

Jeg er enig med alle mine kolleger i, at disse uopsættelige spørgsmål er meget vigtige, men der er næsten ingen mennesker her i salen. Sidste gang var der 58 ud af 785 medlemmer, som stemte her i Parlamentet. Jeg mener bestemt ikke, at det øger Parlamentets troværdighed, når så få medlemmer stemmer og deltager i vigtige spørgsmål. Derfor vil jeg kraftigt opfordre Dem til at træffe en beslutning om afstemningen. Problemet er nemlig, at det ikke er acceptabelt, at der aldrig er beslutningsdygtighed.

Vi mener, at disse uopsættelige spørgsmål er vigtige. Vi skal sørge for, at medlemmerne er til stede. Vi forsøger at sikre, at folk dukker op for at stemme om disse uopsættelige spørgsmål. Det er ikke i orden, at vi bliver ved med at vedtage uopsættelige spørgsmål, når det fornødne antal medlemmer ikke er til stede.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Hr. formand! Hr. Onesta spurgte mig, hvordan jeg fortolker forretningsordenens artikel 149, stk. 4. Jeg kan forstå, at hr. Posselt og andre mener, at vi skal handle alligevel, selv om vi ikke overholder forretningsordenen. Jeg glæder mig over medlemmernes diskussion, for enten har vi en forretningsorden, som vi skal overholde, eller også behøver vi ikke at overholde bestemmelserne og har derfor heller ikke brug for en forretningsorden.

Det kan godt være, at jeg er formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, men det var medlemmer før mig, der lavede denne regel og fik den vedtaget på plenarforsamlingen med absolut flertal. Stk. 4 er ret klart. Der står følgende: "Medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, medregnes ved optællingen af de tilstedeværende (...), selv om de ikke længere er til stede i mødesalen". Der er ikke noget at være i tvivl om. Hvis 40 medlemmer, der var til stede på mødet i Strasbourg, anmoder om, at det fastlægges, om det fornødne antal medlemmer er til stede, vil de blive tilføjet til antallet af tilstedeværende. Sådan fortolker jeg det.

Hvis De ønsker, at det skal være anderledes, er De nødt til at ændre stk. 4, men lige nu står der, hvad der står. Hr. Posselt! Enhver, som læser dette stykke, vil forstå det på denne måde. Der er ingen andre måder at forstå det på.

Derfor er det nu op til Dem at træffe en beslutning, hr. formand.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Hr. Leinen beskyldte mig for at foreslå, at vi ignorerer forretningsordenen. Jeg var til stede, da den blev vedtaget, og det var De ikke. Baggrunden var naturligvis, at der før i tiden var 40 medlemmer, som kom ind i salen og anmodede om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer var til stede, hvorefter de gik igen. Det er det, som forretningsordenens artikel drejer sig om.

Formanden. - Jeg har lyttet meget opmærksomt til Dem og vil nu komme med en fortolkning. Anmodningen fra de 40 parlamentsmedlemmer er formuleret således, at man ikke kun nævner Kashmir-spørgsmålet, men alle de uopsættelige spørgsmål, dvs. alle de uopsættelige spørgsmål her i eftermiddag, herunder dødsstraffen. Det er et vigtigt spørgsmål. Fru Gill har ret, vi kan afholde forhandlingerne uden problemer. Problemet vedrører udelukkende afstemningen, men jeg ville gerne have denne debat fra starten, så der ikke var nogen uklarhed her i eftermiddag.

Jeg tror, at grunden til, at Parlamentet gjorde sig den ulejlighed at udarbejde forretningsordenens artikel 149, stk. 4, hvor der står, at de medlemmer, der har bedt om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, skal tælles med i henhold til stk. 2, selv om de ikke er til stede i salen, sådan som hr. Posselt sagde.

Jeg tror udelukkende, at denne bestemmelse blev udarbejdet for at forhindre medlemmerne i at forlade salen ved optællingen, hvilket betyder, at de var til stede ved optællingens start.

Eftersom jeg ikke kan se, at de 40 parlamentsmedlemmer er til stede ved optællingens start - medmindre de, som fru Gill siger, alle er til stede ved afstemningstiden senere, hvilket vi vil kontrollere, og der vil i så fald foreligge en anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede - vil jeg følge præcedens fra de andre mødeformænd, der ligesom jeg har stået over for dette problem, og sige, at anmodningen om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, ikke kan efterkommes, eftersom de 40 parlamentsmedlemmer, der fremsatte anmodningen, ikke er til stede.

Når det er sagt, henledte hr. Leinen med rette vores opmærksomhed på, at den måde, som stk. 4 er formuleret på, kan skabe forvirring. Derfor mener jeg, at det er et glimrende tidspunkt - og det er ikke mig, der beslutter dette, men de kompetente organer - for det udvalg, som De er formand for, hr. Leinen, til meget hurtigt at finde ud af, hvorvidt der i stk. 3 står, at medlemmerne skal være til stede, når de fremsætter deres anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, og om medlemmerne skal være til stede, når optællingen er foretaget og ved optællingens start. Jeg tror, at en sådan fortolkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender vil få os ud af denne vanskelige situation.

Hvad dagen i dag angår, vil vi dog - i betragtning af forhandlingernes vigtighed, i betragtning af de holdninger, som De har givet udtryk for, og som i høj grad underbygger det, jeg lige har sagt, og på baggrund af de tidligere beslutninger - afholde vores forhandlinger, og når det gælder afstemningen, vil jeg, hvis de 40 parlamentsmedlemmer ikke er til stede, ikke bede om en konstatering af, om det fornødne antal medlemmer er til stede. Forhandlingerne kan således begynde.

11. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

11.1. Påståede massegrave i den indisk kontrollerede del af Kashmir

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om påståede massegrave i den indisk kontrollerede del af Kashmir⁽¹⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Jeg synes, De har truffet en meget klog beslutning.

Hr. kommissær! Tusindvis af civile er blevet ofre for udenretslige henrettelser og tvungne forsvindinger, tortur, voldtægt og andre alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, som er sket i Jammu og Kashmir, siden den væbnede konflikt brød ud i 1989. Det er skammeligt, at de fleste af disse forbrydelser endnu ikke er fuldstændigt opklaret. Desuden er der grund til at være bekymret for menneskerettighedsaktivisternes sikkerhed, herunder de aktivister, der forsøger at undersøge, hvad der er sket med alle de forsvundne personer.

Parlamentet fordømmer på det kraftigste alle handlinger, som omhandler krænkelse af menneskerettighederne i området, og opfordrer alle involverede lande til at sikre opretholdelse af lov og orden og til at fordoble deres indsats for at sikre en grundig undersøgelse af de politisk motiverede forbrydelser, som er blevet begået i Jammu og Kashmir.

Ryszard Czarnecki, forslagsstiller. - (PL) Hr. formand! Jeg synes ikke, det er i orden, når en formand fra det gamle EU diskriminerer medlemmer fra det nye EU ved at lade et medlem fra det gamle EU, hr. Posselt, tale to gange, mens jeg, som er medforslagsstiller til tre beslutningsforslag, ikke får lov til at tale om emnet bare én gang. Jeg opfatter dette som diskrimination, hvilket er helt uacceptabelt. Jeg vil fremlægge en passende skrivelse herom, hr. formand! Jeg finder det meget bekymrende.

Med hensyn til denne situation er den ikke sort og hvid. Der opstår konflikter ved grænsen mellem Indien og Pakistan, som vi ved ofte er fremprovokeret af den pakistanske stat. Vi kender den såkaldte kontrollinje, som bevogtes af de to landes væbnede styrker. Efter 20 år med fred langs denne grænse har Pakistan genoptaget sine angreb på Kashmir. Jeg efterspørger derfor, at der også kigges på den anden side. Selvfølgelig undervurderer jeg ikke de massegrave, som vi her diskuterer, selv om antallet af ofre nok er betydeligt mindre.

(1) Se protokollen.

Jean Lambert, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Jeg synes, det er en god anledning til at diskutere dette særlige emne, fordi det vækker bekymring hos mange af os parlamentsmedlemmer, når der et sted i verden bliver fundet et markant antal grave, som kun er tilgængelige med særlig tilladelse fra sikkerhedsstyrkerne.

Derfor får dette beslutningsforslag - sammen med høringen i Underudvalget om Menneskerettigheder i næste uge - en endnu større betydning på grund af den politiske og sikkerhedsmæssige situation i området. Som Parlamentet udmærket ved, har vi diskuteret den generelle situation før, måske også under mindre end gennemsnitlige betingelser.

Der har været mange tilfælde af tvungne forsvindinger i området. Vi ved, at et antal af disse har forbindelse til sikkerhedsstyrkerne. Vi ved, at det er det område med mest militær i verden. Vi ved også, at det er et område, hvor mange arresteres og fængsles uden rettergang. Det er med til at farve vores fortolkning af sådanne opdagelser, og derfor er det nødvendigt med en helt åben undersøgelse med fuldstændig gennemsigtighed og adgang for det internationale samfund.

Jeg håber, at EU vil, som det anføres i beslutningen, tilbyde støtte i form af velkvalificeret retsmedicinsk eksperthjælp samt enhver anden form for bistand, som kan bruges i undersøgelsen, da det er vigtigt for vores fortolkning af det, der sker, at vi opnår den største forståelse. Med det følger også - som andre har sagt - beskyttelse af menneskerettighedsaktivister, som selv forsøger at undersøge spørgsmålet, f.eks. Pervez Imroz.

Jeg tror, at vi alle kan blive enige om, at det er enhver demokratisk valgt regerings pligt at undersøge sådanne opdagelser med en fuldstændig gennemsigtighed og forsøge at identificere de personer, hvis lig bjærges, samt finde deres familie, så vi får et tydeligt billede af situationen og ikke anvender fortolkninger, som måske ikke er sande.

Jeg tror, at det er helt rigtigt, at Parlamentet diskuterer denne situation, og at det er korrekt at bede Kommissionen om at tilbyde sin hjælp, særligt når man tænker på de uløste problemer, der ses i området for tiden.

Esko Seppänen, *forslagsstiller*. - (FI) Hr. formand! Jeg opfatter Deres fortolkning af forretningsordenen som politisk korrekt, men lovmæssigt forkert og ser meget gerne sagen undersøgt af formændene og Den Juridiske Tjeneste, eftersom anvendelsen af pågældende regel tillader ikke den fortolkning, De har foretaget i dag, og kræver en nærmere undersøgelse.

Hvad angår den foreliggende sag, er Indien blevet kaldt verdens største demokrati. Det er så sandelig også stort i forhold til befolkningstørrelse, men selve idéen om, hvorvidt et land så også er demokratisk, afhænger af dets menneskerettighedssituation. De skridt, som sikkerhedspolitiet angiveligt skulle have taget mod menneskerettighedsaktivister i Jammu og Kashmir, indikerer, at ikke alle lovens principper respekteres i Indien, selv om landets regering tydeligt har erklæret, at det ikke tillader krænkelser af menneskerettighederne.

Vi mener, at der mangler troværdighed bag den indiske regerings handling, og vi spørger, hvor de tusindvis af forsvundne personer er, og hvem de uidentificerede lig er, der er fundet i massegravene. Vi fordømmer tvungne forsvindinger, tortur, voldtægt og andre krænkelser af menneskerettighederne. Det er en meget alvorlig sag, at vi mistænker den indiske regering for at være en del af alt dette. Derfor kræver vi i Europa-Parlamentet, at den indiske regering foretager en uafhængig undersøgelse for derved at fastslå massegravens oprindelse samt identifikation af morderne og deres ofre.

Sagen er ikke ubetydelig set i forhold til Kashmirregionen. Der er en risiko for, at nabolandet, Pakistan, vil deltage i en ny konflikt, og derfor kan de pågældende begivenheder virke som benzin på et nationalistisk bål i dette eksplosive område. Vi bør støtte den fælles beslutning om en grundig undersøgelse af de begivenheder, der har fundet sted i Jammu og Kashmir.

Bernd Posselt, *forslagsstiller*. - (DE) Hr. formand! Vi har ofte diskuteret konflikten i Kashmir, og jeg vil gerne tilføje, at der var et tidspunkt med håb om en tilnærmelse mellem Pakistan og Indien. Man håbede, at situationen ville blive mindre spændt. Desværre har den indenrigspolitiske situation i begge lande frembragt en fornyet stramning af situationen, og vi i Europa-Parlamentet arbejder hårdt på at få situationen på ret køl igen.

Jeg er hr. Gahler meget taknemmelig. Han har, som chefobservatør for vores valgobservationsmission i Pakistan, arbejdet hårdt for demokratiet i Pakistan og for at sikre, at vores kontakter til Indien tjener samme formål, samt at vi støtter tillidskabende foranstaltninger.

Man kan måske undre sig over, hvorfor vi tager fat på massegravene, da dette ikke vil bringe de døde tilbage og kunne forværre forholdet mellem de to lande. Vi gør det, fordi ægte fred kun opstår, når der er ydet retfærdighed til ofrene - og der er ikke kun ofre med pakistansk eller indisk pas. Der er ofre på begge sider, og det største offer er det kashmiriske folk. Derfor skal vi undersøge disse massegrave, og vi skal fastslå, hvor mange forsvundne personer er, som familier sørger over. Kun på den måde kan den tillid, som er nødvendig for en ægte fredsskabende løsning, som folk også føler, de er en del af, skabes.

Kashmir tilhører først og fremmest det kashmiriske folk. Vi bør derfor støtte en beslutning, som endelig giver kashmirerne lidt albueplads, som endelig skaber politisk frihed og leverer et fornuftigt kompromis, da det er en af de ældste konflikter overhovedet. Den har kørt siden Anden Verdenskrig, og det er skandaløst, at ingen endnu har fået bragt problemet under kontrol.

Vi støtter derfor alle bestræbelser på at få foretaget disse undersøgelser og hjælp til ofrene, så de får den værdighed og retfærdighed, de fortjener.

Neena Gill, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne fastslå, at jeg ikke er forslagsstiller til denne beslutning. Jeg ved ikke, hvem der har skrevet mit navn på, for jeg har ikke underskrevet den.

Jeg vil blot sige, at jeg er forundret over at se dette punkt som en hastesag, før vi har diskuteret det grundigt enten i Underudvalget om Menneskerettigheder eller for den sags skyld i et hvilket som helst andet underudvalg eller anden delegation i Parlamentet. Det er ikke et nyt spørgsmål, og det er blevet undersøgt grundigt af den indiske presse. Spørgsmålet er blevet taget op gentagne gange. Det havde været en god idé at have haft diskussionen først. Derfor var Den Socialdemokratiske Gruppe imod, at dette punkt var en hastesag nu, fordi vi mente, det skulle diskuteres grundigt i udvalget først.

Det er blevet til en hastesag på grund af rapporter fra én ngo. Jeg benægter ikke, at disse ting sker, men jeg har talt med Kommissionen, som stiller spørgsmålstejn ved flere ting i rapporten. Derfor kunne jeg virkelig godt tænke mig at sætte spørgsmålstejn ved Parlamentets troværdighed, når emnet gøres til en hastesag, før forholdene er blevet ordentligt undersøgt.

Som formand for Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Indien ville jeg gerne have haft muligheden for at kigge på denne rapport's indhold og undersøge, hvor mange sager den omhandler, og kigge på resultatet af konflikten i området, hvor der allerede har været noget i retning af 4.500 dødsfald blandt militærpersonalet, og hvor 13.000 civile har mistet livet. Gravene, vi taler om, ligger inden for kontrollinjen.

Teksten i denne beslutning ser bort fra, at spørgsmålet er blevet undersøgt i løbet af de sidste fem år - efter valget i 2002 - og jeg er blevet informeret om, at ngo'er har fået adgang til området og er blevet opfordret til at aflevere navne på forsvundne personer for at hjælpe myndighederne med at identificere gravene. Der er ingen, som nægter, at sikkerhedsstyrker har været involveret i tvungne forsvindinger. Men denne beslutning undlader at fortælle, at de er blevet undersøgt af myndighederne. Jeg vil indtrængende råde Parlamentet til ikke at stemme for denne beslutning.

Tunne Kelam, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg kan kun tilslutte mig bekymringerne om opdagelsen af hundredvis af grave i Jammu og Kashmir siden 2006, men jeg er særligt bekymret for det væbnede angreb på Pervez Imroz, en respekteret menneskerettighedsadvokat, for blot 11 dage siden i Srinagar samt den fortsatte chikane af flere menneskerettighedsaktivister. Jeg mener derfor, at det er passende at opfordre den indiske regering til at påbegynde en uafhængig undersøgelse af disse grave og som et første skridt at sikre gravstederne for at bevare bevismaterialet.

Vi opfordrer også Kommissionen til inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet at tilbyde den indiske regering økonomisk og teknisk bistand til en sådan undersøgelse og eventuelle yderligere konfliktlösingsforanstaltninger i Kashmir.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg tror, vi skal være bevidste om, hvad dette beslutningsforslag ikke er: Det er ikke en genudsendelse af den temmelig kontroversielle rapport, som vi så sidste år, og det handler ikke om at få en politisk løsning på den territoriale konflikt over Kashmir. Det er ikke noget, der ligner. Det er et simpelt fokus på humanitære spørgsmål med en anmodning om en uafhængig og upartisk undersøgelse af og placering af ansvaret for påståede tvungne forsvindinger.

Det kunne have været håndteret på flere måder. Det er sandt, at disse opdagelser af uidentificerede grave går tilbage til 2006. Men der var to forhold, som gav anledning til anmodningen om hastebehandling. Det ene var rapporten tilbage fra den 29. marts fra Sammenslutningen af Forældre til Forsvundne, og det andet var

attentatet mod Pervez Imroz, den prisbelønnede menneskerettighedsadvokat og grundlægger af denne sammenslutning, den 30. juni. Jeg mener, at det retfærdiggør sagens hastende karakter.

I det mindste er en del af formålet med denne beslutning at opfordre til, at EU foretager sig noget, ikke mindst i punkt 2, som opfordrer Kommissionen til at tilbyde økonomisk og teknisk bistand til den indiske regering. EU's medlemsstater opfordres til at behandle spørgsmålet i den kommende menneskerettighedsdialog med den indiske regering i den anden halvdel af 2008. Fokus er derfor rettet mod at få en uafhængig undersøgelse og ikke mindst knytte en civil anklager til opgaven. Jeg mener, det er retfærdiggjort og er noget, som har en særlig og begrænset fokus og ikke omfatter hele Kashmirproblematikken.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Beslutningen omhandler kendsgerninger, som er et resultat af Pakistans og Indiens konflikt over Kashmir, der nu har stået på i 50 år. Denne konflikt har været årsag til flere krige. Den har kun gavnet Kina. USA og Rusland har været indirekte involveret i konflikten, og der er modtaget midler fra arabiske lande samt Kina. FN har spillet en positiv rolle i forbedringen af konflikten. Konflikten fortsætter, og fundamentalisternes angreb efterlader fortsat et blodigt spor. Dette er det alvorligste problem for befolkningen i Kashmir. Ofre på den indiske side begravnes, mens de på den pakistanske side ofte bliver udset til hævnobjekter. Det bør være FN, som har hovedrollen i konfliktløsningen og evalueringen af kendsgerninger, og ikke os. Vi føler os moralsk forpligtet til, så vidt den demokratisk valgte regering i Indien ikke påtager sig dette, at yde bistand og stabilisering til den fremherskende situation i Kashmir, og i en moralsk evaluering af de handlinger, der er taget i konflikten. Jeg betragter afholdelsen af en diskussion om dette emne mere som en politisk manifestation end en pragmatisk handling. Jeg støtter ikke beslutningen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Hr. formand! Vi er helt klar over, at den militære konflikt i Jammu og Kashmir har stået på i flere årtier. Men i dag er den vigtigste pointe, at selv om den indiske regering afgav tilsagn om ikke at ville tolerere menneskerettighedskrænkelser i Jammu og Kashmir, modtager det internationale samfund stadig oplysninger om krænkelser af menneskerettighederne - senest vedrørende et stort antal ukendte grave, som indeholder hundredvis af uigenkendelige lig. Vi vil vide og bliver nødt til at opklare, hvem disse personer var, hvilken forbrydelse de er ofre for, og hvilke forbrydelser de mistænkes for at have begået.

Ikke blot fordømmer vi ulovlige drab og forsvindinger, men vi insisterer også på, at den indiske regering foretager en grundig, uafhængig undersøgelse af massegravene, hvor gravstederne sikres for at bevare bevismaterialet. Jeg er overbevist om, at Kommissionen finder en måde at yde økonomisk og teknisk bistand til den indiske regering for at lette undersøgelsen.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg ønsker kun at få ordet igen, idet jeg som forslagsstiller til denne beslutning føler mig forpligtet til at kommentere det, fru Gill har sagt. Det er uhyre sjældent, at de hastesager, vi diskuterer torsdag eftermiddag, høres af et udvalg, før de kommer her, ellers ville de ikke være af hastende karakter. Det er en hastesag, fordi der er tale om massegrave, som er fundet for nylig, og vi bliver nødt til at løse dette problem.

Desuden hvis Den Socialdemokratiske Gruppe ønsker et flertal, når der skal stemmes, er det måske på sin plads, at fru Gills gruppe sørger for, at deres medlemmer af Europa-Parlamentet ikke går før mødeperiodens afslutning for at komme hjem tidligere - mens vi skal blive her og diskutere og stemme. Jeg vil gerne sige til fru Gill: Jeg synes, De først skal kigge på Deres egne medlemmer af Europa-Parlamentet, fordi det er Dem, som klager over det, og derefter diskutere andre grupperes medlemmer af Europa-Parlamentet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Hr. formand! Massegravene og massebegravelserne af tusindvis af personer i Jammu og Kashmir får blodet til at fryse til is i ens årer. For os europæere er det en påmindelse om tyske og sovjetiske forbrydelser og om fascismens og stalinismens mørke sider. Det vækker minder om Hitlers koncentrationslejre og om det sovjetiske mord på polske officerer ved Katyn. Efter vores fjerne og mere nylige oplevelser bør vi gøre alt, hvad vi kan for at stoppe folkedrab, og hvor det allerede er sket, bør vi mindes det og sørge for, at de efterladte får adgang til deres forfædre, og at ofrenes familier tildeles fuld erstatning. Situationen i Kashmir kræver, at den nødvendige økonomiske og tekniske bistand ydes til den indiske regering, og at FN's respons styrkes for at normalisere forholdene i denne region.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Når der bliver fundet massegrave, ligegyldigt hvor de bliver fundet, er det bydende nødvendigt at finde ud af, hvem ofrene er, hvordan og hvorfor de blev dræbt, hvem der undersøger, og hvem der undersøges. Snarere end at være en oprørske aktivitet, grundlægges sandheden, og ofrenes humanitet æres, og dermed begynder grundlæggelsen af den sandhed, som gør os frie.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Kommissionen kender til og har set rapporten om massegrave i den indiske del af Kashmir, og vi følger nøje anmodninger fra ngo'er til den indiske regering om at iværksætte upartiske og uafhængige undersøgelser af denne sag. Imens forbliver de indiske myndigheder og den centrale regering tavse om rapporten.

Vi har også modtaget oplysninger om, at advokat Pervez Imroz og en anden ngo-aktivist, som undersøgte anklagerne om krænkelse af menneskerettighederne i Kashmir, har været udsat for trusler og chikane den 20. og 21. juni.

Kommissionens Delegation i New Delhi undersøger denne sag yderligere i tæt samarbejde med det franske formandskab og medlemsstaternes ambassader i den indiske hovedstad. Formandskabet har kontaktet den lokale kommissær for det indiskstyrede Kashmir i New Delhi og har udtrykt EU's bekymring over situationen. Hvis indholdet er præcist, udgør sådanne rapporter en meget bekymrende udvikling, hvad angår respekten for demokratiske principper og retsregler, og vil gå lige modsat andre positive forhold, der udvikles i det indiskstyrede Kashmir, som f.eks. den sammensatte dialog, som fortsat er på sporet.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne, medmindre der, som jeg sagde tidligere, på korrekt vis fremsættes en anmodning, og det påvises, at der ikke er et beslutningsdygtigt antal medlemmer til stede.

11.2. Situationen i Bangladesh

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om situationen i Bangladesh⁽²⁾.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. - (PL) Hr. formand! I forbindelse med optøjerne i januar 2007 indførte forretningsregeringen i Bangladesh undtagelsestilstand, og den 11. juni i år indførte den en ny lov om indskrænkning af menneskerettigheder gennem en upræcis definition af en terrorhandling.

I juni kom der en bølge af masseanholdelser i Bangladesh, hvor man udnyttede de ekstraordinære beføjelser, der gjorde det muligt at foretage anholdelser uden en retskendelse, når der er formodning om en sammenhæng mellem den anholdte og lovovertrædelser. Anholdelserne gjaldt ledere, medlemmer og sympatisører fra de to største oppositionsgrupper, Awami League og Bangladesh People's Party, som nægtede at samarbejde med regeringen om afholdelse af parlamentsvalg, før deres ledere var sat på fri fod. Den spæde start på forhandlinger med Awami League i dag giver grund til håb. Den massive stigning i fødevarerpriserne truer imidlertid stabiliteten i landet. Under disse forhold er det planlagte valg til december ingen garanti for, at Bangladesh er på vej i retning af demokrati.

Vi opfordrer regeringen i Bangladesh til at ophæve undtagelsestilstanden og respektere menneskerettighederne, hvilket vil bidrage til opretholdelsen af demokratiske standarder ved gennemførelsen af valget. Vi opfordrer til, at de væbnede styrker trækkes tilbage fra handlinger, der drejer sig om valgets afholdelse.

Jean Lambert, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Som vi ved har Parlamentet gennem længere tid været bekymret over situationen i Bangladesh. Vi støttede opfordringer til at tage skridt til at sikre frie og retfærdige valg, og vi støttede også opfordringerne fra civilsamfundet til at revidere og ajourføre valglisten for at sikre størst mulig valgdeltagelse.

Jeg mener, det er vigtigt at sige, at vi i højeste grad hilser det fremskridt, der er gjort i forbindelse med den nye elektroniske valgliste, velkommen. Det er en meget stor opgave, man har påbegyndt, og hvis den fuldføres i tide, og det sikres, at mindretalsgrupper osv. også opføres heri, vil det virkelig være en historisk bedrift for myndighederne i Bangladesh. Vi ved også, at den elektroniske valgliste allerede har haft en positiv virkning, særlig for en række kvinder fra fattige familier og med fattig baggrund, som nu endelig føler, de har en identitet, og at de kan låne mindre beløb til at starte deres egen virksomhed osv.

Så der er taget nogle positive skridt. Vi hilser endvidere den nylige indsats over for krigsforbrydere samt den indsats, som regeringen - eller i hvert fald en del af den - har gjort over for korruption, velkommen.

(2) Se protokollen.

Men vi har store bekymringer over den midlertidige regerings rolle og aktiviteter samt undtagelsestilstanden. Nogle har sagt, at undtagelsestilstanden er et teknisk spørgsmål, så at sige, der sikrer, at en regering i det mindste kan fortsætte ud over perioden som forretningsministerium.

Men hvad enten man er enig i dette eller ej, mener jeg, at det, der sker med hensyn til undtagelsestilstanden, virkelig er begyndt at afspejle en tydelig mangel på kontrol og tilsyn inden for systemet dér, særlig i betragtning af de rapporter - som vi netop har hørt - om massearrestationer, manglen på behørig rettergang, beskyldningerne om tortur, beretninger om udenretslige drab, pres på journalister og stigende vold mod kvinder.

Der er således et tydeligt behov for, at den midlertidige regering holder sikkerhedsstyrkerne i kort snor, sætter en stopper for massearrestationerne og enten sigter eller løslader de arresterede samt sikrer en behørig rettergang. Denne beslutning afspejler bestemt det ønske, jeg mener der er i Parlamentet, om at hæve undtagelsestilstanden og sikre, at civilsamfundet kan nyde komplette, retfærdige og frie valg med støtte fra EU, i det mindste til valgovervågning.

Marios Matsakis, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Bangladesh er et af de fattigste lande på kloden og et land, hvis fysiske integritet har en udløbsdato, for hvis den globale opvarmnings forbandelse ikke standses, vil store dele af landet ligge under havets overflade i 2050. Undtagelsestilstanden med alle dens antidemokratiske udtryk - en tilstand, som blev indført af forretningsregeringen, der blev indsat i januar 2007 midt i volden op til valget - burde være ophævet nu. Alle, der tilbageholdes i henhold til undtagelsestilstandens bestemmelser, bør enten stilles for en domstol eller løslades.

Desuden bør den nye anti-terrorforordning hurtigst mulig bringes i overensstemmelse med internationalt accepterede standarder for at sikre personlige rettigheder og friheder. Desuden bør landets væbnede styrker standse deres engagement i de politiske processer i landet, og det kommende valg skal afholdes i et klima af ikkemilitariseret politisk ro.

Esko Seppänen, *forslagsstiller*. - (FI) Hr. formand! I det beslutningsforslag, vi lige har vedtaget, kræver Europa-Parlamentet menneskerettigheder for Indiens befolkning.

Situation i Bangladesh er meget problematisk. Hele landet har befundet sig i undtagelsestilstand i 18 måneder, og man kan ikke se frie valg i horisonten. Bangladesh er ikke en demokratisk stat, men naturligvis er verden fuld af udemokratiske stater og overtrædelser af de demokratiske principper. Af alle de udemokratiske stater er kun Zimbabwe blevet fordømt af EU og USA. De udemokratiske valg i landet kan frit kritiseres i de vestlige medier, fordi landet ikke har olie. Olie beskytter mod fordømmelser af brud på de demokratiske rettigheder.

Bangladesh er heller ikke en oliestat. Derfor kunne medierne sætte fokus på situationen i landet med de olieafhængige herskende klassers stiltiende velsignelse. Bangladesh har genindført dødsstraffen, og efter indførelsen af undtagelsestilstanden er 300.000 personer blevet anholdt med tvivlsomme begrundelser. 12.000 af disse er døde inden for den seneste måned. Adskillige af de mennesker, der er blevet anholdt i de seneste uger var fortalere for demokrati, aktive lokale medlemmer af politiske partier og tilhængere af demokrati, som staten og regeringen anser for forbrydere.

Terrorisme er også dagens ord i Bangladesh og er et påskud for overtrædelser af menneskerettighederne. Bangladesh er ikke en stat baseret på retsstatsprincippet. Her sker overtrædelser af menneskerettighederne i form af forskellige typer af tilbageholdelser, tilsidesættelse af sigtedes ret til en forsvarer og mangler ved både forkyndelse af domme og grundlaget for disse domme. Menneskerettighederne i forfatningen respekteres ikke. Derfor opfordrer vi Parlamentet til at støtte det fælles beslutningsforslag, hvori vi kræver en øjeblikkelig ophævelse af undtagelsestilstanden og afholdelsen af frie valg hurtigst mulig.

Thomas Mann, *for PPE-DE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand! Ahmed-overgangsregeringen skal koncentrere sig om de virkelige mål: bekæmpelse af korrupsion, at gøre landet sikkert og skabe forudsætninger for afholdelse af valg - regionalvalg til august og for hele landet til december. Men valgene skal være retfærdige, overholde internationale konventioner og give etniske og religiøse mindretal mulighed for at deltage, både passivt og aktivt. Valgobservatører, også fra EU, skal stå for den nødvendige overvågning i landet.

Naturligvis skal angreb foretaget af ekstremister forhindres. Den nye forordning om terrorbekæmpelse fra 2008, der har til formål at sikre dette, skal imidlertid være i overensstemmelse med den internationale lovgivning. Det er endnu ikke tilfældet. I øjeblikket anvendes den mest til at ramme mennesker, der er ofre for politisk forfølgelse. Det er ikke så underligt, at Bangladesh er et frygtens sted, når menneskerettighedsaktivister og borgere, der udtrykker kritik, anholdes vilkårligt.

De anholdte har ret til en retfærdig rettergang. Menneskerettighedsorganisationen ODHICAR har erklæret, at oplysningerne om massearrestationer og mishandling er blevet underbygget. Som medlem af Europa-Parlamentets delegation til Den Sydasiatiske Organisation for Regionalt Samarbejde (SAARC) har jeg besøgt Bangladesh adskillige gange. Mange af medlemmerne her i dag var også med. I dette moderate islamiske land findes der mange i ansvarlige positioner, der er velvilligt indstillet. De venter desperat på input ude fra, især fra EU - Kommissionen og Rådet.

Hr. formand! Jeg lykønsker Dem med den beslutning, De netop har taget om beslutningsdygtighed i Europa-Parlamentet. Fru Gill, jeg ville ønske, at vi kunne holde alle vores uopsætteligheder i live og ikke konstant være nødsaget til at sige, at de skal behandles i det relevante udvalg. Hr. Matsakis har fuldstændig ret. Et skridt mere i den retning vil betyde, at der pludselig ikke ville være flere intergrupper. Det ville også være fatalt, for udvalgene kan ikke udføre dette arbejde.

Vi skal udnytte situationen, hvor vi har tid nok, bedst mulig, så vi ikke længere oplever den situation, vi nu står i, hvor den stakkels formand er nødt til at bruge hammeren - for i fremtiden får vi forhåbentlig dobbelt så lang taletid, så Europa-Parlamentet bliver kendt som menneskerettighedernes stemme og kan blive stærkere - og det tager tid.

Neena Gill, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Efter at have været formand for Delegation for Forbindelserne med landene i Sydasiens og efter at have besøgt Bangladesh vil jeg gerne sige, at denne skrøbelige stat har fået sin rigelige bemandning af politiske, miljømæssige, økonomiske og sociale tilbageslag. Men da jeg var der, blev jeg imponeret over de levende og frie medier og befolkningens beslutsomhed med hensyn til at klare deres problemer.

Jeg mener, at fokus for vores forbindelser med Bangladesh bør være at støtte de demokratiske bevægelser i landet og indførelsen af retsstaten samt at hjælpe med at opbygge demokratiske institutioner. Selv om EU har en vigtig rolle med at bistå Bangladesh med at nå disse mål, bør dette omsættes til konstruktive handlinger for at bistå landet, ikke at forsøge at mikroforvalte deres problemer.

Jeg glæder mig virkelig over meddelelsen om, at der skal afholdes valg i tredje uge af december i år, og jeg opfordrer forretningsregeringen til at sikre, at disse valg bliver frie og retfærdige, og til at give valgkommissionen mulighed for at fortsætte i henhold til køreplanen.

Jeg vil gerne komme ind på det, som hr. Mann sagde til mig, for jeg mener ikke, at det er korrekt at tage punkter op fra den foregående forhandling. Jeg vil gerne sige, at hvis vi tager vores uopsætteligheder alvorligt, burde hr. Mann sørge for, at disse folk er til stede. Det påhviler os alle at sørge for, at vores kolleger er til stede, fordi vi har mindretalsgrupper, der påvirker, hvordan Europa-Parlamentet opfattes verden over. Det er vigtigt, at vi holder os dette for øje, når vi har disse debatter: Det er vigtigt med uopsætteligheder, men få alle Deres folk til at komme.

Janusz Onyszkiewicz, for ALDE-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Målt på indbyggertal er Bangladesh verdens syvende største land med en befolkning på over 150 millioner. Det er et land, der blev selvstændigt i 1971, men som i 20 år har lidt under autokratiske regeringer, som meget ofte har været af militær karakter. I 1991 ændrede situationen sig imidlertid. Demokratiet voksede frem, og der var en stigning på 5 %. Det velkendte firma Goldman Sachs erklærede, at Bangladesh var et land med en meget lovende fremtid med en hurtig økonomisk vækst. I dag kan vi se en massiv tilbagegang, og der er politisk krise. Hæren er vendt tilbage til gaderne. Desuden vil hæren gerne ændre forfatningen for at indføre det, den betegner som sin egen form for demokrati. Det har vi hørt før. Vi har haft mulighed for at iagttage, præcis hvad denne særlige form for demokrati drejer sig om. Hvis denne nye form indebærer, at hæren hentes ind i det politiske liv, mener jeg, at det er en meget uheldig retning at gå i.

Ryszard Czarnecki, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Situationen i Bangladesh har altid været meget alvorlig, men særlig gennem de seneste 18 måneder - siden det tidspunkt, hvor undtagelsestilstanden blev indført. En af virkningerne har f.eks. været en forøgelse af antallet af dødsstraffe, mere end 300.000 mennesker er blevet arresteret, og en række af dem er blevet tortureret. Problemet er, at der ikke er nogen tegn på, at denne undertrykkelse er aftagende. For seks uger siden blev mere end 12.000 mennesker arresteret. Alt dette finder sted på en dramatisk økonomisk baggrund. Priserne på ris og basale fødevarer er steget med en tredjedel. Der kommer formentlig også en kæmpemæssig emigrationsbølge, som vil nå 25 millioner inden for de næste 40 år. Denne udvandring vil blive forårsaget af de oversvømmelser, der med stor sandsynlighed vil føre til stigende vandstand i Den Bengalske Havbugt. Dette peger alt sammen mod én konklusion: Bangladesh er et land, som vi er nødt til at interessere os for, og vi må give landet vores støtte. Vi skal også støtte de økonomiske og demokratiske forandringer i landet - det fattigste land i verden.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Under undtagelsestilstanden, der blev indført i 2007 kan man blive fængslet på ubestemt tid uden en retskendelse på grund af en rimelig mistanke om, at man er involveret i korrupsionsrelaterede aktiviteter. Med anholdelsen for nylig af Motiur Rahman Nizami er de tre vigtigste politiske ledere i Bangladesh nu blevet fængslet for opdigtede korrupsionsanklager.

Siden marts 2008 er mindst 12.000 personer blevet arresteret og nægtet muligheden for at blive løsladt mod kaution. Dette tal omfatter hundredvis af medlemmer af politiske partier, men erhvervsfolk og journalister er også blevet ofre for denne heksejagt på korrupsion.

Mens valget i december nærmer sig, er de centrale politiske ledere ude af stand til at deltage i dialogen, hvilket hæmmer den demokratiske proces. Selv om forretningsregeringen afviser påstandene om, at disse arrestationer er politisk motiverede, er den strategiske timing af disse begivenheder for meget af et sammenfald til, at man kan overse den.

De fængslede bør sigtes i henhold til lovgivningen på grundlag af konkrete beviser eller løslades øjeblikkelig. Ellers vil resultatet af det kommende valg være svigagtigt og langt fra demokratisk.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr. formand! Problemerne i Bangladesh, som vi har gjort opmærksom på i nogle år nu, er fortsat uløste. Verden hører om flere og flere menneskerettighedskrænkelser i landet. Siden januar 2007 har Bangladesh befundet sig i undtagelsestilstand. Forordningen om terrorbekæmpelse, som blev indført den 11. juni, har ført til yderligere indskrænkninger af menneskerettighederne og er blevet endnu et værktøj i den politiske kamp. Gennem de seneste 18 måneder er der foretaget 300.000 anholdelser, og mulighederne for at idømme dødsstraf er blevet udvidet. Fangerne udsættes for tortur og dør under uforklarlige omstændigheder. Myndighederne i Bangladesh gør ikke meget for at støtte landets økonomi, mens fødevarerpriserne er steget med mere end en tredjedel i de seneste måneder, og mens en fjerdedel af landets territorium trues af en konstant risiko for oversvømmelse og humanitære katastrofer. Der findes nu mulighed for ændringer i landet gennem et frit parlamentsvalg efter ophævelse af undtagelsestilstanden. Det er vigtigt, at forretningsregeringen garanterer pressefrihed i perioden op til valget, og at repræsentanter for alle landets etniske og religiøse mindretal kan inddrages i valget. EU bør hurtigst mulig genoprette sin valgobservatørrmission i Bangladesh, og forud for dette skal Kommissionens kontor i Bangladesh nøje overvåge den politiske situation i landet og status for overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Hr. formand! Bangladesh og landets status som stat blev sikret og opnået på bekostning af mange millioner borgeres liv. Nationen lider også kolossale tab på grund af sin geografiske placering og beliggenhed. Det plages af naturkatastrofer. Landet er overbefolket med 1.040 mennesker pr. kvadratkilometer, det er ikke urbaniseret, og det har en meget lav indkomst pr. indbygger. Det er et land, der er vanskeligt at regere på grund af analfabetisme og mangel på veje og kommunikationsmidler. Det kræver konstant bistand udefra, ikke mindst indførelse af et effektivt demokratisk system, hvilket udgør et stort og vanskeligt problem i islamiske lande. Det er meget vigtigt at overveje effektive former for bistand, så man undgår, at Bangladesh ledes af totalitære regeringer. Jeg støtter forslaget til beslutning. En diskussion af temaet demokrati kan stimulere positive foranstaltninger fra Parlamentets side.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Bangladesh' forretningsregering, som støttes af hæren, arresterer tusindvis af mennesker, bl.a. medlemmer af oppositionen. De holdes fanget i månedsvis uden at blive sigtet for noget som helst. Dette sker under påskud af kampen mod korrupsion og terror. Regeringen forfølger også de uafhængige medier og tillader udøvelse af tortur. Denne situation forekommer i et land, der ligger i spidsen blandt verdens fattigste og tættest befolkede lande. På denne baggrund er det bekymrende at se, at EU tillægger Bangladesh' problemer for lille betydning. Det skal der laves om på. En god mulighed for dette bør være parlamentsvalget, der er blevet planlagt sidst på året. Kommissionen og Rådet skal helt klart spille en mere aktiv rolle for at få ophævet undtagelsestilstanden og bringe menneskerettighedskrænkelserne til ophør. EU bør lægge særlig vægt på det kommende valg og nøje overvåge både forberedelserne til og afholdelsen af dette valg.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Hr. formand! EU har stor interesse i demokratiske forhold og respekt for menneskerettigheder i Bangladesh. Jeg tilslutter mig også opfordringen til frie og retfærdige valg og ophævelsen af undtagelsesforanstaltningerne i den nærmeste fremtid. Der kan helt klart ikke finde nogen demokratisk debat sted i et klima af frygt og trusler.

Vi stiller krav til forretningsregeringen, det er korrekt, men vi skal også påpege, at de politiske magthavere i Bangladesh også har en temmelig ukultiveret stil, og at tingene ikke foregår fredeligt, men meget voldeligt.

navnlig i løbet af valgkampen. Valgkampe bruges uvægerligt til at true mindretal. Derfor er vores budskab rettet til alle aktører, især til regeringen, men også til partierne.

Ikke desto mindre, hr. formand, respekterer jeg Deres beslutning, men jeg vil gerne påpege, at der står i vores forretningsorden, at "Viser afstemningen, at det fornødne antal ikke er til stede, opføres afstemningen på dagsordenen for det følgende møde." (artikel 149, stk. 3). Jeg håber, at sådanne afstemninger ikke finder sted med 30 tilstedeværende medlemmer, men 600, som det altid sker ved afstemninger ved frokosttid.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Bangladesh er et af de fattigste lande i verden. Det er også et af de tættest befolkede lande i verden. Bangladesh er det land, der er udsat for størst risiko fra klimaændringer. Endelig er landet et af de mindst demokratiske.

Jeg har nævnt fire problemer, fire trusler, som hver især er nok til at tvinge selv et blomstrende land i knæ. For at bryde denne kæde bør demokratiet genindføres, og dagens forhandlinger bør også føre i denne retning.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg er ked af at måtte tage ordet igen, men jeg er nødt til at svare fru Gill igen. Hun fremsatte en anklage om, at diskussionen torsdag eftermiddag og beslutningsforslagene er resultatet af ønskerne hos nogle små mindretalsgrupper. Jeg vil gerne sige, at dette er respektløst, uretfærdigt og ubegrundet. Disse beslutningsforslag drøftes udtømmende på møder, hvor repræsentanter for alle grupperne - også PSE-Gruppen - er til stede, en eller to dage, før de kommer på dagsordenen torsdag eftermiddag. De godkendes af repræsentanter for disse grupper, hvis de er enige i indholdet, og de diskuteres og sættes til afstemning.

Så hvis der er et problem med Den Socialdemokratiske Gruppe, er det ikke vores problem. Det er et problem for fru Gills gruppe. Måske diskuterer de ikke disse spørgsmål tilstrækkeligt eller tidsnok, men det er hendes problem. Med hensyn til torsdag eftermiddag er det lige modsat. Det er ikke mindretalsgrupperne. PPE-DE-Gruppen har flertal torsdag eftermiddag, og det er det, PPE-DE-Gruppen ønsker, der bliver vedtaget, fordi de har flertallet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Hr. formand! Det er blevet praksis, at Europa-Parlamentet behandler tilfælde af overtrædelser af menneskerettighederne, demokratiske principper og retsstatsprincippet, og at vi vedtager hensigtsmæssige beslutninger på plenum. En af de ting, vi behandler i dag, er situationen i Bangladesh, hvor valget, der var planlagt til den 22. januar 2007, ikke blev gennemført og er blevet udsat til december 2008. Dette har skærpet situationen og på den ene side ført til adskillige sociopolitiske protester og på den anden side en tilstræmning af lovgivningen og hårdere reaktioner fra regeringskræfterne. Udtrykkene terrorisme, handlinger, der skader ejendom og personer, og alvorlige forbrydelser er ofte blevet anvendt som begrundelser for anholdelser og domstolsafgørelser. Uroen forværres af fødevarerkrisen, som medfører stigninger i fødevarerpriserne på helt op til 60 %. Problemet kan ikke løses med magtanvendelse - arrestationer, domme, indespærring. Det, der er behov for, er forsoning mellem de krigende fraktioner. En sådan forsoning kan kun finde sted gennem demokratiske valg, så et beslutningsforslag om valgets afholdelse giver mening og fortjener støtte.

Formanden. - Før jeg giver ordet til Kommissionen, vil jeg gerne svare min ven hr. Leinen.

Jo, du sagde, at hvis vi ikke stemte i eftermiddag, ville afstemningen finde sted næste gang. Du ville have ret, hvis vi ikke skulle stemme om uopsætteligheder, for i forretningsordenens artikel 115, stk. 6, i henhold til tolkningen i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som du er formand for, står der klart og tydeligt, at forslag til beslutninger om uopsætteligheder, der ikke kan behandles inden for den tidsramme, der er afsat til debatten, bortfalder. Det samme gælder forslag til beslutning, hvor det er konstateret, at der ikke er et beslutningsdygtigt flertal til stede.

Derfor gælder det for uopsætteligheder og kun for uopsætteligheder, at, hvis det forud for afstemningen konstateres, at der ikke er et beslutningsdygtigt flertal til stede, finder afstemningen aldrig sted. Den kan ikke udsættes, og det fremgår af artikel 115, stk. 6.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Parlamentsvalget til december er virkelig vigtigt med henblik på at sikre et levedygtigt demokrati i Bangladesh. Der sker fremskridt, men der er behov for langt større fremskridt, navnlig på menneskerettighedsområdet.

Indtil videre kan vi iagttage hovedsagelig positive skridt, som regeringen tager for at forberede disse valg, i form af rammer for valget og dialog med de politiske partier. Der er også gjort betydelige fremskridt med de tekniske forberedelser.

Men eftersom Bangladesh befinder sig i undtagelsestilstand, vil vi nøje overvåge, hvorvidt den gradvise ophævelse af restriktionerne på udøvelsen af borgerrettigheder og politiske rettigheder gør det muligt at afholde troværdige frie og retfærdige valg. Jeg vil også gerne slå fast, at vores deltagelse i processen, herunder en genudsendelse af valgobservatørmissionen, som blev suspenderet i begyndelsen af 2007, vil blive kædet sammen med et sådant løfte fra regeringens side.

Vi deler også de bekymringer, der kom til udtryk i Deres beslutning af 6. september sidste år og i de forslag til beslutning, som de politiske grupper har fremsat til dagens forhandling. Restriktioner på udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder skal begrænses til det, der er strengt nødvendigt for at garantere sikkerheden.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Bangladesh er et stort og strategisk land i Sydasiens med 153 millioner indbyggere og omkring 80 millioner registrerede vælgere, hvilket gør landet til et af verdens største demokratier.

Forretningsregeringen har nu meddelt EU og USA, at den vil gennemføre demokratiske valg i december 2008 efter at have udarbejdet et valgregister, der er sikret mod svindel. Militæret har nu forpligtet sig til at trække sig tilbage fra den politiske proces. Den tidligere premierminister Sheikh Hasina er blevet løsladt af humanitære grunde. Undtagelsestilstanden, som man med rette ønsker ophævet i beslutningen, er endnu ikke ophævet, og det skal den inden valget. Det store antal anholdte efter voldshandlingerne sidste år, som førte til undtagelsestilstanden, skal enten løslades eller sigtes. Langsigtede EU-observatører bør hurtigst mulig vende tilbage for at overvåge situationen op til valget.

EU holder skarpt øje med Bangladesh på grund af bekymring over den forværrede menneskerettighedssituation i de senere år og den stigende islamistiske radikaliserings af landet, hvor hinduer, ahmadier og kristne forlader landet, mens regeringen tilsyneladende har opgivet sin vellykkede model for et sekulært flerpartidemokrati. Bangladesh har mulighederne for at blive et vellykket demokrati i den muslimske verden, og det skal EU støtte på enhver mulig måde.

11.3. Dødsstraf, navnlig sagen mod Troy Davis

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om dødsstraf, navnlig sagen mod Troy Davis⁽³⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Parlamentet har indtaget en klar og stærk holdning til dødsstraf. Det støtter afskaffelse af dødsstraf og nødvendigheden af et øjeblikkeligt moratorium for henrettelser de steder, hvor dødsstraffen stadig er gældende.

Dette sidste er tilfældet i mange stater i USA som f.eks. Georgia, hvor Troy Davis venter på sin lovlige henrettelse, som skal finde sted i slutningen af juli. Bortset fra ideologiske og humanistiske overvejelser imod at henrette mennesker ser der i sagen om Troy Davis ud til at være yderligere grunde i form af alvorlig tvivl om styrken og gyldigheden af de beviser, der førte til hans domfældelse i første omgang.

Vi mener, at en sådan tvivl retfærdiggør ræsonnementet fra en person, der bruger sin sunde fornuft, om, at der i denne sag bør gives tilladelse til genoptagelse af sagen. Vi opfordrer derfor de relevante myndigheder i USA til at give ordre til, at sagen mod Troy Davis genoptages, og at hans dødsstraf, hvis han atter findes skyldig, omstødes til livsvarigt fængsel.

Endvidere opfordrer vi igen den amerikanske regering og alle regeringer i verden, der stadig har dødsstraf, til at afskaffe dødsstraffen i menneskehedens interesse. Navnlig opfordrer vi regeringerne i de lande som f.eks. Kina, Iran, Pakistan og Saudi Arabien, hvor der stadig regelmæssigt finder henrettelser sted, og hvor dette i mange tilfælde foregår på en yderst forfærdelig barbarisk måde, til at standse henrettelser.

Ryszard Czarnecki, forslagsstiller. - (PL) Hr. formand! Jeg ønsker ikke, at dette skal være en debat om dødsstraf som sådan. Eftersom vi ikke kan skjule, at der er delte meninger om dette emne, synes jeg, at vi bør tale om den meget særlige sag om en person, som er idømt dødsstraf, hvorefter syv ud af ni vidner til sigtelsen mod

(3) Se protokollen.

ham trak deres vidneforklaring tilbage. Det er en meget speciel situation. Jeg ønsker ikke, at vi på en abstrakt måde slår over i en debat om, hvorvidt dødsstraffen er absolut dårlig eller ej. Jeg ønsker ikke lige i dette øjeblik at opfordre de amerikanske myndigheder til at ændre en lov, som i 1972, dvs. for 36 år siden, bragte dødsstraffen tilbage. Vi taler om en specifik og ekstraordinært kontroversiel sag. Det er virkelig værd at forsvare Troy Davis og vise, at der er situationer, hvor det er værd at gribe ind. Jeg advarer imod generaliseringer, og det er grunden til, at jeg ikke skrev under på denne fælles beslutning.

Jean Lambert, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Denne sag er bestemt en hastesag, for, som vi har hørt, skal henrettelsen finde sted i slutningen af denne måned. Jeg opfordrer derfor hver enkelt af os her i Parlamentet, som lytter til denne debat, til personligt at gøre indsigelse over for den amerikanske regering - og også regeringen i staten Georgia - for at se, om der kan vises mildhed. Så arbejder vi hen imod en genoptagelse af sagen, hvis det er nødvendigt. I det mindste ville vi have en levende person, og en genoptagelse af sagen kunne finde sted. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at vi personligt tager ansvar for dette, og at vi tyer til Parlamentets foranstaltninger.

Det er klart, at beviserne i denne særlige sag - som vi også har hørt fra mange af vidnerne - er blevet trukket tilbage og modsagt. Det amerikanske advokatsamfunds dødsstrafvurderingsteam for Georgia udsendte en rapport, der så på omstændighederne i denne særlige stat og mente, at et af de væsentligste problemer, de var stødt på, var utilstrækkelighed med hensyn til forsvarer og en bekymring om, at de tiltalte, der allerede er på dødsgangen, måske ikke har fået en advokat i tilstrækkelig grad på tidspunktet for deres retssager. De bemærkede, at Georgia var den eneste stat, der ikke stillede advokater til rådighed for personer på dødsgangen til deres appeller efter dommen.

Der er derfor en række grunde til at være meget bekymret over denne særlige sag, som er den sag, der er citeret i titlen på beslutningen om dødsstraf, navnlig sagen mod Troy Davis. Jeg vil dog også gerne tage andre sager op, især hvad der sker i øjeblikket med nogle af dem, der stadig tilbageholdes i Guantánamo. Navnlig én sag vedrører en britisk statsborger, Binyamin Mohamed, som har været tilbageholdt der i over seks år nu, og som sandsynligvis skal stå over for en militær kommission, hvor der er meget stor sandsynlighed for at resultatet bliver dødsstraf.

Parlamentet og EU som helhed har en skarp holdning til dødsstraf. Vi mener, at dødsstraf ikke er noget, som et civiliseret samfund bør anvende, og at der er alt for mange grunde til ikke at idømme dødsstraf. Jeg tror, at sagen om Troy Davis er et helt klassisk eksempel på de reelle problemer, der er med at gennemføre dødsstraf.

Igen vil jeg, som der også opmuntres til i denne særlige beslutning, opmuntre hver enkelt af os som ansvarlige personer til også at gøre noget for at give udtryk for vores bekymring vedrørende denne særlige sag.

Laima Liucija Andrikiienė, *forslagsstiller*. - (LT) Hr. formand! Europa-Parlamentet har vedtaget ret mange forordninger, der opmuntrer til afskaffelse af dødsstraffen og henrettelser eller i det mindste et moratorium for henrettelser i de lande, hvor dødsstraffen stadig findes.

I dag støtter vi, Europa-Parlamentet, en person, som vi aldrig har mødt, Troy Davis, som skal henrettes i slutningen af denne måned. Kan De forestille Dem, at De er i hans sted, han, der har måttet tilbringe 17 år med at vente på enten at blive rensset eller henrettet, når der er stærke beviser på, at han er uskyldig, idet de syv vidner, der fremsatte beviser imod ham, har trukket deres udtalelser tilbage osv. Vi er opmærksomme på ikke så få sager, hvor en person henrettes, og hans uskyld først bevises bagefter. Der er mange kendte sager, hvor mennesker bliver idømt dødsstraf, men undgår henrettelse på grund af opdagelse af nye beviser, der viser, at de ikke har begået forbrydelsen.

Vi opfordrer derfor i dag endnu en gang alle lande i verden, hvor dødsstraf stadig anvendes, til øjeblikkeligt at tage skridt til at afskaffe den. Vi gør i dag vores holdning imod dødsstraf klar idet vi står ved siden af en virkelig person og anmoder de relevante amerikanske domstole om på ny at undersøge sagen mod Troy Davis og afsige en mildere dom i stedet for dødsstraf.

Det at støtte en virkelig person og forsøge at beskytte ham mod at blive henrettet er efter min opfattelse den bedste måde, hvorpå vi kan gøre vores holdning om nødvendigheden af at afskaffe dødsstraffen helt klar.

Ana Maria Gomes, *forslagsstiller*. - (PT) Hr. formand! Den første menneskeret er livets ukrænkelighed. Dødsstraf er den mest respektløse af alle eksempler på foragt for værdighed, civilisation og fremskridt. Lige nu, netop i dette øjeblik, hvor vi ånder og taler frit, er en mand, Troy Davis, låst inde i en celle, hvor han tæller de minutter, der er tilbage i hans liv. Han har siddet på dødsgangen i over 15 år og har altid nægtet at have begået den forbrydelse, som han er anklaget for. Nogle af dem, der vidnede imod ham, har tilbagekaldt eller

mod sagt sig selv i deres vidneforklaringer, som blev indhentet under politivang. Der er ingen klare, objektive og overbevisende beviser i denne sag. Anvendelsen af dødsstraf over for Troy Davis af myndighederne i staten Georgia er fuldstændig i modstrid med moratoriet for dødsstraffen, der blev vedtaget i december af FN's Generalforsamling.

Selv om moratoriet ikke er juridisk bindende, har det en enorm moralsk og politisk betydning. Det er nu op til de stater, der ikke overholder det, at se på deres politik med henblik på at afskaffe dødsstraffen og respektere menneskerettigheder i deres helhed. Staten Georgia har nu mulighed for endnu en gang med denne sag at give demokratiets mest grundlæggende værdier den vægt, de fortjener. Kommissionsmedlem Louis Michel hørte for nylig præsidenten for Sudan selv, Omar al-Bashir, sige, at han ikke ville udlevere dem, der er blevet dømt for forbrydelser mod menneskeheden til Den Internationale Straffedomstol, ligesom USA ikke gør det. USA's eksempel på disse to områder er en skamplet, og vi må gøre alle midler gældende over for USA for at vise, at vi ikke kan acceptere dette standpunkt og det forfærdelige eksempel, der sættes for verden inden for området menneskerettigheder.

Derfor er det vigtigt, som krævet i beslutningen, at formandskabet for Den Europæiske Union og Kommissionens delegation i Washington gør indsigelser for at forhindre, at Troy Davis' dom bliver ført ud i livet, og for at USA effektivt vurderer sin holdning til dødsstraf.

Józef Pinior, for PSE-Gruppen. - (PL) Hr. formand! I 2007 fandt der omkring 1 252 henrettelser sted i verden, i 24 lande. Det sande tal var uden tvivl højere. Af disse henrettelser fandt 88 % sted i Kina, Iran, Saudi Arabien, Pakistan og USA.

Der er to spørgsmål, som jeg gerne vil tage op i dagens debat. For det første er jeg slet ikke enig i det, som min kollega Ryszard Czarnecki, sagde om, at dette spørgsmål er genstand for forskellige holdninger i EU. Det er ikke tilfældet. Jeg vil gerne minde Ryszard Czarnecki om det officielle standpunkt, der indtages i den romerskkatolske kirkes doktrin, som også var pave Johannes Paul II's personlige holdning, idet paven var imod brugen af dødsstraf. Det forekommer mig, at det skulle være en meget klar angivelse over for Ryszard Czarnecki om flertallets standpunkt vedrørende dette anliggende i EU-lande.

Det andet spørgsmål er naturligvis den løbende situation forbundet med Troy Davis' situation i USA, idet han skal udsættes for dødsstraffen. Vi må gøre alt, hvad vi kan for at suspendere gennemførelsen af denne dødsdom og gøre det muligt at gennemføre en vurderingsproces med mulighed for at erstatte dødsstraffen med en livstidsdom, hvis han findes skyldig.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Over 40 lande har opgivet dødsstrafmetoden siden 1990, og i dag har over 120 lande juridisk forbudt en sådan straf.

På europæisk plan må ingen i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, som indeholder en artikel 2 om retten til liv og protokol 6, artikel 1, "Afskaffelse af dødsstraf", idømmes en sådan straf eller henrettes.

Der er fremlagt chokerende statistik på verdensplan. Over 1591 mennesker blev henrettet i 2006; over 3861 mennesker blev dømt til døden i 55 lande.

Jeg mener, at ingen har ret til at tage et andet menneskes liv. Hvordan kan man tage noget, der ikke er ens eget? Som jeg ser det, kan jeg ikke forestille mig sådan noget, især i betragtning af at antallet af alvorlige forbrydelser i de lande, hvor der anvendes dødsstraf, ikke er faldet som følge af sådanne straffe.

Vi foreslår, at dødsstraffen erstattes af frihedsberøvelse.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Hr. formand! I vores drøftelse skal der naturligvis nævnes et grundlæggende spørgsmål, og det er den generelle betydning samt det moralske aspekt af en dom som en dødsdom. Et af de argumenter, som, jeg mener, er meget vigtige i denne diskussion, er tvivl med hensyn til, om en person, der er blevet endeligt anklaget, kan anerkendes som skyldig i den handling, som han er sigtet for. I enhver anden situation er der altid mulighed for at frafalde dommen og lade en person vende tilbage til et normalt liv. I tilfælde af dødsstraf findes denne mulighed ikke. I betragtning heraf skal dette juridiske aspekt også tages i betragtning ud over de rent moralske aspekter, selv om de er meget vigtige. Det er navnlig tilfældet i den sag vi drøfter, hvor der er stor tvivl vedrørende grundlaget for sigtelsen.

Ewa Tomaszewska, - (PL) Hr. formand! Alle bør have ret til en retfærdig retssag. I denne sag, hvor der megen tvivl om skyldsspørgsmålet, og syv vidner har trukket deres vidneforklaring tilbage, er der behov for, at sagen

bliver genoptaget. Et andet aspekt, som dem, der talte før mig, har nævnt, er problemet med, at dødsstraffen er uigenkaldelig. Hvis der er tvivl, er der endnu mere grund til ikke at anvende en sådan straf.

Maciej Marian Giertych (NI). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte den lejlighed, som denne debat har givet til at opfordre til et moratorium for dødsstraf for uskyldige ufødte mennesker. Det er på høje tid, at civiliserede lande ophører med at udføre abort.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! EU er stærkt imod anvendelsen af dødsstraf og arbejder aktivt for afskaffelse af dødsstraf i hele verden.

I lande, der opretholder dødsstraf er det EU's mål progressivt at begrænse dens omfang samt at etablere et moratorium for helt at fjerne dødsstraf.

Retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande vedrørende dødsstraf, vedtaget i 1998 og revideret i 2008, angiver rammen for EU-indsats. Denne indsats omfatter erklæringer eller diplomatiske henvendelser i internationale fora og over for tredjelande, herunder USA.

For så vidt angår USA er EU meget bekymret over genoptagelsen af henrettelser, efter at de facto moratoriet for dødsstraf blev ophævet i maj.

Vi har flere gange opfordret den amerikanske regering til at genindføre et moratorium for dødsstraf på føderalt niveau og vi håber, at USA vil overveje at afskaffe dødsstraf ved lov inden for en overskuelig fremtid.

Vi noterer os Europa-Parlamentets forslag til beslutning vedrørende den individuelle sag om Troy Davis. Vi har efterretninger fra vores delegation i Washington om, at guvernøren i Georgia endnu ikke har underskrevet henrettelsesordren, og at det lader til, at det ikke haster for ham at gøre det.

Kommissionen vil naturligvis sammen med EU's medlemsstater og formandskabet meget nøje følge denne sag.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand! Marios Matsakis henviste til mig tidligere, og jeg ville gerne svare. Jeg ønskede ikke at misbruge catch-the-eye-systemet på en anden debat, som var et vigtigt spørgsmål vedrørende dødsstraf. Men jeg tror, at han henviste til, at jeg ikke forstod hastesagssystemet. Jeg vil bare gerne sige, for at få alt på det rene, at jeg har været involveret i en række hastesager, og jeg vil sige, at det er det mindst gennemsigtige og åbne system, vi har.

I min gruppe drøfter vi det naturligvis, men der aftales først hastesager om torsdagen før Strasbourg, og der er et møde af en times varighed tirsdagen før, hvor hastesager hurtigt flikkes sammen.

De tror, at nogle af disse sager ikke haster og med rette bør debatteres i Parlamentet, for at det kan bevare sin troværdighed.

12. Quorum (fortsat)

Formand. - Ved mødets begyndelse i eftermiddags bad jeg derfor om at få en udtalelse fra mindst én repræsentant pr. gruppe, da jeg havde modtaget en anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 149. Denne anmodning var baseret på en skriftlig anmodning fra 40 medlemmer. For at være helt ærlig rent faktisk 39 + 1, fordi det elvte navn på listen er fuldstændigt ulæseligt. Jeg kan ikke sige, vi kan ikke sige, hvem den fyrretyvende underskriver på den liste er.

Efter en debat og efter at have modtaget udtalelsen fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender tog jeg ansvaret, og jeg tolkede også forretningsordenens artikel 149, stk. 4, som siger, at de medlemmer, som har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, skal tælles som værende til stede, selv om de ikke længere befinder sig i Parlamentet.

Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på ordene "ikke længere". Der står ikke "ikke befinder sig i Parlamentet" men "ikke længere befinder sig". Det antyder, at de skal have været der tidligere. "Tidligere" henviser ganske bestemt ikke til at de har været til stede i tidligere måneder, men bestemt til det tidspunkt,

da anmodningen blev fremsat. Jeg anførte derfor, at før stemmerne ville jeg undersøge, om de 40 underskrivere var til stede, selv om jeg havde vanskeligheder med at sige, hvem den fyrretyvende var.

Ifølge tjenesterne er fem af dem til stede. Hvis fyrre medlemmer nu rejser sig og fremsætter en anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, vil jeg gøre det. Er der fyrre medlemmer, som rejser sig og anmoder om, at der etableres et quorum?

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand, kunne De verificere om der er 40 medlemmer her, for det er meget vanskeligt at vide?

Formand. - Fru Gill, jeg tror at jeg især siden i eftermiddags er begyndt at kunne artikel 149 udenad. De henviser til stk. 5. Det er formanden for mødet, og kun ham, der har til opgave at fastslå, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede, hvis han beslutter sig hertil. I betragtning af vigtigheden af de afstemninger vi skal have, navnlig om sagen om en person, der er dømt til døden, vil jeg ikke lege denne lille leg. Hvis 40 medlemmer ikke tager ansvar ved at rejse sig, vil jeg ikke fastslå, om der er det fornødne antal medlemmer.

Er der 40 medlemmer, som rejser sig? Jeg kan ikke se dem. Vi går derfor videre til afstemningen.

13. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

13.1. Påståede massegrave i den indisk kontrollerede del af Kashmir (afstemning)

13.2. Situationen i Bangladesh (afstemning)

Før afstemningen om første del af punkt K

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Lige en lille ting - at vi erstatter "pr. 21. december 2008" med "for den tredje uge i december 2008". Dette ville så være den nøjagtige dato. Det er en lille ting, men vi bør være nøjagtige med hensyn til faktaene.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

13.3. Dødsstraf, navnlig sagen mod Troy Davis (afstemning)

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

14. Styrkelse af de unges rolle i forbindelse med EU's politikker (skriftlig erklæring): se protokollen

15. Samarbejde i krisesituationer med henblik på at finde forsvundne børn (skriftlig erklæring): se protokollen

16. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

17. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

18. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

19. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

20. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

21. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

22. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.45)

BILAG (Skriftlige svar)

Spørgsmål til Rådet (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 12 af Colm Burke (H-0447/08)

Om: Somalia

På baggrund af konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 26.-27. maj 2008:

Hvad planlægger Rådet at gøre for at fremme og tilskynde til en omfattende politisk dialog mellem alle parter?

Hvad vil Rådet gøre for at håndhæve gennemførelsen af international humanitær folkeret og internationale menneskerettighedsbestemmelser og sikre en undersøgelse af krænkelser med henblik på at stoppe det nuværende klima af straffrihed?

Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at sikre uhindret adgang for humanitær støtte og for at tilskynde den føderale overgangsregering (TFG) til at overholde deres tilkendegivne hensigt om at oprette et humanitært knudepunkt?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet er i færd med at undersøge forskellige muligheder for at sikre, at alle tilsagn i de konklusioner vedrørende Somalia, som vedtoges den 26. maj og den 16. juni, opfyldes.

Rådet opfordrer til en altomfattende dialog med alle parter i Somalia gennem en politisk dialog med medlemmerne af de føderale overgangsinstitutioner, moderate medlemmer af oppositionen og civilsamfundet. Rådet støtter på denne baggrund fuldt ud den aftale, som blev indgået i Djibouti den 9. juni mellem den føderale overgangsregering og alliancen for genbefrielse af Somalia, og vil fortsat yde politisk og økonomisk støtte til FN's indsats.

Rådet er dybt bekymret på grund af den ekstremt alvorlige humanitære situation i Somalia. Det har hilst den føderale overgangsregerings hensigtserklæring om at ville oprette et humanitært knudepunkt velkommen.

Rådet støtter FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, herunder den uafhængige ekspert vedrørende Somalia, og har opfordret dem til at gennemføre en uafhængig undersøgelses- og vurderingsmission for at tackle menneskerettighedssituationen.

Som respons på anmodningen i Rådets konklusioner vedrørende Somalia af 16. juni er Rådets Generalsekretariat og Kommissionen i færd med at undersøge mulighederne for at gennemføre resolution 1816 om bekæmpelse af sørøveri og væbnet røveri i farvandet ud for Somalias kyst.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Jim Higgins (H-0449/08)

Om: Prioriteter for trafiksikkerhed

Kan Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger det håber at fremskynde, for at EU kan opfylde sit mål om at halvere antallet af trafikdræbte inden 2010, og hvilke andre foranstaltninger det regner med at træffe under det nuværende formandskab?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Med hensyn til de foranstaltninger, der vil blive fremmet over de næste seks måneder med henblik på at reducere antallet af trafikdræbte i EU, vil det franske formandskab for Rådet sikre vedtagelsen af forslaget til

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed⁽⁴⁾, som Rådet og Europa-Parlamentet netop er nået til enighed om ved førstebehandlingen.

Målet med forslaget er at sikre, at sikkerhedsaspektet integreres i alle faser af planlægning, projektering og drift af vejinfrastruktur i det transeuropæiske net. Sideløbende med økonomiske og miljømæssige hensyn vil sikkerhedsaspektet få en fremtrædende placering i udformningen af nye infrastrukturer. Med det foreslåede direktiv vil der også blive indført vejinfrastrukturforvaltere, der får adgang til den nødvendige vejledning, uddannelse og information for at kunne opretholde vejnettets sikkerhed.

Det franske formandskab tillægger også et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafikikkerhedsområdet en særlig betydning⁽⁵⁾. Dette lovforslag har allerede gennemgået en indledende undersøgelsesfase under det slovenske formandskab, og dette arbejde vil fortsætte under det franske formandskab, der har gjort det til en af sine prioriteter på transportområdet. Formålet med forslaget er at gøre det lettere at håndhæve sanktioner mod førere, som begår en forseelse i en anden medlemsstat end den, hvor deres køretøj er indregistreret. Målet er at forbedre sikkerheden på de europæiske veje og gøre en ende på diskrimineringen mod bosiddende trafikanter.

Direktivforslaget supplerer den lovgivning, der er indført med Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte. Rammeafgørelsen, som vedtoges i februar 2005, vil bidrage til at sikre, at individer og virksomheder ikke længere undslår sig for at betale bøder. Den vil sætte en retslig eller administrativ myndighed i stand til at fremsende en afgørelse om bødestraf direkte til en myndighed i en anden medlemsstat og få afgørelsen anerkendt og fuldbyrdet uden yderligere formaliteter.

Endelig bør det bemærkes, at det franske formandskab den 11. og 12. september i Paris afholder et seminar om koordinering af forbedringen af vejsikkerheden, der fokuserer på spørgsmålet om overvågning og sanktioner. Formandskabet er også vært for en konference i Paris den 13. oktober om "Road Safety in our Cities", der afholdes af Kommissionen som led i den europæiske vejsikkerhedsdag.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Mairead McGuinness (H-0451/08)

Om: Global fødevarerikkerhed

Har Rådet behandlet den nye men meget alvorlige bekymring over den globale fødevarerikkerhed? Accepterer Rådet, at en del af årsagen til problemet med fødevarerikkerhed er, at man i flere år ikke har afsat midler til forskning og udvikling inden for landbrug og fødevarerproduktion, og hvilke skridt anser Rådet for at være afgørende for at håndtere denne krise?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Med hensyn til de skridt, der bør tages for at sikre en langsigtet politisk respons på den globale fødevarerikkerhed, henviser Rådet spørgeren til svaret på mundtlig forespørgsel H-0358/08 stillet af Dimitrios Papadimoulis.

Desuden er det sikkert spørgeren bekendt, at Det Europæiske Råd på sit seneste møde den 20. juni drøftede de politiske følger af de stigende fødevarer- og oliepriser. Jeg henviser til formandskabets konklusioner herom.

I landbrugssektoren har EU allerede taget skridt til at lette presset på fødevarerpriserne ved salg af interventionslagre, reduktion af eksportrestitutterne, ophævelse af jordudtagningskravet for 2008, forhøjelse af mælkekvoterne og suspension af importafgiften på korn for dermed at forbedre udbuddet og bidrage til at stabilisere landbrugsmarkederne.

Rådet understreger også, at der i EU og globalt er behov for at fortsætte arbejdet med innovation, forskning og udvikling inden for landbrugsproduktionen. Disse aktiviteter er særlig vigtige på grund af klimaændringerne, som vil kræve, at landbrugssektoren udfolder store bestræbelser for at tilpasse sig. Dette spørgsmål blev behandlet uformelt den 19. maj 2008 af landbrugsministrene med deltagelse af kommissærerne

(4) KOM(2006)0569.

(5) KOM(2008)0151.

Janez Potočnik og Mariann Fischer Boel, specielt med henblik på at fastlægge de fremtidige forsknings- og udviklingsprioriteter.

Endelig er det sikkert spørgeren bekendt, at det franske formandskab den 3. juli i partnerskab med Kommissionen og Europa-Parlamentet afholdt en konference over temaet "Who will feed the world?". Målet med konferencen var at drøfte de udfordringer, som landbruget må tackle i dag, herunder landbrugets fremtid i udviklingslandene.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Gay Mitchell (H-0453/08)

Om: Middelhavsunionen

Projektet med at skabe en Middelhavsunion er en kærkommen udvikling i relationerne mellem EU og landene omkring Middelhavet. Hvilke planer har Rådet på dette tidlige stadie for at sikre, at denne union styrker og fremmer Barcelonaprocessen? Står det klart, at denne union ikke vil blive etableret som en konkurrent til Barcelonaprocessen? Har der været nogen diskussioner om, hvilken rolle Europa-Parlamentet ville skulle spille i en Middelhavsunion?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

På mødet den 13. og 14. marts 2008 opfordrede Det Europæiske Råd Europa-Kommissionen til at fremsætte de nødvendige forslag til fastlæggelse af de nærmere regler for "Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen". Koblingen mellem "Barcelonaregelværket" og den næste fase af Euro-Middelhavspartnerskabet er derfor garanteret. Det siger sig selv, at disse strukturer absolut ikke er konkurrenter til hinanden.

Partnerne i processen drøfter på nuværende tidspunkt ordlyden af en erklæring med henblik på Paristopmødet, der vil finde sted den 13. juli. Det ventes, at erklæringen helt klart vil bifalde den vigtige rolle, som Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet spiller og fortsat vil spille i dette partnerskab. I denne forbindelse udgør Europa-Parlamentets beslutning af 5. juni 2008 et særdeles positivt element.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0456/08)

Om: En europæisk alliance for familier

Hvilke foranstaltninger agter det nye formandskab at træffe for at sikre, at den europæiske alliance for familier gennemføres og fremmes på bedst mulig vis med henblik på at opfylde de særlige behov, der gør sig gældende for sårbare kategorier af familier (familier med mange børn, familier med kun én forælder m.fl.) for at sikre dem beskæftigelse og indkomst og hjælpe dem til bedre at kunne forene arbejds- og familieliv i EU-medlemsstaterne? Har Rådet som led i udformningen af familievenlige politikker til hensigt at nedsætte momssatserne for børnevare, især i de tilfælde, hvor lignende produkter allerede er omfattet af undtagelser?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Spørgeren har rejst det vigtige spørgsmål om familiepolitik, og det er med rette, at hun påpeger, at vi bør støtte de mest sårbare familier. Rådet er også fast besluttet på at træffe kraftige foranstaltninger på dette område.

I de konklusioner, Rådet vedtog i maj 2007, gav det sin støtte til oprettelsen af den europæiske alliance for familier og opfordrede medlemsstaterne til "at gøre intensiv brug af de muligheder for udveksling af meninger og erfaringer, som alliancen for familier giver".⁽⁶⁾

⁽⁶⁾ Se dok. 9317/1/07/ rev 1.

Som det er spørgeren bekendt, tager Rådet regelmæssigt emner vedrørende beskæftigelsespolitikken i forbindelse med Lissabon-strategien op til behandling. I februar dette år vedtog Rådet (beskæftigelses-, social-, forbruger- og sundhedspolitik) en række centrale budskaber, som det tilstillede Det Europæiske Råds forårsmøde⁽⁷⁾, hvori det krævede flere og bedre job og påpegede, at det var vigtigt at have rummelige arbejdsmarkeder, og at der blev taget hensyn til ligestillingsaspektet. Disse centrale budskaber vedtoges af Det Europæiske Råd i marts 2008.

Med hensyn til balancen mellem familie- og arbejdslivet skal det erindres, at Rådet i 2000 vedtog en resolution om afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv⁽⁸⁾. Dette spørgsmål hører fortsat til Rådets prioriteter, og dette vedtog for nylig konklusioner med titlen "Afbalancerede roller for kvinder og mænd i henseende til job, vækst og social sammenhængskraft", hvori det opfordrede medlemsstaterne til "at fremme effektive politikker til forening af arbejdsliv, familieliv og privatliv, som ikke tvinger kvinder og mænd til at vælge mellem familie og arbejde, eller til at prioritere det ene på bekostning af det andet".⁽⁹⁾

Hvad angår Rådets fremtidige indsats på dette område, glæder det mig at kunne meddele, at det franske formandskab vil fremlægge sit program for Europa-Parlamentets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling den 15. juli 2008. Det franske formandskab fremlagde også sit program for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender den 25. juni 2008.

Endelig er det mig en glæde at kunne meddele, at Rådet og Europa-Parlamentet er enedes om at gøre familieanliggender, navnlig store familier og eneforældre, til en af prioriteterne i det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010), der inden længe vil blive annonceret ved en beslutning, som begge institutioner vedtager sammen. Jeg vil gerne takke spørgeren, der var ordfører for dette emne for hendes konstruktive samarbejde under forhandlingerne.

Med hensyn til momssatser er spørgeren bekendt med, at Rådet handler på basis af forslag fra Kommissionen; indtil videre har denne ikke fremsat nogen forslag af den type, spørgeren foreslår.

Drøftelser om momssatser skulle finde sted inden længe, men det ville være for tidligt for Rådet at foregribe resultaterne af de kommende drøftelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Bernd Posselt (H-0459/08)

Om: Strasbourg - Europa-Parlamentets hjemsted

I Amsterdamtraktaten blev Strasbourg definitivt fastlagt som Europa-Parlamentets eneste hjemsted - og ikke, som det påstås, som Parlamentets andet hjemsted. Strasbourg er dermed Europas parlamentshovedstad og symboliserer et demokratisk, decentralt borgernært, politisk-kulturelt koncept præget af forståelse mellem folkene. Hvorledes forholder Rådets sig til dette traktatfastsatte forhold, og hvilke foranstaltninger er der planlagt for at styrke Strasbourgs position organisatorisk, politisk og juridisk? Er Rådets enig i, at der gennem en bedre koncentration af det parlamentariske arbejde i denne by, f.eks. gennem plenaruger, der atter bliver på fem dage, og nedskæring af de dyre mini-plenarmøder i Bruxelles, kan spares mange penge og opnås en bedre effektivitet og virkning udadtil?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

I artikel 289 i traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 189 i traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab står der: "Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer". I den eneste artikel, første afsnit, i protokol nr. 8 om fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, hedder det: "Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de 12 månedlige plenarmøderækker, herunder

(7) Se dok. 7171/08.

(8) EFT C 218 af 31.7.2000, s. 5.

(9) Se dok. 14136/07 + COR 1.

også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.

Det tilkommer ikke Rådet at udtale sig om andre institutioners interne organisation.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Wolfgang Bulfon (H-0461/08)

Om: Udbygning af ydelserne fra Solidaritetsfonden

I 2006 blev Rådet af Kommissionen opfordret til at revidere forordning (EF) nr. 2012/2002⁽¹⁰⁾ om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. Rådet har nu i to år intensivt drøftet bl.a. anvendelsesområdet. Navnlig katastrofer som industriulykker og terrorangreb kan fremover kunne medføre støtte fra Solidaritetsfonden. Er der allerede enighed i Rådet i dette spørgsmål, og hvilke ændringer af forordningen om Solidaritetsfonden kan man forvente?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Revisionsretten har udarbejdet en særberetning (nr. 3/2008) om Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds virke.

I beretningen konkluderede revisionsretten bl.a.:

at Kommissionens forvaltning havde været effektiv

at der ikke var nogen tilfælde, hvor fonden havde udvist manglende fleksibilitet ved behandlingen af ansøgninger

at alle ansøgere, der havde deltaget i undersøgelsen, var tilfredse med fonden, og at fonden derfor havde opfyldt sin underliggende målsætning, som var at udvise solidaritet med medlemsstaterne i katastrofesituationer.

Rådet agter at vedtage konklusioner vedrørende særberetningen, hvori det erklærer, at det ikke på dette stadie finder det nødvendigt at revidere forordning (EF) nr. 2012/2002.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0462/08)

Om: Den seneste ICES-henstilling om østersøtorske

I forhold til tidligere henstillinger indfører den seneste ICES-henstilling om østersøtorske, der gælder for 2009, en markant anderledes fremgangsmåde til vurdering af fiskebestandene i disse fiskefarvande. For første gang erkender ICES udtrykkeligt, at den beregningsmetode, der benytter referencepoint, har været baseret på tvivlsomme (muligvis forkerte) data. Ifølge den nye vurdering er der langt bedre muligheder for torskefiskeri, end der har været i de seneste år.

Hvordan skal man på denne baggrund fortolke det udsagn, der er indeholdt i betragtning 6 i det seneste forslag til Rådets forordning, og som fastslår, at der "bør (...) indføres bestemmelser, der sikrer, at TAC'er kan fastsættes på en sammenhængende måde, også selv om dataene er utilstrækkelige"? Konsekvensen kan blive en ny reduktion af de polske fiskeres torskefangstkvoter.

Rådet har muligvis en ophøjet målsætning om at sikre genoprettelsen af torskebestandene for enhver pris, men kan de uretfærdige restriktioner, som de polske fiskere er blevet pålagt, virkelig siges at være berettigede i lyset af de seneste ICES-undersøgelsesresultater?

⁽¹⁰⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet vil gerne understrege, at det påhviler Kommissionen at fremlægge et forslag om mulighederne for torskefiskeri i Østersøen i 2009 i lyset af henstillingerne fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og på basis af videnskabelige udtalelser fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Rådet vil derefter behandle forslaget.

I betragtning 6 i forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 423/2004⁽¹¹⁾ for så vidt angår genopretning af torskebestande i Kattegat, Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal samt vest for Skotland, Det Irske Hav og Det Keltiske Hav foreskrives, at der fastsættes samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) på en sammenhængende måde, selv i tilfælde af utilstrækkelige data. Denne betragtning er knyttet til artikel 6a, der fastlægger proceduren for fastsættelse af TAC'er i tilfælde af utilstrækkelige data, og til artikel 7, der fastlægger en evalueringsklausul, som tillader, at der foretages ændringer baseret på nye informationer og videnskabelige udtalelser.

Rådet vil også gerne påpege, at Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007⁽¹²⁾ om en flerårig plan for torskebestandene i Østersøen ikke indeholder nogen tilsvarende artikler.

Endelig vil Rådet minde spørgeren om, at det i sidste instans påhviler Domstolen at fortolke retsakter.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af David Martin (H-0465/08)**Om: Palæstinensisk samlingsregering**

Den tidligere amerikanske præsident Jimmy Carter kritiserede for nylig Mellemøstkvartettens fortsatte embargo mod Gaza. Er det Rådets opfattelse, at den fortsatte embargo kan medvirke til at opnå en fredelig løsning på Palæstinas interne problemer? Ville Rådet anse dannelsen af en samlingsregering med deltagelse af Hamas for at være et acceptabelt skridt i retning af en løsning?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

EU har ved flere lejligheder givet udtryk for alvorlig bekymring over den fortsatte forværring af den humanitære situation i Gaza. Kvartetten opfordrede i erklæringer af 2. maj og 24. juni under møder på højeste plan til, at der fortsat blev ydet nødhjælp og humanitær bistand og uhindret leveret basisydelse til Gaza. Den tilskyndede også på det kraftigste Israel, Den Palæstinensiske Myndighed og Egypten til sammen at udarbejde en ny løsningsmodel for Gaza, som ville medføre sikkerhed for alle gazanere, gøre ende på alle terrorhandlinger og sikre en kontrolleret og vedvarende åbning af Gazagrænseovergangene for humanitær hjælp og samhandel. Den våbenhvile, der trådte i kraft den 19. juni ved Egyptens mellemkomst, er et positivt skridt i denne retning. EU-formandskabet hilste denne våbenhvile velkommen i sin erklæring af 18. juni 2008. Det er vigtigt, at den respekteres af alle parter.

Med hensyn til "dannelsen af en samlingsregering med deltagelse af Hamas som et acceptabelt skridt i retning af en løsning" udtalte Rådet i sine konklusioner af 23. og 24. april 2007, at det var rede til at arbejde med en palæstinensisk regering, hvis politik og handlinger afspejlede Kvartettens principper. EU indledte i 2007 et samarbejde med medlemmerne af den nationale samlingsregering, som havde accepteret disse principper. EU har noteret sig, at et interpalæstinensisk forsoningsinitiativ indledtes i sidste måned af præsident Mahmoud Abbas. Vi støtter ethvert skridt, som kan styrke den palæstinensiske præsidents fredsbestræbelser. Målet er fortsat oprettelsen af en uafhængig, demokratisk og levedygtig palæstinensisk stat i Vestbredden og Gaza, der forener alle palæstinensere, og som eksisterer side om side i fred og sikkerhed med Israel og dets naboer.

(11) Rådets dok. nr. 7676/08 PECHE 63.

(12) EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Sarah Ludford (H-0467/08)

Om: Fingeraftryk af børn for at forhindre handel med børn

Der er fremsat en teori om, at det er meget vigtigt at tage børns fingeraftryk fra seksårsalderen (eller yngre), fordi det ville være gavnligt i kampen mod handel med børn. Det samme argument benyttes til at understøtte forslaget om, at børn under 12 år burde have eget pas.

Der mangler imidlertid objektive data til at underbygge disse påstande. Kender Rådet til nogen undersøgelser, der bekræfter sammenhængen mellem at tage fingeraftryk i en tidlig alder og en nedsat risiko for handel med børn?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet er ikke på nuværende tidspunkt bekendt med eksistensen af undersøgelser, der bekræfter en sammenhæng mellem at tage fingeraftryk i en tidlig alder og en nedsat risiko for handel med børn.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Johan Van Hecke (H-0469/08)

Om: Multilaterale drøftelser om Afrika

Under mødeperioden i Strasbourg i april vedtog Europa-Parlamentet en betænkning, hvori der plæderes for en dialog med Kina om Afrika. Europa-Parlamentet påpeger i betænkningen, at Kina gør sig skyldig i korrupsion og overtræder miljønormer. Derfor opfordrer Parlamentet EU til at indlede drøftelser med Kina for sammen med Afrika selv at udstikke retningslinjerne for en bæredygtig fremtid for kontinentet. Ud over den voksende kinesiske tilstedeværelse på det afrikanske kontinent viser også lande som Indien og Brasilien interesse for Afrika. Brasilien er i øjeblikket i færd med at udvide sin landbrugsbistand til Afrika, i hvilken forbindelse hovedvægten ligger på biobrændstoffer. På baggrund af de stigende fødevarerpriser giver arealanvendelse med henblik på fremstilling af bioenergi i udviklingslande dog anledning til mange spørgsmål.

Vil Rådet på det kommende topmøde tage skridt til at indlede en sådan dialog? Hvilken form vil denne dialog antage? Hælder Rådet til den anskuelse, at man også bør indlede en dialog med de andre nye aktører?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har noteret sig Europa-Parlamentets betænkning om Kinas politik og dens følger for Afrika. Blandt de spørgsmål, der behandles i betænkningen, er de udfordringer, som EU vil skulle tackle som aktør på verdensscenen. På det seneste topmøde i juni blev en række af de spørgsmål af global interesse, som blev nævnt af spørgeren, drøftet, og de er nævnt i formandskabets konklusioner.

I de seneste år har både EU og Kina revideret og styrket deres partnerskab med Afrika på det politiske, økonomiske og udviklingspolitiske område. EU vedtog således en fælles EU-Afrika-strategi på Lissabontopmødet i 2007. Kina og Afrika undertegnede en fælles erklæring på det kinesisk-afrikanske samarbejdsforum på topmødet i Beijing i 2006.

Afrika har siden 2005 været på dagsordenen for de møder, som EU har haft med Kina som led i den bilaterale dialog. Rådet har også gennem et indledende officielt møde, som trojkaen holdt i Beijing sidste år, startet en løbende dialog med højtstående kinesiske embedsmænd, der alene fokuserer på spørgsmål af gensidig interesse i Afrika.

I denne forbindelse har Kommissionen yderligere optrappet sine aktiviteter og har erklæret, at det vil vedtage en meddelelse om Kina og Afrika i oktober dette år med henblik på eventuelt at etablere et trilateralt samarbejde mellem Afrika, Kina og EU. Med forbehold af yderligere høringer og en aftale med Kina og Afrika, vil det også blive foreslået, at der indledes et samarbejde inden for vigtige områder såsom bæredygtig udvikling af

naturressourcer, infrastrukturer, fred og sikkerhed. Kina har erklæret, at det ikke har noget at indvende imod en sådan form for trilateral samarbejde, forudsat at Afrika er enig i en sådan fremgangsmåde.

Med hensyn til de andre nye aktører, såsom Brasilien og Indien, mener Rådet, at de større globale problemer kun kan løses i en multilateral ramme baseret på et stærkt FN. EU bør sikre, at tredjelande, der har en interesse i Afrika, også støtter princippet om en faktisk multilateralisme, som er den bedste løsningsmodel med henblik på at opretholde fred og sikkerhed på internationalt plan, tackle udfordringerne, beskytte mod risici og udnytte de muligheder, som den indbyrdes afhængige verden, vi kender i dag, frembyder. Der er allerede taget en række indledende skridt over for Indien, hvor den generelle udvikling i situationen i Afrika allerede giver anledning til bekymring. Drøftelser er undervejs med Brasilien med det sigte at vedtage en handlingsplan, i hvilken et af kapitlerne omhandler Afrika.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Koenraad Dillen (H-0471/08)

Om: Religionsfrihed i Algeriet

I Algeriet blev fire personer, der var konverteret til kristendommen, den 3. juni 2008 idømt betingede fængselsstraffe på grund af "illegal udøvelse af en ikke-islamisk religion". Nærmere bestemt idømtes de denne straf, fordi de ikke havde udøvet deres religion inden for de rammer, der er fastsat i loven af 28. februar 2006. Det er navnlig foreskrevet i loven, at det sted, hvor en religion udøves, skal godkendes af ministeren for religiøse anliggender. De dømte havde indrettet et bederum i deres lejlighed ("Quatre chrétiens condamnés en Algérie", Le Figaro.fr, 3. juni 2008; Ryma Achoura, "De la prison avec sursis pour des chrétiens d'Algérie", Libération.fr, 4. juni 2008).

I artikel 2 i associeringsaftalen af 22. april 2002 mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Algeriet på den anden side⁽¹³⁾ bestemmes det, at respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper er et »væsentligt element« i aftalen.

Udgør den strafferetlige forfølgning og domfældelsen af de fire konverterede kristne ifølge Rådet en krænkelse af den frie religionsudøvelse? I benægtende fald, hvorfor ikke? Hvilke yderligere skridt agter Rådet at tage inden for rammerne af associeringsaftalen?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Med hensyn til religionsfrihed i Algeriet noterer Rådet sig med beklagelse de begivenheder, som spørgeren nævner, og som hører til en række af tilfælde, der har fundet sted for nylig.

Rådet har allerede givet udtryk for sin bekymring på det seneste Associeringsråd EU-Algeriet den 10. marts 2008, og det fortsætter med at følge denne udvikling meget nøje. Rådet mener derfor, at anvendelsen af de eksisterende love om udøvelse af alle religioner i Algeriet bør følge de normer, som Algeriet har tilsluttet sig i folkeretten, specielt hvad angår bekæmpelse af al forskelsbehandling og fremme af tolerance inden for kultur, religionsudøvelse, minoriteter og grundlæggende rettigheder.

Rådet vil fortsat opfordre de algeriske myndigheder til at overholde dette, navnlig i forbindelse med den politiske dialog under associeringsaftalen.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Dimitrios Papadimoulis (H-0472/08)

Om: Forslag om udarbejdelse af en liste over voldelige overtrædere under Schengeninformationssystemet

En medlemsstat har forelagt arbejdsgruppen for Schengeninformationssystemet (SIS-arbejdsgruppen) et forslag (arbejdsdokument 8204/08) om, at der under Schengeninformationssystemet (SIS) udarbejdes en liste over "voldelige overtrædere", der deltager i internationale demonstrationer. Udover, at dets indhold er

⁽¹³⁾ EUT L 265 af 10.10.2005, s. 2.

uklart, er dette forslag i modstrid med fællesskabsrettens garantier vedrørende menneskerettigheder og friheder.

Den pågældende nationale delegation foreslår, at der i SIS registreres personer, der på baggrund af visse hændelser formodes at ville begå alvorlige forbrydelser, der indebærer brug af vold eller trussel om vold. Det skønnes, at de årsager, der eventuelt kan danne grundlag for en sådan negativ forventning, hænger sammen med, om personen er blevet mistænkt, er under anklage eller er blevet dømt for en alvorlig kriminel handling.

Hvordan kommenterer Rådet det ovennævnte forslag? Agter det franske formandskab at følge dette initiativ op, som er blevet genstand for forståelig kritik fra organisationer, der arbejder for menneskerettigheder og friheder?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

I sine konklusioner af 13. juli 2001⁽¹⁴⁾ erkendte Rådet behovet for at anvende alle lovlige, tekniske muligheder for at styrke og fremme en hurtig og mere struktureret udveksling af oplysninger om voldelige uromagere på grundlag af nationale databaser. I sine konklusioner af 5. og 6. juni 2003 om anden generation af SIS⁽¹⁵⁾ noterede Rådet sig, at der er en vis interesse for forslaget om at opføre voldelige uromagere i SIS II, men at der er behov for en nærmere undersøgelse af deres gennemførlighed, anvendelighed og praktiske gennemførelse, og opfordrede de relevante arbejdsgrupper til at drøfte det. I afgørelse 2007/533/RIA om oprettelse, drift og brug⁽¹⁶⁾ af SIS II medtog Rådet ikke dette forslag.

Der er stadig drøftelser i gang i de relevante arbejdsgrupper, navnlig med henblik på at definere begrebet "voldelig uromager". I sin behandling af spørgsmålet tager Rådet naturligvis hensyn til de garantier, som fællesskabslovgivningen om menneskerettigheder og grundlæggende friheder giver borgerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Mogens Camre (H-0474/08)

Om: Terrorliste og PMOI

Den 7. maj 2008 afviste den britiske appelret en appel fra den britiske regering og bad indenrigsministeren om at fjerne den iranske modstandsbevægelse People's Mojahedin Organisation of Iran (PMOI) fra sin liste over forbudte organisationer.

I december 2006 annullerede Retten i Første Instans en beslutning om at inkludere PMOI på den europæiske sorte liste. EU inkluderede imidlertid PMOI i den seneste opdatering af den sorte liste i juni 2007 med den forklaring, at dette var baseret på en beslutning truffet af en kompetent EU-autoritet, nemlig den britiske indenrigsminister. Nu er den britiske indenrigsministers beslutning erklæret ulovlig af den højeste retlige myndighed og kan ikke appelleres mere.

Har EU i sinde at bede om respekt for retsstatsprincippet ved de kommende rådsmøder og dermed støtte fjernelsen af PMOI fra EU's liste over terrororganisationer?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har noteret sig den dom, den britiske appelret afsagde den 7. maj i sagen om People's Mojahedin Organisation of Iran (PMOI).

Som anført i Rådets arbejdsmetoder for gennemførelse af fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, tages der behørigt hensyn til alle nye oplysninger

(14) Dok. 10916/01.

(15) Dok. 9808/03.

(16) EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

vedrørende tidligere tilføjelser på listen, når det vurderes, om grundene til disse tilføjelser til listen stadig er gyldige.

I denne forbindelse er Rådet i øjeblikket i færd med at vurdere implikationerne og følgerne af den britiske dom med henblik på at træffe en afgørelse på EU-plan så hurtigt som muligt.

Hvad angår den dom, som De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagde i december 2006, og som spørgeren henviser til, skal det bemærkes, at den vedrører proceduren for vedtagelse af afgørelsen om at tilføje PMOI på listen over personer og enheder, der er involveret i terrorhandlinger, og ikke dens indhold. Efter førsteinstansrettens dom gennemførte Rådet i det første halvår af 2007 en detaljeret undersøgelse og konsoliderede sine procedurer for tilføjelse og fjernelse af personer, grupper og enheder på førnævnte liste i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001⁽¹⁷⁾. Efter denne undersøgelse blev der indført klare og gennemsigtige procedurer. F.eks. skal der nu gives en begrundelse for hver person eller enhed, som gøres til genstand for indefrysning af aktiver.

Personer, grupper og enheder, der er opført på listen, kan:

- anmode Rådet om at tage deres opførelse på listen op til fornyet behandling på basis af dokumentation
- anke den kompetente nationale myndigheds afgørelse i overensstemmelse med de nationale procedurer
- indbringe Rådets afgørelse for Retten i Første Instans i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i artikel 230, stk. 4 og 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis de er genstand for restriktive foranstaltninger i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001
- anmode om en undtagelse af humanitære grunde, for at deres basale behov kan opfyldes, hvis de er genstand for restriktive foranstaltninger i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Jana Hybášková (H-0476/08)

Om: Terroristmediet al-Aqsa sender via europæisk satellitudbyder

Hamas, som Den Europæiske Union i september 2003 erklærede for at være en terrororganisation, har startet en tv-station ved navn "al-Aqsa" med forbillede i Hizbollahs tv-station "al-Manar". Som det jævnligt fremgår af pressen, benytter al-Aqsa-tv's børneprogrammer Disneylignende figurer til at opfordre børn til at stræbe efter at blive selvmordsbombere.

Er Rådet klar over, at den europæiske satellitudbyder Eutelsat sender al-Aqsa fra Atlantic Bird 4, som leases til den jordanske satellitudbyder Noorsat? Hvilke skridt har Rådet taget for at forhindre Eutelsat i at sende al-Aqsa-tv? Har Rådet rejst spørgsmålet overfor Det Audiovisuelle Råd (CSA) i Frankrig?

Spørgsmål nr. 27 af Frédérique Ries (H-0484/08)

Om: Europæisk satellitkapacitet til terroristmediet al-Aqsa

I sit svar på spørgsmål E-1666/08 oplyste Kommissionen, at den var enig i bekymringen over, at der udsendes tilskyndelser til had under en medlemsstats jurisdiktion. Hamas' tv-station al-Aqsa benytter europæisk satellitkapacitet fra det franske firma Eutelsats Atlantic Bird 4, som Eutelsat leaser til den jordanske satellitudbyder Noorsat, til at tilskynde til vold og had og retfærdiggøre terrorisme i og uden for Europa. Ligesom på Hizbollahs tv-station, al-Manar, klædes børn ud som selvmordsbombere og fremstilles som helte i al-Aqsas tv-programmer. I ét afsnit er Assud, en populær kaninfigur, fortaler for martyrium og selvmordsbombeattentater som det ultimative mål for alle børn, der ringer ind til programmet. I et andet afsnit siger tegnefilmfiguren, at han vil bide og æde alle danskerne, fordi en dansk avis trykte politiske satiretegninger, de ikke kunne lide. Kaninen Assud modtager i programmet en telefonopringning fra en, der siger, at det nok skal lykkes dem at dræbe bladtegneren, hvilket Assud giver ham helt ret i.

Hvilke planer har Rådet for at forhindre, at al-Aqsa benytter europæisk satellitkapacitet til sine udsendelser? Er dette ikke på baggrund af lighederne mellem al-Manar og tilskyndelserne til vold og terrorisme, som

⁽¹⁷⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70-75.

al-Aqsa har sendt, en overtrædelse af artikel 3b ("tilskynder til had") i det ændrede direktiv om fjernsyn uden grænser (direktiv 2007/65/EF⁽¹⁸⁾), ligesom det var tilfældet med al-Manar?

Fælles svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Transmission af tv-programmer indeholdende incitament til racemæssigt eller religiøst had er uforenelig med de værdier, som vores demokratier bygger på, og er helt uacceptabelt.

Det hedder i artikel 2, stk. 4 og 6, i direktiv om audiovisuelle medietjenester (direktiv 89/552/EØF, som senest ændret ved direktiv 2007/65/EF), at tjenesteudbydere, der er etableret i tredjelande i visse tilfælde kan falde ind under en medlemsstats jurisdiktion.

De medlemsstater, som har modtaget det pågældende direktiv, skal anvende det under Kommissionens tilsyn. Under det førnævnte direktiv påhviler det de relevante nationale myndigheder nøje at tage stilling til de spørgsmål, som spørgerne har rejst.

Hertil kommer, at EU forkaster enhver offentlig tilskyndelse til at begå en terrorhandling, således som det fremgår af den ændring, der for nylig blev foretaget i Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme (2002/475/RI), som omfatter tre nye overtrædelser: offentlig tilskyndelse til at begå en terrorhandling samt rekruttering til og oplæring i terrorisme. Det forventes også, at alle medlemsstater vil ratificere Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (2006), der forpligter parterne til at kriminalisere offentlig tilskyndelse til at begå en terrorhandling.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Paulo Casaca (H-0478/08)

Om: EU-borgere dømt til døden i Iran

Ifølge eNewsletter nr. 105 af 4. juni fra organisationen "Hands off Cain" har den iranske regering planlagt at henrette (eller har allerede henrettet) Foroud Fouladvand, EU-borger med britisk pas, Alexander Valizadeh, EU-borger med tysk pas, og Nazem Schmidt, amerikansk statsborger.

Foroud Fouladvand er akademiker og forsker i koranen og har offentligt kritiseret det iranske regime og tyranni.

Har Rådet kendskab til dommen og den planlagte henrettelse? Kan Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger det har til hensigt at træffe for at beskytte disse europæiske borgere?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet er bekendt med, at disse tre personer er forsvundet i Yüksekova, et distrikt i den tyrkiske provins Hakkari nær grænsen til Iran. I Teheran er EU-medlemsstaternes ambassader i øjeblikket i færd med at indsamle nærmere oplysninger, og disse ambassader følger nøje sagen, men er ikke i stand til at bekræfte, at de pågældende personer tilbageholdes af de iranske myndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Charles Tannock (H-0483/08)

Om: EU-indrejseforbud mod præsident Robert Mugabe

Rådet har indført et EU-indrejseforbud mod en række zimbabwiske tjenestemænd og politikere, herunder præsident Robert Mugabe. Præsident Mugabe har imidlertid førhen været i stand til at trodse dette forbud ved at rejse til Italien og udøve sin ret til at deltage i FAO-møder i Rom i henhold til den italienske regerings hovedkvartersaftale med FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO).

⁽¹⁸⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Hvilke tiltag vil Rådet generelt set tage for at stramme indrejseforbuddet i lyset af den seneste tids begivenheder? Hvilke tiltag kan Rådet specifikt tage med hensyn til Mugabe og FAO for at opfordre den italienske regering til at genforhandle hovedkvartersaftalen med FAO, således at Italien får mulighed for fuldt ud at håndhæve indrejseforbuddet og fratage Mugabe muligheden for at udnytte dette smuthul? Hvad mener Rådet om værdien og effektiviteten af sådan et forbud, hvis det så nemt kan overtrædes?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har ikke taget stilling til spørgsmålet om at stramme indrejseforbuddet i lyset af den seneste tids begivenheder, men i formandskabets konklusioner på Det Europæiske Råd af 19. og 20. juni gentog Det Europæiske Råd, at det var rede til at træffe supplerende foranstaltninger mod dem, der er ansvarlige for vold.

Det påhviler de enkelte medlemsstater at gennemføre indrejseforbuddet i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Italien er ikke det eneste land, der har indgået hovedkvartersaftaler, der ved flere lejligheder har gjort det muligt for zimbabwiske ledere at indrejse i en række EU-medlemsstater.

Rådet har hvert år siden 2002 fornyet indrejseforbuddet for medlemmer af den zimbabwiske regering.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Yiannakis Matsis (H-0486/08)

Om: Foranstaltninger imod prisstigningerne

De eksplosive prisstigninger (inflationen), de konstante og galopperende stigninger i priserne på olie og korn samt den manglende evne til at træffe tilstrækkelige foranstaltninger til gavn for de europæiske borgere, medlemsstaternes økonomier og EU's egen økonomi er stærkt foruroligende. Hvad er EU's politiske retningslinjer for, hvordan det sammen med medlemsstaterne kan imødegå de galopperende olie- og kornprisstigninger og de høje leveomkostninger generelt? Er der planer om konkrete foranstaltninger, og hvis ja, hvad går de ud på, og hvad omfatter de helt nøjagtigt?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

De vigtige emner, der rejses i dette spørgsmål, er ved flere lejligheder blevet drøftet i Rådet, navnlig på basis af meddelelserne fra Kommissionen "Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarepriser"⁽¹⁹⁾ og "Tackling af de højere oliepriser"⁽²⁰⁾.

Det Europæiske Råd behandlede dette emne den 19. og 20. juni 2008 på basis af en rapport fra Rådet (økonomi og finans) om "Den seneste udvikling i fødevarepriserne - vigtigste drivkræfter og politisk respons"⁽²¹⁾. Formandskabet fastlægger derfor i sine konklusioner en række særforanstaltninger, hvoraf hovedparten skal gennemføres inden december 2008.

I sine konklusioner gør formandskabet også opmærksom på de særforanstaltninger, som EU allerede har truffet, navnlig inden for landbrugssektoren for at lette presset på fødevarepriserne ved salg af interventionslagre, reduktion af eksportrestitutionerne, ophævelse af jordudtagningskravet for 2008, forhøjelse af mælkekvoterne og suspension af importafgiften på korn for dermed at forbedre udbuddet og bidrage til at stabilisere landbrugsmarkederne. Hertil kommer, at flere på hinanden følgende reformer af den fælles landbrugspolitik har bidraget til at øge effektiviteten i landbrugssektoren i Europa. Rådet vil overveje yderligere skridt med henblik på at tackle disse spørgsmål i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik.

⁽¹⁹⁾ Dok. 9923/08.

⁽²⁰⁾ Dok. 10824/08.

⁽²¹⁾ Dok. 10326/08.

Med hensyn til de foranstaltninger der skal træffes, har Det Europæiske Råd understreget vigtigheden af at sikre, at biobrændstofpolitikkerne er bæredygtige ved at fastsætte bæredygtighedskriterier for produktionen af førstegenerationsbiobrændstof og ved at tilskynde til udvikling af andengenerationsbiobrændstof fremstillet af biprodukter, samt behovet for en hurtig vurdering af den mulige virkning på landbrugsprodukter, der skal anvendes til fødevarer, og for om nødvendigt at tage skridt til at afhjælpe mangler.

Det Europæiske Råd har også erklæret, at det er besluttet på fortsat at arbejde for en altomfattende ambitiøs og afbalanceret afslutning på Doharunden og overtale tredjelande til at afstå fra eksportrestriktioner og eksportforbud for fødevarer. EU vil rejse dette spørgsmål i WTO og andre relevante internationale fora.

Det Europæiske Råd har bifaldet Kommissionens initiativ til at undersøge spørgsmålet om restriktiv regulering inden for detailsektoren og Kommissionens hensigt om at føre nøje tilsyn med aktiviteterne på de råvarerrelaterede finansielle markeder, herunder spekulationshandel, og virkningerne heraf på prisudviklingen samt eventuelle politiske følger. Det har opfordret Kommissionen til at rapportere tilbage om dette spørgsmål forud for Det Europæiske Råds møde i december 2008 og til at overveje at fremsætte forslag om passende politisk respons, bl.a. foranstaltninger med henblik på et mere gennemskueligt marked.

Hvad angår olie- og gaspriser, er formandskabet blevet opfordret til i samarbejde med Kommissionen at undersøge, om der kan træffes foranstaltninger til at mildne virkningen af pludselige stigninger i olie- og gaspriserne, og hvilke konsekvenser sådanne foranstaltninger vil have, og til at rapportere tilbage inden Det Europæiske Råds møde i oktober 2008. Det Europæiske Råd har også opfordret medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank til at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at lette husholdningernes og industriens investeringer i energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energi samt en mere miljøvenlig anvendelse af fossilt brændsel. Det har opfordret medlemsstaterne og Kommissionen til at fremskynde gennemførelsen af handlingsplanen om energieffektivitet fra 2006 og til at overveje en eventuel revision heraf.

I samme konklusioner tilskyndes Kommissionen også til ud over fødevarer- og oliepriserne udvikling at overvåge udviklingen på andre råvarerrelaterede markeder, og Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) opfordres til nøje at følge arbejdet med spørgsmål i forbindelse med fødevarer- og oliepriser i de andre relevante rådssammensætninger og rapportere tilbage til Det Europæiske Råd senest i oktober 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Helmuth Markov (H-0489/08)

Om: Paramilitære styrkers støtte af Colombias regering

Colombias højesteret har fastslået, at 64 parlamentarikere, som støtter præsident Uribes regering, er knyttet til paramilitære grupper (dødspatroljer). Præsidenten bad sine nære parlamentariske støtter om at forhindre Nationalkongressen i at vedtage en lov, der skulle reformere kongressen, for at forhindre de politiske partier i at udskifte parlamentarikere med tilknytning til paramilitære styrker med stedfortrædere. Den logiske konklusion er, at denne regering er afhængig af politiske forbindelser med paramilitære grupper, og at genvalg af præsidenten afhænger af disse parlamentarikere.

Vil Rådet fortsætte forhandlingerne om en associeringsaftale med en regering, der støttes af paramilitære styrker? Hvis der indgår en menneskerettigheds klausul i den nye aftale, er det så rimeligt at underskrive en sådan aftale med en regering, som allerede inden underskrivelsen overtræder menneskerettighederne?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har noteret sig oplysningerne om mulige forbindelser mellem politikere og medlemmerne af colombianske paramilitære grupper og vil nøje følge udviklingen i situationen. Associeringsaftalen, der forhandles med Det Andinske Fællesskab, vil naturligvis indeholde standardklausulen om menneskerettigheder og demokratiske principper. Rådet finder det her relevant at citere følgende uddrag fra de konklusioner, det vedtog vedrørende Colombia i slutningen af 2007:

"Rådet [...] udtrykker EU's uforbeholdne solidaritet med det colombianske folk, dets fulde støtte til den colombianske regering i dens bestræbelser på at opnå en forhandlingsløsning på den interne væbnede konflikt

og understreger den betydning, EU tillægger den igangværende gennemførelse af loven om retfærdighed og Fred (JPL) og den dermed forbundne juridiske ramme samt udviklingen af en proces for demobilisering, afvæbning og reintegration (DDR) under loven om retfærdighed og fred.

Rådet bekræfter, at EU og dets medlemsstater er rede til at bistå den colombianske regering, statslige institutioner, civilsamfundet og internationale organisationer ved at yde støtte til aktiviteter, der fremmer fred, sandhed, retfærdighed, erstatning og forsoning, og ved at yde støtte til aktiviteter, der fremmer DDR-processerne.

Rådet ser med tilfredshed på de foranstaltninger, som den colombianske regering og de colombianske myndigheder har truffet til gennemførelse af loven om retfærdighed og fred på en effektiv og åben måde, arbejdet i den nationale kommission for forsoning og erstatning og forfatningsdomstolens rolle. Det ser også med tilfredshed på udnævnelsen af en højkommisær for social og økonomisk integration af væbnede personer og grupper og på dennes arbejde.

Mens Rådet anerkender de fremskridt, der er gjort, noterer det sig også, at gennemførelsen af loven om retfærdighed og fred langt fra er fuldendt. Det opfordrer indtrængende den colombianske regering til at støtte og stille midler til rådighed for en hurtig og effektiv gennemførelse af alle aspekter af loven om retfærdighed og fred - herunder ved at sørge for tilstrækkeligt personale til den enhed, der beskæftiger sig med loven om retfærdighed og fred, og som hører under statsadvokaten - på en måde, der prioriterer ofres ret til sandhed, retfærdighed og erstatning."

Rådet opfordrede også "den colombianske regering til beslutsomt at forbedre de væbnede styrkers respekt for menneskerettighederne, og hilser de fremskridt, der er gjort i denne forbindelse, velkommen. Det noterer sig imidlertid med bekymring det vedvarende problem med krænkelse af menneskerettigheder, der begås af nogle medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, herunder udenretslige drab."

Endelig udtalte Rådet, at det var "bekymret over, at der dukker nye paramilitære og andre væbnede kriminelle grupper op. Det noterer sig den indsats, som myndighederne allerede har gjort for at bekæmpe disse nyopståede grupper, og opfordrer den colombianske regering til at øge den igangværende indsats og optrappe de foranstaltninger, som den træffer for at bekæmpe disse grupper."

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Philip Claeys (H-0490/08)

Om: Ophævelse af sanktionerne mod Cuba

Nogle medier beretter om, at EU's medlemsstater alvorligt overvejer at ophæve sanktionerne mod Cuba til trods for grundlæggende kritik fra bl.a. Human Rights Watch og andre menneskerettighedsorganisationer.

Kan cubanerne fuldt ud påberåbe sig FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og FN-konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder? Hvilke væsentlige, konkrete og bevislige fremskridt er der ifølge Rådet sket i Cuba med hensyn til ytrings- og foreningsfrihed, retten til fri bevægelighed og pressefrihed samt strukturreformer inden for retssystemet siden 2003, og indtil der første gang iværksattes sanktioner?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Cuba undertegnede den 28. februar 2008 den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, hvilket EU-formandskabet hilste velkommen i sin erklæring af 4. marts 2008.

De cubanske borgere kan ikke påberåbe sig disse konventioner, så længe disse ikke er ratificeret. Rådet gør dog opmærksom på, at Cuba ved at undertegne dem allerede har erklæret, at det agter at respektere de civile og politiske rettigheder, der er nedfældet i disse konventioner, i verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre menneskerettighedsaftaler, som Cuba har ratificeret.

I sine konklusioner af 23. juni 2008 om Cuba opfordrede Rådet de cubanske myndigheder til at ratificere og implementere disse konventioner og opfordrede igen indtrængende den cubanske regering til at virkeliggøre

det engagement i menneskerettigheder, som den har udvist ved at undertegne disse to menneskerettighedskonventioner.

I de samme konklusioner noterede Rådet sig de ændringer, som den cubanske regering har iværksat hidtil. Det bemærkede, at det støttede liberaliserende ændringer i Cuba og opfordrede regeringen til at indføre dem.

Rådet opfordrede den cubanske regering til reelt at forbedre menneskerettighedssituationen ved bl.a. ubetinget at løslade alle politiske fanger, herunder dem, der blev pågrebet og dømt i 2003. Dette er fortsat en nøgleprioritet for EU. Det opfordrer også den cubanske regering til at lette internationale humanitære organisationers adgang til cubanske fængsler.

Rådet bekræftede, at det fortsat står ved den fælles holdning fra 1996 og finder den relevant, og gentog sin vilje til at fortsætte dialogen med de cubanske myndigheder samt med repræsentanter for civilsamfundet og den demokratiske opposition i overensstemmelse med EU's politikker for at fremme respekten for menneskerettighederne og reelle fremskridt hen imod et pluralistisk demokrati. Rådet understregede, at EU fortsat vil tilbyde alle sektorer af samfundet praktisk støtte til fredelige forandringer i Cuba. EU gentog også sin opfordring til den cubanske regering om at indføre informations- og ytringsfrihed, herunder adgang til internettet, og opfordrede den cubanske regering til at samarbejde om dette spørgsmål.

EU understregede, at Cubas borgere har ret til uafhængigt at træffe beslutning om deres fremtid, og er fortsat rede til at bidrage positivt til den fremtidige udvikling af alle sektorer af det cubanske samfund, bl.a. ved hjælp af udviklingssamarbejdsinstrumenter.

Rådet tilføjede, at EU var parat til at genoptage en bred og åben dialog med de cubanske myndigheder om alle emner af gensidig interesse. Siden juni 2007 har der fundet foreløbige drøftelser sted på ministerplan mellem EU og Cuba og bilateralt om muligheden for at iværksætte en sådan dialog. Denne dialogproces bør omfatte hele spektret af mulige samarbejdsområder, herunder politik, menneskerettigheder, økonomi, videnskab og kultur, og bør finde sted på et gensidigt, betingelsesløst, ikkediskriminerende og resultatorienteret grundlag. Inden for rammerne af denne dialog vil EU over for den cubanske regering redegøre for sit syn på demokrati, universelle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Rådet understregede på ny, at dets politik for EU-kontakter med den demokratiske opposition stadig er gældende. Under besøg på højt plan bør menneskerettighedsspørgsmål altid tages op; der vil i relevant omfang også blive holdt møder med den demokratiske opposition i forbindelse med besøg på højt plan.

Rådet besluttede derfor at fortsætte ovennævnte brede politiske dialog med den cubanske regering. I den forbindelse besluttede Rådet at ophæve de allerede suspenderede foranstaltninger fra 2003 som et middel til at lette den politiske dialogproces og gøre det muligt at anvende instrumenterne fra den fælles holdning fra 1996 fuldt ud.

I forbindelse med den årlige revision af den fælles holdning vil Rådet i juni 2009 foretage en evaluering af sine forbindelser med Cuba, herunder effektiviteten af den politiske dialogproces. Herefter vil dialogen fortsætte, hvis Rådet beslutter, at den har været virkningsfuld, under hensyn navnlig til de elementer, der er omhandlet i andet afsnit af konklusionerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Christopher Heaton-Harris (H-0493/08)

Om: Sport i Lissabontraktaten

Agter Rådet via alle eksisterende midler at bestræbe sig på at opnå de juridiske beføjelser på sportsområdet som fastlagt i artikel 149 i Lissabontraktaten nu, hvor traktaten ikke længere kan gennemføres efter Irlands "nej" under folkeafstemningen om Lissabontraktaten?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

EU har retligt set kun de beføjelser, traktaterne tillægger det. Det er derfor ikke muligt for Rådet selv at tildele EU nye kompetencer.

Med hensyn til de juridiske beføjelser på sportsområdet, der er omhandlet i Lissabontraktatens artikel 149, skal det påpeges, at Det Europæiske Råd den 19. og 20. juni noterede sig resultatet af folkeafstemningen i

Irland og besluttede, at der var behov for mere tid til at analysere situationen. Det mindede desuden om, at formålet med Lissabontraktaten er at bidrage til at gøre et udvidet EU mere effektivt og mere demokratisk, og noterede sig, at parlamenterne i 19 medlemsstater har ratificeret traktaten, og at ratifikationsprocessen fortsatte i andre lande⁽²²⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Georgios Toussas (H-0500/08)

Om: Forfølgning af jurister fra diktaturets side i Pakistan

I november 2007 indførte Musharrafs amerikanskstøttede militærdiktatur i Pakistan militærlov, og der blev foretaget massearrestationer og udøvet brutal vold mod det pakistanske folk. Diktaturet var også ude efter landets jurister, som havde sig op imod diktaturet, hvilket førte til fængsling af tusindvis af advokater, mens 45 højt eller meget højt placerede embedsmænd i retsvæsenet, herunder præsidenten for landets øverste domstol, Iftiyar Chaudry, blev afskediget og forfulgt politisk. De afskedigede dommere havde også protesteret over, at landsmænd blev bortført og fængslet i de forskellige torturlejre a la Guantanamo, og over, at der blev solgt ud af landets rigdom. Fire måneder efter Musharrafs valgnederlag og valget af ny regering er de afskedigede dommere endnu ikke blevet genindsat, og USA lægger øget pres på Pakistan for at forblive USA's tro allierede i den hysteriske "krig mod terror".

Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe med henblik på genindsættelse af de politisk afskedigede dommere, genindførelse af de demokratiske rettigheder og befrielse af det pakistanske folk?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

EU står urokkeligt fast ved respekten for domstolenes uafhængighed, som er en integrerende bestanddel af demokratiet, og som udgør en garanti for overholdelsen af retsstatsprincipperne og et værn om det konstitutionelle system og de individuelle frihedsrettigheder.

Med hensyn til Pakistan var EU dybt bekymret over afskedigelsen af præsidenten for landets øverste domstol og af en række andre dommere, en handling, der truede de grundlæggende forfatningsmæssige principper og retsstatsprincipperne.

EU støtter generelt menneskerettighedsforkæmpere, herunder dem, der kæmper for domstolenes uafhængighed.

EU opfordrer generelt den nye pakistanske regering til nøje at forpligte sig til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, til at styrke det demokratiske system og genoprette domstolenes uafhængighed. Disse spørgsmål er en integrerende del af dialogen mellem EU og Pakistan.

EU er indstillet på at hjælpe det pakistanske folk med at opbygge et velstående og stabilt samfund baseret på menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipperne.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Konstantinos Droutsas (H-0502/08)

Om: De israelske myndigheders intimidering af Mohammed Barakeh

Den 20. maj 2008 blev Mohammed Barakeh, medlem af ledelsen af det israelske kommunistparti, formand for Hadash og gruppeleder for Hadash i det israelske parlament, afhørt af det israelske politi på grundlag af falske beskyldninger om at have angrebet en politibetjent i forbindelse med demonstrationerne mod krigen i Libanon i 2006. Mohammed Barakeh, som deltog i høringer i Europa-Parlamentet den 13.-14. maj 2008, er kendt som fortaler for fred og sikkerhed i Mellemøsten.

(22) Det Europæiske Råd noterede sig, at Den Tjekkiske Republik ikke kunne afslutte ratifikationsprocessen, før forfatningsdomstolen afgav positiv udtalelse om, at Lissabontraktaten var i overensstemmelse med den tjekkiske forfatning.

Fordømmer Rådet disse handlinger fra de israelske myndigheders side, som er et direkte angreb på Hadashs og det israelske kommunistpartis politik med henblik på en retfærdig løsning af det palæstinensiske spørgsmål og fredelig sameksistens mellem israelere og palæstinensere?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Der er indledt en retssag i Israel, og det tilkommer ikke Rådet at blande sig i denne sag, der er et internt israelsk anliggende. Rådet har imidlertid ved flere lejligheder udtalt sig til fordel for en retfærdig, omfattende og bæredygtig løsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Athanasios Pafilis (H-0509/08)

Om: Nyt tilfælde af antikommunisme

Det litauiske parlament vedtog tirsdag den 17. juni 2008 en ny lov, der med omgående virkning forbyder offentlig brug af kommunistiske og fascistiske symboler.

Dette er et uacceptabelt, historisk set uforsvarligt og farligt eksempel på, at man sidestiller disse to politiske bevægelser, og loven må bl.a. betragtes som en hånd mod de millioner af kommunister, der gav deres liv for at tilintetgøre fascismen.

Denne afgørelse er truffet af de suveræne politiske magthavere i Litauen - et land, hvor kommunistpartiet er forbudt - og indeholder også bestemmelser om økonomiske sanktioner. Når den nye lov er underskrevet af præsidenten, vil enhver, der offentligt benytter hammer og segl-symbolet, skulle betale en bøde på mellem 150 og 300 euro.

Det er en velkendt sag, at mange kommunistpartier, deriblandt det græske kommunistparti, anvender hammer og segl som symbol og valglogo.

Hvad mener Rådet om denne uacceptable og historisk set uforsvarlige lov? Mener Rådet, at det er acceptabelt, at denne lov i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet vil forhindre de kommunistiske partier som f.eks. det græske kommunistparti i at hverve stemmer blandt græske statsborgere, der er bosat i Litauen?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har ikke behandlet dette emne, da det ikke henhører under dets kompetence.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Laima Liucija Andrikiene (H-0514/08)

Om: EU's forhandlinger med Rusland om den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale

Moskva har stillet i udsigt, at det nylige irske nej til Lissabontraktaten kan få konsekvenser for forhandlingerne om en ny strategisk partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland (<http://www.euobserver.com>). Mener det franske formandskab, at ratificeringsprocessen vedrørende Lissabontraktaten kan få indflydelse på forhandlingerne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland? Er Rusland indstillet på at indlede forhandlinger om den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale? Hvordan har Rusland reageret på EU-forhandlingsmandatet, som omfatter årelange og stadig uløste problemer, der blev medtaget i EU-mandatet på litauisk initiativ?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Der er ingen direkte kobling mellem ratifikationsprocessen omkring Lissabontraktaten og forhandlingerne om en ny aftale med Rusland. Disse forhandlinger vil derfor ikke blive berørt af resultatet af folkeafstemningen i Irland og kan fortsætte som planlagt. Rusland og EU er da også rede til at indlede forhandlinger om en ny bilateral aftale, der erstatter den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale. Disse forhandlinger indledtes på det nylige EU-Rusland-topmøde i Khantij-Mansjinsk, hvor der vedtoges en fælles erklæring, hvori det hedder:

”Vi aftalte, at målet er at indgå en strategisk aftale, som udstikker en bred ramme for forbindelserne mellem EU og Rusland i en overskuelig fremtid og bidrager til at udvikle potentialet i vores indbyrdes forbindelser. Aftalen bør skabe et forstærket retsgrundlag og retligt bindende forpligtelser inden for alle centrale områder af de indbyrdes forbindelser, således som de figurerer i de fire fælles rum og deres køreplaner, der blev aftalt på Moskvatopmødet i maj 2005.

Den nye aftale vil være baseret på de internationale forpligtelser, som binder EU og Rusland.”

Den første forhandlingsrunde fandt sted i Bruxelles den 4. juli 2008, og der blev indgået en aftale om, hvorledes man skulle komme videre med forhandlingsprocessen.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Neena Gill (H-0517/08)

Om: Den fælles landbrugspolitik og de stigende fødevarerpriser

Den franske landbrugsminister Michel Barnier har slået til lyd for, at EU udarbejder en plan for fødevarerforsyningsikkerhed og modsætter sig yderligere nedskæringer i EU's landbrugsbudget. Et sådant initiativ kan imidlertid komme til at virke mod hensigten og få fødevarerpriserne til at stige på verdensplan på et kritisk tidspunkt uden at gavne det europæiske landbrug på lang sigt. Hvordan mener Rådet, at den fælles landbrugspolitik påvirker fødevarerpriserne?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet er til fulde klar over behovet for at søge relevante og effektive løsninger på de stigende fødevarerpriser.

Som det er spørgeren bekendt, blev emnet behandlet på Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni⁽²³⁾ på basis af Rådets arbejde og en meddelelse fra Kommissionen⁽²⁴⁾.

De kraftige prisstigninger er et komplekst fænomen med mange grundlæggende årsager og konsekvenser.

De citerede grunde omfatter navnlig klimaspørgsmålet og det seneste dårlige høstudbytte i en række lande i verden, der primært må tilskrives ugunstige klimaforhold, den øgede globale efterspørgsel efter bestemte fødevarer, navnlig i en række vækstlande, udviklingen inden for biobrændstoffer på verdensplan, virkningen af spekulationen på finansmarkederne for prisvolatiliteten og -stigningerne og den øgede fødevarereproduktion og de højere transportomkostninger som følge af de stigende oliepriser.

På grund af denne komplekse situation understreger Det Europæiske Råd vigtigheden af en fyldestgørende overvågning ved alle relevante organer og nævner en række mulige løsningsmodeller. I denne forbindelse peger det bl.a. på landbruget som en af de erhvervsgræne, der vil kunne yde et værdifuldt bidrag til tacklingen af den aktuelle krise.

I denne forbindelse udtaler Det Europæiske Råd i sine konklusioner, at ”EU allerede har taget skridt til at lette presset på fødevarerpriserne ved salg af interventionslagre, reduktion af eksportrestitutionerne, ophævelse

(23) Dok. 11018/08, punkt 25-40.

(24) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:

Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser

– Retningslinjer for en EU-indsats (dok. 9923/08).

af jordudtagningskravet for 2008, forhøjelse af mælkekvoterne og suspension af importafgiften på korn for dermed at forbedre udbuddet og bidrage til at stabilisere landbrugsmarkederne”.

Det Europæiske Råd udtaler desuden sammenfattende, at de flere på hinanden følgende reformer af den fælles landbrugspolitik ”har gjort [denne] mere markedsorienteret [...] og fået landbrugerne i EU til i højere grad at reagere på prisudviklinger”; ifølge Det Europæiske Råd er det derfor vigtigt at fortsætte denne udvikling ”og samtidig at sikre fair konkurrence og fremme bæredygtigt landbrug i hele EU og sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning”.

Hvad angår det videre forløb, anfører Det Europæiske Råd, at Rådet i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik skal ”overveje yderligere skridt med henblik på at tackle disse spørgsmål”.

Kommissionens tjenestegrene er også i færd med at udarbejde særforanstaltninger med henblik på at bistå de fattigste befolkningsgrupper, både i Europa og i resten af verden, og Rådet vil tage stilling til dette tiltag, når tiden er inde. Vi må også fortsætte vores bestræbelser på at prioritere landbrugssektoren højere i vores samarbejdspolitik.

Endelig skulle prognoser om et øget høstudbytte i det næste landbrugsår bidrage til at lette presset på landbrugspriserne.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Ryszard Czarnecki (H-0519/08)

Om: Bekæmpelse af terrorisme

Europa er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme i alle afskygninger. Er Rådet bekendt med, at førende politikere fra visse europæiske lande har deltaget i møder, som var arrangeret af yderligtgående ledere fra Khalistan og udelukkende havde til formål at koordinere aktiviteterne blandt alle indiske grupper med terror og løsrivelse på dagsordenen for at ødelægge dette demokratiske, liberale og sekulariserede lands enhed og territoriale integritet?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Rådet har ikke behandlet spørgsmålet om europæiske politikeres deltagelse i møder afholdt af yderligtgående ledere fra Khalistan.

I forbindelse med kampen mod terror, som EU fører med stor beslutsomhed, har det offentliggjort en liste over personer og enheder, der deltager i terrorhandlinger, og som også tæller Khalistan Zindabad Force, hvis aktiver derfor er blevet indefrosset i hele EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Pedro Guerreiro (H-0521/08)

Om: Rådets vedtagelse af direktivforslag

Rådet har vedtaget ”direktivet om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold” (hvad der forudsætter enstemmighed) og forslaget til ændring af ”direktivet om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden” (som kræver vedtagelse med kvalificeret flertal). Hvordan stemte de enkelte medlemsstater (mod, for eller hverken for eller mod) ved de to afstemninger?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Hvad angår direktivet om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, vil Rådet gerne understrege, at det pågældende spørgsmål er

baseret på EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra b). Følgelig skal den fælles beslutningsprocedure anvendes, og Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Parlamentet vedtog på plenarmødet den 18. juni 2008 ændringer til Kommissionens forslag. Da disse ændringer svarer til dem, om hvilke formanden for Coreper ved brev af 4. juni 2008 meddelte formanden for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, at de kunne accepteres af Rådet, kan det oplyses, at der er opnået enighed ved førstebehandlingen⁽²⁵⁾. Der har derfor ikke fundet nogen afstemning sted i Rådet, men snarere samtaler, under hvilke der blev indgået en uformel aftale på basis af indholdet af nævnte brev.

Eksperter fra de to institutioner er i øjeblikket ved at foretage en juridisk og sproglig revision af den tekst, som Parlamentet vedtog. Europa-Parlamentet og Rådet vil herefter vedtage retsaktens kvalificeret flertal.

Hvad angår direktivet om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, nåede Rådet den 9. juni 2008 til enighed med kvalificeret flertal om et generelt kompromis fremsat af formandskabet vedrørende dette direktiv. Fire delegationer (den græske, ungarske, maltesiske og spanske) kunne ikke acceptere formandskabets kompromisforslag, og tre andre delegationer (den belgiske, cypriotiske og portugisiske) stemte hverken for eller mod. Fem delegationer (den belgiske, cypriotiske, græske, ungarske og spanske) afgav en fælles erklæring til optagelse i Rådets protokol⁽²⁶⁾, hvori de redegjorde for deres holdning. I erklæringen understregede delegationerne også, at de var villige til konstruktivt at se nærmere på eventuelle alternativer med henblik på at nå frem til en samlet kompromisaftale mellem formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i forbindelse med den endelige vedtagelse af dette udkast til direktiv.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Silvia-Adriana Țicău (H-0523/08)

Om: Udvidelse af TEN-T-nettene

I 2005 udarbejdede ekspertgruppen på højt plan under ledelse af Loyola de Palacio en rapport om udvidelsen af TEN-T-nettene med henblik på at sikre integrering mellem de europæiske transportnet og nettene i EU's nabolande. I begyndelsen af 2008 offentliggjorde Kommissionen endvidere en meddelelse om dette emne. Samtidig foretog EU en analyse af udviklingen i de prioriterede projekter vedrørende de transeuropæiske transportnet. Det blev foreslået at udvide den liste over 30 prioriterede projekter, som blev godkendt i 2004. Den 6. maj i år var der på dagsordenen for det uformelle møde mellem de europæiske transportministre i Ljubljana bl.a. opført et punkt om udvidelsen af TEN-T-nettene med henblik på at tage hensyn til behovet for transportnet i de 27 medlemsstater.

Kan Rådet oplyse, på hvilket stadium drøftelserne om denne udvidelse befinder sig, hvilken tidsplan der er tale om, hvilke projekter EU har planer om at iværksætte på transportområdet (søfart, transport med højhastighedstog, korridorer for godstransport med jernbane, luftfart og landevejstransport), som kan skabe adgang til Sortehavet?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af formandskabet og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i juli 2008 i Strasbourg.

Spørgeren er bekendt med, at Rådet kun kan behandle ændringsforslag til gældende retsakter på basis af et forslag fra Kommissionen. Kommissionen har endnu ikke fremsat et forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF af 29. april 2004 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, som indeholder en liste over 30 prioriterede projekter. Kommissionen har meddelt, at den i 2010 vil fremsætte et forslag om ændring af disse retningslinjer og af listen over prioriterede projekter i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i ovennævnte beslutning.

Det skal bemærkes, at det prioriterede projekt nr. 7, der er under gennemførelse (motorvejskorridoren Igoumenitsa/Patra-Athina-Sofia-Budapest inklusive en forgrening til Bukarest og Konstanta) og det prioriterede

⁽²⁵⁾ Dok. 9829/08.

⁽²⁶⁾ Dok. 10583/08 ADD 1.

projekt nr. 18 (den indre vandvejsakse Rhinen/Meuse-Main-Donau), der delvis er sammenfaldende med den paneuropæiske korridor VII, bidrager til forbindelsen til Sortehavet.

Rådet lægger stor vægt på behovet for at tage hensyn til ændringer, som har fundet sted i EU siden vedtagelsen af retningslinjerne for det transeuropæiske transportnet (TEN-T), og at imødekomme de behov, som de øgede handels- og transportstrømme skaber, således som det er nævnt i konklusionerne om udvidelsen af de større transeuropæiske transportkorridorer til nabolandene, der blev vedtaget af Rådet (transport, telekommunikation og energi) i juni 2007.

*
* *

Spørgsmål til Kommissionen

Spørgsmål nr. 49 af Jim Higgins (H-0450/08)

Om: Kontraktansatte i uddannelsessystemet

Kan Kommissionen oplyse, om den har betænkeligheder ved praksis med at ansætte personale i skoler på primær- og sekundærtrinnet på kontrakter, der tager udgangspunkt i semestret, og som efterfølgende fornys ved starten af skoleåret for så at udløbe igen til sommerferien, hvilket bevirker, at personale som f.eks. skolesekretærer og vedligeholdelsespersonale ikke har de samme rettigheder som det faste personale, selv om de udfører det samme arbejde og ofte arbejder i en lang række år på disse vilkår?

Svar

Hovedmålet med Rådets direktiv 1999/70/EF⁽²⁷⁾ om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS⁽²⁸⁾, UNICE og CEEP, er at forbedre kvaliteten ved tidsbegrænset ansættelse gennem anvendelse af princippet om ikkediskrimination og ved at fastsætte de rammer, der skal forhindre misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold.

For at forhindre misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, forpligtes medlemsstaterne i henhold til rammeaftalens § 5 til at indføre en eller flere af følgende forhold:

- objektive omstændigheder, der kan begrunde en fornyelse af sådanne kontrakter eller ansættelsesforhold
- den maksimale samlede varighed af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold
- antallet af gange sådanne kontrakter eller ansættelsesforhold kan fornys.

Alle medlemsstater har indført en eller flere af sådanne foranstaltninger. Resultatet er, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter ikke kan fornys mere end et bestemt antal gange eller efter et bestemt tidsrum, eller medmindre der er objektive grunde hertil. Følgerne af denne gennemførelseslovgivning bør være, at tidsbegrænsede kontrakter ikke kan fornys eller forlænges uendeligt.

Med undtagelse af Spanien, hvor lovgivningen blev ændret, således at religionslærere var omfattet af direktivets anvendelsesområde, har Kommissionen ikke kendskab til nogen systematisk anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter for personale i skoler på primær- og sekundærtrinnet.

Fællesskabsretten er udformet med henblik på at undgå misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Spørgeren opfordres til at indsende alle relevante oplysninger om, hvor og hvorledes en sådan praksis finder sted, til Kommissionen. Kommissionen vil på dette grundlag træffe den bedst egnede foranstaltning.

*
* *

(27) EFT L 175 af 10.7.1999.

(28) Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation.

Spørgsmål nr. 50 af Evangelia Tzampazi (H-0501/08)**Om: Nyt forslag til et europæisk direktiv mod forskelsbehandling**

I EU findes der for øjeblikket en moderne og ambitiøs retslig ramme for bekæmpelse af forskelsbehandling. Denne ramme bør styrkes og kompletteres gennem vedtagelse af et nyt EU-direktiv, som skal udvide princippet om ligebehandling til også at gælde på andre områder end beskæftigelsesområdet. Erfaringerne med de to eksisterende direktiver mod forskelsbehandling (2000/78/EF⁽²⁹⁾ og 2000/43/EF⁽³⁰⁾) har dog vist, at gennemførelsen i national ret ikke nødvendigvis medfører en reel opnåelse af ligebehandling.

Hvilke nye konkrete foranstaltninger vil Kommissionen foreslå i sit nye forslag til direktiv for at forhindre forskelsbehandling, chikane og mobning, forbedre ligestillingsorganernes aktiviteter, støtte ofre for forskelsbehandling og styrke muligheden for at indbringe en sag om forskelsbehandling for en domstol med henblik på en effektiv gennemførelse af lovgivningen?

Svar

Den 2. juli 2008 vedtog Kommissionen som led i den nye sociale dagsorden⁽³¹⁾ et forslag⁽³²⁾ til direktiv om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, handicap, seksuel orientering samt religion eller tro uden for beskæftigelsesområdet. Den vedtog også en meddelelse med titlen "Ikkeforskelsbehandling og lige muligheder for alle: Et fornyet engagement", der udstikker den overordnede politik på dette område⁽³³⁾.

Det foreslåede direktiv indeholder bestemmelser mod chikane og mobning samt et krav om, at der oprettes ligestillingsorganer, specielt med henblik på at støtte ofre for forskelsbehandling. Disse bestemmelser falder stort set i tråd med lignende bestemmelser i direktiv 2000/43/EF⁽³⁴⁾. Hvis direktivet omsættes korrekt til national ret og gennemføres, mener Kommissionen, at disse bestemmelser vil sikre ofre for forskelsbehandling, der ønsker at klage, tilstrækkelige garantier.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Konstantinos Droutsas (H-0503/08)**Om: Høje priser og arbejdsløshed plager de græske arbejdstagere**

Tallene fra det nationale statistiske kontor i Grækenland viser, at den registrerede arbejdsløshed i første kvartal af 2008 nåede op på 8,3 %, hvor de, der primært rammes, er dem, der træder ind på arbejdsmarkedet for første gang (33,4 %), unge (17,3 %) og unge kvinder (22,2 %). 46,7 % (200.000) er langtidsarbejdsledige, som efter 12 måneders arbejdsløshed, holder op med at modtage den usle arbejdsløshedsunderstøttelse på 404 euro.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe på et tidspunkt, hvor ukontrollerede høje priser, lave lønninger og arbejdsløshedsydelse plager den jævne befolkning, for at imødekomme forslagene fra arbejdstagernes fagbevægelse om en effektiv beskyttelse af de arbejdsløse i EU's medlemsstater, om en arbejdsløshedsunderstøttelse på 80 % af grundlønnen og om social sikring for de arbejdsløse under hele arbejdsløshedsperioden, indtil de finder et stabilt fuldtidsarbejde?

Svar

Kommissionen er opmærksom på de udfordringer, medlemsstaterne står over for i forbindelse med de stigende priser og den øgede arbejdsløshed.

Som Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i marts 2008, er de grundlæggende vilkår for EU's økonomi fortsat sunde: de offentlige underskud er mere end halveret siden 2005, og den offentlige gæld er også faldet til lige under 60 %. Den økonomiske vækst nåede op på 2,9 % i 2007, men vil sandsynligvis blive lavere i

(29) EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

(30) EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

(31) KOM(2008)0412.

(32) KOM(2008)0420.

(33) KOM(2008)0426.

(34) EFT L 180 af 19.7.2000.

2008. Der er skabt 6,5 millioner nye job i løbet af de seneste to år. Selv om konjunkturbetingede faktorer også har spillet en rolle, er denne udvikling blevet hjulpet på vej af de strukturreformer, der i de senere år er iværksat inden for rammerne af Lissabonstrategien, og de gunstige virkninger af euroen og det indre marked. Følgelig er arbejdsløsheden og langtidsledigheden faldende og beskæftigelsen blandt kvindelige og ældre arbejdstagere er stigende.

Ikke desto mindre er der fortsat behov for en yderligere indsats inden for området "rummelige arbejdsmarkeder". Integreringen af personer i udkanten af arbejdsmarkedet (lavt kvalificerede, handicappede, migranter og dårligt stillede unge) bør styrkes for at opfylde beskæftigelsesmålene for 2010 og fremme den sociale dimension i den relancerede "vækst- og jobstrategi".

Integreringen af sårbare grupper er en af prioriteterne i den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration. Gennem denne proces koordinerer og fremmer EU medlemsstaterne deres bestræbelser for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og reformere deres sociale beskyttelsessystemer på basis af udveksling af god praksis og gensidig læring. Med henblik på at fremme integreringen af de dårligst stillede har Kommissionen lanceret en nye strategi for "aktiv integration", der kombinerer tilvejebringelsen af en fyldestgørende indkomststøtte, stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet og bedre adgang til ydelser. Med hensyn til virkningerne af de stigende fødevarerpriser og navnlig oliepriser henvises spørgeren til Kommissionens seneste meddelelse om disse emner, herunder meddelelsen med titlen "Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser: Retningslinjer for en EU-indsats"⁽³⁵⁾.

Hertil kommer, at EU's fødevareredistributionsprogram til de mest udsatte borgere i EU⁽³⁶⁾, under hvilket der gennem mere end 20 år er ydet fødevarerhjælp til de mest udsatte, nu revideres med en række potentielle nyskabelser. Programmet tjener som supplement til medlemsstaternes initiativer, og budgettet er øget fra under 100 millioner euro i 1987 til over 305 millioner euro i 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Georgios Toussas (H-0506/08)

Om: Indgreb i fagforeningers virke i industriparken Schistos

Arbejdsgiverne i industriparken Schistos i Attika i Grækenland er gået til angreb på arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder. Om aftenen den 11. juni 2008 fjernede arbejdsgiverne på provokerende vis den container, som provisorisk husede de fem fagforeninger, der repræsenterer arbejdstagerne i industriparken Schistos. Det er indlysende, at formålet med arbejdsgivernes aktioner er at skabe en arbejdsretlig ghetto, hvor de kollektive aftaler og bestemmelserne om arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ikke finder anvendelse. I tusindvis af arbejdstagere protesterede straks imod dette og krævede, at deres fagforeninger blev genetableret i industriparken.

Fordømmer Kommissionen denne aktion fra arbejdsgivernes side, som er et direkte angreb på fagforeningers virke og ytringsfrihed?

Svar

Kommissionen vil gerne understrege, at retten til foreningsfrihed bør betragtes som en grundlæggende rettighed. Den bør derfor respekteres i alle situationer, der falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde.

I Bosmandommen udtalte Domstolen, at "foreningsfriheden, som er knæsat i artikel 11 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, indgår blandt de grundlæggende rettigheder, som [...] er beskyttet i Fællesskabets retsorden."

Endvidere hedder det i artikel 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at enhver har ret til foreningsfrihed, navnlig i forbindelse med faglige sammenslutninger. Det europæiske sociale charter om arbejdstagernes grundlæggende sociale rettigheder indeholder en tilsvarende bestemmelse (artikel 13)⁽³⁷⁾.

⁽³⁵⁾ KOM(2008)0321 af 20. maj 2008.

⁽³⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007.

⁽³⁷⁾ Disse to chartre er ikke juridisk bindende på nuværende tidspunkt.

Der findes imidlertid ikke i EU-lovgivningen en udtrykkelig bestemmelse, der fastslår retten til foreningsfrihed. I henhold til EF-traktatens artikel 137, stk. 5, gælder retten til at vedtage foranstaltninger på det socialpolitiske område ikke retten til foreningsfrihed.

Kommissionen vil gerne understrege, at EF-traktaten ikke giver Kommissionen beføjelser til at gribe ind over for private virksomheder, som måtte have krænket retten til foreningsfrihed. Det tilkommer i sådanne tilfælde de nationale myndigheder og specielt domstolene at sikre, at denne ret respekteres på deres område på basis af alle relevante omstændigheder i den enkelte sag og i overensstemmelse med den nationale lovgivning, EU-retten og folkeretten.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Justas Vincas Paleckis (H-0512/08)

Om: Arbejdskraftens frie bevægelighed

Frankrig vil tidligere end oprindeligt planlagt, nemlig allerede på den første dag som EU-formandsland, ophæve alle begrænsninger for den frie bevægelighed for arbejdstagere fra de nye EU-medlemsstater (med undtagelse af Rumænien og Bulgarien).

I 2006 fik østeuropæerne i Frankrig fri adgang til arbejdsmarkedet, men denne ret gjaldt kun bestemte erhvervsgrupper. Kun 40 % af det franske arbejdsmarked var tilgængeligt for de østeuropæiske arbejdstagere. Frankrig har allerede nu inden udløbet af den fastsatte overgangsperiode, der udløber i 2009, besluttet at ophæve alle begrænsninger. Modsat forventningerne, udløste den delvise åbning af arbejdsmarkedet ikke den massive tilstrømning af arbejdskraft fra Østeuropa, og "den polske blikkenslager", der var blevet et symbol herpå, førte ikke til en ødelæggelse af det franske arbejdsmarked.

I Tyskland, Østrig, Danmark og Belgien gælder der fortsat begrænsninger for østeuropæiske arbejdstagere.

Hvordan vil det eksempel, som Frankrig som en af de største EU-medlemsstater har givet, efter Kommissionens opfattelse påvirke de lande, hvor der fortsat findes begrænsninger? Hvordan vil afskaffelsen af begrænsningerne påvirke det franske arbejdsmarked?

Svar

Overgangsordningerne i tiltrædelsestraktaten fra 2003, der tillader medlemsstaterne at begrænse adgangen til deres arbejdsmarked, er opdelt i tre særskilte faser. Den nuværende (anden) fase udløber den 30. april 2009. I denne fase kan medlemsstater, der fortsat begrænser adgangen til deres arbejdsmarked for arbejdere fra otte af de 10 medlemsstater, som indtrådte i EU den 1. maj 2004, hver især beslutte, om de vil begrænse adgangen indtil fasens udløb eller ophæve restriktionerne på et tidligere tidspunkt.

I princippet skal alle restriktioner ophøre den 30. april 2009. Det er alene medlemsstater, hvis arbejdsmarked oplever alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor, som - på betingelse af at de underretter Kommissionen herom senest den 30. april 2009 - kan fortsætte med at begrænse adgangen til deres arbejdsmarked i højst yderligere to år.

Følgerne for den franske økonomi af Frankrigs beslutning om at åbne sit arbejdsmarked, vil sandsynligvis være positive, idet franske virksomheder vil være i stand til at udnytte en større arbejdskraftpulje, som vil gøre det lettere for dem at udfylde ledige stillinger, der ikke kan besættes med lokale arbejdstagere. Erfaringerne i alle medlemsstater, der har åbnet deres arbejdsmarked tidligere end påkrævet, viser, at arbejdsmigrationen fra de "nye" medlemsstater har mindsket flaskehalse på arbejdsmarkedet, øget arbejdsstyrkens fleksibilitet, lettet det inflatoriske pres og bidraget til økonomisk vækst uden at have nogen væsentlige negative indvirkninger på arbejdsløsheden eller lokale arbejdstageres lønninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Athanasios Pafilis (H-0513/08)

Om: Nyt tilfælde af brutal mishandling af vandrende arbejdstagere

Den generelle indvandrerfjendtlige politik og virksomhedernes "immunitet" medfører situationer, hvor arbejdstagere udsættes for barbariske handlinger. Beklædningsvirksomheden "Lady Fashion" er et typisk eksempel på dette, idet arbejdsgiverne gør brug af terror og brutal vold mod de arbejdstagere, der protesterer

mod deres uacceptable arbejdsbetingelser. Samtidig forsøger de med alle midler at forhindre fagforeningerne i at skride ind. Flere arbejdstagere er blevet slået med rør og køller af ledelsens håndlangere, fordi de ikke kom på arbejde om søndagen. Virksomheden meddelte de arbejdstagere, der protesterede mod denne mishandling, at de alle vil blive fyret. Et lignende tilfælde af vold har tidligere fundet sted, da en indvandret arbejdstager bad om sin udestående løn.

Fordømmer Kommissionen sådanne voldshandlinger samt hindringen af fagforeningerne i at handle, hvilket forekommer stadig oftere på grund af den aktuelle arbejdstagerfjendtlige politik?

Svar

Kommissionen anser udnyttelse af arbejdstagere og krænkelse af deres grundlæggende menneskerettigheder for uacceptabel. Enhver har uanset nationalitet ret til respekt for sin værdighed og integritet, såvel fysisk som mentalt. Disse rettigheder er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev højtideligt proklameret i Nice i 2000. Desuden har arbejdsgiveren ifølge direktiv 89/391/EØF⁽³⁸⁾ en generel pligt til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i enhver henseende i forbindelse med arbejdet.

Hvad angår indvandrere med ulovligt ophold i EU, vedtog Kommissionen i maj 2007 et direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold⁽³⁹⁾. Ifølge forslaget vil arbejdsgiverne blive pålagt sanktioner, herunder bøder og tilbagebetaling af udestående lønninger. Arbejdsgiverne vil desuden blive pålagt strafferetlige sanktioner i de alvorligste tilfælde, f.eks. hvor der konstateres særlig udnyttende arbejdsvilkår. Det vil blive pålagt medlemsstaterne at oprette effektive klageordninger, som gør det muligt for de pågældende tredjelandstatsborgere at indgive klager direkte eller gennem udpegede tredjemænd, såsom fagforeninger eller andre sammenslutninger.

Med hensyn til spørgerens specifikke spørgsmål om arbejdsgivernes indgreb for at hindre fagforeningernes aktivitet ønsker Kommissionen at understrege, at foreningsfriheden bør betragtes som et generelt fællesskabsretligt princip. Denne frihedsret bør derfor respekteres i alle tilfælde, der falder ind under fællesskabslovgivningens anvendelse.

I Bosmandommen udtalte Domstolen, at "foreningsfriheden, som er knæsat i artikel 11 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, indgår blandt de grundlæggende rettigheder, som [...] er beskyttet i Fællesskabets retsorden." Endvidere hedder det i artikel 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at enhver har ret til foreningsfrihed, navnlig i forbindelse med faglige sammenslutninger. Det europæiske sociale charter om arbejdstagernes grundlæggende sociale rettigheder indeholder en tilsvarende bestemmelse (artikel 13)⁽⁴⁰⁾.

I henhold til EF-traktatens artikel 137, stk. 5, gælder retten til at vedtage foranstaltninger på de socialpolitiske område ikke retten til foreningsfrihed. Desuden vil Kommissionen gerne understrege, at EF-traktaten ikke giver Kommissionen beføjelser til at gribe ind over for private virksomheder, som måtte have krænkert retten til foreningsfrihed. Det tilkommer i sådanne tilfælde de nationale myndigheder og specielt domstolene at sikre, at denne ret respekteres på deres område på basis af alle relevante omstændigheder i den enkelte sag og i overensstemmelse med den nationale lovgivning, fællesskabsretten og folkeretten.

*

* *

Spørgsmål nr. 58 af Christopher Heaton-Harris (H-0494/08)

Om: Erhvervslivet i Den Europæiske Union

Mener Kommissionen, at erhvervslivet i Den Europæiske Union vil blive stærkere eller svagere stillet nu, hvor Lissabontraktaten ikke kan gennemføres? Hvorledes vil erhvervslivet efter Kommissionens opfattelse blive påvirket af, at Lissabontraktaten ikke bliver gennemført, fordi den ikke bliver ratificeret i alle 27 medlemsstater?

⁽³⁸⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EFT L 183 af 29.6.1989.

⁽³⁹⁾ KOM(2007)0249.

⁽⁴⁰⁾ Disse to chartre er ikke juridisk bindende på nuværende tidspunkt.

Svar

Kommissionens formand understregede den 18. juni 2008 i sin tale til Parlamentet, at Lissabontraktaten fortsat er en betydningsfuld hjælp til at tackle de udfordringer, som EU står over for i dag, såsom opbygningen af et mere demokratisk EU, styrkelsen af Parlamentets beføjelser, anerkendelsen af de nationale parlamenters rolle, forbedringen af EU's evne til at handle på områder som f.eks. migration, energi, klimaændringer og indre sikkerhed samt styrkelsen af kohærens og effektiviteten på den globale scene.

Hvad angår industripolitikken giver artikel 157 i den nuværende traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab allerede et klart mandat til at føre en industripolitik på fællesskabsplan. Denne politik sigter mod at tilvejebringe de rette rammebetingelser for den europæiske industris konkurrenceevne og innovation under hensyntagen til, at de fleste virksomheder er små og mellemstore enheder. Den omfatter horisontale og sektorspecifikke initiativer for at bistå virksomhederne med at tackle udfordringerne i forbindelse med globalisering, de hastige teknologiske ændringer og tilpasningen til klimaændringerne med henblik på at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne og fremme vækst, innovation og jobskabelse.

Med Lissabontraktaten forudses følgende ændringer i den nye artikel 173: "Kommissionen kan tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme en sådan samordning, navnlig initiativer, der tager sigte på at opstille retningslinjer og indikatorer, tilrettelægge udveksling af bedste praksis og udarbejde de nødvendige elementer til periodisk overvågning og evaluering. Europa-Parlamentet holdes fuldt underrettet." Traktaten ville gøre Kommissionens rolle i industripolitikken mere eksplicit, navnlig hvad angår samordningen af egen indsats med medlemsstaternes. Den ville også styrke Parlamentets rolle med hensyn til at opfylde de målsætninger, der er udstukket i traktaten.

Lissabontraktaten vil imidlertid ikke medføre nogen grundlæggende nyorientering af EU's nuværende industripolitik. Ændringerne i Lissabontraktaten på det industripolitiske område er ikke en absolut forudsætning for, at Kommissionen kan videreføre denne moderne industripolitik.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Manuel Medina Ortega (H-0441/08)**Om: Fødevarerkrise og den fælles landbrugspolitik**

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i lyset af de spørgsmål, der blev behandlet på FAO's Verdensfødevarerkonference i Rom, at foreslå med henblik på at tilpasse landbrugspolitikken til de resultater, der blev opnået på konferencen?

Spørgsmål nr. 63 af Mairead McGuinness (H-0452/08)**Om: EU-indsats på baggrund af bekymringer for den globale fødevarerikkerhed**

I Kommissionens meddelelse (KOM(2008)0321) om "udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser – retningslinjer for en EU-indsats" blev der nævnt en række tiltag for at afhjælpe krisen og afbøde de værste konsekvenser af situationen, særlig for udviklingslandene, hvor vi har set fødevareroptøjer og stigende hungersnød og underernæring. I meddelelsen blev EU's fælles landbrugspolitik kun kort omtalt, idet den påpegede nogle af de mindre ændringer, der var blevet foretaget på baggrund af de opståede bekymringer vedrørende fødevarerproduktionen. Kan Kommissionen klart redegøre for EU's behov for at bevare og udvide fødevarerproduktionen i lyset af bekymringer om den globale fødevarerikkerhed? Kan Kommissionen også give sin vurdering af det komplekse samspil mellem foranstaltningerne til at afbøde klimaændringerne, mindske anvendelse af hjælpestoffer inden for landbruget og fødevarerproduktionen og behovet for at give bæredygtig fødevarerproduktion en central placering?

Spørgsmål nr. 64 af Gay Mitchell (H-0454/08)**Om: Fødevarerkrise og ubrugte landbrugssubsidier**

Sammen med den vedvarende stigning i oliepriserne truer fødevarerkrise med at kuldaste de store udviklingsfremskridt, der er gjort igennem det seneste halvandet årti. Verdensfødevarerkrise kræver et stærkt EU-lederskab. Hvor langt er kommissæren på denne baggrund med sine planer om at donere ubrugte landbrugssubsidier til bønder i udviklingslandene for at hjælpe dem med at overkomme de stigende priser og for at stille hårdt tiltrængt kapital til rådighed for landbrugsudvikling?

Spørgsmål nr. 68 af Alyn Smith (H-0475/08)**Om: Verdensfødevarekrisen**

Er det EU's alvor, at det ønsker at bidrage til at afhjælpe fødevarekrisen i udviklingslandene? Burde Unionen i bekræftende fald ikke gøre mere for at udnytte de muligheder, der eksisterer blandt vores egne landbrugere?

Kommissionen synes stadig at være tilbageholdende med at bede EU's landbrugere gøre alt, hvad de kan, for at hjælpe med at sikre verdens fødevareproduktion. Der findes et indlysende skridt, som består i at øge fødevareproduktionen i hele verden, inklusive EU.

Der er behov for store investeringer inden for forskning og udvikling ledsaget af en virkelig indsats mod det bureaukrati, som hindrer udviklingen. Dette ville gøre en kæmpe forskel.

Hvordan forventer Kommissionen at reagere på denne udfordring og udvikle en produktiv og konkurrencedygtig EU-fødevareforsyningskæde til gavn for den globale fødevarerikthed og EU's forbrugere?

Fælles svar

Kommissionens første generelle bemærkning, som til dels besvarer alle fire spørgsmål, omhandler forbindelsen til sundhedstjekket. Dette forslag inkluderer politikændringer, der imødekommer bekymringerne om fødevareproduktionen og den voksende efterspørgsel efter fødevarer, idet det foreslås at jordudtagskravet ophæves, og at mælkekvotesystemet udfases. Disse foranstaltninger følger sig til nulstillingen af jordudtagningen og forhøjelsen af mælkekvoterne tidligere i 2008, som allerede har haft følgevirkninger for dette års produktion. Disse produktionsmæssige virkninger udgør en kumulativ, vigtig respons over tid på bekymringerne omkring fødevareriktheden. Derfor indgår den fælles landbrugspolitik også i fremtiden også som en del af løsningen med hensyn til at lette det globale pres på fødevarerpriser.

Manuel Medina Ortega spurgte om opfølgningen på FAO's⁽⁴¹⁾ konference om fødevarerikthed, som afholdtes den 3.-5. juni 2008 i Rom. Kommissæren for landbrug og udvikling af landdistrikterne deltog i denne konference, og Kommissionen har allerede reageret på erklæringen, hvori der efterlyses en "øjeblikkelig og samordnet indsats for at imødegå de negative følger af de kraftigt stigende fødevarerpriser for de mest sårbare lande og befolkninger i verden". Kommissionen arbejder også aktivt på en hurtig og vellykket afslutning af Doha-udviklingsdagsordenen. Det er Kommissionens mål at nå frem til en aftale, som kan forbedre fødevareriktheden i udviklingslandene. Desuden - og dette emne blev også rejst af kommissæren for udvikling og humanitær bistand - er Kommissionen i færd med at udarbejde et forslag om en ny fond til støtte for landbruget i udviklingslandene. EU vil støtte en løsning, der går ud på en kraftig styrkelse af udbuddet af landbrugsvarer i udviklingslandene, idet der navnlig tilføres den nødvendige kapital til landbrugsinput og bistand. Kommissionen agter at fremsætte et konkret forslag senere i juli 2008. Denne samlede pakke besvarer også spørgsmålene fra Alyn Smith.

Mairead McGuinness ville gerne høre Kommissionens vurdering af klimaændringerne og sammenhængen mellem disse og en bæredygtig fødevareproduktion. Kommissionen mener, at klimaændringernes følgevirkninger for landbrugsproduktionen i EU varierer kraftigt fra region til region og fra sektor til sektor, hvilket gør, at der ikke er en enkelt løsning på alle de problemer, EU står over for. Som kommissæren for landbrug og udvikling af landdistrikterne nævnte i sit svar på de foregående spørgsmål, har Kommissionen i sundhedstjekket foreslået at imødekomme de stigende bekymringer i forbindelse med klimaændringer og bæredygtig fødevareproduktion gennem søjle II-foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Bernd Posselt (H-0460/08)**Om: Oblater fra Karlsbad**

Den verdensberømte specialitet "Karlsbader Oblaten" er i århundreder blevet produceret af sudetertyske konditorer i den bøhmiske trekant med termalbadene Karlsbad-Marienbad-Franzensbad, i det 19. og 20. århundrede også i andre dele af Europa og verden. I dag produceres de i topkvalitet navnlig af firmaet Wetzels i Dillingen an der Donau i Bayern. Her genopbyggede ejeren, Marlene Wetzels-Hackspacher, produktionen på ny efter fordrivelsen fra den bøhmiske hjemegn efter den Anden Verdenskrig. Kan Kommissionen garantere,

(41) De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

at familien Wetzel-Hackspacher også fortsat kan producere og distribuere denne specialitet under betegnelsen "Karlsbader Oblaten"? Hvorledes forholder det sig med visse forsøg fra Den Tjekkiske Republik på at sætte en stopper for denne værdifulde tradition?

Svar

Kommissionen bekræfter, at den har modtaget indvendinger mod forslaget om at registrere "Karlovarské oplatky" som beskyttet geografisk betegnelse (BGB), og at der er høringer i gang med de berørte parter. Så længe denne proces varer, kan Kommissionen ikke gribe ind, og det ville være forkert at kommentere parternes argumenter.

Kommissionen vil dog gerne gøre opmærksom på, at hvis betegnelsen "Karlovarské oplatky" blev registreret, ville betegnelsen bl.a. blive beskyttet mod enhver "uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, uanset om [...] den beskyttede betegnelse er oversat". Hvis vi igen antager at betegnelsen "Karlovarské oplatky" blev registreret, og der opstod en strid herom, ville det påhvile de nationale domstole og om nødvendigt i sidste instans De Europæiske Fællesskabers Domstol at afgøre, hvorvidt anvendelsen af "Karlsbader Oblaten", som spørgeren henviser til, faldt ind under denne eller en anden bestemmelses anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽⁴²⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af David Martin (H-0466/08)

Om: WTO-Doha-udviklingsdagsordenen - revideret tekst om landbrug

Kan Kommissionen nu efter offentliggørelsen af den reviderede landbrugstekst, som har vundet støtte hos et flertal af medlemsstaterne, oplyse, om der har været positive signaler fra andre WTO-medlemslande i relation til landbrugsforhandlingerne? Tror Kommissionen, at de nødvendige forudsætninger for en positiv afslutning på runden ved årets udgang nu er til stede?

Svar

Det aktuelle udspil til modaliteter på landbrugsområdet betragtes generelt blandt Verdenshandelsorganisationens (WTO) medlemmer som et acceptabelt udgangspunkt for videre forhandlinger. Der refterer dog fortsat en række problemer, som skal løses. Kommissionen samarbejder derfor med andre WTO-medlemmer i Genève for at tillade formanden for forhandlingsudvalget på landbrugsområdet at færdigbehandle en tekst, som kunne udgøre et passende grundlag for forhandlingerne på ministerniveau.

Med hensyn til spørgsmålet, om betingelserne nu er til stede for en vellykket afslutning på runden inden udgangen af 2008, mener Kommissionen, at man udmærket kan forestille sig, at der kan indgås en aftale, og den gør sit bedste for at opfylde dette mål på basis af Rådets mandat. Der refterer dog en masse hårdt arbejde forinden.

WTO's generaldirektør Pascal Lamy har nu gjort det klart, at han agter at indkalde et ministermøde med henblik på at nå til en aftale om modaliteterne omkring den 21. juli 2008. Hvorvidt, runden vil blive afsluttet inden udgangen af 2008, vil i høj grad afhænge af resultatet af dette ministermøde og af alle medlemmers vilje til at fortsætte forhandlingerne herefter.

Under alle omstændigheder bør en endelig aftale være bred og omfatte spørgsmål af klar interesse for EU. Det ambitiøse resultat, som der sigtes mod på landbrugsområdet, bør navnlig matches fuldt ud på andre forhandlingsområder, herunder NAMA⁽⁴³⁾, "Services and Rules" samt geografiske betegnelser.

*
* *

(42) EFT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

(43) Markedsadgang for ikkelandbrugsvarer.

Spørgsmål nr. 69 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0510/08)**Om: Harmonisering af de direkte betalinger pr. hektar i de nye og gamle medlemsstater**

I sit skriftlige svar af 17. juni 2008 til mit spørgsmål (H-0387/08) om graduering i de nye medlemsstater oplyser Kommissionen, at betalingerne i de nye og gamle medlemsstater i 2012 vil være ens (efter indførelse af graduering) og vil komme op på 87% af den samlede betaling.

Desværre vil beløbene pr. hektar brugbar landbrugsjord ikke være ens, selv om produktionsomkostningerne både i de nye og gamle medlemsstater i 2012 næsten vil være ens.

Hvor længe vil det ifølge Kommissionen vare, inden at støttebeløbene pr. hektar i de gamle og nye medlemsstater er harmoniseret?

Svar

Afkoblet støtte bygger på historiske og regionale produktionsreferencer for EU-15 og de mest pålidelige data, der på daværende tidspunkt forelå for EU-10, og som fastlagdes i tiltrædelsesaftalen. Derfor differentieres størrelsen af den direkte støtte ikke kun mellem gamle og nye medlemsstater, men mellem alle medlemsstater samt regioner og de enkelte landbrugere (afhængig af, hvilken model for afkoblet støtte der er valgt).

Konsekvensvurderingen af sundhedstjekket har vist, at en enhedsstøtte for hele EU-27 ikke ville forbedre den generelt "ulige" fordeling af støtten blandt landbrugerne, men føre til omfattende budgetmæssige omfordelinger mellem medlemsstaterne. Det ville desuden forvride indkomstfordelingen mellem landbrugssektoren og andre erhvervssektorer, da landbrugsindtægterne i EU-12 allerede er vokset kraftigt siden tiltrædelsen til EU.

Men sundhedstjekforslaget fremmer en udvikling hen imod en mere ensartet støtte inden for de enkelte medlemsstater, eftersom den omfordeling af støtten, det indebærer, kan styres af de enkelte medlemsstater på basis af mere objektive kriterier. Enhver større omfordeling af budgetmidler mellem medlemsstaterne kan imidlertid kun foregå i forbindelse med en budgetrevision og den overordnede fordeling af budgetmidler, ikke i forbindelse med den direkte støtte alene.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Silvia-Adriana Țicău (H-0524/08)**Om: Kunstvandingssystemer i EU**

Alle landene i EU har på nuværende tidspunkt fået klimaændringernes konsekvenser at føle. EU bør i de kommende år blive i stand til effektivt at bekæmpe årsagerne til disse forandringer og tilpasse sig til de nye klimaforhold. Især landene i den sydlige og østlige del af EU rammes fortsat af tørke, hedeølger og ørkendannelse i landbrugsregionerne – klimafænomener som i høj grad har følger for deres afgrøder. Endvidere vil vand, og især drikkevand, ifølge videnskabelige undersøgelser blive en knap ressource i de kommende år.

Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe for at indføre et effektivt kunstvandingssystem, som giver ovennævnte medlemsstater mulighed for at drive et effektivt landbrug, der ikke alene kan ernære deres egen befolkning, men som også kan skabe grundlaget for at eksportere landbrugsprodukter til andre lande? Hvilke EU-midler er der afsat til disse foranstaltninger? Hvilken politik agter EU fremover at føre med hensyn til kunstvanding af landbrugsarealer?

Svar

Der ydes allerede gennem den fælles landbrugspolitik økonomisk støtte til fremme af ændrede landbrugsmetoder. Der er f.eks. tale om at udskifte gamle kunstvandingssystemer med nye, som er mindre vandkrævende, omlægge agerjord til græsarealer, reducere vandforbruget for eksisterende afgrøder og etablere damme eller andre tiltag. Hjælpen ydes navnlig via landbrugsmiljøforanstaltninger og investeringsstøtte.

Desuden har Kommissionen for nylig fremsat forslag til en revision af reformen af den fælles landbrugspolitik fra 2003, de såkaldte sundhedstjekforslag. En række foreslåede foranstaltninger ville bidrage til at imødekomme bekymringerne vedrørende vandmængden. Den foreslåede nye standard for gode landbrugsmæssige og miljømæssige vilkår forudsætter indførelse af en tilladelsesprocedure ved anvendelse af vand til kunstvanding. Forslaget om at hæve den obligatoriske graduering til 13 % senest i 2013 vil rejse

ny kapital til fremme af landbrugsudviklingsprogrammerne, bl.a. til en forbedring af vandforvaltningen. Med hensyn til tørkerisici henleder Kommissionen endvidere spørgers opmærksomhed på sin meddelelse med titlen "Indsatsen mod vandknapthed og tørke i Den Europæiske Union" fra juli 2007, hvori Kommissionen udstikker hovedretningslinjerne for indsatsen på området. I meddelelsen understreges det store vandbesparelsespotentialer, som er til stede i Europa, og behovet for at udnytte dette potentiale, inden man overvejer at gennemføre supplerende løsninger på vandforsyningsområdet. Dette gælder for landbrugsaktiviteter og specielt for kunstvanding, hvor forbedrede kunstvandingsteknologier og -metoder og forbedrede kunstvandingsledningsnet kan medføre betydelige vandbesparelser. Kommissionen er forpligtet til at udarbejde en opfølgingsrapport til meddelelsen inden udgangen af 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Marian Harkin (H-0429/08)

Om: Det europæiske år for frivilligt arbejde

Over 100 millioner europæere arbejder frivilligt hvert år, og frivilligt arbejde fremmer solidaritet mellem generationerne, dialog mellem kulturerne og social samhørighed, som alle er en del af EU's værdinormer og mål som fastlagt i traktaterne. Er Kommissionen enig i, at et europæisk år for frivilligt arbejde i 2011 ville være en ideel måde, hvorpå Kommissionen kunne give målrettet støtte til alle frivillige i EU?

Svar

Kommissionen er fuldt ud bekendt med det frivillige arbejdes betydning i Europa og dets værdifulde bidrag til bl.a. den sociale samhørighed, et aktivt europæisk medborgerskab, solidariteten mellem generationerne og dialogen mellem kulturerne.

Kommissionen har i de seneste par måneder nøje fulgt Parlamentets, Regionsudvalgets og Det Økonomiske og Sociale Udvalgs indsats inden for området "frivilligt arbejde".

Specielt spørgers betænkning om det frivillige arbejdes bidrag til økonomisk og social samhørighed udgør et vigtigt skridt med hensyn til at støtte frivilligt arbejde i EU og indeholder rigtig gode råd. Det frivillige arbejdes betydning, hvad angår fremme af social integration gennem uformel og ikkeformel læring, som fremhæves i betænkningen, er et synspunkt, som Kommissionen deler fuldt ud.

Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse om frivilligt arbejde i EU, hvori der gøres status over situationen, problemområderne og udfordringerne for EU på dette område med henblik på at hjælpe politikerne med at bestemme, hvorledes de bedst kan gå frem, samt rækkevidden af de mulige fremtidige initiativer på EU-plan.

Med udgangspunkt i resultaterne af ovennævnte undersøgelse vil Kommissionen vurdere, hvad der vil være de bedste initiativer på området "frivilligt arbejde", herunder overvejelser omkring et kommende europæisk år for frivilligt arbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Avril Doyle (H-0446/08)

Om: Energiintensive industrier berørt af CO₂-lækage under EU-emissionshandelsordningen (ETS)

Den 23. januar 2008 fremlagde Kommissionen en vidtrækkende forslagspakke, som vil levere resultater med hensyn til EU's ambitiøse tilsagn om at bekæmpe klimaforandringer og fremme vedvarende energi frem til og efter 2020. Centralt i strategien er en styrkelse og udvidelse af EU-emissionshandelsordningen (ETS), EU's nøgleredskab til en omkostningseffektiv begrænsning af emissionerne.

Hvis der fandtes en international aftale, kunne risikoen for CO₂-lækage meget vel være minimal. Men sådan en aftale findes endnu ikke.

Der er behov for mere information for at fastslå, hvilke energiintensive industrier der vil blive mest berørt af CO₂-lækage. I den forbindelse indsamler Generaldirektoratet for Erhvervs politik for øjeblikket resultaterne af et spørgeskema, der har været sendt ud til forskellige sektorer, som er omfattet af EU-emissionshandelsordningen (ETS).

Der hersker stor bekymring over dette spørgsmål. Kan kommissæren derfor venligst udtale sig om fremskridtene til dato og oplyse, om han er i stand til at dele nogen foreløbige resultater med os?

Hvornår kan Europa-Parlamentet forvente en detaljeret rapport om Kommissionens resultater?

Svar

Kommissionens overordnede prioritet er at nå frem til en ambitiøs og samlet international klimaaf tale for perioden efter 2012, hvor de nuværende Kyotoforpligtelser udløber. I mangel af en international aftale er der en risiko for, at visse energiintensive industrier flytter produktionen uden for Europa med heraf følgende øgede globale emissioner (CO₂-lækage).

Kommissionen er ikke på nuværende tidspunkt i stand til præcist at bestemme, i hvilke sektorer og/eller subsektorer der er risiko for CO₂-lækage. Denne opgave bør udføres på basis af alle objektive og relevante kriterier, specielt de berørte sektoreres evne til at overvinde omkostningsstigningerne som følge af de nye regler i emissionshandelsordningen (ETS) uden at tabe betydelige markedsandele til mindre CO₂-effektive anlæg uden for EU, disse sektoreres evne til at nedbringe emissionerne yderligere og de klimaændringsstrategier, som iværksættes i de lande, hvor konkurrenterne er aktive.

Kommissionen er derfor i færd med at undersøge dette spørgsmål og foreslår, at de sektorer eller subsektorer, som er udsat for en væsentlig risiko for CO₂-lækage, kortlægges senest i juni 2010.

Kommissionen vil vurdere situationen for disse energiintensive industrier på basis af resultatet af den internationale klimaaf tale eller eventuelle sektoraftaler, som måtte være blevet indgået. Kommissionen vil med udgangspunkt i denne vurdering fremsende en rapport til Parlamentet og Rådet senest i juni 2011 og om nødvendigt foreslå eventuelle supplerende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kunne bestå i en justering af de gratis tildelinger af kvoter eller inddragelsen af importører i ETS eller en kombination heraf.

Kommissionen har allerede indledt et specifikt arbejde omkring spørgsmålet om CO₂-lækager. På grundlag af et spørgeskema, som blev tilsendt europæiske industrisammenslutninger, har Kommissionen modtaget data, der nu er genstand for en indgående analyse, og for hvilke der i øjeblikket udvikles analytiske rammer.

Målet med Kommissionens arbejde på dette område er at vurdere risikoen for CO₂-lækage under hensyntagen til de kriterier, som er fastlagt i Kommissionens forslag om ændring af ETS-direktivet. Kommissionen vil, således som det allerede skete på et møde den 11. april 2008, fortsat informere de berørte parter om resultatet af dette arbejde, når der foreligger relevante resultater. Et sådant møde er tentativt fastsat til slutningen af september 2008.

Kommissionen vil også holde Parlamentet og Rådet underrettet om fremskridtene og resultaterne af dette arbejde med det sigte at nå frem til en aftale om klima- og energipakken i slutningen af 2008.

Men på nuværende stadie har Kommissionen ikke til hensigt at udsende en officiel rapport om de foreløbige resultater af det igangværende arbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Manolis Mavrommatis (H-0464/08)

Om: Euronews udvalgt ved Kommissionens indkaldelse af bud på en international sender på arabisk

Ifølge et interview Philippe Cayla, formand og ledende rådgiver for Euronews, i en spansk avis i juni 2007, vandt Euronews gennem Kommissionens indkaldelse af bud ordren på at skabe en international nyhedskanal på arabisk, der skulle sende 24 timer i døgnet syv dage om ugen.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke fjernsynsorganisationer der deltog i dette udbud, og hvad var kriterierne for udvælgelsen? Agter Kommissionen fortsat at finansiere oprettelsen af en fjernsynskanal, der også udsender nyheder på andre europæiske sprog? Hvilke overvejelser vil ligge til grund for rækkefølgen for valget af de sprog, der vil følge efter?

Svar

Som foreskrevet i finansforordningen, er udbudsspecifikationerne (herunder udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier) vedrørende oprettelsen af en arabisk udgave af en international tv-nyhedskanal blevet

offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende⁽⁴⁴⁾, lige som det er tilfældet med resultatet af udbudsproceduren⁽⁴⁵⁾.

Der er ingen planer om at oprette tv-nyhedskanaler på et andet europæisk sprog på nuværende tidspunkt.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Sarah Ludford (H-0468/08)

Om: Manglende anerkendelse af britiske registrerede partnerskaber i Frankrig og omvendt

Ifølge oplysninger fra borgerne anerkender de franske myndigheder ikke britiske registrerede partnerskaber som svarende til ægteskab og ikke engang som svarende til Pacte Civil de Solidarité (PACS). Desuden kan par, der er registrerede som partnere i Det Forenede Kongerige, ikke flytte til Frankrig og indgå en PACS, da de har brug for et "certificat de coutume" som bevis for, at parterne ikke allerede har indgået et registreret partnerskab, et ægteskab eller en PACS i Det Forenede Kongerige. Dør en af parterne i et registreret partnerskab, beskatter de franske myndigheder den overlevende part med 60 %. Desuden har den overlevende part ingen rettigheder i henhold til fransk lov. Hvis en fransk statsborger ønsker at indgå en PACS med en britisk statsborger på den franske ambassade i London, kræves der ikke noget "certificat de coutume", selv om de allerede har indgået et registreret partnerskab med hinanden i Det Forenede Kongerige. Endvidere hedder det i artikel 25 i dobbeltbeskatningsaftalen mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige, at franske og britiske statsborgere ikke bør behandles forskelligt i skattemæssig henseende, hvis de befinder sig i samme situation.

Er den ovenfor beskrevne situation efter Kommissionens opfattelse en hindring for den frie bevægelighed for borgere og deres familier, og udgør de omtalte forskellige krav med hensyn til "certificat de coutume" og skattelov forskelsbehandling på grund af seksuel orientering? Hvad vil Kommissionen gøre for at afhjælpe denne situation? Vil den opfordre de pågældende medlemsstater til at sikre gensidig anerkendelse af sådanne aftaler for at sikre fri bevægelighed for EU-borgere?

Svar

Spørgeren henleder Kommissionens opmærksomhed på problemer i forbindelse med, at de franske myndigheder afviser at sidestille britiske registrerede partnerskaber med ægteskab eller PACS⁽⁴⁶⁾.

Gensidig anerkendelse på det familieretlige område er en prioriteret opgave for Kommissionen. På nuværende tidspunkt udgør Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar⁽⁴⁷⁾ (Bruxelles II a-forordningen) den vigtigste retsakt med hensyn til gensidig anerkendelse på det familieretlige område. I Bruxelles II a-forordningen foreskrives gensidig anerkendelse af visse retsafgørelser vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab.

Der findes imidlertid ikke nogen fællesskabslovgivning om anerkendelse af ægteskaber eller registrerede partnerskaber i EU. Følgelig har Kommissionen ingen kompetence til at undersøge, om gifte par og partnere i registrerede partnerskaber behandles forskelligt.

De forskelle, der opleves i visse medlemsstater med hensyn til den måde, hvorpå de behandler registrerede partnerskaber, der er indgået i andre medlemsstater, og de skattemæssige virkninger af disse, skyldes manglen på ensartede regler for anerkendelse af ægteskaber og registrerede partnerskaber i EU.

EU har ingen beføjelser til at vedtage lovgivning om spørgsmål knyttet til familieretlig stilling, der har direkte følger for de europæiske borgers dagligdag. Så længe EU ikke har fået tillagt supplerende beføjelser, har Kommissionen intet retsgrundlag for initiativer på dette område.

Kommissionen har imidlertid iværksat en sammenlignende undersøgelse om civilstandsregistre for at imødekomme behovet for gensidig anerkendelse af sådanne registre som følge af borgernes øgede mobilitet i EU. Dette område reguleres i øjeblikket ved national lovgivning og internationale konventioner. Målet med

(44) EU-Tidende S 134-163977 af 14. juli 2007.

(45) EU-Tidende S 30-039418 af 13. februar 2008.

(46) Pacte Civil de Solidarité.

(47) EUT L 338 af 23.12.2003.

den sammenlignende undersøgelse er at skaffe sig et overblik over den nationale lovgivning og praksis på dette område, at kortlægge de praktiske problemer, som borgerne møder, og pege på mulige løsninger på disse problemer. Denne omfattende undersøgelse forventes afsluttet i løbet af 2008. Den vil give Kommissionen et solidt grundlag for at vurdere, hvilke foranstaltninger der kunne træffes på EU-plan med henblik på at fremme den gensidige anerkendelse af civilstandsregistre. Dette for at rette op på det forhold, at manglen på gensidig anerkendelse har uheldige personlige og økonomiske følger for de berørte borgere.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Dimitrios Papadimoulis (H-0473/08)

Om: Virksomhedsinterne transaktioner - skattemyndighedernes rettigheder

Set med den græske forbrugers øjne har det indre marked vist sig totalt ude af stand til at harmonisere priserne, især hvad angår basisvarer. I mange år har forbrugerprisindekset i Grækenland været et af de højeste i EU-15 og markant højere end fællesskabsgennemsnittet. For nylig foretog Centret for Forbrugerbeskyttelse en undersøgelse af priserne på 86 almindelige dagligvarer i den samme supermarkedskæde i Berlin og Thessaloniki. Af undersøgelsen fremgik det, at varerne i forretningen i Thessaloniki i gennemsnit var 32,57 % dyrere end i Berlin, og at mange produkter var 100 % dyrere.

Hvilke midler har den græske regering til at bringe priserne tilbage til EU-niveau i sådanne tilfælde, hvor der foregår ukontrolleret prisfastsættelse gennem virksomhedsinterne transaktioner? Hvilke midler råder den over til at standse den ukontrollerede prisfastsættelse, der foregår inden for de enkelte virksomheder? Har de nationale skattemyndigheder ret til at anse de oplysninger for at være usande, som virksomhederne forelægger i tilfælde af a) virksomhedsinterne transaktioner og b) når det gælder importvirksomheder, der importerer basisvarer, når prisfastsættelsen på varerne overhovedet ikke stemmer overens med priserne i andre medlemsstater?

Svar

Det primære mål med EU's konkurrencepolitik er at sikre, at markederne fungerer bedre til fordel for forbrugerne i EU. Kommissionen har et tæt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder i de enkelte medlemsstater vedrørende anvendelsen af EU's konkurrenceregler (inden for rammerne af Rådets forordning 1/2003) med henblik på at sikre, at markederne fungerer til fordel for forbrugerne. Der iværksættes undersøgelser, hvis de påståede konkurrencebegrænsende fremgangsmåder understøttes af juridisk og økonomisk bevismateriale.

Det bør imidlertid bemærkes, at prisforskellene de forskellige medlemsstater imellem ikke nødvendigvis er forbundet med svigt i anvendelsen af konkurrencereglerne. En række nøgelfaktorer kan således have en betydelig effekt på prisdannelsen. De observerede prisforskelle kan skyldes en kombination af faktorer på udbudssiden på EU- og verdensplan (strukturudvikling, klimatiske forhold osv.) og drivkræfter på efterspørgselssiden (en stigende global vareefterspørgsel, ændringer i kostmønstre, nye markeders fremkomst osv.) eller detail- og distributionssektorens struktur og funktion i de enkelte medlemsstater. Sådanne faktorer omfatter f.eks. forbrugerpræferencer på de relevante markeder, omsætteligheden af bestemte varer/tjenesteydelser og omkostningskomponenter (infrastrukturomkostninger, menneskelige ressourcer osv.).

De nationale konkurrencemyndigheder er godt placeret til at til at behandle spørgsmål, som specifikt vedrører funktionen af detailsektoren og/eller fødevarekæden på deres områder. Især virkningerne af de stigende forbrugerpriser kan afbødes ved at sikre en tilstrækkelig konkurrence samt ved at mindske uberettiget regulering, som kan begrænse konkurrencen til skade for forbrugerne i de enkelte medlemsstaters detailsektor.

EU's konkurrenceregler forbyder ordninger mellem konkurrerende virksomheder, der tjener til at begrænse eller fjerne konkurrencen mellem dem gennem prisaftaler, begrænsning af output, tildeling af kunder eller områder, samordning af tilbudsgivning eller en kombination af disse særlige konkurrencetyper. For så vidt som virksomhedsinterne fremgangsmåder er tilbøjelige til at forvride konkurrencen (og navnlig detailpriserne), forbyder konkurrencereglerne konkurrencebegrænsende forretningsmetoder, som en dominerende virksomhed måtte tage i anvendelse for at fastholde eller styrke sin markedsposition. I den forbindelse udgør fastsættelsen af en pris, der er uforholdsmæssig høj i forhold til det pågældende produkts (de pågældende produkters) økonomiske værdi (fastsættelse af uforholdsmæssigt høje/udnyttende priser), blevet fastslået som udgørende en form for urimelig adfærd.

Kommissionen overvåger løbende udviklingen i de sammenlignelige prisniveauer. Forbrugerprisernes niveau og forskelle medlemsstaterne imellem overvåges desuden i det årlige "Consumer Markets Scoreboard". Den første udgave af Scoreboard offentliggjordes i begyndelsen af 2008, og undersøgelsen vil blive gennemført hvert år. Visse prisforskelle, specielt for indenlandsk handlede varer og tjenester, kan tilskrives indkomstforskelle medlemsstaterne imellem. Ikke desto mindre kan særlig markante forskelle medlemsstaterne imellem pege på behovet for yderligere kontrol.

Kommissionens "Single Market Review" har afsløret, at detailhandelen er en af de sektorer, som kræver en indgående markedsovervågning på grund af dens centrale rolle for forbruger- og leverandørmarkederne og dens aktuelle stærke fragmentering. Der vil i 2009 blive udarbejdet en overvågningsrapport indeholdende en analyse af de mulige årsager til, at detailtjenesterne fungerer så dårligt set ud fra både et forbruger- og et leverandørperspektiv.

Kommissionen vedtog den 20. maj 2008 en meddelelse med titlen "Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser: Retningslinjer for en EU-indsats"⁽⁴⁸⁾. I meddelelsen foreslås en række tiltag til afhjælpning af virkningerne af de øgede fødevarerpriser i EU: overvågning af prisudviklingen, tilpasning af den fælles landbrugspolitik, hjælp til socialt dårligst stillede og undersøgelse af fødevarekæden. Kommissionen vil oprette en arbejdsgruppe, der skal undersøge, hvor godt fødevarekæden fungerer, og analysere detail- og distributionssektorernes koncentration og markedssegmentering i EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Jana Hybášková (H-0477/08)

Om: Terroristmediet al-Aqsa sender via europæisk satellitudbyder

Hamas, som Den Europæiske Union i september 2003 erklærede for at være en terrororganisation, har startet en tv-station ved navn "al-Aqsa" med forbillede i Hizbollahs tv-station "al-Manar". Som det jævnligt fremgår af pressen, benytter al-Aqsa-tv's børneprogrammer Disneylignende figurer til at opfordre børn til at stræbe efter at blive selvmordsbombere.

Er Kommissionen klar over, at den europæiske satellitudbyder Eutelsat sender al-Aqsa fra Atlantic Bird 4, som leases til den jordanske satellitudbyder Noorsat? Hvilke skridt har Kommissionen taget for at forhindre Eutelsat i at sende al-Aqsa-tv? Har Kommissionen rejst spørgsmålet overfor Det Audiovisuelle Råd (CSA) i Frankrig?

Spørgsmål nr. 77 af Frédérique Ries (H-0485/08)

Om: Europæisk satellitkapacitet til terroristmediet al-Aqsa

I sit svar på spørgsmål E-1666/08 oplyste Kommissionen, at den var enig i bekymringen over, at der udsendes tilskyndelser til had under en medlemsstats jurisdiktion. Hamas' tv-station al-Aqsa benytter europæisk satellitkapacitet fra det franske firma Eutelsats Atlantic Bird 4, som Eutelsat leaser til den jordanske satellitudbyder Noorsat, til at tilskynde til vold og had og retfærdiggøre terrorisme i og uden for Europa. Ligesom på Hizbollahs tv-station, al-Manar, klædes børn ud som selvmordsbombere og fremstilles som helte i al-Aqsas tv-programmer. I ét afsnit er Assud, en populær kaninfigur, fortæller for martyrium og selvmordsbombeattentater som det ultimative mål for alle børn, der ringer ind til programmet. I et andet afsnit siger tegnefilmfiguren, at han vil bide og æde alle danskerne, fordi en dansk avis trykte politiske satiretegninger, de ikke kunne lide. Kaninen Assud modtager i programmet en telefonopringning fra en, der siger, at det nok skal lykkes dem at dræbe bladtegneren, hvilket Assud giver ham helt ret i.

Hvilke planer har Kommissionen for at forhindre, at al-Aqsa benytter europæisk satellitkapacitet til sine udsendelser? Er dette ikke på baggrund af lighederne mellem al-Manar og tilskyndelserne til vold og terrorisme i al-Aqsas tv-programmer en overtrædelse af artikel 3b ("tilskynder til had") i det ændrede direktiv om fjernsyn uden grænser (direktiv 2007/65/EF⁽⁴⁹⁾), ligesom det var tilfældet med al-Manar?

(48) http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/20080521_document_en.pdf

(49) EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Fælles svar

Kommissionen deler spørgerens bekymringer med hensyn til programmer indeholdende tilskyndelser til had, som falder ind under en medlemsstats jurisdiktion. Den samarbejder aktivt med og fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre den fulde anvendelse af fællesskabslovgivningen på dette særligt følsomme område.

Artikel 22a i direktiv 89/552/EØF forbyder udsendelser, som tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet. Det er også værd at minde om, at retten til udtryksfrihed er en hjørnesten i et demokratisk og pluralistisk samfund.

Kommissionen er bekendt med, at al-Aqsa-tv transmitteres via Atlantic Bird 4, som tilhører den franske satellitudbyder Eutelsat. Kommissionen har imidlertid indtil videre ikke modtaget nogen formel klage over al-Aqsa-tv's udsendelser.

Falder et ikke-europæisk tv-radiospredningsorgan ind under en medlemsstats jurisdiktion i henhold til de kriterier, som er fastlagt i direktivet, er det i første række de pågældende nationale myndigheders opgave at sikre, at tv-radiospredningsorganets udsendelser overholder direktivets regler, navnlig forbuddet mod tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet. Det påhviler således i første række den franske tilsynsmyndighed, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), at kontrollere, om al-Aqsa-tv's udsendelser indeholder tilskyndelser til had, og at træffe de egnede foranstaltninger. Ifølge CSA's vurdering er der i modsætning til sagen med tv-kanalen al-Manar ikke tilstrækkelig begrundelse for at indføre et totalforbud over for al-Aqsa-kanalen. Kommissionen finder indtil videre ingen anledning til at drage CSA's vurdering i tvivl.

Navnlig i betragtning af de følger, som tilsynsmyndighedens vurdering i en af medlemsstaterne kan have for andre medlemsstater, har Kommissionen taget skridt til at sikre et frugtbart og effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder og tilbyder et forum for udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder. Kommissionen henviser specielt til det møde, som kommissæren for informationsområdet og medier ledede i marts 2005 i forbindelse med den franske tilsynsmyndigheds forbud mod at transmittere al-Manars udsendelser.

Kommissionen vil rejse spørgsmålet om al-Aqsa-tv på det næste møde med de nationale tilsynsmyndigheder inden sommerferien 2008 og vil efterfølgende informere spørgeren om resultatet af dette møde.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Nickolay Mladenov (H-0480/08)

Om: Resultatet af EU-Egypten-underudvalgets møde om "Politiske spørgsmål: menneskerettigheder og demokrati" den 2. og 3. juni vedrørende al-Manar

Handlingsplanen EU-Egypten forpligter Egypten til at "samarbejde for at bekæmpe alle former for diskrimination, intolerance, racisme og fremmedhad og i særdeleshed hadefulde eller ærekrænkende sprogbrug baseret på tro, religion eller afstamning. Egyptens statslige satellit, Nilesat, sender fortsat Hizbollahs satellitkanal al-Manar til Europa, hvorved den tillader, at budskaber om had og terrorisme udbredes i Europa. I sit svar på spørgsmål H-0246/08⁽⁵⁰⁾ påpegede Kommissionen, at underudvalget om "Politiske spørgsmål, menneskerettigheder og demokrati" er det rette forum at rette henvendelse til, når det drejer sig om kampen mod racisme og fremmedhad. Underudvalget holdt møde i Bruxelles den 2. og 3. juni.

Kan Kommissionen oplyse, om og hvordan al-Manar blev behandlet, og hvilke foranstaltninger der er aftalt med Egypten i forhold til al-Manar og Egyptens forpligtelser i henhold til bestemmelserne vedrørende "Kampen mod diskrimination, intolerance, racisme og fremmedhad" i Handlingsplanen EU-Egypten?

⁽⁵⁰⁾ Skriftligt svar af 22.4.2008.

Spørgsmål nr. 79 af Rumiana Jeleva (H-0491/08)

Om: Resultatet af EU-Egypten-underudvalgets møde om ”politiske spørgsmål: menneskerettigheder og demokrati” den 2. og 3. juni vedrørende al-Manar

I erkendelse af at indholdet af had og vold på Hizbollahs tv-station al-Manar er i modstrid med artikel 3b (tidligere artikel 22a) i direktivet om fjernsyn uden grænser (2007/65/EF⁽⁵¹⁾), er samtlige europæiske satellitudbydere ophørt med at sende denne kanal. På tilsvarende vis er udsendelsen af al-Manars programmer via Nilesat i modstrid med Egyptens forpligtelser i henhold til handlingsplanen EU-Egypten, mere specifikt med hensyn til kampen mod intolerance, diskrimination, racisme og fremmedhad samt hensigten om at fremme respekt for religioner og kulturer.

I hvilket omfang rejste Kommissionen spørgsmålet om al-Manar på underudvalgets møde, og hvad gør Kommissionen for at forhindre al-Manar i at udsende destruktive budskaber i Europa om had og terror via ikke-europæiske satellitudbydere?

Fælles svar

Afholdelsen af det første møde nogen sinde i underudvalget om politiske spørgsmål var et stort skridt hen imod en uddybning af de politiske forbindelser med Egypten og opbygningen af tillid i den politiske dialog, hvori Kommissionen også vil rejse spørgsmål af fælles interesse på en konstruktiv måde baseret på gensidig tillid og respekt.

Kommissionen deler spørgerens bekymring over, at den nævnte tv-stations konkrete udsendelse kunne betragtes som tilskyndelse til had. EU-Egypten-underudvalget om politiske spørgsmål udgør et egnet forum for behandlingen af spørgsmål vedrørende bekæmpelse af racisme, fremmedhad og intolerance. Dette inkluderer tilsagn i den fælles EU-Egypten-handlingsplan om at ”styrke mediernes rolle ved bekæmpelsen af fremmedhad og forskelsbehandling på grund af religiøs overbevisning eller kultur” og opfordring til medierne om ”at påtage sig et ansvar i denne henseende”.

Men i lyset af de mange øvrige presserende politiske spørgsmål og menneskerettighedsanliggender, som var på dagsordenen, samt EU's vedtagne prioriteter for dialogen, blev det aftalt med medlemsstaterne, at spørgsmålet om tilskyndelse til had i medierne først ville blive behandlet på et senere møde i underudvalget.

Kommissionen følger naturligvis dette spørgsmål meget nøje og vil eventuelt rejse det i en anden sammenhæng under EU's løbende politiske dialog med Egypten.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Costas Botopoulos (H-0481/08)

Om: Besøg i Grækenland af en Eurostat-delegation

I første uge af juni tog PASOK's politiske talsmand i finansanliggender, Louka Katseli, kontakt med generaldirektøren for Eurostat og anmodede om, at der i forbindelse med en Eurostat-delegations besøg i Grækenland også blev arrangeret et møde med repræsentanter for hovedoppositionen, så sidstnævnte kunne blive informeret om Eurostats vurderinger, hvad angår den græske økonomis situation. Eurostats repræsentant nægtede at gå med til et sådant møde, idet han hævdede, at besøget udelukkende var af teknisk art, og at sådanne kontakter kun ville finde sted med regeringsembedsmænd.

Accepterer Kommissionen Eurostats nægtelse af at afholde et møde med repræsentanter for hovedoppositionspartiet?

Bunder de grunde, der blev givet for denne nægtelse, i særlige regler og praksis fulgt af Kommissionen?

Mener Kommissionen, at en sådan praksis tjener målsætningen om aktivt at fremme gennemsigtighedsprincippet og lige adgang til information for alle politiske partier og i videre forstand alle EU-borgere?

⁽⁵¹⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Svar

Kommissionen (Eurostat) gennemfører regelmæssigt dialogbesøg og metodologiske besøg i medlemsstaterne for at drøfte udestående spørgsmål omkring kvaliteten af de indberettede statistikker om underskud og gæld med de relevante medlemsstater. Disse besøg finder sted i forbindelse med gennemførelsen af Rådets forordning 3605/93, senest ændret ved Rådets forordning 2103/2005. En rapport om disse drøftelser offentliggøres, når tiden er inde, på Eurostats websted i overensstemmelse med ovennævnte rådsforordning.

Hvad angår besøget i Grækenland i 2008, kan Kommissionen (Eurostat) bekræfte, at den blev kontaktet den 3. juni af en repræsentant for Den Panhelleniske Socialistiske Bevægelse (PASOK), som anmodede om, at dette politiske parti deltog i møderne med de græske myndigheder under dialogbesøget.

Kommissionens relevante tjenestegrene (Eurostat) underrettede ovennævnte repræsentant om, at sammensætningen af medlemsstatsdelegationen, som deltager i disse møder, afgøres af de kompetente medlemsstatsmyndigheder.

I denne sammenhæng bekræfter Kommissionen (Eurostat), at den fuldt ud tilslutter sig principperne om gennemsigtighed og lige adgang til oplysninger for alle EU-borgere i overensstemmelse med de gældende regler på området. Kommissionen (Eurostat) kan forsikre om, at der gives alle berørte parter mulighed for at blive hørt på passende vis.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Bogusław Sonik (H-0482/08)

Om: Sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter

Kan Kommissionen, med henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002⁽⁵²⁾ af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2000/76/EF⁽⁵³⁾ af 4. december 2000 om forbrænding af affald, oplyse, hvem der i en EU-medlemsstat som Polen ifølge EU-lovgivningen er ansvarlig for udpegelsen og driften af forbrændingsanlæg for farligt kategori 1-materiale såsom kød og benmel (f.eks. biprodukter fra behandlingen af døde dyr/kreaturer)?

Kan Kommissionen præcisere termen "kompetent myndighed", som den anvendes i denne lovgivning? Hvordan vurderer Kommissionen driften af anlæg til behandling af kød og benmel (kategori 1-affald) i Polen fra 2005 til 2007, og hvordan er situationen for nuværende i denne henseende?

Svar

Med forordning (EF) nr. 1774/2002⁽⁵⁴⁾ udstikkes en bred ramme for indsamling og bortskaffelse af animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum. I henhold til forordningen kan bortskaffelse af animalske biprodukter af kategori 1 finde sted i et godkendt forbrændingsanlæg, der opererer i overensstemmelse med affaldsforbrændingsdirektivet.

De enkelte medlemsstater skal råde over et bortskaffelsessystem, som har kapacitet til at håndtere de animalske biprodukter, der produceres på deres område.

Driftslederne på forbrændingsanlæg skal overholde de gældende krav i lovgivningen, og de er undergivet officielle kontrolbesøg ved medlemsstaternes kompetente myndigheder.

I forordningen om animalske biprodukter defineres den kompetente myndighed som den centrale myndighed i en medlemsstat eller en anden myndighed, som kompetencen til at sikre overholdelsen af forordningen er blevet uddelegeret til.

Affaldsforbrændingsdirektivet definerer ikke den kompetente myndighed, men beskriver nogle af dens opgaver. Ifølge direktivet skal de kompetente myndigheder behandle ansøgningerne om tilladelse til at drive affaldsforbrændingsanlæg og kombinerede affaldsforbrændingsanlæg. De kompetente myndigheder har

⁽⁵²⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

⁽⁵³⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁴⁾ EFT L 273 af 10.10.2002.

ansvaret for udstedelsen af tilladelser, herunder foranstaltninger til sikring af, at direktivets krav opfyldes, og for med jævne mellemrum at vurdere, om det eventuelt er påkrævet at ajourføre godkendelsesbetingelserne. De kompetente myndigheder skal også tage skridt til at håndhæve overholdelsen af reglerne, hvis anlægget ikke opfylder godkendelsesbetingelserne, navnlig de emissionsgrænseværdier, som er fastlagt i direktivet.

Det påhviler derfor medlemsstaterne at udpege de myndigheder, der har ansvaret for en korrekt gennemførelse af fællesskabslovgivningen på deres område.

Kommissionens veterinære tjenestegrene, som står for veterinært tilsyn, har siden 2005 gennemført to besøg i Polen for at vurdere de foranstaltninger, de polske myndigheder har truffet med henblik på en korrekt håndhævelse af reglerne om dyriske biprodukter. De konkluderede efter det andet besøg i april 2007, at foranstaltningerne med henblik på en korrekt bortskaffelse af dyriske biprodukter af kategori 1 i det store og hele var tilfredsstillende.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Yiannakis Matsis (H-0487/08)

Om: Foranstaltninger imod prisstigningerne

De eksplosive prisstigninger (inflationen), de konstante og galopperende stigninger i priserne på olie og korn samt den manglende evne til at træffe tilstrækkelige foranstaltninger til gavn for de europæiske borgere, medlemsstaternes økonomier og EU's egen økonomi er stærkt foruroligende. Hvad er EU's politiske retningslinjer for, hvordan det sammen med medlemsstaterne kan imødegå de galopperende olie- og kornprisstigninger og de høje leveomkostninger generelt? Er der planer om konkrete foranstaltninger, og hvis ja, hvad går de ud på, og hvad omfatter de helt nøjagtigt?

Spørgsmål nr. 83 af Laima Liucija Andrikiene (H-0515/08)

Om: EU's strategi med henblik på at klare de nye udfordringer som følge af de stigende brændstof- og fødevarerpriser

EU og verden som helhed står over for en alvorlig fødevarer- og oliekrise. Er Kommissionen ved at udarbejde en strategi med henblik på at klare de nye udfordringer som følge af de stigende brændstof- og fødevarerpriser i EU og i den øvrige del af verden? Hvilke konsekvenser har denne udvikling for EU's gennemførelse af Lissabonstrategien?

Fælles svar

Kommissionens respons på stigningerne i fødevarer- og oliepriser er indeholdt i to nylige meddelelser, som dannede grundlag for drøftelserne med medlemsstaterne på Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2008. Kommissionen vil gerne understrege, at Det Europæiske Råd støttede Kommissionens linje.

Hvad olien angår, er de stigende priser primært et resultat af store strukturskift i den globale økonomi. Vi bevæger os væk fra en æra med billig og let tilgængelig olie. Denne udvikling er uundgåelig og er et generelt/globalt fænomen. Dette kalder på en klar skelnen mellem kortsigtede foranstaltninger, der skal lette presset på sårbare samfundssektorer, og langsigtede foranstaltninger, som skal ledsage og fremme overgangen til en lav-CO₂-økonomi.

Regeringerne i forbrugerlandene og i stigende grad i producentlandene har kun ringe indflydelse på priserne på de globale oliemarkeder på kort sigt. Politisk pres fra borgere og virksomheder fokuserer derfor på støtteforanstaltninger til fordel for sårbare grupper, således at disse har råd til energi i en tid med stigende priser. Der er behov for en balance for at sikre, at tidsbegrænset støtte til de sårbare ikke sender det signal til leverandørerne, at skatteyderne er rede til at absorbere prisstigningerne frem for at overvælde dem på forbrugerne. Det er ikke mindre vigtigt at sikre, at det incitament, som den høje pris giver til at spare og ændre energiforbruget, når ud til alle brugere, samtidig med at supplerende politikforanstaltninger fokuserer på energibesparelser og energieffektivitetsforbedringer. Det er derfor nødvendigt at undgå finanspolitiske foranstaltninger eller andre offentlige indgreb, som kunne have forvridende virkninger, da de forhindrer de økonomiske aktører i at gennemføre de nødvendige tilpasninger.

Det er også vigtigt at forbedre samarbejdet mellem de olieproducerende og de olieforbrugende lande for at fastlægge, hvorledes markedet fungerer og undgå fremtidig prisvolatilitet. Det nylige topmøde i Jeddah bør

følges op. Samtidig vil EU's igangværende dialog med vigtige leverandører såsom Rusland, Norge og OPEC⁽⁵⁵⁾ blive styrket. En øget gennemsigtighed, hvad angår olielagrene kunne også hjælpe. I denne forbindelse vil Kommissionen fortsætte med at undersøge mulighederne for at sikre offentlig adgang til oplysninger om kommercielle lagre og vil fremsætte et forslag om revision af den gældende fællesskabslovgivning omkring nødlagre inden årets udgang.

Som Det Europæiske Råd har bekræftet, er et egnet svar på de høje oliepriser et strukturskift for det europæiske energisystem hen imod rene energiformer og en mere effektiv energianvendelse. I Kommissionens forslag fra den 23. januar 2008 om klima- og energipakken foreskrives et skift hen imod en lav-CO₂-økonomi. Dette vil reducere Europas energiimport og gøre Europa mindre sårbart over for markedssvingninger. Med stigende energipriser er fordelene ved klima- og energipakkens forslag mere indlysende end nogen sinde, og det er derfor meget vigtigt for Kommissionen at få pakken vedtaget, idet den vinder Parlamentets og medlemsstaternes tilslutning.

EU bør tage energieffektivitetsudfordringen mere alvorligt, hvis den ønsker at opfylde målsætningen om at spare 20 % af energiforbruget inden 2020. Kommissionen vil fortsat presse på med henblik på, at medlemsstaterne gennemfører den eksisterende energieffektivitetshandlingsplan fuldt ud. Senere i 2008 vil Kommissionen fremlægge et forslag til omarbejdning af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

Med hensyn til fødevarerpriser har EU allerede reageret. Det har midlertidigt ophævet forpligtelsen til at udtage 10 % af agerjorden med henblik på høsten i 2008, og det har øget mælkekvoterne med 2 % og midlertidigt fjernet importtolden på de fleste kornprodukter. Den reformerede fælles landbrugspolitik tillader de europæiske landbrugere i stadig højere grad at basere deres beslutninger om produktion på, hvad markedet fortæller dem, snarere end på, hvor de kan opnå den højeste støtte. Sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik vil yderligere fjerne restriktionerne på landbrugerne og tillade dem at reagere fleksibelt på den voksende efterspørgsel. EU vil ophæve jordudtagningskravet permanent, reducere markedsinterventionernes rolle yderligere og gradvis udfase mælkekvoterne mellem nu og 2015. De fleste resterende produktionsbundne støtteudbetalinger vil blive afkoblet fra produktionen, således at landbrugerne stort set har frihed til at producere, hvad markedet kræver.

Tre specifikke initiativer bør især nævnes. For det første vil Kommissionen snart fremsætte et forslag til en forordning om oprettelse af et beredskabsinstrument i tilfælde af fødevarerpriskriser i udviklingslandene. Kommissionen forestiller sig et tidsbegrænset instrument, som vil blive nært relateret til fødevarerproduktionen i de lande, der er hårdest ramt. Instrumentet vil få tilført uudnyttede midler fra landbrugsbudgettet til stimulering af hjemmeproduktion i udviklingslandene. For det andet vil Kommissionen for at imødekomme bekymringerne blandt de mest sårbare befolkningsgrupper i EU fremsætte forslag til en forordning om revision af fødevarerhjælpeprogrammet for at øge de til rådighed værende økonomiske midler. Hensigten er at forhøje støtten, at sikre at støtten målrettes mod de mest trængende og at sørge for, at den rigtige varemiks er omfattet. For det tredje vil Kommissionen gennemføre en undersøgelse af fødevarerforsyningskæden, overvåge prisudviklingen og yderligere analysere udviklingen på de råvarerrelaterede finansmarkeder.

Med hensyn til gennemførelsen af Lissabonstrategien vil Kommissionen minde om, at den i sin seneste rapport om strategien understregede den rolle, som vedvarende energiformer og lav-CO₂- og ressourceeffektive produkter, tjenester og teknologier kan spille. De højere oliepriser viser, at europæiske økonomi har en interesse i at foretage et skift hen imod en lav-CO₂-økonomi.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Jens Holm (H-0488/08)

Om: Udøvelse af opposition i Colombia

Søndag den 31. maj gjorde præsident Uribe et meget hårdt udfald mod senator Alexander López og kaldte ham og andre politikere, der arbejder inden for den sociale bevægelse, for "politikere, som ødelagde Emcali, og som står i spidsen for terroraktioner i Cali, i ledtog med ELN og FARC" og "korrupte politikere, som tilskynder til klassehad".

⁽⁵⁵⁾ Organisationen af olieeksporterende lande.

Samtidig er chefanklageren, som er tidligere viceminister i præsident Uribes regering, i gang med at udfærdige en stævning mod forskellige parlamentsmedlemmer og senatorer, der er kendte modstandere af Colombias regering, og som ifølge information fundet i guerillalederen Raúl Reyes' computer, angiveligt har bånd til oprørsbevægelsen FARC. Ifølge INTERPOLs oplysninger manipulerede Colombias efterretningstjeneste med denne computer den 1. til 3. marts 2008.

Hvad gør Kommissionen for at garantere, at det fortsat er muligt at udøve politisk opposition og ytringsfrihed i Colombia? Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen efter offentliggørelsen af det slovenske formandskabs erklæring om Colombia, hvori man konstaterer mord på menneskerettighedsforkæmpere, deriblandt personer, der deltager i programmer finansieret af EU?

Svar

Kommissionen følger nøje situationen i Colombia og deler spørgerens bekymring omkring den politiske polarisering i landet og dens følger for det colombianske demokratiske systems funktion.

Colombias demokrati er et af de ældste og mest rodfæstede i Latinamerika. Trods præsident Uribes store folkelige tilslutning og hans parlamentariske flertal, er den politiske opposition, især i skikkelse af Det Liberale Parti og "Polo Democrático Alternativo", stærkt repræsenteret i den colombianske kongres og styrer en række departementer og kommuner, herunder Bogotá by. Oppositionens kommer også i vid udstrækning til orde i medierne, hvor den er repræsenteret ved indflydelsesrige tidsskrifter såsom "El Nuevo Siglo" og "Semana".

Kommissionen mener, at forbindelserne mellem politikere og embedsmænd og Colombias væbnede grupper er et stød i hjertet på landets demokrati. Det er derfor af største betydning, at sådanne forbindelser, hvad enten de er knyttet med tidligere paramilitære enheder, for hvilket der allerede er blevet rejst tiltale mod over 60 parlamentsmedlemmer, eller med guerillagrupper, grundigt efterforskes og straffes på forsvarlig vis. Dette er en opgave, der bør udføres af de colombianske retsmyndigheder, som i henhold til forfatningen optræder uafhængigt og fuldt upartisk og neutralt.

Selv om ytringsfriheden er garanteret i den colombianske forfatning er udøvelsen af denne i praksis begrænset af trusler mod og overfald på journalister og menneskerettighedsforkæmpere. Trods regeringens bestræbelser og de heraf følgende forbedringer er Colombia fortsat et af de farligste lande i verden for disse grupper. Der har været en ny bølge af trusler og overfald siden begyndelsen af 2008, hvilket er meget bekymrende, ikke mindst fordi det bl.a. har berørt en række personer, der er tæt knyttet til EU's samarbejdsprogram i Colombia, navnlig de EU-støttede "fredslaboratorier", som er aktive i Magdalena Medio og andre regioner.

Kommissionen har jævnligt givet udtryk for sine betænkeligheder over for den colombianske regering. Truslerne mod og overfaldene på menneskerettighedsforkæmpere har været genstand for en nylig demarche fra EU-trojkaens ambassadører i Bogotá, og blev nævnt i EU-formandskabets erklæring af 19. maj 2008, som spørgeren henviser til. Kommissionens generaldirektør for eksterne forbindelser berørte også disse begivenheder, da han besøgte Colombia medio maj 2008.

Ifølge erklæringen har EU-missionscheferne i Bogotá besøgt Magdalena Medio, hvor de er mødtes med menneskerettighedsforkæmpere, lokalsamfundsledere og civilsamfundsrepræsentanter og gav udtryk for EU's støtte til de pågældende personers og organisationers arbejde samt for EU's solidaritet i forbindelse med de trusler, de har modtaget. Tilsvarende møder har også fundet sted i Bogotá.

For at hjælpe med at beskytte de personer, der arbejder på græsrodsniveau har Kommissionens delegation i Bogotá afholdt et møde med repræsentanter for EU-støttede projekter og Kommissionens regionale sikkerhedsrådgiver, hvor der blev fremsat anbefalinger vedrørende projektarbejdernes sikkerhed. Fredslaboratoriet i Magdalena Medio har ligeledes truffet en række præventive foranstaltninger, herunder den midlertidige evakuering af projektledere og eksperter fra den sydlige Bolívarregion.

Kommissionen vil fortsat støtte menneskerettighedsforkæmperne gennem sit samarbejdsprogram. Den støtter bl.a. journalistik på regionalt plan gennem sine fredslaboratorier. På nationalt plan samfinansierer den et symbolsk alternativt tv-program (Contravía, som ledes af den velkendte journalist Hollman Morris, der er en af dem, som for nylig har modtaget dødstrusler). Kommissionen støtter også domstolens arbejde via en række omfattende aktiviteter, der sigter mod at styrke statsadvokatens og højesterets kapacitet, således at de kan behandle sager omkring ofrene for Colombias interne konflikt.

*

* *

Spørgsmål nr. 85 af Dimitar Stoyanov (H-0492/08)**Om: Politisk pres på justitssystemet i Bulgarien i forbindelse med det bulgarske ministerråds beslutning 2007/848**

Den 28.12.2006 traf det bulgarske ministerråd beslutning om at suspendere udbuddet om råstofundersøgelser i Sortehavets fastlandssokkel. Årsagen er, at kandidaten Melrose Resources SARL, Luxemburg, har overtrådt loven. Et år forinden, den 6.12.2007, havde ministerrådet truffet beslutning 2007/848, hvormed det tildelte undersøgelsen til Melrose Resources. Denne beslutning blev taget i modstrid med den officielle procedure, hvilket ligesom ministerrådets inkonsekvente handlemåde giver anledning til mistanker om korrupsion i systemets top. Denne mistanke forstærkes af Bulgariens øverste forvaltningsdomstols og statsadvokatens adfærd. Den øverste forvaltningsdomstol vægrer sig ved at indsamle beviser mod ministerrådet. Den egentlige årsag hertil er politisk pres. Selvom statsadvokaturen havde forelagt elementer, der tydede på en strafbar handling, har den uden videre undersøgelser indstillet retssagen.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, så der foretages en påtrængende kontrol i forbindelse med denne skandaløse sag, der omfatter vilkårlighed i forvaltningen og en retsinstans, der afviser at have kompetence?

Svar

Kommissionen kan ud fra spørgsmålet slutte, at der er tale om en kontrakt vedrørende efterforskning af naturressourcer. I henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, er kontrakter om aktiviteter vedrørende udnyttelse af et geografisk område "med henblik på efterforskning eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel" omfattet af direktivet.

Det fremgår imidlertid af spørgsmålet, at den pågældende udbudsprocedure allerede var iværksat i 2006, dvs. inden Bulgariens tiltrædelse af EU. Det fremgår endvidere af de foreliggende oplysninger, at proceduren blot blev suspenderet i december 2006, og der er intet der tyder på, at proceduren officielt blev afsluttet eller tilendebragt. Kontrakten blev efterfølgende tildelt den 6. december 2007. Da proceduren således allerede var indledt, inden Bulgariens tiltrædelse af EU, finder EU's direktiver om offentlige kontrakter ikke anvendelse på den.

*
* *

Spørgsmål nr. 86 af Struan Stevenson (H-0495/08)**Om: Luftfartssikkerhed og lufthavne i tredjelande**

Flypassagerer, som på vej hjem fra tredjelande foretager transit i lufthavne i EU/EØS, risikerer stadig at få konfiskeret deres toldfrit indkøbte væsker.

I juli 2007 blev forordning (EF) nr. 915/2007⁽⁵⁶⁾ vedtaget med henblik på at sætte en stopper for denne skandale. En lang række lande uden for EU søgte i henhold til forordningen om at få sikkerhedsstandarderne i deres lufthavne vurderet og blive godkendt som acceptable af den pågældende EU-myndighed, såfremt de levede op til kravene.

Hvorfor er kun ét land blevet godkendt et år efter forordningens vedtagelse? Agter Kommissionen at tage initiativer med henblik på, at flere lande kan godkendes så hurtigt som muligt?

Spørgsmål nr. 88 af James Nicholson (H-0497/08)**Om: Køb af toldfri varer**

Den fortsatte konfiskering af toldfri varer fra flypassagerer, der er i transit gennem EU-EØS-lufthavne på vej hjem fra lande uden for EU, påfører den toldfri sektor og dens leverandører uhørt store tab. Flypassagererne er utilbøjelige til at købe toldfri varer, fordi de frygter, at disse varer vil blive konfiskeret.

⁽⁵⁶⁾ EUT L 200 af 1.8.2007, s. 3.

Det var meningen, at vedtagelsen af forordning (EF) nr. 915/2007⁽⁵⁷⁾ i juli 2007 skulle fungere som en løsning på dette problem. Mange tredjelande har indgivet ansøgninger på grundlag af denne forordning for at sikre, at passagererne kan købe varer i deres toldfri forretninger uden at risikere at få disse varer konfiskeret.

Hvorfor er kun et enkelt land blevet godkendt inden for det seneste år, når mange af de pågældende tredjelande hvad angår lufthavnssikkerhed har en standard, der i hvert fald er lige så høj som i EU's lufthavne, og i visse tilfælde endog har en højere standard?

Fælles svar

Som det blev forklaret i svaret på det parlamentariske spørgsmål H-0022/08 af James Nicholson⁽⁵⁸⁾, har Kommissionen i Kommissionens forordning (EF) nr. 915/2007⁽⁵⁹⁾ indført en måde at etablere overensstemmende sikkerhedsforanstaltninger for væsker, aerosolbeholdere og geler, der sælges i tredjelandslufthavne, som kan muliggøre undtagelse fra konfiskation ved sikkerhedspunkter i fællesskabslufthavne.

Siden forordning nr. 915/2007's ikrafttræden har en række tredjelande udtrykt interesse for at blive undtaget fra fællesskabsreglerne om væsker, aerosolbeholdere og geler.

Indtil videre er der kun blevet givet dispensation til Singapore. Kommissionen deler spørgerens skuffelse over, at ikke flere tredjelandslufthavne er blevet undtaget. Det har imidlertid indtil videre været umuligt for Kommissionen at tildele dispensation til lufthavne til lufthavne i andre tredjelande, eftersom ingen indtil nu har fremlagt alle de oplysninger, som er påkrævet for at bestå testen.

Hastigheden i processen med at bevilge overensstemmelse for sikkerhedsreglerne i tredjelandslufthavne bestemmes i det store og hele af tredjelandet selv. For at få bevilget overensstemmelse skal de bevise, at deres sikkerhedsstandarder er i overensstemmelse, hvilket omfatter en undersøgelse af den nationale lovgivning og andre relevante oplysninger. Endvidere skal de anvende de anbefalede retningslinjer for sikkerhedskontrol fra Organisationen for International Civil Luftfart ved screening af væsker, geler og aerosolbeholdere og anvendelse af sikkerhedstasker til væsker, der sælges i lufthavnen. Efter gennemgang af disse oplysninger kan Kommissionen supplere dem ved hjælp af en inspektion.

Selv om mange tredjelande har udtrykt interesse for at få deres lufthavne tilføjet til listen over lufthavne med dispensation, er der ikke ret mange, som har indsendt disse oplysninger til underbyggelse af deres sag, eller de har i nogle tilfælde desværre ikke indført brug af sikkerhedstasker i lufthavnsbutikker.

For at sætte skub i processen har Kommissionen gjort det klart for de pågældende tredjelande, at det er af største vigtighed, at de udleverer de nødvendige oplysninger og/eller stiller de nødvendige garantier, hvad angår sikkerheden i deres lufthavne, som forsinker processen.

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Frieda Brepoels (H-0496/08)

Om: Opvurdering af forbindelserne mellem EU og Israel

Associeringsrådet traf den 16. juni 2008 afgørelse om en opvurdering af forbindelserne mellem EU og Israel med henblik på at muliggøre en styrkelse af den politiske dialog, en udvidelse af det økonomiske samarbejde, en omfattende integrering i det europæiske indre marked og samarbejde inden for retlige og indre anliggender. Kommissær Ferrero-Waldner indrømmede over for pressen, at teksten bevidst er holdt i vage vendinger. En delegation fra Europa-Parlamentet, som i begyndelsen af juni aflagde besøg i regionen, var enstemmigt af den opfattelse, at der som følge af den vedvarende konflikt på indeværende tidspunkt ikke kan foretages en opvurdering. Gaza-området er fortsat et friluftsfængsel. Israel fortsætter med at etablere bosættelser. Bygningen af muren fortsætter. Europa-Parlamentets formand sendte den 29. maj 2008 en skrivelse til kommissæren,

⁽⁵⁷⁾ EUT L 200 af 1.8.2007, s. 3.

⁽⁵⁸⁾ Skriftlig besvarelse af 19. februar 2008.

⁽⁵⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 915/2007 af 31. juli 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed (EØS-relevant tekst), EFT L 2007 af 1.8.2007.

hvori han anmodede om, at Parlamentet blev informeret og hørt om eventuelle forslag fra EU til Associeringsrådet. Indtil nu er der intet sket.

Mener Kommissionen, at Parlamentet ikke skal høres på forhånd? I bekræftende fald hvorfor ikke? Hvornår vil dette ske? Hvorfor er teksten med vilje holdt i vage vendinger? Hvad står der nøjagtigt deri, og hvad er Parlamentets formål med denne opvurdering? På hvilke områder og i hvilket omfang skal forbindelserne med Israel opvurderes? Hvornår vil denne nye aftale træde i kraft? Mener Kommissionen ikke, at EU hermed afgiver et vigtigt pressionsmiddel i forbindelse med fredsforhandlingerne? Hvorfor er der overhovedet ikke blevet skabt en forbindelse til den løbende fredsproces?

Svar

Tillad Kommissionen at starte med at understrege, hvad der blev besluttet den 16. juni 2008 i Associeringsrådet: Et partnerland, og en af de mest avancerede partnere i EU's nabozone, har søgt et tættere samarbejde med EU.

Kommissionen har i sin meddelelse til Parlamentet og Rådet af april 2008 om styrkelse af EU's naboskabspolitik (ENP) allerede redegjort for sit syn på udviklingen af mere intense og frugtbare forbindelser med EU's ENP-partnere på basis af differentieringsprincippet og citeret Israel som en af spidkandidaterne som ENP-land. Enhver yderligere udvikling i de bilaterale forbindelser med Israel vil ske inden for disse ENP-rammer.

Ministrene har i deres erklæring af 16. juni 2008 - som er et officielt dokument - udtalt, at udviklingen i relationerne med Israel skal ses i sammenhæng med Mellemøstfredsprocessen.

Associeringsrådet med Israel den 16. juni 2008 varslede starten på en proces. Denne proces fører ikke til en ny form for associering, men vil blive baseret på EU's eksisterende Euro-Middelhavsassocieringsaftale med Israel.

EU og Israel har kortlagt områder af gensidig interesse for et uddybet samarbejde, der er nærmere beskrevet i EU's erklæring. Drøftelserne vedrørende disse vil finde sted i de kommende måneder. Forhandlingerne er endnu ikke startet. Kommissionen er rede til at holde Parlamentet informeret om fremskridtene inden for de områder, der falder ind under dens kompetence.

*
* *

Spørgsmål nr. 89 af Ryszard Czarnecki (H-0499/08)

Om: Manipulation fra yderligtgående khalistanske gruppers side

Europa-Parlamentet og EU-medlemsstaterne har altid stået for menneskerettigheder og demokrati. Har Kommissionen advaret medlemsstaterne om, at de ikke bør lade sig udnytte af yderligtgående khalistanske grupper, som tidligere har benyttet sig af vold for at realisere deres politiske dagsorden, under foregivende af at de går ind for menneskerettigheder og selvbestemmelse?

Spørgsmål nr. 90 af Leopold Józef Rutowicz (H-0520/08)

Om: Yderligtgående elementers virksomhed i Europa

Er Kommissionen klar over, at yderligtgående elementer i Europa forsøger at genoplive Khalistanbevægelsen for at tilvejebringe et selvstændigt hjemland for sikher og opløse den indiske stat med voldelige midler? Hvilke foranstaltninger har Kommissionen i givet fald truffet - eller agter Kommissionen at træffe - for at få EU-medlemsstaterne til at forhindre sådanne aktiviteter?

Fælles svar

Spørgsmålet om terrorisme i tilknytning til Khalistanbevægelsen, som søger uafhængighed for en sikhnation (Khalistan) bør indledningsvis ses i den bredere sammenhæng, som udgøres af Punjab's nyere politiske historie. Den indiske stat Punjab, der var plaget af uroligheder i over 15 år anstiftet af sikhseparatister i 1980'erne, vendte tilbage til en normalt tilstand, efter at det lykkedes at håndtere separatistbevægelsen i midten af 1990'erne. Efter år med direkte styre fra New Delhi blev den demokratiske proces med held genoplivet med en demokratisk valgt regering i 1997. Det seneste statsvalg i 2007 resulterede i, at partiet Akali Dal (som udelukkende repræsenterer sikhernes interesser) på ny overtog roret.

Ifølge forskellige presserapporter skulle der fortsat eksistere et terrornetværk, især uden for Indien, hvilket til dels kan forklare, hvorledes det lykkedes sikhmilitanter den 14. oktober 2007 at udløse en bombe i en biograf i Ludhiana (syv døde, herunder et 10-årigt barn og 40 sårede). Det er imidlertid Kommissionens vurdering, at den ideologi, som i halvandet årti inspirerede terrorvirksomhed i Punjab, er blevet forkastet af befolkningen.

Kommissionen vil gerne understrege som svar på spørgsmålene, at den bedste måde at advare medlemsstaterne mod risikoen for at blive udnyttet af ekstremistiske khalistangrupper er at opfordre dem til nøje at følge EU's og Indiens fælles bestræbelser i kampen mod terrorisme og at støtte møder mellem EU-arbejdsgrupper vedrørende terrorisme og indiske eksperter samt Indiens anmodning om en styrkelse af samarbejdet med Europol.

*
* *

Spørgsmål nr. 91 af Wiesław Stefan Kuc (H-0504/08)

Om: Genanvendelse af produktionsaffald

I løbet af de seneste år er et stigende antal statsejede industrianlæg overgået til privat ejerskab, navnlig i de nye medlemsstater. Ingen har desværre gjort sig nogen overvejelser om, hvad der skal ske med det efterladte produktionsaffald. Produktionsaffaldet udgør en alvorlig trussel for miljøet og folkesundheden. De nye ejere har i de fleste tilfælde, efter at de har overtaget anlæggene, ikke tilstrækkelige finansielle midler til at genanvende (destruere) affaldet, og staten giver heller ikke penge til dette formål. Manglende national lovgivning om affald og de enorme udgifter, der er forbundet med at destruere affaldet, fører til passivitet blandt ejerne. Hvis denne situation fortsætter, kan det om nogle år blive for vanskeligt at bringe situationen under kontrol.

Agter Kommissionen at træffe nogle foranstaltninger i denne sag?

Svar

Håndtering af affald, herunder produktionsaffald, skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning, herunder navnlig direktiv 2006/12/EF om affald⁽⁶⁰⁾. Ifølge dette direktiv skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet. Nyttiggørelse og bortskaffelse af affald skal navnlig ske, uden at der skabes risiko for hverken vand, luft eller jord, eller for fauna og flora, uden at der forårsages gener ved støj eller lugt, og uden at der påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade. Det præciseres i direktivet, at omkostningerne ved bortskaffelsen af affaldet i henhold til princippet om, at forureneren betaler, skal afholdes a) af den indehaver, der overlader affald til en indsamler eller en virksomhed og/eller b) af de tidligere indehavere eller producenten af det produkt, som affaldet hidrører fra.

Noget produktionsaffald kan være farligt. Farligt affald udgør en større risiko for miljø og menneskers sundhed end ikkefarligt affald og kræver dermed en strammere kontrolordning. I sådanne tilfælde finder bestemmelserne i direktiv 91/689/EF om farligt affald⁽⁶¹⁾ anvendelse, herunder supplerende registrerings-, overvågnings- og kontrolforpligtelser fra "vugge til grav" for affaldsproducenten indtil den endelige bortskaffelse eller nyttiggørelse.

Medlemsstaterne skal sikre, at alle krav i ovennævnte lovgivning omsættes til national ret og opfyldes. Kommissionen overvåger regelmæssigt medlemsstaternes omsætning af Fællesskabets affaldslovgivning. I tilfælde af ikkeomsætning til national ret, ukorrekt omsætning eller manglende overholdelse af relevant fællesskabslovgivning kan Kommissionen tage retlige skridt over for den pågældende medlemsstat.

Hvad angår omkostningerne ved gennemførelsen af Fællesskabets affaldslovgivning, bør de nationale kompetente myndigheder træffe afgørelse om disse i hvert enkelt tilfælde. Medlemsstaterne kan bidrage økonomisk til nyttiggørelse eller bortskaffelse af industriaffald, navnlig i tilfælde hvor det ikke længere er muligt at identificere den nuværende eller tidligere indehaver eller producent af affaldet. I dette øjemed kan medlemsstaterne anvende egne ressourcer eller Fællesskabets støtte i overensstemmelse med de gældende procedurer.

⁽⁶⁰⁾ EUT L 114 af 27.4.2006.

⁽⁶¹⁾ EUT L 377 af 31.12.1991.

Fællesskabets finansiering af miljøprioriteter planlægges under det større operationelle program "Infrastruktur og miljø 2007-2013" under samhørighedspolitikken og 16 regionale operationelle programmer i Polen. Der vil f.eks. blive afsat omkring 8,8 milliarder euro (ca. 13,5 % af den samlede finansiering for programmeringsperioden 2007-2013) til miljø- og risikoforebyggelsesprojekter i Polen, hvoraf 1,3 milliard allokteres til affaldssektoren (2 % af den samlede finansiering) under kategorien "Håndtering af husholdnings- og industriaffald". Hver af de nye medlemsstater vil have sin egen allokering. Trods disse ressourcer vil der stadig være et større økonomisk hul at udfylde, hvis EU-lovgivningen skal gennemføres, herunder affaldsdirektiverne, for hvilke der er fastsat overgangsperioder i tiltrædelsestraktaten.

Hvad angår affaldshåndtering, vil der blive ydet støtte fra det operationelle program "Infrastruktur og miljø" til initiativer inden for forebyggelse eller begrænsning af produktionen af kommunalt affald, indførelse af genvindingsteknologier og teknologier til neutralisering af kommunalt affald, fjernelse af risici ved affaldsbortskaffelse i overensstemmelse med nationale og regionale affaldshåndteringsplaner samt initiativer inden for sanering af tidligere industrielle og militære arealer. Med hensyn til sanering af arealer er der støtte til rådighed til projekter vedrørende store arealer i ikkebymæssige områder og kun i situationer, hvor den nuværende lodsejer ikke er ansvarlig for forureningen eller ødelæggelse af miljøet.

Under det operationelle program vil store samt små og mellemstore virksomheder (SMV'er) også være berettigede til støtte med henblik på opfyldelse af miljøkravene. Støtten vil bl.a. sigte mod at reducere mængden af andet affald end kommunalt affald og øge mængden af videreudnyttet og genvundet affald samt intensivere nyttiggørelsen af produktionsaffald og farligt affald.

Finansieringen af det operationelle program "Infrastruktur og miljø" vil blive tilvejebragt via regionale operationelle programmer, som kan støtte affaldshåndteringsprojekter, forudsat at de er omfattet af de regionale affaldshåndteringsplaner. Regionale operationelle programmer vil også samfinansiere støtten til SMV'er på affaldshåndteringsområdet. De kan f.eks. støtte miljøstyringssystemer, rationalisering af ressourcer og affaldshåndtering, håndtering af industriaffald og håndtering af farligt affald samt gennemførelsen af den bedste tilgængelige teknologi (BAT).

*
* *

Spørgsmål nr. 92 af Karin Riis-Jørgensen (H-0505/08)

Om: Salg af havneareal i Aalborg havn

I 2006 solgte det kommunalejede aktieselskab, Aalborg Havn, havnearealet Østre Havn til det private firma A. Enggaard. Grunden, som er på 75.000 kvadratmeter, blev solgt for 44 millioner kroner. Ekspertter vurderer, at handlen er foretaget til en værdi langt under markedsværdi. Salget har endvidere ikke været i udbud, ligesom der ikke har været indhentet nogen sagkyndig, uvildig vurdering af salgsprisen.

Er det Kommissionens opfattelse, at denne handel bryder EU's konkurrenceregler? Kan den betragtes som ulovlig statsstøtte? Har Kommissionen tænkt sig at handle i denne sag?

Svar

Med meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger⁽⁶²⁾ har Kommissionen udstukket generelle retningslinjer for medlemsstaterne med henblik på at gøre sin overordnede tilgang til problemet med statsstøtte via offentlige myndigheders salg af jord og bygninger gennemsigtig. Det hedder i meddelelsen, at hvis en offentlig myndighed ikke ønsker at anvende en betingelsesløs udbudsprocedure ved salg, skal der udføres en uafhængig vurdering af en eller flere vurderingssagkyndige, før der indledes forhandlinger om salg, for at fastlægge en markedsværdi på grundlag af almindeligt accepterede markedsideikatorer og vurderingsstandarder. Den således fastlagte markedspris er den laveste købspris, der kan aftales, uden at der foreligger statsstøtte.

Kommissionen er ikke bekendt med den sag, som spørgeren omtaler. Såfremt Kommissionen modtager nærmere oplysninger om den påståede statsstøtte i forbindelse med salget af et havneareal i Aalborg, kunne den, hvis det er relevant, foretage en mere specifik vurdering og eventuelt gribe ind. For at lette adgangen til klage i forbindelse med statsstøtte og vejlede potentielle klagere, er der oprettet en klageformular på Generaldirektoratet for Konkurrences websted.

(62) EFT C 209 af 10.7.1997.

*
* *

Spørgsmål nr. 93 af Frank Vanhecke (H-0507/08)

Om: Tilbagetagelsesaftale mellem Grækenland og Tyrkiet

Ifølge den græske udenrigsminister Prokopis Pavlopoulos overholder Tyrkiet på ingen måde sine forpligtelser i medfør af tilbagetagelsesaftalen med Grækenland, ligesom landet i kraft af sin politik ligefrem bidrager til en massiv vækst i den ulovlige indvandring til Grækenland. Den seneste forhandlingsrunde om en tilbagetagelsesaftale mellem EU og Tyrkiet fandt sted i december 2006. Der er ikke siden sket væsentlige fremskridt i forhandlingerne overhovedet.

Hvordan ser Kommissionen på anvendelsen af tilbagetagelsesaftalen mellem Grækenland og Tyrkiet og den græske udenrigsministers udtalelser? Hvordan forklarer Kommissionen, at der stadig ikke er indgået en tilbagetagelsesaftale mellem EU og Tyrkiet? Hvilke hindringer er der tale om? Hvordan påvirker Tyrkiets vægring ved at indgå en tilbagetagelsesaftale med EU og/eller overholde tilbagetagelsesaftalen med Grækenland optagelsesforhandlingerne?

Svar

Spørgsmål vedrørende bilaterale tilbagetagelsesaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande henhører under de specifikke landes kompetence. Men under de regelmæssige møder i JLS-underudvalget⁽⁶³⁾ vil Kommissionen altid insistere på behovet for, at der indgås tilbagetagelsesaftaler med nabolande, og at eksisterende tilbagetagelsesaftaler anvendes korrekt.

Med hensyn til tilbagetagelsesforhandlingerne mellem Kommissionen og Tyrkiet fandt den seneste formelle runde sted i december 2006. Der har siden da været kontakter mellem Kommissionen og de tyrkiske myndigheder, men disse har indtil dato ikke udmøntet sig i yderligere fremskridt. Indgåelsen af en tilbagetagelsesaftale med Tyrkiet er fortsat en prioritet for EU, og EU gør sig da også i øjeblikket overvejelser om, hvorledes isen kan brydes.

*
* *

Spørgsmål nr. 94 af Ivo Belet (H-0508/08)

Om: Europæiske producenter af lavenergilamper

Kommissionen er ved at udarbejde et forslag om, at anvendelse og fremstilling af traditionelle glødelamper skal ophøre til fordel for miljøvenlige lavenergilamper.

Hvornår vil Kommissionen forelægge sit forslag?

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen foreslå for at støtte de europæiske producenter i forbindelse med en effektiv overgang til den miljøvenlige teknologi, som lavenergilamperne repræsenterer?

Hvilken indflydelse vil denne foranstaltning i sin mest vidtgående form få for beskæftigelsen i Europa, og hvilke ledsageforanstaltninger påtænkes det at gennemføre i denne forbindelse?

Hvornår påtænker Kommissionen i forbindelse med tidsplanen for afskaffelse af anvendelsen af glødelamper at revidere økodesigndirektivet og direktiv 98/11/EF⁽⁶⁴⁾ om energimærkning af husholdningslamper?

Svar

Kommissionen arbejder i øjeblikket på en mulig gennemførelsesforanstaltning vedrørende udstyr til generelle belysningsformål inden for rammerne af økodesigndirektivet⁽⁶⁵⁾. Hovedformålet er af fastsætte minimumskrav til den energieffektivitet, som lamper, der benyttes til generelle belysningsformål (herunder glødelamper), skal opfylde for at kunne blive markedsført på EU-markedet. Forslaget er resultatet af en forberedende

⁽⁶³⁾ Retfærdighed, frihed og sikkerhed.

⁽⁶⁴⁾ EFT L 71 af 10.3.1998, s. 1.

⁽⁶⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, EUT L 191 af 22.7.2005.

undersøgelse af tekniske, økonomiske og miljømæssige aspekter, som udmundede i anbefalingen af potentielle løsningsmodeller til forbedring af de miljømæssige egenskaber ved produkter til generelle belysningsformål under hensyntagen til lampernes levetid. Der gennemføres i øjeblikket en konsekvensanalyse, som skulle bidrage til at vurdere de miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af de forskellige løsningsmodeller.

Al hidtil foreliggende dokumentation viser, at virkningsgraden bør fastsættes til niveauer, som i praksis vil føre til en udfasning af traditionelle glødelamper, der anvendes til generelle belysningsformål. Konsekvensanalysen undersøger bl.a. den passende timing af kravenes ikrafttræden og foranstaltningens følger for den europæiske belysningsindustri og beskæftigelsen i denne med henblik på at bevare europæisk belysningsindustri konkurrenceevne, samtidig med at der tages højde for behovet for hurtig indgriben for at bekæmpe klimaændringerne.

Den tentative dato for Kommissionens vedtagelse af en gennemførelsesforanstaltning vedrørende udstyr til generelle belysningsformål er foråret 2009 efter Parlamentets kontrol. Der er således endnu ikke truffet nogen afgørelse.

Kommissionen vil i 2010 ajourføre direktivet om energimærkning af husholdningslamper⁽⁶⁶⁾ som en ledsagelsesforanstaltning i forbindelse med fastsættelsen af krav til virkningsgraden. Økodesigndirektivet kræver ingen revision i forbindelse med gennemførelsesforanstaltningen vedrørende belysning.

*
* *

Spørgsmål nr. 95 af Anne E. Jensen (H-0518/08)

Om: Kommissionens håndtering af den digitale fartskriver

Indførelsen af den digitale fartskriver har vist sig at volde problemer i praksis, og efter Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 26. maj 2008 om klage 284/2006/PB kan der sættes spørgsmålstegn ved Kommissionens håndtering som administrator.

Hvad vil Kommissionen gøre for, at et forløb som det i ovennævnte klage beskrevne ikke gentager sig?

I sit svar på spørgsmål P-1488/08 indrømmer Kommissionen, at de tekniske specifikationer for den digitale fartskriver ikke længere er tidssvarende, og at Kommissionen derfor har til hensigt at tilpasse de tekniske specifikationer til den teknologiske udvikling.

Hvor i forløbet af denne nyvurdering befinder man sig, og hvorledes ser tidsplanen ud?

Svar

Kommissionen har noteret sig Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om klage 284/2006/PB vedrørende gennemførelsen af Fællesskabets lovgivning om indførelse af den digitale fartskriver i erhvervskøretøjer. Kommissionen har også noteret sig de betragtninger, der er fremsat som støtte for afgørelsen.

Kommissionen minder imidlertid om, at den enestående situation krævede øjeblikkelig handling for at undgå risikoen for en større forsinkelse i gennemførelsen af den digitale fartskriver, som kunne have haft negative følger for vejtransportens korrekte afvikling i Fællesskabet.

Kommissionen mener, at situationer af denne type kan forhindres ved passende bestemmelser i lovgivningen om udsættelse af komplekse tekniske foranstaltningers ikrafttræden, som afhænger både af industrien og af en effektiv koordinering på EU-plan.

Som nævnt i svaret på spørgerens prioriterede forespørgsel P-1488/08, planlægger Kommissionen at tilpasse fartskriverens tekniske specifikationer til den teknologiske udvikling i 2009 og har iværksat en undersøgelse med henblik på at fastlægge sådanne ajourførte specifikationer. Der gennemføres i øjeblikket en høring af de berørte parter, herunder vejgodstransportvirksomhederne, fabrikanterne af fartskrivere og de retshåndhavende myndigheder, inden for rammerne af dette projekt. På lang sigt vil Kommissionen på basis af resultaterne af disse høringer og den videre udvikling, navnlig i forbindelse med handlingsplanen for intelligente transportsystemer, overveje at fremsætte et forslag til Parlamentet og Rådet om en omarbejdning af forordning 3821/85 på et senere stadie.

⁽⁶⁶⁾ Direktiv 98/11/EF af 27. januar 1998 om gennemførelse af Rådets direktiv 92/75/EØF om energimærkning af husholdningslamper, EFT L 71 af 10.3.1998.

*
* *

Spørgsmål nr. 96 af Pedro Guerreiro (H-0522/08)

Om: Skærpelse af den sociale og økonomiske krise i fiskerisektoren som følge af de stigende priser på brændstoffer (benzin og diesel)

Den sociale og økonomiske krise i fiskerisektoren er blevet skærpet som følge af de stigende priser på brændstoffer (benzin og diesel) og de seneste aktioner, der har fundet sted i sektoren med krav om, at der omgående træffes effektive støtteforanstaltninger.

Hvordan er situationen på nuværende tidspunkt med hensyn til hvert enkelt af de forslag, som Kommissionen bebudede den 17. juni 2008, bl.a. som reaktion på konklusionerne fra Rådet (landbrug og fiskeri) den 23. og 24. juni?

Svar

Det glæder Kommissionen at kunne informere spørgeren om, at kollegiet den 8. juli 2008 har vedtaget en lovgivningspakke, der følger retningslinjerne i de forslag, som offentliggjordes den 17. juni 2008. Pakken er allerede blevet fremsendt til Parlamentet til udtalelse og er blevet forelagt Ministerrådet med henblik på vedtagelse den 15. juli 2008.

*
* *